

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

18. november 2019

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 16 til den 19. april 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 450 af 13.12.2018.

De vedtagne tekster af 18. april 2018 om decharge for regnskabsåret 2016 er offentliggjort i EUT L 248 af 3.10.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 17. april 2018

2019/C 390/01	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om en europæisk strategi til fremme af proteinafgrøder - Fremme af produktionen af proteinafgrøder og bælgplanter i EU's landbrugssektor (2017/2116(INI))	2
2019/C 390/02	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram (2017/2030(INI))	10
2019/C 390/03	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om ligestilling inden for mediesektoren i EU (2017/2210(INI))	19
2019/C 390/04	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om styrkelse af kvinders og pigers position inden for den digitale sektor (2017/3016(RSP))	28

DA

2019/C 390/05	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond (2017/2258(INI)).....	33
2019/C 390/06	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om forbedring af udviklingslandenes gældsberedygtighed (2016/2241(INI)).....	46
2019/C 390/07	Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union: den 7. rapport fra Europa-Kommissionen (2017/2279(INI)).....	53
Onsdag den 18. april 2018		
2019/C 390/08	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om Kommissionens integritetspolitik, navnlig udnævnelsen af generalsekretæren for Europa-Kommissionen (2018/2624(RSP))	63
2019/C 390/09	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om fremskridt for FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og regulær migration og om flygtninge (2018/2642(RSP))	69
2019/C 390/10	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter: midtvejsevalueringen i 2017 og den fremtidige arkitektur for perioden efter 2020 (2017/2280(INI))	76
2019/C 390/11	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om årsrapporterne 2015-2016 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2017/2010(INI)).....	94
Torsdag den 19. april 2018		
2019/C 390/12	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om Hviderusland (2018/2661(RSP))	100
2019/C 390/13	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om Filippinerne (2018/2662(RSP))	104
2019/C 390/14	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om situationen i Gazastriben (2018/2663(RSP))	108
2019/C 390/15	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om beskyttelse af undersøgende journalister i Europa: sagen om den slovakiske journalist Ján Kuciak og Martina Kušnírová (2018/2628(RSP)).....	111
2019/C 390/16	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om behovet for at oprette et instrument for europæiske værdier til støtte for civilsamfundsorganisationer, der fremmer de grundlæggende værdier inden for Den Europæiske Union på lokalt og nationalt plan (2018/2619(RSP))	117
2019/C 390/17	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om krænkelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincippet i forbindelse med, at to græske soldater er blevet anholdt og tilbageholdt i Tyrkiet (2018/2670(RSP))	120
2019/C 390/18	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter (2016/2149(INI)).....	121
2019/C 390/19	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om den årlige beretning om EU's konkurrencepolitik (2017/2191(INI)).....	128
2019/C 390/20	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om vaccineskepsis og faldende vaccinationsrater i Europa (2017/2951(RSP)).....	141

2019/C 390/21	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af direktiv 2011/99/EU om den europæiske beskyttelsesordre (2016/2329(INI))	146
2019/C 390/22	Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af Bolognaprocessen – status og opfølgning (2018/2571(RSP)).....	155

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 17. april 2018

2019/C 390/23	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik, som fastsætter vilkårene og betingelserne for Den Libanesiske Republiks deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE)).....	158
2019/C 390/24	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius (12476/2017 – C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE)).....	159
2019/C 390/25	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE)).....	160
2019/C 390/26	P8_TA(2018)0096 Medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD)) P8_TC1-COD(2016)0230 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU	161

2019/C 390/27	P8_TA(2018)0097	<p>Bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0231</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013</p>	163
2019/C 390/28	P8_TA(2018)0098	<p>Statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))</p> <p>(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0219</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/... om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.....</p>	165
2019/C 390/29	P8_TA(2018)0099	<p>Bygningers energimæssige ydeevne ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0381</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.....</p>	166
Onsdag den 18. april 2018			
2019/C 390/30		<p>Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA)).....</p>	168
2019/C 390/31		<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om fastsættelse af perioden for det niende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS)).....</p>	170

2019/C 390/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE)).....	171
2019/C 390/33	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI)).....	172
2019/C 390/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE))	178
2019/C 390/35	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE)).....	179
2019/C 390/36	P8_TA(2018)0112 Emballage og emballageaffald ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD)) P8_TC1-COD(2015)0276 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald	180
2019/C 390/37	P8_TA(2018)0113 Udrangerede køretøjer, udtjente batterier og akkumulatorer og affald af elektrisk og elektronisk udstyr ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD)) P8_TC1-COD(2015)0272 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr	181
2019/C 390/38	P8_TA(2018)0114 Affald ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD)) P8_TC1-COD(2015)0275 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald.....	183

2019/C 390/39	P8_TA(2018)0115 Deponering af affald ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD)) P8_TC1-COD(2015)0274 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald	186
2019/C 390/40	P8_TA(2018)0116 Procedureregler på området miljørapportering ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af Rådets direktiv 87/217/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013, Rådets direktiv 86/278/EØF og Rådets direktiv 94/63/EF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD)) P8_TC1-COD(2016)0394 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF.....	188
Torsdag den 19. april 2018		
2019/C 390/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS))	189
2019/C 390/42	P8_TA(2018)0178 Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD)) P8_TC1-COD(2016)0208 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.....	190

2019/C 390/43	<p>P8_TA(2018)0179</p> <p>Godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0014</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF.....</p>	192
2019/C 390/44	<p>P8_TA(2018)0180</p> <p>Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007 (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0100</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007</p>	193
2019/C 390/45	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE))</p>	196
2019/C 390/46	<p>Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2019 (2018/2001(BUD))</p>	215

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med **fede typer og kursiv**. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i **fede typer og kursiv** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 16 til den 19. april 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 450 af 13.12.2018.

De vedtagne tekster af 18. april 2018 om decharge for regnskabsåret 2016 er offentliggjort i EUT L 248 af 3.10.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 17. april 2018

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0095

En europæisk strategi til fremme af proteinafgrøder

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om en europæisk strategi til fremme af proteinafgrøder - Fremme af produktionen af proteinafgrøder og bælglplanter i EU's landbrugssektor (2017/2116(INI))

(2019/C 390/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om "EU's proteinunderskud: hvad er løsningen på et langvarigt problem?" ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 14. september 2016 til Europa-Parlamentets og Rådets "omnibus" -forordning (COM(2016)0605) om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og ændringen hertil, der sigter på at inkludere en anmodning til Kommissionen om at offentliggøre en "proteinplan" inden udgangen af 2018 ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen om europæisk soja, som blev fremlagt på samlingen i Rådet (landbrug) den 12. juni 2017 af Tyskland og Ungarn, og undertegnet af 14 medlemsstater ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse (93/355/EØF) af 8. juni 1993 om indgåelse af et aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om olieafgrøder inden for rammerne af GATT ⁽⁴⁾,
- der henviser til dokument vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 med titlen "Ændring af vores samfund: dagsordenen for bæredygtig udvikling 2030", herunder navnlig bæredygtighedsmål nr. 2, 12 og 15,
- der henviser til FN's Generalforsamlings beslutning på sit 68ende møde om at udråbe 2016 til "Internationalt Bælgfrugtår" under De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) ⁽⁵⁾,
- der henviser til den undersøgelse, som Parlamentets Temaafdeling B bestilte efter anmodning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om proteinafgrøders miljørolle i den nye fælles landbrugspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til høringen i Parlamentet om forbedring af forsyningen med proteinafgrøder i Europa,
- der henviser til Donau-sojaerklæringen af 19. januar 2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0121/2018),

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 58.

⁽²⁾ Se beslutning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU (A8-0211/2017).

⁽³⁾ Rådets Generalsekretariat 10055/17, Bruxelles, den 7. juni 2017.

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.

⁽⁵⁾ De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), Internationalt Bælgfrugtår (IYP): Sunde frø til en bæredygtig fremtid.

⁽⁶⁾ IP/B/AGRI/IC/2012-067 (PE 495.856).

Tirsdag den 17. april 2018

- A. der henviser til, at Den Europæiske Union lider under et stort underskud på vegetabiliske proteiner på grund af behovet i dens husdyrholdssektor, som er afhængig af import af foder fra tredjelande, en situation, som beklageligvis har oplevet få forbedringer til trods for de talrige hensigtserklæringer og initiativer om dette spørgsmål gennem mere end 15 år og på trods af anvendelsen af biprodukter fra produktionen af biobrændstoffer i foder; der henviser til, at EU's nuværende situation, som er præget af import af vegetabiliske proteiner (hovedsagelig soja) fra Sydamerika, er uholdbar og viser, at vi bør gøre en mere energisk indsats, navnlig for at forbedre bæredygtigheden af denne import;
- B. der henviser til, at det er vigtigt at reducere Unionens massive afhængighed af import af proteinafgrøder, der hovedsageligt anvendes til dyrefoder; der henviser til, at den nuværende situation udover miljøpåvirkningen i sojaproducerende regioner indebærer store risici, især for EU's husdyrsektor, da prissvingningerne på de internationale markeder er steget betydeligt;
- C. der henviser til, at Parlamentet har udtalt sig flere gange om proteiner og nødvendigheden af at indføre en europæisk proteinplan, men at initiativerne ikke har haft konkrete virkninger, som kan ændre EU's afhængighed af forsyninger af vegetabiliske proteiner;
- D. der henviser til, at der som følge af BSE-krisen med rette blev indført et europæisk forbud mod anvendelse af kød- og benmel i foder ⁽⁷⁾, men at dette har medført, at importen af soja fra Latinamerika er steget kraftigt;
- E. der henviser til, at Unionen derfor kun anvender 3 % af landbrugsjorden til dyrkning af proteinafgrøder og importerer over 75 % af sin forsyning af vegetabiliske proteiner, navnlig fra Brasilien, Argentina og USA;
- F. der henviser til, at husdyrsektoren i Unionen er yderst følsom over for prissvingninger og konkurrenceforvriddning og er afhængig af importen af vegetabilisk protein af høj kvalitet og til en rimelig pris, hvilket udgør en reel udfordring for europæiske bedrifter;
- G. der henviser til, at europæiske proteinafgrøder frembringer olieholdige biprodukter, der kan bidrage til den cirkulære økonomi og anvendes til konsum, vedvarende energi eller produktion af grønne kemikalier; der henviser til, at samproduktion af proteiner og biprodukter i Europa gør det muligt at reducere importen af både genmodificerede proteiner og biobrændstoffer, som bidrager til skovrydning;
- H. der henviser til, at analysen af problemstillingen omkring vegetabilisk protein, der anvendes i foderstoffer, alt for ofte kun har fokuseret på proteinrige råvarer og på vores underskud af vegetabiliske proteiner og søgen efter råvarer, der kan supplere foder til landbrugsdyr;
- I. der henviser til, at der er behov for en mere omfattende analyse af problematikken omkring vegetabilisk protein i Europa, således at vi kan råde over en langsigtet strategi og så mange tiltag som mulig med henblik på at booste effektiviteten af vores indsats for at reducere vores afhængighed af vegetabiliske proteiner; der henviser til, at denne strategi er et redskab i overgangen til mere bæredygtige fødevarer- og landbrugssystemer;
- J. der henviser til, at protein ligesom energi er en vigtig og uundværlig del af vores ernæring og kan leveres i vegetabilisk eller animalsk form;
- K. der henviser til, at vegetabilisk protein er et centralt element i udfordringerne vedrørende fødevarersikkerhed og -suverænit (for både mennesker og dyr), miljøbeskyttelse, global opvarmning og vedvarende energi; der henviser til, at proteiner er afgørende for livet og er til stede i al føde for såvel dyr som mennesker;
- L. der henviser til, at den samlede europæiske produktion af proteinrige råvarer er steget fra 24,2 til 36,3 mio. ton (+50 %) fra 1994 til 2014, men at det samlede forbrug i samme periode er steget fra 39,7 til 57,1 mio. ton (+44 %); der henviser til, at Unionens samlede proteinunderskud (20,8 ton i 2014) dermed er stigende; der henviser til, at verdensmarkedet for vegetabiliske proteiner, som bl.a. omfatter soja og sojakager, har udviklet sig betydeligt i de sidste 50 år, og at forbruget af disse råvarer er steget kraftigt i alle medlemsstater, hvor forbruget af soja er steget fra 2,42 mio. ton i 1960 til omkring 36 mio. ton i dag; der henviser til, at EU's husdyrsektor er stærkt afhængig af importen af sojabønner og sojakager fra tredjelande, især fra Sydamerika; der henviser til, at efterspørgslen efter soja inden for EU kræver dyrkning af et areal på næsten 15 mio. ha, hvoraf 13 mio. ha er i Sydamerika;

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1).

Tirsdag den 17. april 2018

- M. der henviser til, at dyrkning af proteinafgrøder skaber en betydelig merværdi for miljøet, som ikke er truet af den relaterede anvendelse af plantebeskyttelsesmidler;
- N. der henviser til, at Kina er blevet verdens største importør af soja og har udarbejdet sin egen specielle og uigennemsigtige forsyningsstrategi, der ikke er baseret på klassiske markedsmekanismer, men på produktionskontrakter med verdens største sojaleverandør, Brasilien, og på massive investeringer i landets produktions- (knusnings-) og havne-transportinfrastruktur på miljøets bekostning; mener, at denne internationaliseringsstrategi fra den kinesiske landbrugsindustri sektors side kan påvirke de fremtidige markedsforsyninger af soja og oliefrø til EU, der også er en af Brasiliens store kunder, og udgøre en trussel mod markedsstabiliteten i EU;
- O. der henviser til, at størstedelen af den soja, der importeres til EU, stammer fra genmodificerede afgrøder, og at europæiske forbrugere nærer mistillid til denne teknologi; der henviser til, at der er stigende interesse for lokale ikke-GMO-produkter og stigende bekymring for importens kulstofaftryk; der henviser til, at mange sojabønneproducenter og -forarbejdningsvirksomheder, foderproducenter og repræsentanter for fødevarerindustrien (kødproducenter, mælke- og æggproducenter og andre brugere af sojabønner), handelskæder og andre relevante institutioner inden for EU går ind for bæredygtige, certificerede GMO-frie systemer til produktion af sojabønner;
- P. der henviser til, at europæisk landbrug for at opfylde EU's behov for fødevarer har undergået en forandring inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik; der henviser til, det har intensiveret produktionen, samtidig med at landbrugsprodukt- og råvaremarkederne er blevet mere åbne, hvilket har øget EU's afhængighed af import af vegetabiliske proteiner fra Nord- og Sydamerika; der henviser til, at globaliseringen har medført en konvergens mellem kostvaner og specialisering af bedrifter, hvilket har givet anledning til omfattende bevægelser over store afstande af råmaterialer til produktion af proteiner, hvad enten det drejer sig om syntetisk kvælstofgødning eller proteinrige råvarer til foder, med deraf følgende indvirkning på miljøet og klimaet;
- Q. der henviser til, at produktionen af proteinafgrøder, især soja, der importeres med henblik på produktion af foder, er en af de vigtigste drivkræfter for ændringer i arealanvendelsen, ligesom den er en betydelig drivkraft for skovrydning i mange regioner uden for Europa; der henviser til, at den øgede dyrkning af proteinafgrøder kan udgøre et vigtigt supplement til foranstaltninger til fremme af forsyningskæder for landbrugsråvarer, der ikke indebærer skovrydning; der henviser til, at håndteringen af den globale udfordring med skovrydning og skovødelæggelse er blevet endnu vigtigere i lyset af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Paris-aftalen om klimaændringer;
- R. der henviser til, at det kvælstof, der er nødvendigt for planters ernæring og for produktionen af vegetabiliske proteiner, med undtagelse af bælgplanteafgrøder, i dag primært kommer fra syntetisk kvælstofgødning, som er dyr og energiintensiv at producere, medfører forurening af både vand og luft og sætter et stort økologisk fodaftryk på grund af de store mængder fossile brændstoffer, der forbruges under produktionsprocessen; der henviser til, at dette ikke bidrager til målet om overgang til en cirkulær økonomi og effektivisering af anvendelsen af vores ressourcer og affaldsstrømme; der henviser til, at det på den baggrund er vigtigt at nytænke hele proteinspørgsmålet lige fra produktion til forbrug med hensyn til produktions- og miljøeffektivitet gennem en bedre lukning af kvælstofkredsløbe, herunder anvendelsen og udviklingen af organiske kvælstofgødninger såsom genanvendte næringsstoffer fra organiske affaldsstrømme som f.eks. husdyrgødning;
- S. der henviser til, at bestræbelserne på at reducere EU's afhængighed af import af vegetabiliske proteiner forudsætter, at vi ikke kun fokuserer på proteinrige afgrøder, der skal dække drøvtyggere og ikkedrøvtyggers behov, men også på alle andre afgrøder (herunder foderafgrøder og græs), som på trods af et lavere proteinindhold dyrkes på arealer i alle områder af Unionen; der henviser til, at der er mange fordele ved græsning på græsarealer for drøvtyggere, herunder reducere af landbrugets produktionsomkostninger;
- T. der henviser til, at der ikke vil ske nogen stigning i produktionen af vegetabilisk protein uden en forbedring af rentabiliteten for sådanne planter, og at der i dag er brug for at implementere en effektiv og ambitiøs strategisk plan for forsyningen med vegetabilisk protein som støtte for en bæredygtig udvikling af europæisk landbrug; der henviser til, en sådan plan kræver mobilisering af en lang række EU-politikker, navnlig den fælles landbrugspolitik;
- U. der henviser til, at Den Europæiske Unions støtte til målsætningen om europæisk proteinselvforsyning gennem de seneste årtier har hvilet på tre søjler, nemlig frivillig koblet støtte til proteinafgrøder og olieafgrøder, EU-politikken for biobrændstoffer samt kravet om øremærkning af 30 % af den direkte støtte til grøn omlægning, som blev indført ved den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, herunder forpligtelsen til at afsætte 5 % af det dyrkbare areal til økologiske fokusområder samt beslutningen om at tillade dyrkning af kvælstofbindende afgrøder og mellemafgrøder;

Tirsdag den 17. april 2018

- V. der henviser til, at landbrugernes interesse for kvælstofbindende og proteinrige afgrøder er steget betydeligt, fordi de hjælper landbrugerne med at leve op til kravene under politikken for grøn omstilling, og at denne interesse vil tilskynde planteavlere til at genoptage eller øge deres aktiviteter omkring disse afgrøder;
- W. der henviser til, at de foranstaltninger, der blev indført under den fælles landbrugspolitik i perioden 2000-2013, ikke i sig selv har kunnet vende den nedgående eller stagnerende tendens i den europæiske proteinproduktion, men at disse tiltag i kombination med den grønne omlægning, der giver mulighed for dyrkning af proteinafgrøder på økologiske fokusområder fra 2013, har medført en stærk stigning i produktionen af proteinafgrøder i EU;
- X. der henviser til, at den politiske aftale om den fælles landbrugspolitik, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede frem til i 2013, giver mulighed for at dyrke kvælstofbindende afgrøder på økologiske fokusområder;
- Y. der henviser til, at forskning har vist, at dyrefoderproducenter ofte tilføjer flere proteiner til dyrefoderet, end hvad anses for nødvendigt, og at der kan opnås effektivitetsgevinster ved bedre præcisionsbestemmelse af det nødvendige proteinindhold for måldyret;
- Z. der henviser til, at antallet af forskningsprogrammer, der beskæftiger sig med vegetabilsk protein, som følge af det ringe omfang af dyrkning af proteinafgrøder i EU er faldende, og at det samme gælder uddannelse, innovation og opnåelse af praktisk erfaring i EU; der finder, at effektiviteten af innovationen bør forbedres og politikken for forskning i proteiner styrkes, men at dette kun vil lykkes, hvis det understøttes med politiske tilsagn på mellemlang til lang sigt; der påpeger, at proteinforskningspolitikken også bør omfatte hjemmedyrkede bælgplanter, der er tilpasset lokale forhold;
- AA. der henviser til vigtigheden af at støtte planteavlsaktiviteter for at udvikle nye sorter af proteinafgrøder, der kan bidrage til en højere proteinproduktion i EU; der henviser til, at effektive planteavlsaktiviteter kræver en langsigtet forskningspolitik med tilstrækkelig finansiering og et egnet reguleringsmiljø, der tilskynder til innovation;
- AB. der henviser til, at Kommissionen allerede støttet og er i færd med at støtte en række relevante projekter, bl.a. under temaet "SFS-44-2016 – Et fælles planteavlsprogram for at mindske EU's og Kinas afhængighed af proteinimport"; der henviser til passende kommunikation, formidling og udnyttelse af resultaterne af sådanne projekter, således at fremtidige politiske beslutninger på dette område er baseret på dokumentation;
- AC. der henviser til, at omkostningerne til soja stort set er fordoblet i reale tal siden 2007;
1. mener, at det er på tide at iværksætte en overordnet strategisk plan for produktionen af og forsyningen med vegetabilsk protein, der baserer sig på bæredygtig udvikling af alle de afgrøder, der dyrkes i hele EU; mener, at denne ændring vil indebære en væsentlig ændring i vores produktionssystemer for at gøre det muligt for landbrugerne at opretholde deres levevej og samtidig opfylde de krav, der skal opfyldes for at opnå en cirkulær økonomi og bæredygtig landbrugsproduktion, baseret på principper såsom agroøkologi og andre miljøvenlige metoder, herunder lavininput-fodringsstrategier for drøvtyggere baseret på såvel permanente græsningsarealer som midlertidige græsarealer på agerjord;
 2. opfordrer Kommissionen til straks at tage skridt til at undgå enhver reduktion af det nuværende produktionsniveau for proteinafgrøder under hensyntagen til de miljømæssige fordele, der følger med den konventionelle dyrkning af kvælstofbindende afgrøder i økologiske fokusområder;
 3. bemærker, at bælgafgrøder kan være en fordel for miljøet på grund af deres potentiale for at binde kvælstof fra atmosfæren; tilføjer, at disse fordele omfatter reduktion af anvendelsen af gødning baseret på fossile brændstoffer, forbedring af jordbundens kvalitet og fertilitet samt, i forbindelse med vekseldrift, mindskelse af omfanget af sygdomme hidrørende fra vedvarende monokultur og beskyttelse og styrkelse af biodiversiteten; understreger endvidere, at disse afgrøders biologiske kvælstofbinding kan bidrage til at begrænse inputomkostningerne og de mulige negative miljøvirkninger, der er forbundet med overforbrug af gødningsstoffer;
 4. opfordrer til, at der oprettes en europæisk platform, støttet af EU's Markedsobservatorium for Afgrøder, der kan gøre det muligt at identificere europæiske proteindyrkningsområder efter afgrødekategori og beliggenhed, skabe tekniske referencer, som er tilgængelige for alle landbrugere, fastsætte den europæiske proteinproduktionskapacitet for at lette afsætningen og katalogisere al offentlig og privat forskning i proteiner;
 5. henstiller, at der fokuseres på alle kilder til vegetabilsk protein, dvs. på afgrøder, der anvendes både i fødevarer og foder, og på støtte til udvikling og markedsføring af nye plantebaserede proteiner; mener endvidere, at der bør forskes mere i alternative proteinkilder;

Tirsdag den 17. april 2018

6. påpeger, at produktion af soja i Sydamerika er en vigtig faktor i forbindelse med ændringer i arealanvendelsen og er årsag til en række økologiske problemer såsom pesticidforurening af grundvand, erosion, vandmangel og skovrydning, der kan føre til et ødelæggende tab af biodiversitet; påpeger, at sojaproduktion har negative sociale og sundhedsmæssige konsekvenser i producentlandene, som forværres af svage jordbesiddelsesrettigheder, land grabbing, tvangsflytning og andre menneskerettighedskrænkelser;

7. minder om, at BSE-krisen i 1990'erne og forbuddet mod at anvende forarbejdede animalske proteiner i dyrefoder, jf. forordning (EF) nr. 999/2001, har øget efterspørgslen på plantebaseret protein i Europa; bemærker, at alternative europæiske kilder til proteinfoder, såsom fiskemel, anvendes i den europæiske fiskeopdrætssektor;

De mange målsætninger for planen

8. mener, at planen bør maksimere bæredygtig produktion af biomasse på egnede landbrugsarealer ved at udbrede anvendelsen af permanent plantedække, hvoraf en del kan afsættes til protein;

9. finder det nødvendigt specifikt at undersøge potentialet for bælglplanter, hvad enten det er frøbælglplanter eller foderbælglplanter, da der er en række landbrugsmæssige, økonomiske og miljømæssige fordele forbundet med denne plantefamilie, herunder navnlig det faktum, at de binder kvælstof fra luften i kraft af deres symbiotiske system, således at de har mindre behov for syntetisk kvælstofgødning og næsten ikke kræver brug af pesticider; fremhæver, at bælgrugter efterlader en god jordstruktur til den næste afgrøde takket være det kvælstof, de efterlader, hvilket kan give et merudbytte på 10-20 %; påpeger, at vekseldrift er til gavn for jordens kvalitet, mindsker forekomsten af sygdom og støtter biodiversitet;

10. fremhæver herudover, at skadedyrs og patogeners reproduktionscyklus afbrydes i vekseldrift, herunder med bælgafrøder, hvilket mindsker forekomsten af plantesygdomme og behovet for at anvende pesticider; bemærker, at en yderligere fordel er, at biodiversiteten også øges, når man går bort fra år-til-år-monokulturer;

11. henstiller, at man, navnlig i regi af den fælles landbrugspolitik, yder støtte til dyrkning af soja i Europa ved at gøre det rentabelt og konkurrencedygtigt, da nye sorter er begyndt at åbne nye muligheder for visse regioner, hvor denne afgrøde kan tilpasse sig, men bemærker samtidig, at dette ikke bør overskygge dyrkelsen af andre proteinafgrøder (lupin, hestebønner, ærter, kikærter osv.); mener, at dette brede udvalg vil gøre det muligt at maksimere proteinproduktionen i alle Europas regioner, afhængigt af de lokale klimaforhold;

12. opfordrer til, at der lægges større vægt på forvaltningen af græs- og kløveafgrøder, som på grund af de store arealer, de dækker, bidrager betydeligt til at dække proteinbehovet i foder (kun drøvtyggere); bemærker, at bælgrugtafgrøder såsom kløver trives godt på græsarealer;

13. henstiller, at vegetabiliske proteinafgrøder som soja, lucerne, hestebønner og ærter samt afgrøder som kløver, esparsette og mange andre bælglplanter genindføres i storstilede dyrknings- og fodersystemer;

14. påpeger behovet for at udvikle lokale og regionale proteinproduktions- og forarbejdningskæder ved at oprette grupper af landbrugere og ved at skabe tættere forbindelser mellem producenter af markafgrøder og husdyravlere (kontrakter om levering og udveksling, opførelse af decentrale, små til mellemstore bioraffineringsanlæg for "grønt protein") med henblik på at udveksle viden om egnede bælglplantesorter, vekseldrift og jordbundsforhold; finder det nødvendigt, at man med henblik herpå, via den fælles landbrugspolitik, bistår aktører, der påtager sig risici ved at indgå i korte forsyningskæder for proteinbaserede fødevarer og foderstoffer; fremhæver vigtigheden af direkte kontrakter mellem avlere og dyrefoderproducenter;

15. opfordrer til at fremme produktionen af sorter af GMO-frie vegetabiliske proteiner af høj kvalitet og med klar sporbarhed og mærkning (med hensyn til både deres produktionssted og de anvendte metoder) for at imødekomme de europæiske forbrugeres stigende interesse for GMO-frie produkter;

16. finder det nødvendigt at fremme selvforsyningen med foder på såvel bedriftsniveau som regionalt niveau og for såvel drøvtyggere som enmavede dyr, herunder via egenproduktion af foder på bedriften;

17. anser det for ønskeligt at minimere tabene ved høst og øge den ernæringsmæssige kvalitet ved at forbedre betingelserne for høst, opbevaring og forarbejdning (tørring, emballering osv.);

Tirsdag den 17. april 2018

18. mener, at det for at øge produktionen af vegetabilsk protein er nødvendigt at forøge disse afgrøders rentabilitet og udvikle metoder såsom vekseldrift (over mindst 3 år) og undersåning for bælgplanteafgrøder og øge blandingen af sorter og afgrøder i produktionssektorerne for bælgplanter (kløver/raps, triticale/ærter osv.) og foder (græsarter, bælgplanter, blandsæd osv.) for at gå over til et mere bæredygtigt landbrugsfødevarer-system, der understøtter et skifte fra inputintensiv dyrkning af afgrøder i monokultur i og uden for EU til et diversificeret agroøkologisk system;

19. opfordrer til forskning i: egnethed til anvendelse i vekseldrift og blandingskulturer; udvælgelse af nye sorter og arter, der giver fleksibilitet for landbrugere til at tilpasse sig klimaændringer; stressresistens; afgrødeblanding; forbedring af udbytte; proteinindholdet i og fordøjeligheden af foder (spirede frø, rapsfrø osv.); forøgelse af planters resistens over for sygdomme; spiringsbiologien i ukrudt som funktion af ukrudtsbekæmpelse; foderomsætning; samt biostimulanser; understreger behovet for, at landbrugere råder over en sammenhængende værktøjskasse med bl.a. forvaltningspraksisser, teknikker og plantebeskyttelsesmidler til bekæmpelse af skadevoldere og andre faktorer, der kan påvirke afgrødernes ydelse og vækst i negativ retning;

20. opfordrer til massive investeringer i forskning, herunder forskning i sorter med henblik på at gøre proteinafgrøder økonomisk interessante, da de kan være ugunstigt stillet i sammenligning med den fortjenstmargen, som opnås med andre afgrøder, udvikle flere afgrødesorter med henblik på at sikre udbytte, løse de agronomiske problemer, der begrænser dyrkningen af proteinafgrøder, og sikre tilstrækkelige mængder, hvilket er nødvendigt for at strukturere produktions- og distributionskæder; understreger, at det også er nødvendigt at udvikle proteinafgrøder, der er bedre tilpasset det europæiske klima, forbedre deres proteinværdi og at skabe sikkerhed for investeringer med henblik på at fremme forskning;

21. anbefaler øget anvendelse af præcisionslandbrug, navnlig via digitalisering, for at afpasse plantegødnings- og dyrefodermængderne så nøjagtigt som muligt og derved mindske mængden af affald og visse former for forurening, og anbefaler samtidig at gøre større brug af mekaniske ukrudtsbekæmpelsessystemer;

22. agter at tilskynde til erhvervelse af ny viden, overførsel af viden, uddannelse og løbende efteruddannelse samt at yde støtte til alle former for innovation og anvendt forskning inden for både fødevarer og foder;

23. opfordrer til at støtte alle former for innovation og anvendt forskning ved at dele erfaring og viden og navnlig ved at tage udgangspunkt i aktører i feltet, som råder over innovative løsninger;

24. opfordrer til bæredygtighedskriterier for foderimport for at sikre en bæredygtig produktion af proteinplanter i tredjelande, som ikke medfører negative miljømæssige eller sociale konsekvenser;

25. fremhæver den rolle, som kostundervisning kan spille med hensyn til at påvirke efterspørgslen efter fødevarer; understreger behovet for at indføre kostvejledning på enten EU- eller medlemsstatsplan med henblik på at fremme en sund kost, samtidig med at de miljømæssige problemer ved fødevarerproduktion imødegås;

26. finder det nødvendigt at styrke den tekniske støtte til landbrugerne og rådgivningstjenesterne med henblik på at fremme bæredygtig produktion af bælgplante- og foderprotein;

Instrumenter i planen

27. mener, at en sådan plan kræver mobilisering og tilpasning af adskillige EU-politikker, nemlig den fælles landbrugspolitik, forskningspolitikken, miljø- og klimaindsatspolitikkerne, energipolitikken samt naboskabs- og handelspolitikken;

28. finder det vigtigt, at den fælles landbrugspolitik støtter proteinafgrøder ved hjælp af forskellige metoder såsom den frivillige koblede støtte – som ikke bør være begrænset til visse afgrøder og vanskeligt stillede regioner men give mulighed for mere omfattende tiltag – og den grønne komponent samt ved hjælp af den anden søjle, navnlig i form af landbrugs- og miljøforanstaltninger vedrørende økologisk og andre typer af landbrug, investeringer, kvalitet, bedriftsrådgivningssystemet (FAS), uddannelse samt naturligvis innovation gennem det europæiske innovationspartnerskab; fremhæver, at indførelsen af en kombineret betaling har drevet produktionen af proteinafgrøder i nogle medlemsstater;

Tirsdag den 17. april 2018

29. mener, at der bør tages ved lære af erfaringerne fra nyligt indførte forbud mod anvendelse af pesticider i økologiske fokusområder, selv om de i 2016 omfattede 15 % af agerjorden i EU (8 mio. hektarer), og næsten 40 % af dette arealet anvendes til kvælstofbindende afgrøder eller mellemafgrøder; mener, at økologiske fokusområder som led i den generelle mobilisering af alle brugbare landbrugsarealer i autonomiplanen for vegetabiliske proteiner kan benyttes til proteinproduktion både i konventionelt landbrug – med integreret bekæmpelse af skadegørere, der tager hensyn til, at landbrugere, der dyrker disse afgrøder i økologiske fokusområder, ikke altid kan være sikre på, at de har mulighed for at reagere på invasioner af skadegørere – og i økologisk landbrug, eftersom det for at erstatte sojaimporten til EU er nødvendigt, at hvad der svarer til næsten 17 mio. ha vil skulle reserveres til sojadyrkning i EU; mener endvidere, at de miljømæssige fokusområder er nødvendige for at styrke biodiversiteten, som er truet, og af hensyn til vores fødevarerforsyning, da denne biodiversitet navnlig ved forbedring af bestøvningen kan øge udbyttet af tilstødende afgrøder, som kan være proteinafgrøder, med omkring 20 %;

30. anbefaler, at man tilpasser reglerne for grøn omlægning til bevarelsen af permanente græsarealer, således at der i visse regioner i højere grad tages hensyn til lucernes specificitet, alene eller blandet med græsarter, på midlertidige græsarealer, som er af mere end fem år gamle, da en sådan aldersgrænse betyder, at de hører under kategorien permanente græsarealer efter definitionen i lovgivningen, hvilket begrænser ompløjningen efter femårsperioden, selv om en genbeplantning vil gøre det muligt at producere en stor mængde foderprotein og opnå større proteinautonomi for de pågældende bedrifter;

31. konstaterer med tilfredshed, at Parlamentet i forbindelse med omnibusrevideringen af den fælles landbrugspolitik har opnået en ændring af omregningsfaktoren for kvælstofbindende afgrøder fra 0,7 til 1 som kompensation for forbuddet mod brug af pesticider i økologiske fokusområder;

32. er af den opfattelse, at en europæisk proteinstrategi bør tage hensyn til den omarbejdede udgave af direktivet om vedvarende energi, direktivet om dobbelt anvendelse af proteiner og deres biprodukter, affald og restprodukter i den cirkulære økonomi, og bør tilskynde til vekseldrift og diversificering og udnyttelse af brakjord i overensstemmelse med de grønne foranstaltninger i den fælles landbrugspolitik;

33. finder det vigtigt at den fremtidige fælles landbrugspolitik tager højde for yderligere forslag til støtte af dyrkningen af vegetabilisk protein såsom forslaget om vekseldrift på agerjord af en varighed på mindst 3 år; understreger i denne forbindelse, at medlemsstater, hvor sygdomme på grund af vådt vejr er fremtrædende, kan have brug for en længere periode med vekseldrift; mener også, at det er særlig relevant at indføre en økosystembetaling, der er mere fleksibel end den grønne betaling, for at anerkende bælgplante- og oliefrøafgrøders gavnlige virkninger for biodiversiteten, herunder for ernæringen af bestøvere, skabe risikotagningsmekanismer for innovatorer og åbne en underprioritet for proteiner i politikken for udvikling af landdistrikterne;

34. understreger behovet for at indføre nye instrumenter, der kan bidrage til at øge udbuddet af vegetabiliske proteiner, herunder soja, samt at sikre en ensartet gennemførelse i alle medlemsstaterne;

35. mener, at den nuværende forskning med henblik på at udvikle en strategi for proteinafgrøder er fragmenteret og mangler fokus; opfordrer til, at forsknings- og udviklingsindsatsen, navnlig inden for offentlig forskning, øges inden for de underudviklede proteinafgrøder, der kan anvendes både til konsum og foder, men kun har ringe eller slet ingen interesse for private investorer, og alternative proteiner såsom insektprotein og alger; opfordrer til større samarbejde mellem offentlige og private forskningsinstitutioner; understreger behovet for et regelsæt, der støtter forsknings- og innovationsprogrammer med henblik på at opnå en større og konkurrencedygtig proteinproduktion;

36. anbefaler øgede investeringer i industri- og landbrugsforskningsprojekter, der fokuserer på at øge kvaliteten og mangfoldigheden af funktionelle proteiner til konsum;

37. finder det nødvendigt at sikre vores autonomi i forsyningen med soja gennem et større samarbejde med vores nabolande samt at diversificere og sikre holdbarheden af leverancerne af proteiner fra lande uden for EU, navnlig fra nabolande, som har valgt at satse på Europa, og som producerer soja, der kan bringes ind i EU via Donaufloden; kræver, at disse importvarer overholder samme sociale og miljømæssige standarder, som gælder for produktion inden for Europa, og påpeger, at dyrkning af GMO-fri soja er ønskelig med henblik på at imødekomme forbrugernes efterspørgsel;

38. anerkender, at nutidens landbrugspraksis er utænkelig uden soja, selv om denne yderst vigtige bælgplanter i en ikke fjern fortid næsten var ophørt med at blive dyrket i Europa, men at sojaproduktionen er steget fra 17 mio. tons i 1960 til 319 mio. tons i 2015;

39. opfordrer til at foretage tilpasninger af den fælles landbrugspolitikens anden søjle for at sikre en bedre anerkendelse af og godtgørelse for bidraget med afgrøder, der giver ernæring til bestøvere på kritiske tidspunkt af sæsonen (tidlige blomstrende planter i foråret), og deres bidrag til modvirkning af tilbagegangen i bestøverbestandene;

Tirsdag den 17. april 2018

40. støtter etableringen af gennemsigtige ordninger for mærkning af produkter på basis af certificerede produktionsstandarder, eksempelvis Donau-soja- og Europa-sojastandarderne;

41. mener, at selv om Blair House-aftalen fra 1992 stadig er gældende, er den reelt forældet og bør ikke stå i vejen for bæredygtig udvikling af proteinafgrøder i Europa;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0100

Gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram (2017/2030(INI))

(2019/C 390/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" ⁽¹⁾ ("det syvende miljøhandlingsprogram"),
- der henviser til artikel 191 og 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører bevarelse, beskyttelse og forbedring af menneskers sundhed og miljøkvaliteten,
- der henviser til Parisaftalen, afgørelse 1/CP.21, og den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC, der blev afholdt i Paris fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG'er) og deres indbyrdes forbundne og integrerede karakter,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport fra december 2016 med titlen Environmental indicator report 2016 - støtte til overvågningen af det 7. Miljøhandlingsprogram,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport fra november 2017 med titlen "Environmental indicator report 2017 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme" (rapport om de vigtigste miljøindikatorer af 2017 – til støtte for overvågning af det 7. miljøhandlingsprogram),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. februar 2017 med titlen "EU's revision af gennemførelsen af miljøreglerne: Fælles udfordringer og en samlet indsats for at levere bedre resultater" (COM(2017)0063) og de 28 ledsagende landerapporter,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2016 med titlen "Realisering af fordelene ved EU's miljøpolitikker gennem regelmæssig revision af gennemførelsen af miljøreglerne" (COM(2016)0316),
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 om EU's revision af gennemførelsen af miljøreglerne (EIR) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2016 om midtvejsrevision af EU's biodiversitetsstrategi ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2017 om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets henstilling af 4. april 2017 til Rådet og Kommissionen som følge af undersøgelsen af emissionsmålinger i bilindustrien ⁽⁶⁾,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport med titlen "SOER 2015 – Europas miljø – Tilstand og fremtidsudsigter 2015",

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0450.

⁽³⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

⁽⁴⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 2.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0441.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0100.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 19. maj 2015 "Naturens tilstand i EU",
 - der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan af november 2017 "Mid-term review of the implementation of the 7th Environment Action Programme (2014-2020)" (Midtvejsevaluering af gennemførelsen af det 7. miljøhandlingsprogram (2014-2020)), som blev udarbejdet af Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste, herunder undersøgelsen i bilaget,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 om evaluering af det sjette miljøhandlingsprogram og fastsættelse af prioriteringer for det syvende miljøhandlingsprogram - Et bedre miljø for et bedre liv (?),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen "Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid" (COM(2016)0739),
 - der henviser til biodiversitetskonventionen (CBD),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 om "Køreplan til et ressourceeffektivt Europa" (COM(2011)0571),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 om "Fremtiden for fødevarer og landbrug" (COM(2017)0713),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0059/2018),
- A. der henviser til, at det 7. miljøhandlingsprogram fastsætter retligt bindende mål inden for miljø og klimaændringer, der skal nås inden 2020; der henviser til, at det ligeledes indeholder en langsigtet vision for 2050;
- B. der henviser til, at det 7. miljøhandlingsprogram ikke indeholder en bestemmelse om midtvejsevaluering; der henviser til, at betænkningen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om gennemførelsen af det 7. miljøhandlingsprogram er en lejlighed til at vurdere dette miljøhandlingsprograms fremskridt og fremsætte evidensbaserede anbefalinger om yderligere gennemførelse af det aktuelle miljøhandlingsprogram og eventuelle fremtidige miljøhandlingsprogrammer; der henviser til, at denne betænkning bør gå videre end til at genfremsætte velkendte problemstillinger og bør fokusere på at foreslå løsninger, der gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i det 7. miljøhandlingsprogram;
- C. der henviser til, at Kommissionen arbejder på en evalueringsrapport, som fokuserer på det 7. miljøhandlingsprograms struktur og den strategiske rolle, det spiller; der henviser til, at rapporten navnlig har til formål at kontrollere, om den aftalte ramme hjælper os til at nå de ni prioriterede mål på en intelligent måde;
- D. der henviser til, at selv om EU har en stærk miljølovgivning, har den svage og ineffektive gennemførelse heraf længe været et problem; der henviser til, at disse mangler ved gennemførelsen truer en bæredygtig udvikling, har grænseoverskridende negativ indvirkning på miljøet og den menneskelige sundhed og medfører store socioøkonomiske omkostninger; der henviser til, at mangler ved gennemførelsen desuden undergraver EU's troværdighed;
- E. der henviser til, at fremskridt hen imod opfyldelsen af 2020-målene hidtil har været blandet: Det er usandsynligt, at mål 1 (beskyttelse af naturkapital) vil blive nået, men sandsynligt, at visse delmål under mål 2 (lavemissionsøkonomi og ressourceeffektivitet) vil blive nået; det er usikkert, om målsætning 3 (reduktion af miljøbelastninger og risici for menneskers sundhed), vil blive nået;
- F. der henviser til, at den fortsatte manglende gennemførelse af lovgivningen og den manglende inddragelse af specialiseret viden i beslutningstagningen på områder såsom luftkvalitet, ekstern støj og eksponering for kemikalier indebærer alvorlig sundhedsfare og nedbringer EU-borgernes livskvalitet og levetid;
- G. der henviser til, at de seneste data offentliggjort af Det Europæiske Miljøagentur bekræfter den generelle tendens, der er beskrevet ovenfor for hvert af de tematiske mål, men også vidner om, at fremskridtene går langsommere på nogle områder; der henviser til, at disse nye tendenser i visse tilfælde ikke ændrer på udsigterne til at nå delmålene f.eks. inden for drivhusgasemissioner og energieffektivitet;

(?) EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 115.

Tirsdag den 17. april 2018

- H. der henviser til, at det nu er usikkert, om målet for ammoniakemissioner vil blive nået, og at det er usandsynligt, at målet for inddragelse af landbrugsarealer til byudvikling vil blive nået;
- I. der henviser til, at der er megen usikkerhed med hensyn til gennemførelsen på grund af mangel på indikatorer og begrænsninger af de eksisterende indikatorer; der henviser til, at huller i vidensgrundlaget fortsat hindrer fremskridt på tre niveauer: forståelse af risici udformning af en passende politik til at forvalte og nedbringe risici og overvåge effektiviteten af politikker;
- J. der henviser til, at viden ofte findes, men ikke anvendes i den politiske beslutningsproces eller overføres til de parter, der er ansvarlige for gennemførelsen; der henviser til, at dette ofte skyldes manglende politisk vilje og konkurrerende interesser, der ikke anses for at være i overensstemmelse med miljøhandlingsprogrammet eller miljøpolitiske mål generelt; der henviser til, at fortsat økonomisk vækst også afhænger af et rent miljø;
- K. der henviser til, at synergien mellem de højtstående instrumenter i EU-politikken og miljøhandlingsprogrammet skal forbedres, hvis programmets målsætninger skal nås;
- L. der henviser til, at der er utilstrækkelig finansiering på visse niveauer for den korrekte gennemførelse af det 7. miljøhandlingsprogram; der henviser til, at finansiering på EU-niveau til tider ikke har givet de forventede resultater, og det har i flere tilfælde været resultatet af dårligt forvaltede midler snarere end mangel på penge;
- M. der henviser til, at rækkevidden af det 7. miljøprogram er relevant for de aktuelle behov inden for miljøpolitikken, selv om mange interessenter foreslår tilføjelse af nye delmål for at øge programmets relevans i fremtiden;
- N. der henviser til, at interessenter også giver også udtryk for en præference for mindre komplicerede, mere fokuserede miljøhandlingsprogrammer;
- O. der henviser til, at der er generel opbakning til det 8. miljøhandlingsprogram;

De vigtigste konklusioner

1. mener, at det 7. miljøhandlingsprogram har merværdi og en positiv indflydelse på miljøpolitikken på EU-plan og i medlemsstaterne til gavn for borgerne, naturen og økonomiske aktører;
2. understreger endnu en gang, at det 7. miljøhandlingsprogram har en klar langsigtet vision for 2050, som medfører et stabilt klima for bæredygtige investeringer og bæredygtig vækst inden for de økologiske rammer, der findes på Jorden;
3. bifalder de positive tendenser med hensyn til talrige tidligere delmål i det 7. miljøhandlingsprogram og de positive udsigter for nogle af 2020-målene;
4. understreger imidlertid, at der stadig er et stort potentiale for forbedringer, og opfordrer Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at skabe øget politisk vilje på højeste plan til at gennemføre det 7. miljøhandlingsprogram;
5. beklager, at det prioriterede mål om at beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital sandsynligvis ikke kan opfyldes; bemærker desuden med bekymring, at målene for EU's 2020-biodiversitetsstrategi og biodiversitetskonventionen ikke vil blive efterlevet uden en omgående, substantiel og supplerende indsats;
6. bemærker, at der er gjort fremskridt på nogle områder for så vidt angår det prioriterede mål nr. 2, navnlig i tilknytning til de klima- og energirelaterede mål; bemærker imidlertid, at der skal gøres mere på ressourceeffektivitet; understreger endnu en gang det potentiale, som direktivet om miljøvenligt design ⁽⁸⁾ og forordningen om miljømærket ⁽⁹⁾ har til at forbedre produkternes miljøbelastning og ressourceeffektivitet i hele deres levetid, ved bl.a. at håndtere spørgsmål som holdbarhed, reparationsmuligheder, genbrugsmuligheder, genanvendelighed, genanvendte materialer og produktets levetid;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

Tirsdag den 17. april 2018

7. beklager, at delmålet om at opnå god status for overfladevandområder inden 2020 ikke vil blive nået på grund af belastning fra forurening, indgreb i vandløbenes morfologi og overdreven bortledning af vand på grund af det store behov til produktion af hydroelektricitet;
8. understreger, at de mål, der er fastsat i det 7. miljøhandlingsprogram, er minimumsmål, og at der er behov en betydelig ekstra indsats for at efterleve Parisaftalen og målene for bæredygtig udvikling (SDG'erne);
9. minder om, at EU og dets medlemsstater alle har underskrevet Parisaftalen og derfor er forpligtede til at opfylde dens mål, og at de har fremsat nationalt bestemte bidrag, der indebærer en nedbringelse af drivhusgasemissionerne i EU med 40 % i 2030; understreger behovet for fuldt ud at integrere 2030-målet og det langsigtede mål om kulstofneutralitet i alle Unionens politikker og støtteprogrammer; opfordrer Kommissionen til at revidere rammemålene for klima og energi med henblik på den forberedende dialog i 2018 og den globale femårige statusopgørelse og til at udarbejde en strategi for kulstofneutralitet i EU midt i århundredet ved at udstikke en omkostningseffektiv kurs til at nå det mål om kulstofneutralitet, der blev vedtaget med Parisaftalen;
10. bemærker, at der hersker en betydelig usikkerhed vedrørende fremskridt hen imod målene for menneskets sundhed og trivsel; understreger, at huller i vores viden og begrænsede indikatorer forhindrer udvikling af politikker og overvågning;
11. glæder sig over de eksisterende initiativer, der bidrager til at udfylde hullerne i vores viden, herunder: modellen "Driving Force - Pressure - State - Exposure - Effects - Action" (drivkraft - pres - stat - eksponering - virkninger - handling) (DPSEEA), der anvendes til at forstå drivkræfterne bag ødelæggelse af økosystemtjenesterne; "bioovervågning af mennesker" (HBM), der anvendes til at anslå befolkningernes eksponering for forurenende stoffer, og de mulige sundhedsmæssige virkninger af en sådan eksponering; og "Information Platform for Chemical Monitoring" (informationsplatform om kemisk overvågning) (IPChem);
12. er bekymret over, at specialiseret viden og videnskabeligt bevis ikke altid tages behørigt i betragtning i den politiske beslutningsproces eller overføres til de parter, der er ansvarlige for gennemførelsen; fremhæver eksempler på bioenergi, palmeolie, plantebeskyttelsesprodukter, hormonforstyrrende stoffer, fødevarerproduktion og forbrug, GMO'er, byplanlægning og byarkitektur, luft- og støjforurening og madspild i byer som områder, hvor videnskabelig dokumentation for risici for menneskers helbred og for miljøet er blevet marginaliseret; mener, at omfattende videnskabelige viden samt tilslutning til forsigtighedsprincippet i mangel af tilstrækkelige videnskabelige data bør være vejledende for ansvarlig politisk beslutningstagning; minder i denne forbindelse om betydningen af videnskabelig rådgivning fra EU's agenter; understreger, at andre retningslinjerne for EU's miljølovgivning og miljøpolitik er baseret på princippet om, at forureneren betaler, forsigtighedsprincippet og håndtering af miljøskader ved kilden;
13. fordømmer Kommissionens manglende overholdelse af de fastsatte frister, der er fastsat ved lov om at udarbejde harmoniserede farebaserede kriterier til identificering af hormonforstyrrende stoffer og til at revidere forordning (EF) nr. 1223/2009⁽¹⁰⁾ ("kosmetikforordningen") med hensyn til hormonforstyrrende stoffer; opfordrer Kommissionen til straks at revidere kosmetikforordningen for så vidt angår hormonforstyrrende stoffer; beklager, at det ikke har været muligt at stille tilstrækkelige fremskridt om hormonforstyrrende stoffer, der indebærer sundhedsrisici for borgere og hindrer opfyldelsen af det 3. prioriterede mål i det 7. miljøhandlingsprogram;
14. beklager manglen på fremskridt i udviklingen af en EU-strategi for et ugiftigt miljø, fremme af ugiftige materialekredsløb og mindskning af eksponeringen for skadelige stoffer, herunder kemikalier i produkter; understreger, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen for at sikre, at alle relevante særligt problematiske stoffer, herunder stoffer med hormonforstyrrende egenskaber, opføres på REACH-kandidatlisten senest i 2020, som fastsat i det 7. miljøhandlingsprogram; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de kombinerede virkninger af kemikalier håndteres effektivt i al relevant EU-lovgivning så hurtigt som muligt, med særlig vægt på risici for børn, der følger af eksponering af farlige stoffer; bifalder strategien med integreret uddannelse og opfordrer til, at den gennemføres hurtigt; gentager i denne forbindelse, at fremme af ugiftigt materialekredsløb er afgørende for en sund udvikling af markedet for sekundære råstoffer;

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetikprodukter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

Tirsdag den 17. april 2018

15. understreger, at manglende integration af miljørelaterede anliggender i andre politikområder er en af de grundlæggende årsager til mangelfuld gennemførelse af miljølovgivningen og -politikken; mener, at synergierne mellem EU's politiske instrumenter (såsom den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, strukturfondene og samhørighedspolitikken) og bedre sammenhæng mellem højststående politiske prioriteter stadig er af afgørende betydning for at nå målene i det 7. miljøhandlingsprogram; opfordrer Kommissionen og Rådet i alle dets sammensætninger til at forbedre den politiske koordinering og integration af målene i det 7. miljøhandlingsprogram; understreger endvidere nødvendigheden af at integrere alle udestående aspekter af det 7. miljøhandlingsprogram i det europæiske semester;

16. understreger, at den potentielle oprettelse af nye finansieringsmekanismer for bevarelse af den biologiske mangfoldighed med henblik på at nå 2020-målene er begrænset på grund af tidsplanen for den nuværende flerårige finansieringsramme (FFR); opfordrer i denne forbindelse til en optimal udnyttelse af midlerne under den aktuelle flerårige finansielle ramme, herunder LIFE, den fælles landbrugspolitik og strukturfondene, og opfordrer til, at nye finansielle mekanismer for bevarelse af biodiversitet medtages i den kommende flerårige finansielle ramme;

17. bifalder forbedringerne i den fælles fiskeripolitik og samhørighedspolitikken, som har øget sammenhængen med det 7. miljøhandlingsprogram; beklager imidlertid, at på trods af forbedringer af den lovgivningsmæssige ramme lider FFP fortsat under dårlig gennemførelse; minder om vigtigheden af at opretholde sunde fiskebestande;

18. anerkender, at der gradvist er blevet integreret miljømæssige problemer i den fælles landbrugspolitik, men at den fortsat udgør udfordringer for opfyldelsen af miljøhandlingsprogrammets målsætninger, navnlig hvad angår ressourcerkrævende produktion og biodiversitet; minder om, at den fælles landbrugspolitik har den udfordrende opgave at forhindre miljødelæggelse, der er forårsaget af uhensigtsmæssig landbrugspraksis (f.eks. ikkebæredygtige biobrændstoffer), ikkebæredygtig intensivering af landbruget og afvanding, samtidig med at den giver bedre kvalitet og større mængder af fødevarer og landbrugsråstoffer til den stadigt voksende verdensbefolkning; understreger, at yderligere initiativer og støtte til miljømæssigt bæredygtige landbrugsmetoder, herunder vekseldrift og dyrkning af kvælstoffikserende planter, er af afgørende betydning, samt nødvendigheden af at tage hensyn til landbruget og landbrugerne som en del af løsningen;

19. understreger, at beskyttelse og forbedring af fødevarerikkerheden på lang sigt ved at forebygge miljøskader og bevæge sig mod et bæredygtigt fødevarerensystem bør være en central prioritering i en reformeret fælles landbrugspolitik; fremhæver, at disse målsætninger kun kan opnås gennem bæredygtig forvaltning af naturressourcer og politiske tiltag, som sikrer beskyttelse af økosystemerne;

20. minder om, at i forbindelse med klimaforandringer og en voksende befolkning i verden lægger den stigende efterspørgsel efter kost rig på animalske proteiner et betydeligt pres på miljøet i landbrugsarealer og stadig mere skrøbelige økosystemer; understreger ligeledes, at kost med for store mængder af animalsk fedt i stigende grad er forbundet med ikkeoverførbare sygdomme;

21. minder om Kommissionens tilsagn i 2016 om at integrere målene for bæredygtig udvikling i EU's politikker og initiativer; anerkender, at dette tilsagn savner en klar strategi og konkrete forslag til institutionelle strukturer og en ramme for regeringsførelse for at sikre, at målene for en bæredygtig udvikling integreres i EU's politikker, lovgivningsforslag, gennemførelsen og håndhævelsen; mener, at det er vigtigt, at EU som pioner engagerer sig fuldt ud i at opnå målsætningerne for 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling; understreger endvidere, at det 7. miljøhandlingsprogram er et nøgleinstrument til implementeringen af målene for bæredygtig udvikling;

22. noterer sig den høje kvalitet af drikkevandet i EU; forventer, at der i revisionen af direktiv 98/83/EF⁽¹⁾ (i det følgende benævnt "drikkevandsdirektivet") tilvejebringes de nødvendige ajourføringer af denne retlige ramme; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til som led i miljøhandlingsprogrammet i højere grad at integrere EU's mål for vand i de øvrige sektorpolitikker, navnlig i den fælles landbrugspolitik;

23. bifalder de forbedringer, som nogle EU-finansierede projekter har bibragt, men beklager de forspildte muligheder for at levere bedre resultater, som fremhævet af Den Europæiske Revisionsret; understreger, at den flerårige finansielle ramme efter 2020 skal være orienteret mod bæredygtig udvikling og integrering af miljøpolitikken i alle støtteordninger og budgetlinjer; understreger behovet for at fremme grønne investeringer, innovation og bæredygtig vækst ved hjælp af nye finansieringsinstrumenter, både offentlige og private, og forskellige tilgange til den nuværende investeringspolitik, såsom udfasningen af miljøskadelige subsidier for at opnå den langsigtede vision i det 7. miljøhandlingsprogram; mener, at klart definerede kriterier for bæredygtighed og resultatorienterede mål bør gælde alle EU's struktur- og investeringsfonde; opfordrer til en mere effektiv og målrettet anvendelse af den nuværende FFR og midler under samhørighedspolitikken og de regionale udviklingspolitikker, og af de ovennævnte problemer, som Revisionsretten nævner, skal løses hurtigst muligt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte videreførelsen af og en eventuel stigning i øremærkningen af midler fra EU's budget til miljø- og klimarelaterede tiltag;

(¹) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

Tirsdag den 17. april 2018

24. beklager de vedvarende mangler i behandlingen af byspildevand i forskellige regioner i Europa; understreger det potentiale, der ligger i spildevandsbehandling og genanvendelse for at mindske belastningen af vandressourcerne, mindske det direkte vandindvindning, producere biogas og garantere en bedre forvaltning af vandressourcerne, navnlig gennem kunstvanding i landbruget; ser frem til lovgivningsforslaget om genbrug af spildevand, som Kommissionen vil forelægge i begyndelsen af 2018;

25. bemærker, at de største miljømæssige trusler mod sundheden er mest tydelig i byområder, men også påvirker perifere områder i byer og forstæder og byområder, og at senest i 2020 forventes 80 % af befolkningen at bo i byområder og bynære områder fremhæver, at emissioner af luftforurenende stoffer, der er kombineret med utilstrækkelig planlægning og infrastruktur, har dramatiske økonomiske, sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser; gør opmærksom på, at luftforurening allerede forårsager mere end 400 000 for tidlige dødsfald i EU ⁽¹²⁾, og at sundhedsrelaterede eksterne omkostninger spænder fra 330 mia. EUR til 940 mia. EUR;

26. bemærker, at mindst 10 000 mennesker i EU er døde for tidligt pga. sygdomstilstande, der er forårsaget af støj, og at en fjerdedel af den europæiske befolkning i 2012 var udsat for støjniveauer, der overstiger grænserne; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere overvågningen af støjniveauet i overensstemmelse med direktiv 2002/49/EC ⁽¹³⁾ for at sikre, at grænseværdierne for det ydre og indre miljø overholdes;

27. anerkender fremskridtene med hensyn til at reducere visse luftforurenende stoffer, navnlig i byområder, men beklager, at der fortsat er problemer med luftkvaliteten, hvilket emissioner fra vejtransport og landbrug er en væsentlig medvirkende faktor til; anerkender "pakken for ren mobilitet", som Kommissionen vil fremlægge i november 2016, og som vil åbne vejen hen mod lavemissionsmobilitet i EU;

28. bifalder de fremskridt, der er gjort med lovpakken om den cirkulære økonomi; opfordrer indtrængende alle parter til at bestræbe sig på at nå frem til en aftale med ambitiøse mål;

Henstillinger

29. opfordrer medlemsstaterne til at vurdere deres fremskridt i retning af en realisering af det 7. miljøhandlingsprograms mål og til at omlægge deres foranstaltninger, hvor det er nødvendigt; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre resultaterne offentligt tilgængelige;

30. opfordrer Kommissionen til at sikre, at eventuelle nye lovgivningsforslag fuldt ud gennemfører målene og foranstaltningerne i det 7. miljøhandlingsprogram;

31. opfordrer Kommissionen til at sikre en aktiv inddragelse af civilsamfundets organisationer i vurderingen af gennemførelsen af EU's miljølovgivning;

32. anmoder om, at de relevante EU-institutioner og -agenturer prioriterer forskning og lukker hullerne i vores viden på følgende områder: tærskelværdier for miljøet ("tippepunkter"), paradigmet for den cirkulære økonomi, kombinationsvirkninger af kemikalier, nanomaterialer, metoder til farlighedsidentifikation, konsekvenserne af mikroplast, samspillet mellem systemiske risici og andre sundhedsdeterminanter, jord og arealanvendelse og invasive fremmede arter;

33. bifalder revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne som et positivt redskab til at forbedre gennemførelsen af EU's miljølovgivning og -politik, der kan bidrage til overvågningen af gennemførelsen af det 7. miljøprogram, som allerede understreget i sin beslutning af 16. november 2017 om EU's miljøkortlægning; mener, at revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne fuldt ud bør inddrage alle relevante interessenter, herunder civilsamfundet, og bør dække hele spektret af de prioriterede tematiske mål i handlingsprogrammet på miljøområdet;

34. opfordrer Unionen og medlemsstaterne til hurtigt og endeligt at gå bort fra miljøskadelige subsidier;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge og koordinere bestræbelserne på at fremme udvikling og validering af alternative metoder til dyreforsøg, således at de bidrager til opfyldelsen af det prioriterede mål n. 5 i det 7. miljøhandlingsprogram;

⁽¹²⁾ EEA Report No 13/2017 af 11. oktober 2017 om "Air quality in Europe 2017".

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12).

Tirsdag den 17. april 2018

36. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre mere for at forbedre det kognitive og videnskabelige grundlag for EU's miljøpolitikker ved at forbedre tilgængeligheden af data for borgerne og fremme offentlighedens deltagelse i videnskabelig forskning;
37. opfordrer EU-institutionerne samt de nationale og regionale myndigheder til i givet fald at gøre fuldt brug af den tilgængelige ekspertviden om risiciene for miljøet og menneskers sundhed, når de udformer og overvåger politikker;
38. opfordrer til en forbedret godkendelsesordning for pesticider i EU, baseret på peer review, videnskabelige undersøgelser og fuld åbenhed om omfanget af menneskers og miljøets eksponering og sundhedsrisici; opfordrer til forbedrede standarder for overvågning af pesticider og mål for reduktion af brugen af dem; bemærker meddelelsen fra Kommissionen af 12. December 2017 om det europæiske borgerinitiativ "Indfør et forbud mod glyphosat og beskyt mennesker og miljø mod giftige pesticider"(C(2017)8414);
39. slår til lyd for, at der stilles tilstrækkelige materielle og menneskelige ressourcer til rådighed, således at EU's agenturer kan udføre deres opgaver og komme med de bedste videnskabelige data, analyser og dokumentation;
40. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de langsigtede foranstaltninger med henblik på realisering af målet om et ikkegiftigt miljø påvises senest i 2020;
41. anmoder de relevante EU-agenturer og Kommissionen om at øge mængden og kvaliteten af de indikatorer, der anvendes til at overvåge fremskridt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om udarbejdelsen og indsamlingen af nye data med henblik på udvikling af nye indikatorer og forbedring af de eksisterende indikatorer;
42. opfordrer til, at spørgsmålet om gennemførelse kommer til at figurere som et fast punkt i formandskabstrioens prioriteter og programmer, at det drøftes i Rådet (miljø) mindst en gang om året, eventuelt på et særligt rådsmøde om gennemførelse, og at det suppleres af et andet forum, hvor Parlamentet og Regionsudvalget også deltager; opfordrer til fælles rådsmøder, hvor gennemførelsen af tværsektorielle og horisontale spørgsmål og fælles udfordringer samt nye problemer med mulige grænseoverskridende konsekvenser behandles;
43. ser gerne, at den fuldstændige gennemførelse af EU's biodiversitetsstrategi øjeblikkeligt intensiveres;
44. opfordrer infrastrukturprojekterne, navnlig dem, der vedrører TEN-T, til fuldt ud at tage hensyn til de miljømæssige konsekvenser på regionalt niveau og projektniveau; bemærker, at sammenhæng mellem de forskellige miljøpolitikker også er relevant; understreger vigtigheden af at tage hensyn til miljøet og biodiversiteten i infrastrukturprojekter til produktion af vedvarende energi baseret på vandkraft og havenergi;
45. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at mindske brugen og sikre integriteten af ferskvandsressourcerne på grund af usikkerheden omkring muligheden for at nå det delmål, der er fastsat i den forbindelse i det 7. miljøhandlingsprogram; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere afhjælpning af overfladevandets dårlige tilstand, da målene på dette område sandsynligvis ikke vil blive opfyldt inden 2020; opfordrer de relevante myndigheder i medlemsstaterne til at tackle presset på vandforekomster ved at bekæmpe årsagerne til vandforurening ved deres rod gennem etablering af områder, hvor vandkraftafledninger er forbudt, og gennem sikring af opretholdelsen af økologiske vandstrømninger langs flodgrenene; opfordrer Kommissionen til ikke at tøve med en overensstemmelsesvurdering af den anden fase af den vandområdeplan, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til vandrammedirektivet;
46. opfordrer indtrængende til yderligere reformer af den fælles landbrugspolitik for at afstemme mål for den bæredygtige fødevarereproduktion og miljøpolitikken for at sikre fødevarernes sikkerhed nu og i fremtiden; understreger behovet for en intelligent landbrugspolitik med en stærk forpligtelse til at levere offentlige goder og økosystemtjenester i tilknytning til jordbund, vand, biodiversitet, luftkvalitet, klimaindsats og landskabelig værdi; opfordrer til en integreret politik med en mere målrettet, ambitiøs og dog fleksibel tilgang, hvor udbetaling af støtte til landbrugssektoren knyttes sammen med både fødevarerikkerhed og levering af miljøresultater; opfordrer medlemsstaterne til at anerkende skovlandbrug som miljømæssigt fokusområde, jf. artikel 46 i forordning (EU) nr. 1307/2013⁽¹⁴⁾; opfordrer Kommissionen til at sikre, at miljøvenlig landbrugspraksis ydes passende støtte i forbindelse med en fremtidig revision af den fælles landbrugspolitik;

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådet forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

Tirsdag den 17. april 2018

47. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge anvendelsen af løsninger på miljøudfordringer, særlig der, hvor der findes tekniske løsninger, som endnu ikke er fuldt udbredt, som f.eks. nedbringelse af ammoniakforbruget inden for landbruget;
48. opfordrer Kommissionen til i betydelig grad at forbedre omfanget, anvendelsen og forvaltningen af EU-midler til miljøhandlingsprogrammets mål; opfordrer til bedre overvågning, gennemsigtighed og ansvarlighed; opfordrer til, at klima og andre miljøspørgsmål indarbejdes i alle dele af EU's budget;
49. opfordrer Kommissionen til straks at udvikle en omfattende, overordnet rammestrategi for gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling i EU, der adresserer alle politikområder og omfatter en revisionsmekanisme til vurdering af fremskridt med gennemførelsen; anmoder Kommissionen om at indføre en kontrol af målene for bæredygtig udvikling i alle nye politikker og al ny lovgivning og om at sikre fuldstændig politisk sammenhæng i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;
50. opfordrer Kommissionen til at sikre håndhævelsen af eksisterende EU-ret og til at sikre medlemsstaternes fuldstændige opfyldelse af målene i det 7. miljørammeprogram ved at anvende alle de redskaber, der står til dens rådighed, f.eks. overtrædelsesprocedurer;
51. bifalder Revisionsrettens eksisterende særberetninger og forvaltningsrevisioner og opfordrer Revisionsretten til at foretage yderligere analyser af udgifter på andre områder, der er af relevans for miljøhandlingsprogrammet, og som ikke hidtil er medtaget i arbejdsprogrammet;
52. opfordrer Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at yde passende vejledning, således at EU-midlerne er mere tilgængelige, herunder til lokale projekter, navnlig for så vidt angår biodiversitet, grøn infrastruktur og fugle- og habitatdirektiverne;
53. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en fuldstændig gennemførelse af lovgivningen om luftkvalitet; opfordrer de regionale myndigheder til at fremlægge en understøttende ramme, navnlig med hensyn til byplanlægning og lokal politisk beslutningstagning for at forbedre de sundhedsmæssige resultater i alle områder, navnlig de hårdest ramte;
54. opfordrer indtrængende de relevante nationale og regionale myndigheder til at vedtage planer med troværdige foranstaltninger for at sætte en stopper for problemet med overskridelsen af de daglige og årlige grænseværdier, der er fastsat i EU-lovgivningen om fint og ultrafint støv i byområder, hvor luftkvaliteten er dårlig; fremhæver, at dette er afgørende for at nå de prioriterede mål nr. 2, 3 og 8 i det 7. miljøhandlingsprogram;
55. Foreslår følgende foranstaltninger til forbedring af luftkvaliteten i byområder: oprettelse af lavemissionszoner, fremme af bildele- og samkørselsfaciliteter og -tjenester, udfasning af skattemæssig præferencebehandling af meget forurenende køretøjer, indførelse af "mobilitetsbudgetter" for arbejdstagere som et alternativ til firmabiler, Indførelse af parkeringspolitikker, der nedbringer trafikmængden i trængselsområder, forbedring af infrastruktur med henblik på at fremme cykling og øgede multimodale forbindelser og med henblik på at forbedre trafikssikkerheden for cyklister, oprettelse af fodgængerområder;
56. opfordrer til forbedret byplanlægning og udvikling på det rette forvaltningsniveau til at tilpasse infrastruktur for elkøretøjer og rene køretøjer så hurtigt som muligt, f.eks. ved at installere infrastruktur til opladning af elbiler og at levere miljømæssige og sundhedsmæssige fordele, såsom mindskelse af varmeeffekt og øge den fysiske aktivitet, f.eks. gennem forøgelse af grøn infrastruktur og inddrivelse af uregelmæssige eller forladte industriområder; anerkender, at disse foranstaltninger vil forbedre luftkvalitet, bekæmpelse af sygdomme og tidlig død, der er forårsaget af forurening, så der kan gøres fremskridt hen imod emissionsfri mobilitet;
57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en retfærdig intermodal konkurrence og en omstilling til bæredygtige transportformer;
58. opfordrer Kommissionen til senest i 2019 at fremlægge et generelt miljøhandlingsprogram for EU for perioden efter 2020, som det kræves i artikel 192, stk. 3, i TEUF; fremhæver vigtigheden af gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed i overvågningen af EU's politik; understreger derfor, at det næste miljøhandlingsprogram bør omfatte målelige, resultatorienterede midtvejsmilepæle;

Tirsdag den 17. april 2018

59. opfordrer den kommende Kommission til at afsætte et prioriteret område af den kommende lovgivningsperiode til bæredygtig udvikling, miljø og klimabeskyttelse i almindelighed og målene i det 7. miljøhandlingsprogram og et kommende 8. miljøhandlingsprogram i særdeleshed;

o

o o

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret, Det Europæiske Miljøagentur samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0101

Ligestilling inden for mediesektoren i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om ligestilling inden for mediesektoren i EU (2017/2210(INI))

(2019/C 390/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 11 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 26. april 2017 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om balance mellem arbejds- og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU (COM(2017)0253),
- der henviser til Kommissionens forslag om Fællesskabets 3. handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for kvinder og mænd 1991-1995 (COM(90)0449),
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 5. oktober 1995 om kvinders og mænds image i reklamer og medier ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2000 med titlen "På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005) (COM(2000)0335),
- der henviser til Rådets konklusioner af 9. juni 2008 om afskaffelse af kønsstereotyper i samfundet,
- der henviser til Rådets konklusioner af 24. juni 2013 om fremme af kvinders rolle som beslutningstagere i medierne,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Rådet vedtog i marts 2011,
- der henviser til køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 af 1. marts 2006 (COM(2006)0092),
- der henviser til Strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 af 21. september 2010 (COM(2010)0491),
- der henviser til arbejdsdokument af 3. december 2015 fra Kommissionens tjenestegrene "Strategic engagement for gender equality 2016-2019" (Strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278),
- der henviser til sin beslutning af 25. juli 1997 om diskriminering af kvinder i reklamer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 296 af 10.11.1995, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 43.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om afskaffelse af kønsstereotyper i EU ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om skabelse af arbejdsmarkedsvilkår, som er mere fordelagtige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet) ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om arbejdsvilkår og usikre ansættelsesforhold ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om kvinders økonomiske selvstændiggørelse i den private og offentlige sektor i EU ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og misbrug i EU ⁽¹³⁾,
 - der henviser til henstilling fra Europarådets Ministerkomité af 10. juli 2013 om ligestilling mellem mænd og kvinder og medier,
 - der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1555 af 24. april 2002 om fremstilling af kvinder i medier,
 - der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1799 af 26. juni 2007 om fremstilling af kvinder i reklamer,
 - der henviser til henstilling fra Europarådets Ministerkomité af 27. september 2017 til medlemsstaterne om ligestilling mellem mænd og kvinder i den audiovisuelle sektor,
 - der henviser til undersøgelse fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) fra 2013 med titlen "Review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Women and the Media – Advancing gender equality in decision-making in media organisations",
 - der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet og bilagene hertil, der blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om kvinder i september 1995,
 - der henviser til Europarådets rapport fra 2013 om medierne og fremstillingen af kvinder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0031/2018),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et centralt princip i Den Europæiske Union, som er forankret i traktaterne i artikel 8 i traktaten om TEUF, hvor det fastslås, at Unionen i alle sine aktiviteter tilstræber at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem kvinder og mænd; der henviser til, at EU's politikker til fremme af ligestilling mellem kønnene har bidraget til at forbedre livet for mange europæiske borgere;

⁽⁶⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT C 66 af 21.2.2018, s. 44.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0338.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0360.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0260.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0290.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0364.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0417.

Tirsdag den 17. april 2018

- B. der henviser til, at medierne fungerer som en fjerde magt og har kapacitet til at påvirke og i sidste ende forme den offentlige mening; der henviser til, at medier er en af grundpillerne i et demokratisk samfund og som sådan har pligt til at sikre informationsfrihed, meningsmangfoldighed og mediepluralisme, fremme respekten for den menneskelige værdighed og bekæmpe alle former for forskelsbehandling og uligheder, bl.a. ved at skildre diversificerede sociale rollemodeller; der henviser til, at medievirksomhederne derfor skal sensibiliseres;
- C. der henviser til, at den fjerde verdenskonference om kvinder, der blev afholdt i Beijing i 1995, anerkendte betydningen af forholdet mellem kvinder og medier med hensyn til at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd og indføjede to strategiske mål i Beijinghandlingsprogrammet:
- a) en forøgelse af kvinders deltagelse i og adgang til ytringer og beslutningstagning i og via medierne og ny kommunikationsteknologi
 - b) fremme af en afbalanceret og ikke-stereotyp fremstilling af kvinder i medierne;
- D. der henviser til, at fremstillingen af kvinder og mænd i medierne kan give udtryk for ulige repræsentation i forskellige sammenhænge, herunder politiske, økonomiske, sociale, videnskabelige, religiøse, kulturelle og sportslige sammenhænge – hvor mænd hovedsagelig forekommer i aktive sociale roller og kvinder er begrænset til mere passive roller; der henviser til, at af alle de stereotyper, der påvirker opfattelsen af kvinder og mænd, er det bedste eksempel seksualiseringen af kvindens krop, hvilket kan ses mest tydeligt i tabloidpressen og i reklamer; der henviser til, at erotiseringen af vold og objektivering af kvinder i medierne har en negativ virkning på indsatsen for udryddelse af vold mod kvinder; der henviser til, at kønsstereotyper ofte kombineres med andre stereotyper, der indebærer forskelsbehandling af enhver art;
- E. der henviser til, at medierne har en væsentlig indflydelse på kulturelle kønsbestemte normer og på, hvordan sociale fremstillinger af både kvinder og mænd dannes, udvikler sig og påvirker publikum med stereotype billeder af kroppen og idéer om maskulinitet og kvindelighed, for eksempel fremstilling af kvinder i reklamer og den måde, hvorpå produkter rettet mod potentielle forbrugere har en tendens til at opretholde traditionelle kønsbestemte normer; der henviser til, at i de tilfælde, hvor medierne fortsat formidler stereotype fremstillinger af kvinder og mænd, herunder af LGBTI-personer, opfatter folk meget ofte disse fremstillinger som legitime, hvilket gør det vanskeligt eller umuligt at sætte spørgsmålstegn ved dem;
- F. der henviser til, at reklamebranchen i nutidens samfund spiller en vigtig rolle i medielandskabet, eftersom den kommunikerer ved hjælp af billeder og idéer, der appellerer til vores følelser og dermed kan forme vores værdier, holdninger og opfattelser af verden; der henviser til, at reklamer ved at give et fordrejet kønsbillede kan gribe til sexisme og kopiere diskriminerende praksisser; der henviser til, at en reklame kan anses for diskriminerende eller sexistisk, hvis et køn er fremstillet på en nedværdigende og krænkende måde eller som mindre kompetent, intelligent eller ringere;
- G. der henviser til, at nye teknologier er ved at forandre de traditionelle medieforretningsmodeller; der henviser til, at den audiovisuelle sektor er en yderst vigtig sektor af økonomiske værdi, som alene direkte beskæftiger over en million mennesker i EU; der henviser til, at det for at håndtere de nye online kommunikations- og multimediesystemer er nødvendigt at foretage justeringer af tilsynet med ordningerne på nationalt niveau og af selvreguleringsordninger uden at foregribe resultatet af forhandlingerne om direktivet om audiovisuelle medietjenester;
- H. der henviser til, at både kvinders og mænds perspektiv bør tages i betragtning på samme vis for at opnå et fuldstændigt og differentieret billede af alle aspekter af den sociale virkelighed; der henviser til, at det i forbindelse med formidlingen af oplysninger, fakta og holdninger om de udfordringer, som kvinder møder i medierne, er vigtigt ikke at gå glip af kvinders potentiale og færdigheder og samtidig at anerkende, at kvinder ikke kan behandles som en homogen gruppe;
- I. der henviser til, at den fortsatte negative og nedværdigende fremstilling af kvinder i medierne – de elektroniske og trykte medier samt billed- og lydmedier – må ændres; der henviser til, at uligheder mellem kønnene ligeledes skabes og kopieres gennem sprog og billeder, der spredes af medierne; der henviser til, at børn konfronteres med kønsbestemte uligheder i en meget ung alder gennem rollemodeller i tv-serier og programmer, diskussioner, spil, computerspil og reklamer; der henviser til, at kønsroller hovedsageligt skabes i barndommen og ungdommen og påvirker gennem hele livet; der henviser til, at almen og faglig uddannelse af mediefagfolk er effektive redskaber til at bekæmpe og udrydde stereotyper, øge bevidstheden og fremme ligestilling;

Tirsdag den 17. april 2018

- J. der henviser til, at kvinderne udgjorde 68 % af de nyuddannede inden for journalistik og information i EU-28 i 2015 ⁽¹⁴⁾, men at beskæftigelsesdata for EU-28 i perioden 2008-2015 viser, at andelen af kvinder, der er beskæftiget i mediesektoren, i gennemsnit stadig ligger på ca. 40 %;
- K. der henviser til, at andelen af kvinder i beslutningstagningen i medierne i EU-28 i 2015 stadig lå under kønsbalancezonen (40-60 %) på blot 32 %, mens andelen af kvindelige bestyrelsesformænd kun lå på 22 % ⁽¹⁵⁾;
- L. der henviser til, at kønsbetingede løn- og pensionsforskelle er et vedvarende problem i EU, og at de er tydelige i forskellige økonomiske sektorer, herunder i mediebranchen, hvor den kønsbetingede lønforskel er på 17 %;
- M. der henviser til, at kvinder fortsat møder et glasloft i medierne og måske ikke har lige muligheder for fremmelse eller karriereudvikling på grund af en række faktorer, herunder procedurerne i en organisatorisk kultur, der ofte er ugunstig for en balance mellem arbejdsliv og privatliv med et konkurrencepræget miljø præget af stress, ufleksible tidsfrister og lange arbejdstider; der henviser til, at kvinder har mindre beslutningskompetence ved fastsættelsen af nyhedsprogrammet på grund af deres underrepræsentation i ledende stillinger;
- N. der henviser til, at medieorganisationer i medlemsstaterne kan oprette deres egne ligestillingspolitikker, hvilket fører til et bredt spektrum af praksis i EU: der henviser til, at disse strækker sig fra meget omfattende politiske rammer vedrørende medieindhold, der sikrer en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i beslutningstagende organer, til fuldstændigt fravær af en sådan politik;
- O. der henviser til, at forskning har vist, at kun 4 % af nyhedsdækningen er mod stereotype fremstillinger; der henviser til, at kvinder udgør knap 24 % af de personer, vi hører eller læser om i aviserne ⁽¹⁶⁾; der henviser til, at omkring 37 % af historier fra både online- og offlinenyhedskilder indberettes af kvinder, og at denne situation ikke har påvist nogen udsigt til forbedring i de seneste 10 år ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at kvinder oftest anmodes om at fremlægge en populær udtalelse (41 %) eller berette om personlige erfaringer (38 %) og sjældent citeres som eksperter (kun 17 % af historier); der henviser til, at forskning også har vist, at mindre end én ud af fem eksperter eller kommentatorer er kvinder (18 %) ⁽¹⁸⁾;
- P. der henviser til, at kvinder er uforholdsmæssigt underrepræsenteret i nyheds- og informationsmedierne og endnu mindre synlige inden for områderne sport, politik, økonomi og finanser til trods for de mange forskellige medier på tværs af medlemsstaterne; der henviser til, at historisk betydningsfulde kvinder er næsten helt fraværende i relevant medieindhold såsom biografiske dokumentarprogrammer;
- Q. der henviser til, at det er afgørende, at kvinder deltager på lige fod med mænd i medieindhold og fungerer som informationskilder, ikke blot af hensyn til repræsentation, men også af hensyn til lige muligheder og fuld anerkendelse af deres ekspertise og viden; der henviser til, at der inden for det europæiske medielandskab er hindringer for at iværksætte en ansvarlig tilgang til ligestilling mellem kønnene i betragtning af de finansielle begrænsninger og arbejdsvilkår, herunder jobusikkerhed og niveauet af erhvervs erfaring kombineret med det stigende tempo for oplysninger og kommercielle overvejelser;
- R. der henviser til, at der er kvinder i medierne, som arbejder på et topprofessionelt niveau, herunder berømte filminstruktører, journalister og reportere, som, selv om de klarer sig lige så godt som mænd, er mere udsatte for kønsbaseret vold og forskelsbehandling på arbejdspladsen og måske ikke værdsættes i samme grad som deres mandlige modparter;

⁽¹⁴⁾ UNESCO's, OECD's og Eurostats (UOE's) fælles dataindsamling, findes på adressen: http://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/indicator/ta_educ_part_grad_educ_uoe_grad02

⁽¹⁵⁾ EIGE's indeks for ligestilling mellem kønnene 2017.

⁽¹⁶⁾ https://www.womenlobby.org/IMG/pdf/factsheet_women_and_media.pdf

⁽¹⁷⁾ Lenka Vochocová, FEMM's offentlige høring om ligestilling inden for mediesektoren i EU af 26. juni 2017, optagelsen kan ses på <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/en/committees/video?event=20170626-1500-COMMITTEE-FEMM>

⁽¹⁸⁾ Global Media Monitoring project, regional rapport for Europa (2015), findes på http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/reports_2015/regional/Europe.pdf

Tirsdag den 17. april 2018

- S. der henviser til, at kvinder, der engagerer sig på de sociale medier, i stigende grad udsættes for chikane; der henviser til, at denne chikane har potentialet til at undertrykke kvinders stemme og svække deres deltagelse i samfundet; der henviser til, at data indsamlet på verdensplan viser, at halvdelen af de kvinder, der er beskæftiget i medierne, har været udsat for seksuel misbrug, at en fjerdedel af dem har været udsat for fysisk vold, og at tre fjerdedele har været udsat for trusler eller overgreb ⁽¹⁹⁾; der henviser til, at der er voksende bekymring over internetvold mod kvinder og piger, og at det skønnes, at en ud af ti kvinder i EU har oplevet en form for internetvold, efter at de er fyldt 15 år; der henviser til, at der er en mangel på data om og forskning i internetvold mod kvinder og piger på EU-plan; der henviser til, at psykisk og seksuel chikane er krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at medierne og nationale og internationale myndigheder bør fastsætte bestemmelser, herunder sanktioner, der skal anvendes af medieorganisationer, for at håndtere disse spørgsmål;
- T. der henviser til, at undersøgende journalister, navnlig kvinder, ofte udsættes for vold og dødbringende angreb, hvilket sagerne Veronica Guerin og Daphne Caruana Galizia vidner om;
- U. der henviser til, at ifølge en undersøgelse fra European Women's Audiovisual Network (EWA) ⁽²⁰⁾ er kun én ud af fem film i de syv europæiske lande, der deltog i undersøgelsen, instrueret af en kvinde, og langt de fleste midler går til film, som ikke instrueres af kvinder, selv om ca. halvdelen af alle kandidater fra filmskoler er kvinder;
- V. der henviser til, at medievirksomhederne bør vedtage selvreguleringsystemer og adfærdskodekser, der fastsætter procedureregler og kriterier for karrieremuligheder og mediedækningen for at sikre og fremme ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at selvreguleringsystemer og adfærdskodekser af denne art bør udarbejdes i samarbejde med branchens fagforeninger og følge en klar politik om ligestilling mellem kønnene;

Kvinders tilstedeværelse i medierne

1. understreger, at kvinder, selv om de på medieområdet på universitetsniveau udgør en betydelig arbejdsstyrke, er underrepræsenteret i ledelser og topstillinger; mener, at både de offentlige og de private medietjenester har et ansvar for at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder og forhindre enhver forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle politiske incitamenter til at mindske hindringerne for kvinders adgang til ledende stillinger og ledelse i medieorganisationer;
2. beklager, at kvinders repræsentation i de offentlige medier i EU generelt er lav, såvel i strategiske som i operationelle ledende stillinger og i bestyrelser (i 2017: 35,8 % for ledende stillinger, 37,7 % for ikke-ledende stillinger og 33,3 % for bestyrelsesmedlemmer) ⁽²¹⁾;
3. minder om, at med henblik på overvågning af kritiske områder i Beijinghandlingsprogrammet hvad angår kvinder i medierne udvikle Det Europæiske Ligestillingsinstitut følgende indikatorer:
 - andelen af kvinder og mænd på beslutningstagende poster i medieorganisationer og i bestyrelserne i medieorganisationer i EU
 - andelen af kvinder og mænd i bestyrelserne i medieorganisationer i EU
 - politikker til fremme af ligestillingen mellem kvinder og mænd i medieorganisationer;
4. minder om, at direktivet om audiovisuelle medietjenester fastslår, at dens mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan nås på EU-plan, men ikke indeholder nogen henvisning til lige repræsentation i medieorganisationer;
5. bemærker, at kvinder, til trods for at de ikke er tilstrækkeligt repræsenteret i ledende stillinger, på nuværende tidspunkt fortsat har større sandsynlighed for at blive ansat eller forfremmet til ledende stillinger i offentlige medier end i private medieorganisationer ⁽²²⁾;

⁽¹⁹⁾ Det Internationale Journalistforbunds kampagne om kønsbaseret vold på arbejdspladsen, <https://www.ifj-stop-gender-based-violence.org/>

⁽²⁰⁾ "Where are the women directors in European films? Gender equality report on female directors (2006-2013) with best practice and policy recommendations", <http://www.ewawomen.com/en/research.html>

⁽²¹⁾ Gender Equality in Power and Decision-Making. Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States, 2017 (Kilde: EIGE's database for ligestillingsstatistik – Kvinder og mænd i beslutningsprocessen).

⁽²²⁾ Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE): Review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Women and the Media – Advancing gender equality in decision-making in media organisations (2013).

Tirsdag den 17. april 2018

6. opfordrer medlemsstaterne og medieorganisationer til at støtte og udvikle incitamenter, herunder kvoter, med henblik på ligelig repræsentation af kvinder og mænd på beslutningstagende poster og for at sikre, at en effektiv overvågning af sådanne bestræbelser bliver mere fremtrædende i disse organisationer; opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at genoptage arbejdet med direktivet om kvinder i bestyrelser, der har været stillet i bero i Rådet siden 2013;
7. noterer sig den lange tradition for at ansætte både freelancepersonale og fastansatte, som findes i mediesektoren, og den fortsatte digitalisering af sektoren, som har ført til en nedgang i den traditionelle omsætning og reklameindtægt, hvilket har indflydelse på den type ansættelseskontrakter, der tilbydes i sektoren; påpeger endvidere, at mange kvinder er overrepræsenterede i atypiske former for arbejde på hele arbejdsmarkedet; bemærker, at det stigende pres på mediesektoren for at bevare dens økonomiske levedygtighed sandsynligvis vil føre til en stigning i disse former for kontrakter;
8. mener, at stereotyper kan føre til et negativt socialt miljø for kvinder og bidrage til kønsdiskrimination på arbejdspladsen; bemærker, at et positivt socialt miljø spiller en vigtig rolle for at hjælpe arbejdstagere med at håndtere høje niveauer af arbejdsintensitet;
9. minder om, at medieorganisationer er frit stillet med hensyn til at fastsætte rollerne for deres ansatte, både mænd og kvinder, men opfordrer dem indtrængende til at gøre dette med den største respekt for den personlige værdighed og faglige kvalitet; bemærker i denne sammenhæng foruroligende tilfælde af kvindelige journalister, der vurderes som bedre egnet til TV-journalistik på grund af deres formodede evne til at tiltrække publikum, og som erstattes af yngre kolleger, når de bliver ældre;
10. fordømmer endvidere den udbredte forekomst af seksuel chikane og andre former for overgreb, især i onlinespil og på sociale medier, og tilskynder medievirksomheder til at skabe sikre miljøer, der reagerer hurtigt på eventuelle tilfælde af chikane; opfordrer derfor til forskellige foranstaltninger, herunder oplysningskampagner, interne regler om disciplinære sanktioner for overtrædelser og psykologisk og/eller juridisk bistand til ofre for disse former for praksis, til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen samt i onlinemiljøet;
11. fordømmer på det kraftigste angreb på kvindelige journalister, der frygtløst beretter om vigtige politiske og strafferetlige spørgsmål, og opfordrer til, at der gøres den størst mulige indsats for at sikre beskyttelsen af og sikkerheden for alle journalister;
12. opfordrer offentlige og private medieorganisationer til hurtigst muligt at vedtage interne politikker såsom politikker om lige muligheder og mangfoldighed, som omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af chikane, barselsorlov, forældreorlov og fleksible arbejdsordninger, som støtter balancen mellem arbejdsliv og privatliv og giver kvinder og mænd mulighed for på lige fod at drage fordel af forældreorlov og tilskynder mænd til at tage fædreorlov, hvilket sikrer en rimelig fordeling af børnepasningen, samt mentor- og lederuddannelsesprogrammer, anvendelse af telearbejde og fleksible arbejdsordninger for både kvinder og mænd på frivilligt grundlag, og uden at det påvirker deres karrieremuligheder;
13. opfordrer medierne til at overholde kvinders og mænds ret til at tage barselsorlov, fædreorlov eller forældreorlov; påpeger, at ingen gravid kvinde bør forskelsbehandles på grund af hendes tilstand, og at ingen kvinde bør nægtes ansættelse, fordi hun kan beslutte at blive gravid; opfordrer medieorganisationer og de regulerende myndigheder til at oplyse om den kønsbestemte lønforskel, til at indføre forpligtelser til løngennemsigtighed og til at gennemføre princippet om lige løn for lige arbejde ved hjælp af bindende foranstaltninger;
14. foreslår, at medieorganisationer opretter databaser over kvindelige eksperter på en række områder, navnlig de områder, hvor kvinder er underrepræsenteret, med henblik på at benytte dem, når det er relevant; tilskynder endvidere til indsamling af kønsopdelte data om alt muligt medieindhold;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge kvinders deltagelse i og adgang til ytringer og beslutningstagning i og via medierne og ny kommunikationsteknologi;
16. mener, at alle mediefolk kan have gavn af den generelle forbedring af vilkårene for kvinder på arbejdspladsen; mener imidlertid, at en sådan forbedring ikke har været tilstrækkelig, og at der fortsat findes uligheder; understreger behovet for, at medlemsstaterne og Kommissionen fremmer og sikrer princippet om lige løn i henhold til artikel 157 i TFEU, bl.a. ved at bekæmpe kønsbestemte løn- og pensionsforskelle, reducere usikre ansættelsesforhold⁽²³⁾, sikre tilgængeligheden af økonomisk overkommelige børnepasningsordninger af høj kvalitet og politikker, der bedre sikrer balancen mellem arbejds- og familieliv, samt ved at sikre retten til kollektive forhandlinger;

⁽²³⁾ Se Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2017 om arbejdsvilkår og usikre ansættelsesforhold.

Tirsdag den 17. april 2018

17. gentager, at medierne som et hasteanliggende skal gennemføre princippet om lige løn for lige arbejde, herunder forpligtelse til løngennemsigtighed, og give kvinder mulighed for at nyde godt af de samme fremmelses- og uddannelsesmuligheder og alle andre yderligere fordele på lige fod med mænd;

18. bemærker den positive rolle, som kvinderåd og ligestillingsmedarbejdere har på arbejdspladser; opfordrer til, at ligestilling mellem kønnene fremmes som en tværgående politik for menneskelige ressourcer inden for medierne; mener, at opnåelse af ligestilling for kvinder på alle niveauer, især beslutningsniveauer, i medierne kræver en medarbejderorienteret kultur og en køns sensitiv øverste ledelse; anbefaler, at nationale tilsynsorganer og medieorganisationer følger Kommissionens henstilling 2014/124/EU om styrkelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder gennem åbenhed⁽²⁴⁾, udarbejder en vejledning om retfærdige udvælgelsesprocedurer, etablerer omfattende ligestillingspolitikker, der omfatter medieindhold og fremme af kvinder i beslutningstagende organer, og indfører interne procedurer til håndtering af mobning på arbejdspladsen; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at overvåge den korrekte anvendelse og håndhævelse af direktiv 2006/54/EF, der vender bevisbyrden i tilfælde af forskelsbehandling på grund af køn;

Medieindhold og kvinder

19. understreger mediernes rolle som agent for social forandring og deres indflydelse på den offentlige mening, og opfordrer medlemsstaterne til at fremme indhold, der omfatter ligestilling mellem kønnene i de offentlige medier; påpeger, at ethvert lovindgreb mod sexismen og stereotype kønsrollefremstillinger i medieindhold hidtil har henhørt under medlemsstaternes kompetence; minder om forbudet mod kønsbaseret forskelsbehandling i medierne i henhold til direktivet om audiovisuelle medietjenester; understreger endvidere, at mens lovgivningsmæssige foranstaltninger er underlagt behørigt hensyn til princippet om ytringsfrihed, bør redaktionel frihed under ingen omstændigheder tjene til at tilskynde eller legitimere nedværdigende fremstilling af kvinder og LGBTI-personer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at ovennævnte friheder regulerer adgangen til videospil med skadeligt onlineindhold og pornografi på internettet;

20. understreger, at økonomiske argumenter ikke kan være en undskyldning for at opretholde kønsstereotyper i medieindhold;

21. understreger, at voldeligt og sexistisk medieindhold har en negativ indvirkning på kvinder og deres deltagelse i samfundet; udtrykker bekymring over visse former for audiovisuel kommerciel kommunikation, der skaber psykologisk eller fysisk skade på børn og unge; opfordrer indtrængende de relevante interessenter og myndigheder til at behandle spørgsmålet om reklame, der indirekte tilskynder til spiseforstyrrelser som anoreksi, og til at træffe andre foranstaltninger for at beskytte særligt sårbare personer, herunder piger og unge kvinder mod sådant indhold;

22. opfordrer indtrængende til, at medieindhold, herunder reklame, med tilknytning til familieplanlægning, seksuelle og reproduktive rettigheder, mødres og børns sundhed samt uddannelse rettes mod både mænd og kvinder;

23. understreger betydningen af at fremme mediekendskab og forsyne alle relevante interesserede parter med køns sensitive medieuddannelsesinitiativer for at tilskynde unge til at udvikle færdigheder til kritisk tænkning, og til at hjælpe dem med at identificere og protestere imod sexistisk fremstilling og forskelsbehandling, kønsbaseret vold, internetmobning, hadefuld tale og vold motiveret af en persons køn, kønsidentitet, kønsudtryk, seksuelle orientering eller køns karakteristika; fremhæver behovet for forebyggende foranstaltninger såsom kryptering og forældrekontrol med henblik på at sikre en mere sikker internetadgang og digitale færdigheder og mediekendskab; henleder opmærksomheden på, at kønsstereotyper i reklamer og i andre medier har en potentiel indvirkning på børns socialisering og dermed, hvordan de ser på sig selv, deres familiemedlemmer og resten af verden; påpeger, at reklamer kan være et effektivt redskab til at udfordre stereotyper såsom kønsstereotyper og stereotyper mod LGBTI-personer; opfordrer derfor til øget fokus på faglige og almene uddannelsesaktiviteter som et middel til at bekæmpe forskelsbehandling og fremme ligestilling mellem kønnene og for LGBTI-personer;

24. anbefaler, at bløde foranstaltninger såsom ligestillingsplaner eller retningslinjer bør gives en mere fremtrædende plads i medieorganisationer, og anbefaler, at disse protokoller fastsætter standarderne for positive fremstillinger af kvinder inden for reklamer, nyheder, rapportering, produktion eller transmission og dækker alle følsomme indholdsområder såsom skildring af magt og autoritet, ekspertise, beslutningstagning, seksualitet, vold, forskellige roller og anvendelsen af et ikke-sexistisk sprog; opfordrer endvidere offentlige og private medier til at integrere ligestilling mellem kønnene i alt deres indhold og til at vedtage ligestillingsplaner med henblik på at afspejle social mangfoldighed;

⁽²⁴⁾ EUT L 69 af 8.3.2014, s. 112.

Tirsdag den 17. april 2018

25. anbefaler, at regler udstedt af tilsynsmyndigheder for medier og kommunikation omfatter kriterier for at sikre stereotypfri fremstillinger af piger og kvinder og muligheden for at fjerne eller suspendere krænkende indhold; anbefaler endvidere, at specialiserede organisationer, f.eks. nationale ligestillingsorganer og kvinde-NGO'er deltager i overvågningen af gennemførelsen af disse regler;

26. påpeger, at medlemsstaterne ved hjælp af alle passende midler skal sikre, at medierne, herunder internettet og sociale medier, samt reklamer er fri for enhver tilskyndelse til vold eller had rettet mod en person eller en gruppe af personer; understreger behovet for at indsamle kønsopdelte data og udføre forskning i samarbejde med EIGE til at imødegå internetvold, seksuel chikane på internettet, trusler og sexistiske bemærkninger og hadefulde tale mod kvinder og piger, herunder LGBTI-personer; understreger, at der skal lægges særlig vægt på uddannelse i, hvordan medierne rapporterer om tilfælde af kønsbaseret vold mod kvinder, herunder mod LGBTI-personer; foreslår, at videreuddannelse vedrørende kønsrelaterede fremstillinger i medieindhold stilles til rådighed for mediefagfolk, herunder dem i ledende stillinger; anbefaler, at ligestilling mellem mænd og kvinder skal afspejles i undervisningsmoduler på kurser inden for journalistik og kommunikation på bachelor- og kandidatniveau;

27. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme selvregulering og samregulering i medierne gennem adfærdskodekser;

Eksempler på god praksis

28. bemærker med interesse de forskellige eksempler på god praksis, der kan konstateres i alle medlemsstater, herunder mediekampagner, specifik lovgivning, udmærkelser eller negative udmærkelser for stereotype og sexistiske reklamer, databaser over kvindelige eksperter, kurser for branchefolk og medieorganisationers ligestillingsplaner, adfærdskodekser og politikker for lige muligheder og mangfoldighed samt minimumstærsklerne for repræsentation af kønnene i medietilsynsmyndighedernes styrende organer;

29. opfordrer medlemsstaterne til at støtte kampagner, såsom den belgiske Expertalia, den tjekkiske "Sexist Piggy" eller den svenske #TackaNej blandt andre initiativer; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre regelmæssige informations- og bevidstgørelseskampagner om kønsbaseret diskriminerende indhold i medierne, og til regelmæssigt at aflægge rapport om tendenser inden for ligestilling mellem kønnene i medierne; opfordrer Kommissionen til at afsætte særlige midler til delprogrammer med fokus på fremme af kvinder i mediebranchen og til at støtte mediesammenslutninger og -netværk i at indføre offentlige og sektorspecifikke oplysningskampagner; opfordrer endvidere Kommissionen til at opstille en EU-pris for studerende inden for medieområdet for arbejde vedrørende ligestilling mellem kønnene;

30. opfordrer civilsamfundsorganisationer til at udarbejde kommunikationsstrategier, ikke blot for de traditionelle medier, men også for online-medier, for at udvide mulighederne for at påvirke og overvåge mediernes dagsorden;

Yderligere henstillinger

31. opfordrer medlemsstaterne til, i samarbejde med ligestillingsorganer fuldt ud at gennemføre den eksisterende lovgivning vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder og til at tilskynde tilsynsorganer til at være opmærksomme på kvinders tilstedeværelse og forfremmelse og på at undgå stereotypt medieindhold; opfordrer medlemsstaterne til at foretage regelmæssige evalueringer af de ovennævnte områder og til at udvikle, hvis dette endnu ikke er sket, lovgivning, som fokuserer på ikke-stereotypt medieindhold; understreger medlemsstaternes rolle med hensyn til at gøre bedre brug af de eksisterende ressourcer i medierne inden for deres mandat til at udføre deres public service-rolle og samtidig afspejle et mere kønsbalanceret og demokratisk samfund;

32. opfordrer Kommissionen til at gennemføre yderligere forskning om kvinders deltagelse i ledende stillinger i medierne; roser EIGE for sit arbejde på området og opfordrer det til at fortsætte med at udvikle og overvåge de relevante indikatorer, herunder, men ikke begrænset til kvinders deltagelse i beslutningstagningen, deres arbejdsvilkår og ligestilling mellem kønnene i medieindhold, og samtidig udvide dets opmærksomhed på den nye sociale medieteknologi for at udvikle metoder til at forhindre kønsbaseret vold og chikane på de sociale medier;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og fremme kvindeorganisationer, der gør en aktiv indsats for kønnenes ligestilling i medierne, herunder de organisationer, som støtter kvinder og piger, der er ofre for kønsbestemt vold, intersektionel forskelsbehandling eller seksuel chikane;

Tirsdag den 17. april 2018

34. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre handlingsprogrammer, der sikrer kvinders inddragelse i udformningen og gennemførelsen af effektive kønssensitive politikker og programmer inden for medieorganisationer;

35. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle programmer for at forbedre kvinders færdigheder inden for fagene naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM), som er vigtige for karrierer i mediesektoren, der har et større teknisk fokus, såsom lydteknikere og audiovisuelle teknikere; fremhæver betydningen af erhvervsuddannelse i diversificering af karrierevalg og introduktion af kvinder og mænd til ikke-traditionelle karrieremuligheder for at overvinde den horisontale og vertikale opdeling;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0102

Styrkelse af kvinders og pigers position gennem den digitale sektor

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om styrkelse af kvinders og pigers position inden for den digitale sektor (2017/3016(RSP))

(2019/C 390/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet, som blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om kvinder i september 1995, herunder især området "Kvinder og medier",
- der henviser til slutdokument af 16. december 2015 fra mødet på højt plan i FN's Generalforsamling om den overordnede revision af gennemførelsen af resultaterne fra verdenstopmødet om informationssamfundet,
- der henviser til Kommissionens strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 med titlen "En strategi for et digitalt indre marked i EU" (COM(2015)0192) og midtvejsevalueringen af dens gennemførelse med titlen "Et forbundet digitalt indre marked for alle" (COM(2017)0228),
- der henviser til søjle II i Kommissionens strategi for et digitalt indre marked, som er rettet mod at skabe de rette betingelser og lige vilkår og klima for, at der kan udvikles digitale netværk og innovative tjenester, og søjle III, som støtter et inklusivt digitalt samfund, hvor borgerne besidder de rette færdigheder til at kunne gribe de muligheder, som internettet tilvejebringer, og styrke deres muligheder for at komme i beskæftigelse,
- der henviser til 2020-rammen på uddannelsesområdet,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse om IKT for erhvervslivet: digitale færdigheder på arbejdspladsen og Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016 med titlen "En ny dagsorden for færdigheder i Europa: En fælles indsats for at styrke den menneskelige kapital, beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevnen (COM(2016)0381),
- der henviser til den indgående analyse med titlen "Empowering women on the Internet", som blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker i oktober 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 1. oktober 2013 med titlen "Women active in the ICT sector",
- der henviser til den undersøgelse, som Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) offentliggjorde den 26. januar 2017, med titlen "Gender and Digital Agenda",
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om afskaffelse af kønsstereotyper i EU ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dybtgående analyse – "Empowering women on the Internet", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling C – Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, oktober 2015.

⁽²⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 18.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om den digitale dagsorden for vækst, mobilitet og beskæftigelse: tid til at skifte til et højere gear ⁽⁴⁾ og navnlig den store koalition for digitale færdigheder og job,
 - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om styrkelse af kvinders og pigers position inden for den digitale sektor (O-00004/2018 – B8-0010/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at digitaliseringen har revolutioneret og grundlæggende ændret den måde, hvorpå folk indhenter og formidler oplysninger, kommunikerer, indgår i sociale sammenhænge, studerer og arbejder, har skabt nye muligheder for at deltage i offentlige og politiske diskussioner, uddannelse og arbejdsmarkedet og har åbnet nye perspektiver for at leve et uafhængigt liv samt har et kolossalt økonomisk potentiale for EU og resten af verden; der henviser til, at digitaliseringen ikke blot påvirker markeder, men ligeledes samfundet som helhed;
- B. der henviser til, at informationssamfundet, som er drevet af informations- og kommunikationsteknologier (IKT'er), indebærer store muligheder for at generere og fordele velstand og viden;
- C. der henviser til, at kvinder som demografisk gruppe over hele verden er mindre tilbøjelige til at være online end mænd; der henviser til, at 68 % af alle mænd og 62 % af alle kvinder anvender computere og internettet regelmæssigt; der henviser til, at 54 % af alle mænd og 48 % af alle kvinder bruger internettet på mobile enheder; der henviser til, at 33 % af alle mænd selv installerer software på deres enheder, mens dette gælder for 18 % af alle kvinder; der henviser til, at 41 % af alle mænd gør brug af online-radio og -fjernsynsprogrammer, mens dette gælder for 35 % af alle kvinder; der henviser til, at 47 % af alle mænd gør brug af netbank, mens dette gælder for 35 % af alle kvinder; der henviser til, at 22 % af alle mænd sælger varer på internettet, mens dette kun gælder for 17 % af alle kvinder; der henviser til, at 20 % af alle mænd køber varer på internettet, mens dette gælder for 13 % af alle kvinder;
- D. der henviser til, at digitale modeller for kommunikation har bidraget til skabelsen af betingelser, som medvirker til en øget udbredelse af hadefulde ytringer og trusler mod kvinder, og at 18 % af alle kvinder i Europa har været udsat for en eller anden form for chikane på internettet siden teenagealderen; der henviser til, at antallet af trusler mod kvinder, herunder dødstrusler, er steget; der henviser til, at den sociale bevidsthed om digitale former for vold fortsat ikke er tilstrækkelig; der henviser til, at den retlige ramme endnu ikke tager fuldt ud højde for forskellige former for internetbaseret vold;
- E. der henviser til, at kun 2 % af alle kvinder på arbejdsmarkedet er beskæftiget inden for tekniske, faglige og videnskabelige fag i forhold til 5 % af alle mænd; der henviser til, at kun 9 % af udviklerne i Europa og kun 19 % af cheferne i IKT- og kommunikationssektoren er kvinder (sammenlignet med 45 % i andre servicesektorer), og at kvinder blot udgør 19 % af iværksætterne i disse sektorer (sammenlignet med 54 % i andre servicesektorer);
- F. der henviser til, at der er en betydelig kønsbetinget skævhed i adgangen til erhvervs- og uddannelsesmæssige muligheder i forhold til informations- og kommunikationsteknologi og computerfærdigheder;
- G. der henviser til, at sexisme og kønsstereotyper udgør en alvorlig hindring for ligestilling mellem kvinder og mænd og uddyber den kønsbestemte forskel i den digitale sektor yderligere, hvilket gør det vanskeligt for kvinder at udvikle deres potentiale som brugere, innovatorer og skabere fuldt ud;
- H. der henviser til, at stadig flere job, ikke blot inden for IKT-sektoren, kræver en vis grad af e-færdigheder og digital kunnen, og denne tendens vil sandsynligvis blive forstærket i fremtiden, idet der bliver behov for en bredere vifte af digitale færdigheder inden for de fleste erhverv og ledige stillinger;

⁽⁴⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 349 af 17.10.2017, s. 56.

⁽⁶⁾ EUT C 66 af 21.2.2018, s. 44.

Tirsdag den 17. april 2018

- I. der henviser til, at forbedringer af digitale færdigheder og IT-kunnen udgør en enestående mulighed for at skabe bedre balance mellem arbejde og privatliv ved at øge adgangen til uddannelse og lette integrationen på arbejdsmarkedet af ikke blot kvinder og piger, men også af personer med særlige behov, f.eks. personer med handicap, og indbyggere i landdistrikter og fjerntliggende områder, som ligger langt fra bycentrene; der henviser til, at digitaliseringen af arbejdspladsen kan give visse udfordringer, der skal håndteres; der henviser til, at antallet af kvinder i IKT-sektoren, som er en af de højeste betalende sektorer, kan bidrage til kvinders økonomiske selvstændighed og uafhængighed og føre til en reduktion af den samlede lønforskel mellem mænd og kvinder og en større økonomisk uafhængighed for kvinder; der henviser til, at kun ca. 1,6 % af de næsten otte millioner personer, der arbejder i IKT-sektoren i Europa, er kvinder;
- J. der henviser til, at digitalisering åbner nye muligheder for iværksætteri for kvinder, herunder mindre digitalt iværksætteri, som i mange tilfælde ikke kræver betydelig startkapital, og virksomheder, der drives inden for rammerne af den sociale økonomi, som styrker den sociale inklusion; der henviser til, at der er et behov for at støtte digitalt iværksætteri blandt kvinder, da det er et af de hurtigst voksende og mest succesrige sektorer i økonomien og rummer utallige muligheder for innovation og vækst, og at kvinder kun udgør 19 % af iværksætterne på dette område;
- K. der henviser til, at flere kvinder i IKT-sektoren ville være en saltvandsindsprøjtning for et marked, hvor der er udsigt til mangel på arbejdskraft, og hvor det ville betyde en gevinst på omkring 9 mia. EUR for EU's BNP på årsbasis, hvis kvinder var repræsenteret i samme omfang som mænd; der henviser til, at kvinder fortsat er stærkt underrepræsenterede på IKT-studieretninger, hvor de kun udgør omkring 20 % af alle kandidater på området, og at kun 3 % af alle kvinder med en universitetsgrad har en grad i IKT; der henviser til, at kvinder møder mange vanskeligheder med hensyn til at komme ind i og forblive i IKT-sektoren; der henviser til, at det mandsdominerede arbejdsmiljø – kvinder udgør kun 30 % af arbejdsstyrken – medvirker til tendensen til, at mange kvinder forlader IKT-sektoren inden for nogle få år efter, de har afsluttet deres universitetsuddannelse; der henviser til, at kvinders deltagelse på det digitale arbejdsmarked falder med alderen; der henviser til, at kvinder under 30 år med en grad i IKT udgør 20 % af IKT-sektoren i forhold til 15,4 % af kvinder mellem 31 og 45 år og 9 % af kvinder over 45 år;
- L. der henviser til, at det i undersøgelsen med titlen "Women active in the ICT sector" anslås, at der vil være 900 000 ubesatte stillinger i IKT-sektoren i Europa i 2020; der henviser til, at IKT-sektoren vokser hurtigt og skaber omkring 120 000 nye arbejdspladser hvert år;
- M. der henviser til, at IKT-sektoren er kendetegnet ved en særlig høj grad af vertikal og horisontal opdeling og ved en kløft mellem kvindernes uddannelsesniveau og deres position i IKT-sektoren; der henviser til, at under 20 % af alle IKT-iværksættere er kvinder; der henviser til, at de fleste (54 %) af de beskæftigede kvinder i IKT-sektoren er ansat i dårligere lønnede og lavere kvalificerede stillinger, og at kun et lille mindretal blandt dem (8 %) er ansat i højt kvalificerede stillinger som softwareingeniører; der henviser til, at kvinder også er underrepræsenterede i beslutningsprocessen inden for denne sektor, idet kun 19,2 % af IKT-sektorens arbejdstagere har kvindelige chefer, mens det er tilfældet for 45,2 % af arbejdstagerne i andre sektorer;
- N. der henviser til, at kvinder på 55 år eller derover er i særlig stor fare for ledighed og inaktivitet på arbejdsmarkedet, og at den gennemsnitlige beskæftigelsesgrad for kvinder i alderen 55-64 år i EU kun er på 49 % i 2016, hvor den for mænd er på 62 %; der henviser til, at en ringe grad af IT-kunnen og e-færdigheder forstærker denne fare yderligere; der henviser til, at forbedringer af og investeringer i de digitale kompetencer hos kvinder på 55 år og derover ville betyde en kraftig forbedring af deres beskæftigelsesmuligheder og give dem en vis grad af beskyttelse mod udelukkelse fra arbejdsmarkedet;
- O. der henviser til, at Eurostat-data fra 2014 viser, at flere kvinder (42,3 %) end mænd (33,6 %) fortsætter på videregående uddannelser, men at der er flere kvinder inden for humaniora end videnskabelige områder; der henviser til, at kun 9,6 % af de kvindelige studerende på videregående uddannelser tager en IKT-relateret uddannelse i forhold til 30,6 % af mændene; der henviser til, at kvinder fortsat er kraftigt underrepræsenterede i initiativer som EU Code Week (programmeringsuge), IKT for bedre uddannelse, Startup Europe Leaders Club og det storstilede samarbejde om digitale job, som sigter mod at fremme e-uddannelse og e-færdigheder yderligere;
- P. der henviser til, at den lave deltagelse af kvinder og piger i IKT-relaterede uddannelser og senere deres lave andel i IKT-job er et resultat af et komplekst samspil af kønsstereotyper, der starter tidligt i livet og uddannelsen og fortsætter ind i arbejdslivet;
1. opfordrer Kommissionen til at udnytte og bedre målrette den digitale dagsorden og strategien for et digitalt indre marked med henblik på at håndtere den alvorlige kønsrelaterede kløft i IKT-sektoren og fremme kvinders fulde integration i sektoren, især med hensyn til job i den tekniske branche og i telekommunikationsbranchen, og til at fremme uddannelse af kvinder og piger i IKT og andre områder inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM);

Tirsdag den 17. april 2018

2. glæder sig over de foranstaltninger til støtte for kvinders integration og deltagelse i informationssamfundet, som indgår i den strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019; opfordrer Kommissionen til at gennemføre de foranstaltninger, der sigter mod at reducere kønsbestemte løn-, indtjenings- og pensionsforskelle, og dermed bekæmpe fattigdom blandt kvinder og til at belønne fremme af beskæftigelsen af kvinder i IKT-sektoren, bekæmpelse af kønsstereotyper og fremme af ligestilling på alle uddannelsesniveauer og inden for alle typer uddannelse, herunder i forbindelse med kønsbestemte studievalg og karrierer, i overensstemmelse med de prioriteringer, der er fastsat i 2020-rammen på uddannelsesområdet;
3. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde i en ånd af åbent samarbejde inden for 2020-strategirammen på uddannelsesområdet for at finde løsninger og udveksle bedste praksis vedrørende digital uddannelse i en tidlig alder, herunder e-færdigheder og kodning, der er inkluderende for piger, og på de senere uddannelsesstadier vedrørende programmer, der tager sigte på at øge andelen af kvinder, som beslutter at læse STEM-fag og dimitterer med STEM-grader, da dette vil gøre det muligt for kvinder at få fuldstændig adgang til elektroniske tjenester på lige fod med mænd og udnytte de beskæftigelsesmuligheder for ingeniører og IT-specialister, der er blevet forudsagt;
4. opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle, støtte og gennemføre de initiativer, som FN og dets organer har taget, navnlig inden for rammerne af Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet og verdenstopmøderne om informationssamfundet (WSIS), bl.a. i forbindelse med undervisningsplaner, med henblik på at kæmpe for en styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder på EU-plan og på verdensplan;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre noget ved problemet med kønsforskelle inden for IKT-sektoren ved at understrege de forretningsmæssige fordele ved diversitet og ved at skabe flere og stærkere incitamenter for både virksomheder og kvinder, f.eks. ved at tilbyde rollemodeller, mentorordninger og karrieremuligheder, med henblik på at øge kvinders synlighed; opfordrer medlemsstaterne til at støtte og træffe foranstaltninger om bl.a. udvikling af onlineindhold, der fremmer ligestilling mellem kønnene, fremme af adgang til og anvendelse af IKT som værktøjer mod kønsdiskriminering på områder såsom kønsbestemt vold og opnåelse af balance mellem arbejde og privatliv;
6. glæder sig over EU's handlingsplan 2017-2019 om bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle (COM(2017)0678); fremhæver behovet for at styrke overholdelsen af det princip om lige løn for lige arbejde for kvinder og mænd, som er forankret i TEU, og opfordrer Kommissionen til at gennemføre de initiativer, der indgår i foranstaltning II i planen, og som sigter efter at tiltrække flere kvinder til STEM-fag, hvilket ifølge EIGE kunne føre til, at de kønsbestemte lønforskelle senest i 2050 ville forsvinde som følge af den højere produktivitet inden for STEM-job;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille midler til rådighed og forbedre adgangen til eksisterende midler med henblik på at fremme og støtte kvindelige iværksættere, navnlig inden for rammerne af den digitale omstilling af industrien, og sikre, at alle virksomheder, uanset størrelse, den sektor, de opererer i, eller deres beliggenhed i Europa, kan drage nytte af digitale innovationer; understreger i denne forbindelse, at digitale innovationsknudepunkter, som er afgørende for at fremme den digitale omstilling, bør sætte særligt fokus på kvindelige iværksættere og nystartede virksomheder, der er ejet af kvinder; opfordrer Kommissionen til fuldt og helt at løse problemet med den kønsbestemte forskel inden for digitaliseringsprocessen;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte livslang læring, faglig uddannelse og ordninger, der hjælper med en bedre tilpasning eller en potentiel ændring af karriereforløbet i overensstemmelse med den voksende efterspørgsel efter e-færdigheder i mange forskellige sektorer, med særligt fokus på kvinder på 55 og derover, navnlig dem med omsorgsansvar, og kvinder, der har taget en pause fra deres karriere eller vender tilbage til arbejdspladsen, for at sikre, at de ikke sækker bagud i den stadig hurtigere overgang til digitalisering og for at sikre dem mod udelukkelse fra arbejdsmarkedet;
9. understreger effektiviteten af at bruge internettet til kampagner, fora og øget synliggørelse af kvindelige rollemodeller, hvilket fremskynder ligestilling mellem kønnene; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme kvindenetværk på internettet, eftersom de indebærer en bottom-up-tilgang til styrkelse af kvinders indflydelse og status;
10. opfordrer Kommissionen til at fremme etableringen af netværk blandt civilsamfundsorganisationer og mediernes faglige organisationer med henblik på at styrke kvinders mulighed for at deltage aktivt og til at anerkende deres særlige behov i mediesektoren;
11. understreger den afgørende rolle, som civilsamfundet spiller i forvaltningen af internettet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indgå i en konstruktiv dialog med og støtte digitale civilsamfundsorganisationer;
12. opfordrer alle myndigheder og civilsamfundsaktører til at støtte indførelse og gennemførelse af e-tjenester, e-færdigheder og digitale former for arbejde, der kan fremme balancen mellem arbejdsliv og privatliv i vores samfund, samtidig med at det sikres, at en dobbelt byrde på kvinder undgås; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere digitaliseringens muligheder og udfordringer, også med hensyn til arbejdsvilkår, som f.eks. ustabile former for beskæftigelse og arbejdsrelaterede mentale sundhedsproblemer;

Tirsdag den 17. april 2018

13. understreger vigtigheden af at sikre integrering af kønsaspektet i uddannelsessektoren ved at fremme digitale færdigheder og kvinders og pigers deltagelse i IKT-uddannelse via integration af kodning og nye medier og teknologier i læseplaner på alle uddannelsesniveauer, i undervisning uden for uddannelsessystemet, inden for uformel og ikke-formel uddannelse og inden for alle typer af uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder også for undervisere, med henblik på at mindske og udrydde forskelle med hensyn til digitale færdigheder og opmuntre piger og unge kvinder til at gå i gang med karrierer inden for naturvidenskabelige fag og IKT; påpeger betydningen af en vedvarende dialog med arbejdsmarkedets parter for at overvinde kløften mellem kønnene på dette område;
14. tilskynder medlemsstaterne til at indføre alderstilpasset IKT-uddannelse i de tidlige skoleår med særligt fokus på at inspirere piger til at udvikle en interesse i og talenter på det digitale område og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme STEM-uddannelse for piger fra en tidlig alder, eftersom piger flytter deres fokus væk fra disse områder tidligere i deres uddannelsesforløb på grund af kønsstereotyper vedrørende disse fag, mangel på rollemodeller og opdeling af aktiviteter og legetøj, hvilket resulterer i en underrepræsentation af kvinder inden for disse fag på universitetet, hvilket igen forplanter sig til arbejdspladserne;
15. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til, navnlig ved hjælp af informations- og oplysningskampagner, at fremme kvinders deltagelse i erhvervssektorer, som stereotypt anses for at være "mandefag", som det er tilfældet med digitaliseringen; understreger, at det er nødvendigt at iværksætte oplysningskampagner, uddannelseskampagner og kampagner for integration af ligestillingsaspektet for alle de aktører, der er involveret i digitaliseringspolitikken; understreger, at det er nødvendigt at støtte kvinders tilegnelse af e-færdigheder i sektorer, der ikke er IKT-intensive, men vil kræve digitale færdigheder og kompetencer i den nærmeste fremtid;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne såvel som virksomhederne til at fremme ligestilling mellem kønnene inden for IKT ved at indsamle kønsopdelte data om brug af IKT, udvikling af mål, indikatorer og benchmarks med henblik på at følge fremskridt i kvinders adgang til IKT og fremme eksempler på bedste praksis blandt IKT-virksomheder; opfordrer EIGE til at indsamle data om, hvordan digitale tjenester kan anvendes bedre til fordel for kvinder og ligestilling mellem kønnene;
17. understreger betydningen af at identificere de udfordringer, der er forbundet med brugen af IKT og internettet til at begå kriminelle handlinger, udsende trusler eller udøve chikane eller vold mod kvinder; opfordrer de politiske beslutningstagere til at gribe ordentligt ind over for disse problemer og til at sørge for, at der findes en ramme til at sikre, at de retshåndhavende myndigheder kan håndtere digitale lovovertrædelser på en effektiv måde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at piger beskyttes mod reklamer i det digitale miljø, der kan tilskynde dem til en adfærd, som kan skade deres helbred;
18. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at gennemføre kampagner med henblik på at øge kvinders bevidsthed om fordelene ved IKT og de risici, der er forbundet hermed, og til at give dem den nødvendige uddannelse og viden om, hvordan de kan beskytte sig selv på internettet;
19. opfordrer EU's institutioner, agenturer og organer samt medlemsstaterne og deres retshåndhavende myndigheder til at samarbejde og tage konkrete skridt til at samordne deres indsats for at imødegå anvendelse af IKT til at begå forbrydelser med tilknytning til menneskehandel, cybermobning og cyberstalking, da de ofte er af grænseoverskridende art, og at samordning på EU-plan er afgørende for at retsforfølge disse forbrydelser; opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres strafferetlige bestemmelser for at sikre, at nye former for digital vold er defineret og anerkendt;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0103

Gennemførelse af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond**Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond (2017/2258(INI))**

(2019/C 390/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 5, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 208-211 og artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, som blev vedtaget på forummet på højt plan om bistandseffektivitet i Busan i 2011, og som blev fornyet på mødet på højt plan i Nairobi i 2016,
- der henviser til FN's tredje verdenskonference om katastrofeforebyggelse, der blev afholdt i Sendai (Japan) fra den 14.-18. marts 2015,
- der henviser til FN's resolution med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 i New York, og til de 17 mål for bæredygtig udvikling, som indgår deri,
- der henviser til det humanitære verdenstopmøde, der blev afholdt i Istanbul den 23.-24. maj 2016, og til den "Grand Bargain"-aftale, som nogle af de største donorer og bistandsydere nåede til enighed om,
- der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU ⁽¹⁾, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og ændret den 25. juni 2005 og den 22. juni 2010,
- der henviser til Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den interne aftale mellem repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (i det følgende benævnt "den interne aftale"),
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.⁽²⁾ EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1.⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁵⁾ EUT L 58 af 3.3.2015, s. 1.⁽⁶⁾ EUT L 58 af 3.3.2015, s. 17.⁽⁷⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand fra 2007 ⁽⁸⁾,
 - der henviser til den nye europæiske konsensus om udvikling af 7. juni 2017 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2017 om EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser,
 - der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 med titlen "EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand" ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkoherens ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om lokale myndigheder og civilsamfundet: Europas engagement til støtte for en bæredygtig udvikling ⁽¹³⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 18/2014 om EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning,
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 15. december 2017 med titlen "Midtvejsrevision af instrumenterne til eksternt finansiering" (COM(2017)0720) og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene om evaluering af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (SWD(2017)0600) og evaluering af 11. Europæiske Udviklingsfond (SWD(2017)0601),
 - der henviser til den eksterne evaluering af 11. Europæiske Udviklingsfond (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til den eksterne evaluering af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. februar 2018 om en ny, moderniseret flerårig finansiel ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020 (COM(2018)0098),
 - der henviser til "Coherence report - Insights from the External Evaluation of the External Financing Instruments" (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger og til bilag 3 hertil,
 - der henviser til betænkningen fra Udviklingsudvalget og udtalelsen fra Budgetudvalget (A8-0118/2018),
- A. der henviser til, at EU's og de internationale politiske rammer har ændret sig betydeligt siden vedtagelsen af de eksterne finansielle instrumenter (EFF'erne) med vedtagelsen af vigtige instrumenter såsom 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaforandringer, Addis Abeba-handlingsplanen, Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030 og dagsordenen for menneskeheden; der henviser til, at EU har haft en ledende rolle i forhandlingerne om disse instrumenter;
- B. der henviser til, at Lissabontraktaten, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling sammen med den europæiske konsensus om humanitær bistand, den nye europæiske konsensus om udvikling og Busanprincipperne for effektiv udviklingsprincipper udstikker EU's strategi om udviklingssamarbejde og humanitær bistand; der henviser til, at Rådet har vedtaget en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bl.a. vedrører udviklingssamarbejde;

⁽⁸⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 210 af 30.6.2017, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0337.

⁽¹²⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 2.

⁽¹³⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 25.

Tirsdag den 17. april 2018

- C. der henviser til, at humanitære bistand i henhold til artikel 214 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og den europæiske konsensus om humanitær bistand skal ydes i overensstemmelse med de humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, uafhængighed og upartiskhed og ud fra en behovsbaseret tilgang; der henviser til, at humanitær bistand ikke må være et krisestyringsredskab;
- D. der henviser til, at udviklingspolitik bør supplere EU's udenrigspolitik og migrationsstyring og samtidig sikre, at bistandsmidler kun anvendes til udviklingsrelaterede mål og formål, og ikke til at dække udgifter knyttet til forskellige mål såsom grænsekontrol eller migrationsfjendtlige politikker;
- E. der henviser til, at de vigtigste mål for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) er at reducere og på længere sigt udrydde fattigdom i de udviklingslande, der ikke modtager tilskud fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), det europæiske naboskabsinstrument (ENI) eller instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA), yde tematiske støtte til civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder i partnerlandene vedrørende udviklingsrelaterede globale almene goder og udfordringer og støtte det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU; der henviser til, at DCI er det største geografiske instrument inden for udviklingssamarbejde i EU-budgettet med 19,6 mia. EUR i bevillinger for perioden 2014-2020;
- F. der henviser til, at EUF's hovedformål er at nedbringe og på lang sigt udrydde fattigdom i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-regionen) og opnå en bæredygtig udvikling af de oversøiske lande og territorier (OLT'erne); der henviser til, at EUF er EU's vigtigste instrument til udviklingssamarbejde med 30,5 mia. EUR tildelt til den 11. EUF for perioden 2014-2020;
- G. der henviser til, at de vigtigste mål for instrumentet for humanitær bistand (HAI) er at yde bistand, nødhjælp og beskyttelse til befolkninger, som er ramt af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer eller lignende nødsituationer, med fokus på de mest sårbare ofre uanset deres nationalitet, religion, køn, alder, etniske oprindelse eller politiske tilhørsforhold og i overensstemmelse med de faktiske behov, de internationale humanitære principper og den europæiske konsensus om humanitær bistand;
- H. der henviser til, at HAI rækker ud over hovedopgaverne i form af livreddende aktioner, idet instrumentet også omfatter hjælp til personer ramt af længerevarende kriser og hjælp til kortsigtet rehabiliterings- og genopbygningsarbejde, katastrofeberedskab og håndtering af følgerne af befolkningsbevægelser;
- I. der henviser til, at et effektivt udviklingssamarbejde kræver innovative tilgange, der giver donorerne mulighed for at reagere hurtigt på lokale situationer, samarbejde med lokale organisationer og støtte lokale virksomheder og iværksættere, navnlig i de fattigste og mest skrøbelige lande; der henviser til, at EU's revisionssystem skal give donorerne fleksibilitet med hensyn til, at de kan påtage sig en rimelig risiko i sådanne projekter, hvorved EU's evne til at reagere hurtigt og yde effektiv bistand øges;
- J. der henviser til, at EU er verdens største donor af udviklingsbistand og humanitær bistand; der henviser til, at EU gennem denne bistand går forrest i bestræbelserne på at mindske fattigdom og fremme globale interesser og EU's interesser og grundlæggende værdier;
- K. der henviser til, at topmødet mellem Den Afrikanske Union og EU, der blev afholdt i Abidjan den 29.-30. november 2017, bekræftede viljen til at etablere et egentligt, moderniseret, globaliseret og ambitiøst partnerskab, der skaber de politiske og økonomiske forudsætninger for reel lighed;
- L. der henviser til, at der har været en eksponentiel stigning i antallet af aftaler om udviklingssamarbejde indgået med tredjelande, herunder med Kina, Rusland, Tyrkiet, Brasilien og Indien;
- M. der henviser til, at det er meget bekymrende, at den såkaldte "global gag"-regel (global mundkurv) er blevet genindført og udvidet, og at der er blevet skåret i midlerne til organisationer, som tilbyder kvinder og piger familieplanlægning samt tjenester på området for seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder;
- N. der henviser til, at tredjelandes regeringer har reelle forventninger, når det gælder hurtig handling, effektivitet og håndtering af det presserende behov for at opretholde sunde udviklingssamarbejdspartnerskaber; der henviser til, at der er behov for at udvikle åbne og produktive økonomier i partnerlandene, samtidig med at der tages hensyn til nye forhold og nye økonomiske aktører på den internationale scene;
- O. der henviser til, at brexit vil medføre en nedskæring i EU-budgettet på mellem 12 og 15 % som følge af, at Det Forenede Kongeriges ikke er medlem efter 2020;

Tirsdag den 17. april 2018

- P. der henviser til, at det i evalueringer af EUF og DCI bekræftes, at det reelt er muligt at bruge de forskellige geografiske og tematiske instrumenter på en sammenhængende måde;
- Q. der henviser til, at der ifølge evalueringen af 11. EUF er en reel fare for, at EUF vil blive tvunget til at reagere på dagsordener, som fører den væk fra dens primære målsætning om fattigdomsbekæmpelse, og som er vanskelige at forene med EUF's kerneværdier og bringer dens veludførte arbejde i fare, og at regeringers og civilsamfundsorganisationers synspunkter trods offentlige konsultationer sjældent er blevet taget i betragtning i forbindelse med programmeringsvalg (dog med nogle bemærkelsesværdige undtagelser såsom i Stillehavsområdet), og at den 11. EUF's programmering således brugte en top-down-metode med hensyn til anvendelsen af princippet om koncentration, men på bekostning af Cotonouaftalens centrale partnerskabsprincip;
- R. der henviser til, at det af evalueringen af 11. EUF fremgår, at næsten 500 mio. EUR fra EUF's reserve frem mod april 2017 var blevet udbetalt til støtte for Kommissionens afdeling for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (ECHO), at næsten 500 mio. EUR i nødhjælp var blevet afsat til de enkelte lande, og at 1,5 mia. EUR var blevet udbetalt til EU's Nødtrustfond for Afrika; der henviser til, at EUF også bidrager til den nye Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;
- S. der henviser til, at det af evalueringen af DCI fremgår, at DCI generelt stadig er relevant og egnet til formålet, både ved dens vedtagelse og midtvejs i gennemførelsen af den. Instrumentet er stort set i overensstemmelse med de nye politiske dokumenter (f.eks. den nye europæiske konsensus om udvikling og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling), selv om gennemførelsen af visse prioriteter kan vise sig at blive vanskelig i dens nuværende form;
- T. der henviser til, at Parlamentet, da EFF'erne for 2014-2020 blev vedtaget, gav udtryk for, at det foretrak et særskilt EFI dedikeret til udviklingssamarbejde og opfordrede til en øremærkning af udviklingsmidlerne, såfremt EUF blev opført på budgettet;
- U. der henviser til, at det - for så vidt angår EU's Nødtrustfond for Afrika - påpeges i evalueringen af EUF, at i sammenligning med standardprojekterne under EUF giver den forkortede udarbejdelses- og godkendelsestid, EU's indirekte involvering i gennemførelsen af projekter og den omstændighed, at disse projekter stammer fra EU's prioriteter snarere end at være en reaktion på partnerlandenes langsigtede mål alt sammen anledning til bekymring over den sandsynlige effektivitet og bæredygtighed af projekterne i EU's Nødtrustfond for Afrika og over EU's evne til nøje at overvåge deres gennemførelse;
- V. der henviser til, at strømmen af finansielle midler fra Unionen til lande, der er omfattet af finansielle instrumenter til udvikling, er lavere end pengeoverførsler foretaget privat af diasporasamfund, som kommer fra disse lande, men som bor i Europa;
- W. der henviser til, at fredsfaciliteten for Afrika ikke var en del af evalueringen af EUF på trods af, at den i mange år har modtaget milliarder af euro fra EUF og til trods for Kommissionens alvorlige bekymringer om den finansielle forvaltning af faciliteten; der henviser til, at fredsfaciliteten for Afrika ikke er blevet evalueret siden 2011;
- X. der henviser til, at hvad angår deres respektive evalueringer og Kommissionens midtvejsrapport om EFF'erne, er det svært at måle den samlede effektivitet og indvirkningen på lang sigt af DCI og EUF med hensyn til opfyldelsen af deres mål, hvilket skyldes alvorlige begrænsninger i fastlæggelsen af passende overvågnings- og evalueringssystemer og i vurderingen af den rolle, som eksterne faktorer har spillet, og omfanget af de pågældende temaer og lande; der henviser til, at blanding ifølge evalueringeksperterne kun mobiliserer yderligere ressourcer i 50 % af tilfældene;
- Y. der henviser til, at Parlamentet har stået over for meget korte frister for kontrol af udkast til gennemførelsesforanstaltninger; der henviser til, at disse frister ikke tager behørigt hensyn til de særlige forhold ved parlamentarisk virksomhed; der henviser til, at dette problem til tider er blevet forstærket af den kendsgerning, at Parlamentet fik fremsendt udkast til gennemførelsesforanstaltninger efter fristens udløb eller før ferieperioder, hvilket yderligere begrænsede Parlamentets evne til på passende vis at udøve sine kontrolbeføjelser;
- Z. der henviser til, at EU har anerkendt betydningen af partnerskaber med civilsamfundsorganisationer i forbindelse med eksterne forbindelser; der henviser til, at dette omfatter inddragelse af civilsamfundsorganisationer i programmeringen og gennemførelsen af EFF'erne;

Tirsdag den 17. april 2018

Fakta og konklusioner fra midtvejsevalueringen af gennemførelsen af DCI, EUF og HAI*Generelle betragtninger*

1. glæder sig over den omstændighed, at de evalueringer, der er foretaget af DCI, EUF og HAI, viser, at disse instrumenters målsætninger i det store hele var relevante for de politiske prioriteter på det tidspunkt, hvor de blev udformet, og at de generelt set er egnede til formålet og er i overensstemmelse med værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling; påpeger, at det årlige finansieringsbehov for opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling er på 200 mia. USD;
2. bemærker, at nogle lande, i hvilke der er igangværende geografiske EUF- og DCI-programmer, har oplevet fremskridt med hensyn til fattigdomsbekæmpelse og menneskelig og økonomisk udvikling i løbet af de seneste ti år, mens situationen fortsat er kritisk for andre lande;
3. noterer sig med tilfredshed, at DCI- og EUF-prioriteterne er tilpasset værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling takket være den afgørende rolle, som EU har spillet i deres vedtagelse, og at dette forhold i høj grad har lettet og forenklet midtvejsevalueringen af disse instrumenter;
4. bemærker, at DCI og EUF i de første år af gennemførelsen har gjort det muligt for EU at reagere på nye kriser og behov takket være den brede karakter af instrumenternes mål; bemærker imidlertid, at mangedoblingen af antallet af kriser og fremkomsten af nye politiske prioriteter har sat DCI, EUF og HAI under økonomisk pres, strakt disse instrumenter til det yderste og ført til en beslutning om at oprette nye ad hoc-mekanismer som f.eks. trustfonde, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder, navnlig vedrørende gennemsigtighed, demokratisk ansvarlighed og deres manglende forbindelse til udviklingsmålsætningerne; henleder opmærksomheden på den nyligt vedtagne Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, som blev stiftet med henblik på at tilvejebringe yderligere løftestangskapacitet;
5. er tilfreds med den øgede interne kohærens i DCI og EUF, som hovedsagelig skyldes vurderinger af høj kvalitet, harmoniserede beslutningsprocesser og koncentration af bistand i bestemte sektorer;
6. bemærker, at der findes tilfælde, hvor budgetstøtte stadig kritiseres for sin manglende hensigtsmæssighed og effektivitet, når det rent faktisk er en form for støtte, der svarer til et moderne begreb om samarbejde, som passer fint ind i ægte udviklingspartnerskaber, gør partnerlandets ejerskab muligt og har den fordel, at det er fleksibelt og effektivt; opfordrer derfor til, at der træffes foranstaltninger til at styrke det politiske og institutionelle partnerskab, og som fremmer tildeling af budgetstøtte, samtidig med at der insisteres på effektiv økonomisk forvaltning og respekt for de demokratiske værdier; påpeger, at politikken for udviklingssamarbejde skal gennemføres på en måde, som tager hensyn til ønskerne fra de lande og befolkninger, der har behov for det, og sikrer, at de deltager i beslutningsprocessen og påtager sig ansvaret for en gennemsigtig og effektiv anvendelse;
7. bemærker, at et stort antal lande er blevet mellemindkomstlande i den øverste tranche med det resultat, at de ikke vokset fra det bilaterale samarbejde under DCI eller modtager nedsatte bilaterale samarbejdstilskud inden for rammerne af EUF, eftersom udviklingsbistand sammen med vellykkede nationale politikker kan føre til positive resultater; minder om, at fattigdom og udvikling er flerdimensionelle, og at det er utilstrækkeligt at fastholde BNP som eneste udviklingsindikator; bemærker endvidere, at pludseligt bortfald af støtte til mellemindkomstlande kan undergrave opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, eftersom størstedelen af verdens fattige bor i mellemindkomstlande, i hvilke der stadig er ulighed; insisterer derfor på, at det er nødvendigt fortsat at støtte disse lande i denne vanskelige fase, hvor de er på vej til en højere grad af udvikling;
8. understreger behovet for at sikre, at udviklingsbistand bruges i overensstemmelse med dets oprindelige formål med behørig hensyntagen til principperne for bistands- og udviklingseffektivitet; gentager, at EU's udviklingssamarbejde bør tilpasses partnerlandenes planer og behov;
9. understreger, at EU's kortfristede indenlandske interesser (vedrørende sikkerhed eller migration) under ingen omstændigheder bør sætte udviklingsdagsordenen, og at principperne om bistands- og udviklingseffektivitet fuldt ud bør respekteres og anvendes på alle former for udviklingssamarbejde;
10. bemærker, at Kommissionen har konkluderet, at sammenhæng mellem instrumenter kan forbedres gennem strømlining; fremhæver, at der ikke henvises til en sådan konstatering i nogen af de forskellige evalueringer;

Tirsdag den 17. april 2018

11. er bekymret over evalueringseksperternes konklusioner om manglende overvågnings- og evalueringssystemer, hvilket gør det vanskeligt at måle resultaterne; understreger på den anden side de mange positive konklusioner vedrørende EU's udviklingspolitikker, som fremgår af revisioner foretaget af Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten); minder i denne forbindelse om bemærkningerne i Revisionsrettens særberetning nr. 18/2014 om EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning; opfordrer Kommissionen til at benytte denne lejlighed til at forbedre sit resultatrammesystem yderligere i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger;

12. er overrasket over forskellen mellem resultaterne af evalueringen og de konklusioner, Kommissionen havde draget i sin midtvejsevaluering; beklager, at de alvorlige problemer med instrumenternes manglende partnerskab og risikoen ved at flytte fokus væk fra fattigdomsbekæmpelse slet ikke omtales i Kommissionens konklusioner, til trods for at det er et centralt element i evalueringen;

13. er bekymret over, at de foreliggende data er mangelfulde eller begrænsede; bemærker, at fraværet af en overvågnings- og evalueringsordning, der rækker ud over 2015-målene og målene for bæredygtig udvikling, gør det umuligt at måle ændringer præcist, f.eks. med hensyn til instrumentets fleksibilitet eller graden af sammenhæng med andre instrumenter;

14. bemærker desuden, at det ikke er befordrende for opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, at der ikke foreligger et kapitel om finansiering specifikt udformet til at stimulere en politisk debat, særligt med henblik på støtte til politiske partier;

15. opfordrer til, indberetningen forbedres ved, at der automatisk udarbejdes statistikker og indikatorer;

16. beklager, at Kommissionen ikke har benyttet den mulighed, som midtvejsevalueringen giver, til at tilpasse sine politikker til kravene i den nye europæiske konsensus om udvikling vedrørende støtte til små og bæredygtige agroøkologiske landbrug; bemærker, at de foreslåede foranstaltninger tværtimod omfatter endnu mere støtte til store landbrugs- og landsbrugsfødevarerbedrifter;

DCI

17. understreger, at DCI's relevans primært skal findes i instrumentets fleksibilitet til at reagere på uforudsete begivenheder for så vidt angår valg af programmerings- og gennemførelsesmetoder, omfordeling inden for og mellem instrumenterne og anvendelse af midlerne i reserven; understreger, at fleksibilitet i den flerårige programmering også har givet mulighed for, at varigheden af programmeringsperioden tilpasses til situationen på stedet, at midler hurtigt omfordeles i tilfælde af større ændringer, og at særlige foranstaltninger anvendes;

18. påskynder, at evalueringerne har fremhævet den strategiske relevans af DCI's tematiske program, navnlig dets evne til at fremme en global indsats vedrørende almene goder;

19. er tilfreds med den forenkling, harmonisering og de bredere gennemførelsesmetoder, der blev indført med forordning (EU) nr. 236/2014 om fælles regler for gennemførelse af de EF'erne, hvilket har bragt større effektivitet ind i DCI; understreger, at forordning (EU) nr. 233/2014 om oprettelse af DCI ikke indeholder nærmere oplysninger om et overvågnings- og evalueringssystem til måling af programmets resultater; er meget bekymret over, at gennemførelsesprocedurerne, hvoraf nogle af dem stammer fra finansforordningen, stadig opfattes som tidskrævende og besværlige, hvilket miskrediterer EU og gør at tiltag, der træffes af visse lande, og som betragtes som værende betydeligt mindre afhængige af formaliteter og betingelser, bliver mere attraktive; minder i denne forbindelse om, at nogle af disse procedurer stammer fra finansforordningen og ikke EF'erne, mens andre krav er baseret på anvendelsen af de grundlæggende principper om udviklingssamarbejde såsom partnerskab og ejerskab;

20. bemærker, at Kommissionens arbejdsdokumenter viser, at de udbetalte beløb er temmelig lave sammenlignet med de forpligtede beløb; understreger, at dette er et stort problem for så vidt angår "konkurrencen" om udviklingsbistand; opfordrer derfor til bedre kommunikation vedrørende finansieringsmuligheder med henblik på at sikre, at EU's partnere informeres; opfordrer til, at der tilvejebringes undervisning i at udarbejde EU-dossierer for lokale interessenter, herunder for embedsmænd, med henblik på at sikre, at de har de bedste forudsætninger for at opfylde kriterierne, hvorved deres chancer for en vellykket projektgennemførelse følgelig øges; bemærker, at denne undervisning også kan være rettet mod at udforme bedre svar på andre internationale organisationer projektindkaldelser;

Tirsdag den 17. april 2018

21. er bekymret over, at der i midtvejsevalueringen af DCI påpeges en risiko for en formodet manglende overholdelse af kravet om at tildele mindst 20 % af bistanden inden for rammerne af DCI til grundlæggende sociale tjenesteydelser såsom sundhed, uddannelse på sekundærtrinnet og andre sociale tjenesteydelser, i betragtning af at disse behov er afgørende for udviklingen af disse lande; er også bekymret over den utilstrækkelige støtte, der ydes til nationale sundhedssystemer, samt manglen på oplysninger om opnåede resultater vedrørende finansiering af uddannelse; gentager forpligtelsen indeholdt i den europæiske konsensus om udvikling til at afsætte 20 % af EU's officielle udviklingsbistand til social integration og menneskelig udvikling;

22. er tilfreds med målene for og resultaterne af det tematiske program for civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder og opfordrer til, at det bibeholdes i fremtidige instrumenter; er imidlertid alvorligt bekymret over civilsamfundsorganisationers og lokale myndigheders vigende plads i programmerings- og gennemførelsesfaserne af programmerne og opfordrer til, at disse organers rolle styrkes, herunder som tjenesteydere, og til mere skræddersyede samarbejdsmetoder og en mere strategisk tilgang; understreger, at udviklingen i disse lande kun kan opnås fuldstændigt gennem samarbejde med legitime lokale myndigheder;

23. opfordrer Kommissionen til at gennemføre politikker, der tilskynder til inddragelse af de afrikanske diasporasamfund som vigtige udviklingsaktører;

EUF

24. bemærker, at EUF har spillet en vigtig rolle i fattigdomsbekæmpelse og opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling; bemærker dog, at dokumentationen for fremskridt er svagere på regionalt plan, og at EUF ikke konsekvent har skabt solide synergier og sammenhæng mellem sine nationale, regionale og AVS-interne samarbejdsprogrammer;

25. beklager, at midtvejsrevisionen ikke omfattede fredsfaciliteten for Afrika, som ikke er blevet ordentligt evalueret i årevis; mener, at evidensbaseret politikudformning er af afgørende betydning i en tid, hvor der lægges mere og mere politisk vægt på sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling;

26. påskynder, at EUF har vist sig at være egnet til formålet i et miljø, der hele tiden forandrer sig, takket være en kort planlægningscyklus, strømlinede procedurer og forbedret budgetforvaltning; bemærker imidlertid, at EUF endnu ikke er fuldt ud tilpasset til den ændrede situation, og at procedurerne fortsat er noget ufleksible og tunge;

27. bemærker, at de meget forskellige behov i og karakteren af de forskellige grupper af AVS-lande og oversøiske lande og territorier, der er omfattet af EUF, rejser tvivl om den standardtilgang, der karakteriserer valget af procedurer og metoder, og i sidste ende også rejser tvivl om EUF's geografiske anvendelsesområde; minder om, at der er behov for et nyt og reelt partnerskab mellem ligeværdige parter med menneskerettigheder som hovedfokus;

28. bemærker, at EUF har oplevet et pres for at håndtere et stigende antal politiske krav, f.eks. om sikkerhed og migration, som er vanskelige at tilpasse til EUF's kerneværdier og principperne om fattigdomsbekæmpelse i EU's udviklings- og samarbejdspolitik, navnlig princippet om fattigdomsudryddelse;

HAI

29. påskynder, at HAI har opfyldt sit mål om at yde bistand i nødsituationer på grundlag af fuld respekt for folkeretten, samtidig med at det sikres, at den humanitære bistand ikke bruges som et instrument, og at principperne om medmenneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed respekteres;

30. bemærker, at antallet af humanitære kriser og katastrofer, som håndteres ved hjælp af HAI, er steget betydeligt i de seneste år, hvilket har ført til en fuldstændig udnyttelse af nødhjælpsreserven og til, at det har været nødvendigt at anvende yderligere midler, og at denne situation sandsynligvis ikke vil blive bedre på kort eller mellemlang sigt i betragtning af det stigende antal krisesituationer, der påvirker mange områder i hele verden; bemærker, at dette peger på, at der er behov for en betydelig forhøjelse af nødhjælpsreserven og for en hurtigere og mere fleksibel anvendelse af alle tilgængelige ressourcer;

Tirsdag den 17. april 2018

31. mener, at mennesker og lokalsamfund fortsat bør være HAI's centrale målgruppe og interessenter, og at der under alle omstændigheder bør anvendes en fleksibel, koordineret og kontekstbestemt tilgang, der inddrager de synspunkter, som de lokale regeringer og myndigheder, lokalsamfundet, de religiøse udviklingsorienterede organisationer og civilsamfundsaktørerne kommer med; understreger, at mange af disse organisationer, herunder diasporaorganisationer med base i Europa, udfører et værdifuldt stykke arbejde på flere kritiske områder og kan tilføre merværdi til den humanitære bistand;

32. erindrer om, at Verdenssundhedsorganisationen har angivet usikker abort som en af de fem hovedårsager til mødrødighed; erindrer om det internationalt erklærede retsgrundlag for retten til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder for ofre for seksuel vold og mennesker i konflikter;

Henstillinger vedrørende den resterende gennemførelsesperiode

33. understreger, at DCI, EUF og HAI bør gennemføres i lyset af og den nye politiske ramme på internationalt niveau og EU-niveau, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaforandringer, Addis Abeba-handlingsplanen og dagsordenen for menneskeheden;

34. minder om, at målene for bæredygtig udvikling skal opnås på verdensplan gennem en fælles indsats og partnerskab med alle internationale aktører, herunder udviklingslandene, de udviklede lande og internationale organisationer; understreger, at dette på EU-plan kræver, at interne og eksterne politikker udformes og gennemføres på en fælles, sammenhængende og koordineret måde i overensstemmelse med principperne om udviklingsvenlig politikkoherens; mener, at udviklingsvenlig politikkoherens skal være en vigtig faktor i fastlæggelsen og gennemførelsen af EFF'erne og i vedtagelsen af andre EU-politikker og -instrumenter grundet den indbyrdes forbindelse mellem EU's interne og eksterne politikker; er imidlertid af den opfattelse, at en overordnet sammenhæng mellem instrumenter bør forbedres yderligere, navnlig ved bedre sammenhæng og koordinering mellem geografiske og tematiske programmer og ved at sikre større koordinering og komplementaritet med andre EU-politikker;

35. er bekymret over, at de øverste mellemindkomstlande, der er ophørt med at få bistand fra EUF og DCI, kan stå med et finansieringsunderskud, som stiller dem i en sårbar situation; opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne, overveje foranstaltninger til at forhindre negative virkninger og lette de øverste mellemindkomstlandes adgang til EFF'erne, der er skræddersyet til deres behov, navnlig med henblik på at intensivere bestræbelserne på at styrke god regeringsførelse ved at bekæmpe korrupsion, skattesvig og strafrihed, sikre overholdelsen af retsstatsprincippet og afholdelse af frie og retfærdige valg, sikring af lige adgang til domstolsprøvelse og bekæmpelse af institutionelle svagheder; anerkender det arbejde, der udføres af EUROsocial-programmet på dette område; understreger imidlertid behovet for at prioritere tildelingen af tilskud til de mindst udviklede lande, som er præget af ustabilitet, står over for store strukturelle hindringer for bæredygtig udvikling og derfor er dybt afhængige af international offentlig finansiering;

36. mener, at EFF'erne fortsat bør yde direkte støtte til civilsamfundsorganisationer både lokalt og i EU samt til lokalsamfund, lokale og regionale regeringer og lokale myndigheder i partnerlandene og deres partnerskaber med de europæiske lokale og regionale regeringer og systematisk bør fremme deres aktive deltagelse i dialoger med mange interessenter om EU-politikker og om alle programmeringsprocesser på tværs af alle instrumenter; mener desuden, at EU bør fremme civilsamfundsorganisationernes rolle som vagthunde både i og uden for EU og støtte decentraliseringsreformer i partnerlande; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens hensigt om at udvide og konsolidere det igangværende arbejde med at opbygge partnerskaber og dialog med civilsamfundsorganisationer, der arbejder med udvikling, og om at fremme dialog og inddragelse af netværk af civilsamfundsorganisationer i EU's beslutningstagning og processer; minder om, at EU bør støtte demokratisk konsolidering ved at udpege mekanismer, der støtter det arbejde, der udføres af organisationer i tredjelande, således at der bidrages til stabilisering og forbedring af institutionelle standarder for forvaltning af almene goder;

37. bekræfter sin faste vilje til at overvåge opfyldelsen af EU's forpligtelse til at yde fortsat støtte til menneskelig udvikling for at forbedre folks liv i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling; minder om, at dette, for så vidt angår DCI, medfører et behov for at afsætte mindst 20 % af bistanden til grundlæggende sociale tjenesteydelser, idet der fokuseres på sundhed og uddannelse samt uddannelse på sekundærtrinnet; er derfor bekymret over, at Kommissionen - på et tidspunkt, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt målet for menneskelig udvikling på 20 % vil blive nået - er ved at flytte midler væk fra menneskelig udvikling til investeringer;

38. opfordrer til en striks anvendelse af forhåndsbetingelser, som giver mulighed for effektivt at anvende budgetstøtte og for mere systematisk at overvåge denne bistandsform i partnerlandene, således at der opnås en forbedring af ansvarligheden, gennemsigtigheden og bistandens effektivitet samt en bedre tilpasning af budgetstøtten til dens målsætninger;

Tirsdag den 17. april 2018

39. advarer mod, at trustfonde misbruges, hvilket truer den særlige karakter af EU's politik for udviklingssamarbejde; insisterer på, at de kun bør anvendes, når deres merværdi sammenlignet med andre bistandsmetoder er garanteret, navnlig i nødsituationer, og at deres anvendelse altid bør være i fuld overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet og udviklingspolitikens primære mål, nemlig fattigdomsbekæmpelse; er bekymret over den omstændighed, at bidragene fra medlemsstaterne og andre donorer til trustfonde har været lavere end forventet, hvilket har haft negative konsekvenser for deres effektivitet; minder om behovet for parlamentarisk kontrol med disse fonde; er alvorligt bekymret over resultaterne af EUF's evaluering af effektiviteten af EU's Nødtrustfond for Afrika;

40. erindrer om, at Kommissionen bør sikre gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af trustfonde, bl.a. ved at forsyne Parlamentet med regelmæssige ajourføringer af oplysninger og sikre passende inddragelse af Parlamentet i de relevante styringsstrukturer i overensstemmelse med den gældende EU-lovgivning; minder desuden om, at trustfonde skal anvende hele spektret af principper om udviklingseffektivitet, være i overensstemmelse med langsigtede udviklingsprioriteter, -principper og -værdier, nationale strategier og EU-strategier samt andre relevante instrumenter og programmer, og at der to gange årligt skal offentliggøres en overvågningsrapport, der vurderer denne overensstemmelse; gentager, at det med henblik herpå er formålet med EU's Nødtrustfond for Afrika at behandle de underliggende årsager til migration ved at fremme modstandskraft, økonomiske muligheder, lige muligheder, sikkerhed og udvikling;

41. minder om, at budgettet for EU's optræden udadtil konstant er blevet mobiliseret og styrket, og at alle disponible margener er blevet udtomt for at håndtere det stigende antal krisesituationer; er af den opfattelse, at EFF'erne i en situation med mange kriser og usikkerhed skal have tilstrækkelig fleksibilitet til hurtigt at kunne foretage tilpasninger til skiftende prioriteringer og uforudsete begivenheder og til hurtigt at kunne levere resultater på stedet; henstiller i denne forbindelse til en intelligent anvendelse af EFF'ernes reserve eller uudnyttede midler, øget fleksibilitet i den flerårige programmering, en passende kombination af finansieringsformer og større forenkling på gennemførelsesplanet; understreger imidlertid, at øget fleksibilitet ikke bør ske på bekostning af bistandens effektivitet og forudsigelighed, langsigtede geografiske og tematiske prioriteringer eller forpligtelser til værn om reformer i partnerlandene;

42. opfordrer Kommissionen til at gennemføre HAI på en måde, som er i overensstemmelse med de humanitære principper, der blev fastsat i Grand Bargain-aftalen på det humanitære verdensmøde og med konklusionerne i Revisionsrettens særberetning nr. 15/2016⁽¹⁴⁾; opfordrer navnlig Kommissionen til at øge gennemsigtigheden i den strategiske programmerings- og finansieringsudvælgelsesprocedure, lægge behørig vægt på omkostningseffektiviteten af foranstaltninger uden at skade målene for humanitær bistand og viljen til at hjælpe de mest sårbare og samtidigt bevare evnen til at dække de humanitære behov ved at række ud til de mest sårbare og operere der, hvor behovet er størst, forbedre overvågningen under gennemførelsen, afsætte flere midler til nationale og lokale aktører, mindske bureaukratiet ved hjælp af harmoniserede rapporteringskrav og fastsætte bestemmelser på et flerårigt grundlag med hensyn til strategi, planlægning og finansiering, således at der sikres større forudsigelighed, fleksibilitet, hurtighed og kontinuitet i den humanitære indsats;

43. fastholder, at humanitær bistand fortsat bør afsættes til befolkningsgrupper i kriseområder, og at humanitære aktører bør have uhindret adgang til ofrene i konfliktområder og skrøbelige lande, således at de kan udføre deres aktiviteter;

44. opfordrer Kommissionen til at sikre, at HAI - ud over at yde umiddelbar bistand i humanitære kriser - opbygger (sammen og i komplementaritet med DCI og EUF og i lyset af sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand) modstandsdygtighed over for fremtidige chok ved at fremme tidlig varsling og forebyggende strategier og strukturer, skaber langsigtede fordele for en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med behovet for at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling, og bevarer fokus på glemte kriser med fuld respekt for princippet om ikke at lade nogen i stikken;

45. bemærker, at komplementariteten mellem udviklingsinstrumenter og HAI skal forbedres, navnlig for så vidt angår sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand, den nye strategiske tilgang til modstandsdygtighed og EU's tilsagn om nedbringelse af katastroferisici og om katastrofeberedskab, uden at dette undergraver deres respektive mål og mandater;

46. minder om, at udvikling supplerer humanitær bistand med henblik på forebyggelse af chok og kriser;

⁽¹⁴⁾ Revisionsrettens særberetning nr. 15/2015 "Forvaltede Kommissionen den humanitære bistand til konfliktramte befolkningsgrupper i De Store Søers Område i Afrika effektivt?" af 4. juli 2016.

Tirsdag den 17. april 2018

47. opfordrer til, at man anerkender den humanitære bistands særlige status i EU-budgettet, hvilket indebærer, at det er nødvendigt at sikre, at nødhjælpsreserven bevares som et fleksibelt instrument til at håndtere nye kriser med tilstrækkelige midler;
48. mener, at EU's delegationer i højere grad bør inddrages i programmeringen af udviklingssamarbejdsvalg inden for rammerne af de forskellige EFF'er, som de forvalter; mener, at dette også vil give mulighed for øget komplementaritet og synergi og bedre tilpasning til behovene og partnerlandenes ejerskab;
49. insisterer på, at der skal være tilstrækkeligt personale i hovedsædet i Kommissionen, i Tjenesten for EU's optræden udadtil og i Den Europæiske Unions delegationer, både med hensyn til antal og ekspertise inden for udvikling og humanitær bistand;
50. er utilfreds med den meget korte frist, som Parlamentet har til at føre kontrol med udkast til gennemførelsesforanstaltninger inden for rammerne DCI; opfordrer indtrængende Kommissionen til at ændre DCI-udvalgets og Udvalget for Humanitær Bistands forretningsordener inden december 2018, således at Parlamentet og Rådet får mere tid til at udøve deres kontrolbeføjelser i tilstrækkelig grad;
51. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at øge og forbedre bidragskoordineringen gennem fælles programmering og fælles gennemførelse med andre medlemsstater og bidragsydere, idet den tilpasses partnerlandenes nationale udviklingsprogrammer under ledelse af og koordineret af EU-delegationerne;
52. opfordrer til, at Parlamentet får øget politisk kontrol med programmeringsdokumenterne i 11. EUF som et middel til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden;

Henstillinger vedrørende strukturen af DCI og EUF efter 2020 og den fremtidige gennemførelse af HAI

53. gentager, at EU's udviklingspolitik og humanitære politik er selvstændige politikker, der er baseret på særlige retsgrundlag som anerkendt i traktaterne, og som fastsætter værdier og mål, der er specifikke, ikke bør underordnes EU's geopolitiske strategi og altid bør være på linje med principperne om effektiv udvikling og, for så vidt angår humanitær bistand, principperne om medmenneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed;
54. understreger, at det er absolut nødvendigt at opretholde separate udviklingsinstrumenter og instrumenter til humanitær bistand, der overholder centrale udviklingsprincipper, i lyset af evalueringsresultaterne af EUF og DCI vedrørende manglende partnerskab og truslen mod den centrale målsætning om fattigdomsbekæmpelse inden for den nye ramme for skiftende politiske prioriteter;
55. minder om, at EUF, DCI og HAI er kendetegnet ved positiv budgetgennemførelse og er afgørende for at udvide international solidaritet, samtidig med at de bidrager til EU's troværdighed på den internationale scene; mener, at de samlede bevillinger i den næste FFR bør øges uagtet eventuelle strukturelle ændringer eller fusioner med hensyn til disse instrumenter, herunder EUF's eventuelle opførelse på budgettet, samtidig med at kriterierne for den officielle udviklingsbistand ikke må udvandes, og at EFF'ernes fremtidige struktur bør omfatte en mere gennemsigtig inddragelse af trustfonde og faciliteter, der bygger på de centrale principper for demokratisk ejerskab og bistandseffektivitet og på en eventuel fortsættelse af den eksterne investeringsplan på grundlag af en evaluering, der påviser dens udviklingsmæssige additionalitet og dens virkning for så vidt angår menneskerettigheder og sociale og miljømæssige forhold;
56. opfordrer Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank til at indgå en interinstitutionel aftale med Parlamentet om gennemsigtighed, ansvarlighed og parlamentarisk kontrol på grundlag af de politikprincipper, der er fastlagt i den nye europæiske konsensus om udvikling, i lyset af skiftet i bistandsformer fra direkte tilskud til trustfonde og blandet finansiering, bl.a. ved hjælp af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;
57. fremhæver det positive billede, som det internationale samfund har af EU som en samarbejdsorienteret global aktør, hvilket ikke desto mindre risikerer at blive skadet af bureaukrati og bureaukratiske forsinkelser; er af den opfattelse, at dette bidrager til EU's bløde magt i internationale forbindelser, hvilket kræver en stærk og selvstændig udviklingspolitik efter 2020 med forskelligartede udviklingsinstrumenter;
58. understreger, at det med særligt fokus på de mest udsatte fortsat bør være det primære mål for EU's udviklingspolitik og -instrumenter at bekæmpe og på lang sigt udrydde fattigdom samt gennemføre målene for bæredygtig udvikling og Parisaftalen og beskytte de globale fællesgoder;

Tirsdag den 17. april 2018

59. understreger, at strukturen efter 2020 af DCI og EUF samt gennemførelsen af HAI bør være i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling, Parisaftalen og EU's politiske ramme, herunder den nye europæiske konsensus om udvikling, den nye globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og den europæiske konsensus om humanitær bistand;

60. mener, at der i udformningen af de nye EFF'er bør tages hensyn til dokumenterede velfungerende nuværende EFF'er, berettigelse til officiel udviklingsbistand (ODA) og behovet for at opfylde målene for bæredygtig udvikling;

61. mener, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og den globale dimension af mange af målene for bæredygtig udvikling kræver en ny politisk tilgang, hvor alle politiske aktører fra både udviklingslandene og de udviklede lande skal bestræbe sig på at bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling ved hjælp af sammenhængende og koordinerede politikker indadtil og udadtil, og mener, at de nye EFF'er for perioden efter 2020 og den nye europæiske konsensus om udvikling vil være afgørende med henblik herpå;

62. er overbevist om betydningen af at fremme en menneskerettigheds- og principbaseret tilgang til udvikling, hvorved demokratiske principper, grundlæggende værdier og menneskerettigheder i hele verden fremmes; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i tilstrækkelig grad at kombinere bistand inden for rammerne af EFF'erne og den politiske dialog, både bilateralt og i regionale og globale organisationer med henblik på at fremme disse principper, værdier og menneskerettigheder;

63. finder det helt afgørende at medtage horisontal og tværsektoriel miljøbeskyttelse samt de muligheder, som miljøpolitikker giver, i alle udviklingspolitikker; beklager de utilstrækkelige fremskridt, der er opnået med hensyn til mainstreaming af demokrati, menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene; opfordrer desuden indtrængende til, at forpligtelserne i Parisaftalen afspejles fuldt ud i fremtidige instrumenter og programmer og ledsages af passende overvågning; mener derfor, at bekæmpelse af klimaændringer bør spille en stadig vigtigere rolle i udviklings samarbejdet;

64. mener, at det er nødvendigt at foretage en vurdering af de indhøstede erfaringer med henblik på at identificere mangler i EU's EFF'er og forbedre koordineringen af dem med andre internationale institutioners finansieringsinstrumenter, således at der skabes synergier, og virkningen af finansieringsinstrumenter i udviklingslandene maksimeres;

65. finder det nødvendigt at øge de nuværende niveauer af EU's officielle udviklingsbistand (ODA) i den fremtidige udformning af EFF'erne efter 2020 og udarbejde en klar tidsplan, således at EU kan leve op til sit kollektive tilsagn om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) til ODA og afsætte 0,2 % af ODA/BNI til de mindst udviklede lande; bifalder i denne forbindelse Kommissionens nylige meddelelse om den nye FFR; minder medlemsstaterne om nødvendigheden af at overholde deres tilsagn om at bidrage med 0,7 % af deres BNI til ODA; minder om behovet for at gennemføre henstillingerne fra OECD's Komité for Udviklingsbistand om at nå et gennemsnitligt gaveelement i den samlede ODA på 86 %;

66. er af den opfattelse, at strukturen af EFF'erne efter 2020 uanset forekomsten af øget fleksibilitet og/eller reserver fortsat bør sørge for en blanding af både geografiske og tematiske flerårige programmer, der giver mulighed for udviklingsforanstaltninger i forskellig målestok; anser støtte til regionalt samarbejde og regional integration af partnerlande for at være en vigtig faktor, som er nødvendigt for at udrydde fattigdom og fremme en bæredygtig udvikling på lang sigt;

67. understreger, at EU's eksterne udviklingsindsats bør være baseret på en tilstrækkeligt afbalanceret kombination af fleksibilitet og forudsigelighed i udviklingsbistanden på grundlag af tilstrækkelig finansiering; anerkender samtidig, at udviklingsbistandens forudsigelighed bl.a. kan opnås gennem velfungerende etablerede systemer for tidlig varsling, primært i de mest sårbare og mindst modstandsdygtige lande;

68. er af den opfattelse, at overførsel af midler mellem målene og skiftende prioriteter inden for et instrument kun bør finde sted på grundlag af de faktiske behov i partnerlandene, uden at der gås på kompromis med instrumentets principper og mål og under passende inddragelse af tilsynsmyndigheden; opfordrer navnlig til en klar sondring mellem ODA-berettiget finansiering og anden finansiering, der ikke er berettiget til ODA; afviser på det kraftigste, at der til programmer, der ikke kan forklæres som værende ODA, overføres midler, som er øremærket til DAC-aktiviteter; understreger behovet for ODA-mål i EFI-bestemmelserne med henblik på at garantere dette;

Tirsdag den 17. april 2018

69. er af den opfattelse, at strukturen af EFF'erne efter 2020 bør omfatte en række benchmarks og en nøje afgrænset øremærkning samt et generelt tilsagn om at sikre tilstrækkelige midler til de vigtigste prioriteter;

70. mener, at uforudsete behov bør dækkes af betydelige hensættelser til uforudsete udgifter i de forskellige EFF'er, og at uudnyttede eller frigjorte midler vedrørende et givet år bør overføres til reserverne til uforudsete udgifter for det følgende år;

71. minder om at det er nødvendigt at opretholde et solidt og uafhængigt instrument for humanitær bistand, sådan som der opfordres til i den europæiske konsensus om humanitær bistand; mener, at en separat specifik reserve for humanitær bistand bør opretholdes for at tage hensyn til den omstændighed, at nødhjælpsreserven på grund af det stigende behov i hele verden er blevet aktiveret konstant i løbet af den nuværende FFR-periode; minder om, at Parlamentet gentagne gange har anerkendt Kommissionens indsats for at reagere på de stigende udfordringer, men at Parlamentet også jævnligt har fremhævet behovet for at øge finansieringen af den humanitære bistand og insisteret på at lukke den voksende kløft mellem forpligtelser og betalinger og øge effektiviteten og reaktiviteten af den humanitære bistand og den udviklingsbistand, der er til rådighed i EU-budgettet;

72. fremhæver, at en eventuel gevinst i form af finansiel fleksibilitet og forenkling ikke bør opnås på bekostning af forringet kapacitet hos den lovgivende myndighed til kontrol og overvågning, eftersom det vil bringe principperne om ansvar og gennemsigtighed i fare; understreger behovet for gennemsigtighed i tildelingskriterierne for finansiering og i alle faser af programmeringen; er af den opfattelse, at udformningen af det nye EFI bør være fleksibel og moderne og give mulighed for optimering af ressourcer samt frembringe udviklingsresultater for partnerlandene;

73. understreger, at finansiel fleksibilitet i de nye EFF'er også bør omfatte fleksibilitet internt i landene til at yde små tilskud til lokale civilsamfundsorganisationer, virksomheder og iværksættere på et skønsomt grundlag; mener, at Kommissionen bør revidere sine nuværende revisionskrav for udviklingsbistand med henblik på at muliggøre en øget risikoprofil for små tilskud, der ydes internt i landene;

74. understreger, at udviklingspolitiske og humanitære mål ikke må underordnes donorlandenes eller EU's sikkerhedsmæssige mål, grænsekontrol eller forvaltning af migrantstrømmen; mener i denne forbindelse, at ODA primært bør anvendes til at afhjælpe fattigdom, og at foranstaltninger og programmer, der udelukkende er tilpasset bidragsydernes nationale sikkerhedsinteresser, derfor ikke bør finansieres med udviklingsmidler; mener, at det samtidig er nødvendigt at støtte modstandsdygtigheden i partnerlandene med det formål at skabe gunstige betingelser for bæredygtig udvikling;

75. mener, at udgifter inden for den fremtidige FFR, der på den ene side er rettet mod at opnå EU's interne mål under udgiftsområderne for migration, asyl og intern sikkerhed og på den anden side er tiltænkt som støtte til gennemførelsen af den nye europæiske konsensus om udvikling, skal holdes adskilt; mener, at der vil opstå fare for yderligere at instrumentalisere EU-bistanden - og endda gøre den betinget af samarbejde på migrationsområdet - hvis disse to forskellige udgiftsområder slås sammen;

76. foreslår i denne forbindelse, at samfundsmæssig og statslig modstandsdygtighed styrkes yderligere gennem udviklingsbistand, og at flere finansielle og politiske midler afsættes til konfliktforebyggelse, katastrofeberedskab og til tidlig indsats i forbindelse med både konflikter og naturkatastrofer;

77. opfordrer Kommissionen til ikke at basere tildelingen af midler til partnerlande og samarbejdsmetoder udelukkende på BNP, men på en bred vifte af kriterier, der tager hensyn til inklusiv menneskelig udvikling, menneskerettighederne og ulighed;

78. gentager sin opfordring til, at EUF opføres på budgettet som et vigtigt redskab til at sikre sammenhæng mellem udvikling og andre EU-politikker og til at øge Parlamentets budgetkontrol; gentager, at opførelsen af EUF på budgettet vil medføre fordele såsom styrket demokratisk legitimitet og kontrol med instrumentet, bedre absorptionskapacitet og øget synlighed og gennemsigtighed, hvilke vil give mere klarhed omkring EU's udgifter på området samt øge effektiviteten og virkningsgraden af EU's udviklingsbistand; minder om, at de parlamentariske debatter om udviklingspolitik bistår borgerne i gennemførelsen af EU's udgifter til udviklingsbistand;

Tirsdag den 17. april 2018

79. understreger, at opførelsen af EUF på budgettet bør være ledsaget af garantier om at forhindre enhver overførsel af tidligere EUF-midler til andre budgetposter, og at der bør tages hensyn til eventuelle donorlande uden for EU; understreger endvidere, at fredsfaciliteten for Afrika fortsat bør holdes uden for EU-budgettet og inden for rammerne af et særligt instrument;

80. understreger, at opførelsen af EUF på budgettet bør være ledsaget af en proportional hævelse af loftet for EU-budgettet, således at det hverken fører til en nedskæring af EU's finansielle forpligtelser over for AVS-landene eller til et samlet fald i EU's udviklingsbidrag i FFR'en for perioden efter 2020;

81. mener, at den åbne karakter af HAI har ført til positive resultater; henstiller derfor til, at der opretholdes særskilte instrumenter og budgetter for humanitære og udviklingsmæssige foranstaltninger, samtidig med at der fastholdes stærke strategiske forbindelser mellem de to områder;

82. understreger vigtigheden af at styrke den demokratiske legitimitet i strukturen efter 2020 og behovet for at revurdere beslutningsproceduren; understreger, at medlovgiverne i denne nye struktur efter 2020 bør have beføjelse til i fuldt omfang at udøve deres kontrolbeføjelser på både retligt og politisk plan i alle faserne med at udforme, vedtage og gennemføre instrumenterne og i deres gennemførelsesprogrammer; understreger, at der skal afsættes tilstrækkelig tid hertil;

83. er af den opfattelse, at der bør ske fuld udnyttelse af potentialet for samarbejde med medlemsstaterne i fasen for udformning og gennemførelse af udviklingsprogrammer, navnlig gennem fælles programmering og baseret på og synkroniseret med nationale udviklingsprogrammer;

84. opfordrer til en midtvejsevaluering og revision af strukturen efter 2020 af EFF'erne med henblik på yderligere at forbedre forvaltningen af dem, undersøge måder til at opnå større sammenhæng og forenkling på og sikre deres fortsatte relevans samt tilpasning til principperne om effektiv udvikling; opfordrer til fuld inddragelse af interessenter i denne forbindelse;

o

o o

85. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til Kommissionen.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0104

Forbedring af udviklingslandenes gældsberedygtighed

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om forbedring af udviklingslandenes gældsberedygtighed (2016/2241(INI))

(2019/C 390/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnittet i Addis Abeba-handlingsplanen om gæld og gældsberedygtighed ⁽¹⁾,
 - der henviser til rapporter fra FN's generalsekretær af 22. juli 2014, 2. august 2016 og 31. juli 2017 om holdbarheden af den eksterne gæld og udvikling,
 - der henviser til De Forenede Nationers Konference for Handel og Udviklings (UNCTAD) principper om ansvarlig långivning og lån-optagelse,
 - der henviser til UNCTAD's køreplan hen imod en bæredygtige ordninger for omlægning af statsgæld (april 2015),
 - der henviser til de operationelle retningslinjer for G20 vedrørende bæredygtig finansiering,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 68/304 af 9. september 2014 med titlen "Towards the establishment of a multi-lateral legal framework for sovereign debt restructurings" fra september 2014,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 69/319 af 10. september 2015 om de grundlæggende principper for procedurer i forbindelse med omlægning af statsgæld,
 - der henviser til de vejledende principper for statsgæld og menneskerettigheder udarbejdet af FN's Højkommissariat for menneskerettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 om udviklingsfinansiering ⁽²⁾ (særlig punkt 10, 26, 40, 46 og 47 heri),
 - der henviser til rapporter fra forskningsorganet Global Financial Integrity om omfanget og sammensætningen af ulovlige finansielle strømme,
 - der henviser til den belgiske lov af 12. juli 2015 til bekæmpelse af gribbefonde (Moniteur belge af 11. september 2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A8-0129/2018),
- A. der henviser til, at imødegåelse af statsgældsproblemer i udviklingslandene er et vigtigt element i det internationale samarbejde og kan bidrage til at nå målene for bæredygtig udvikling (SDG) i udviklingslandene;
- B. der henviser til, at opfyldelsen af SDG i udviklingslandene kræver betydelige investeringer, og at det nuværende årlige finansieringsunderskud på dette område er anslået til ca. 2,5 billioner USD om året ⁽³⁾;
- C. der henviser til, at lån er en mulig kilde til udviklingsfinansiering; der henviser til, at lån skal være ansvarlige og forudsigelige; der henviser til, at deres omkostninger fuldt ud skal opvejes af afkastet af de pågældende investeringer, og at de risici, der er forbundet med gælden, omhyggeligt bør vurderes, og at der bør træffes foranstaltninger for at imødegå dem;

⁽¹⁾ Se s. 27-29.

⁽²⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 2.

⁽³⁾ World Investment Report 2014. Investing in the SDGs: An Action Plan, UNCTAD 2014, s. 140-145.

Tirsdag den 17. april 2018

- D. der henviser til gældskrisen i udviklingslandene i 80'erne og 90'erne og til, at en stor gældslettelseskampagne førte til iværksættelsen af IMF's og Verdensbankens gældsinitiativ for dybt forgældede fattige lande (HIPC) og det multilaterale gældslettelsesinitiativ (MDRI) for at hjælpe dem til at gøre fremskridt hen imod årtusindudviklingsmålene;
- E. der henviser til, at HIPC- og MDRI-initiativerne ikke er tilstrækkelige til at sætte en stopper for gældskrisen;
- F. der henviser til, at disse initiativer og den kraftige stigning i råstofpriserne har styrket økonomien i mange udviklingslande, og at de exceptionelt lave renter siden finanskrisen i 2008 også har medvirket til at opretholde gældsberedygtigheden; der henviser til, at råvarepriserne dog er faldet siden 2008; der henviser til, at en ny gældskrise er opstået i fattige lande, idet Mozambique, Gambia, Tchad, Congo og Gambia er ude af stand til at betale;
- G. der henviser til, at kriser som følge af faldende varepriser og volatile kapitalstrømme udgør en konstant trussel for gældens bæredygtighed, især i udviklingslande, der fortsætter med at være afhængige af råvareeksport;
- H. der henviser til, at antallet af udviklingslande, der af IMF og Verdensbanken er klassificeret som lande, der er tyngt af en uholdbar gældsbyrde eller er i høj eller middelstor risiko herfor, er steget, og at de fleste lavindkomstlande nu tilhører en af disse kategorier;
- I. der henviser til, at det gennemsnitlige gælds niveau i Afrika syd for Sahara ifølge IMF steg markant fra 34 % af BNP i 2013 til 48 % i 2017;
- J. der henviser til, at flere lande, heriblandt Etiopien, Ghana og Zambia har gælds niveauer på eller over 50 % af BNP; der henviser til, at dette udgør en betydelig gældsbyrde i betragtning af det lille skattegrundlag i de fleste afrikanske lande;
- K. der henviser til, at gælds betjeningen i procent af de offentlige udgifter er steget betydeligt siden 2013; der henviser til, at dette i væsentlig grad forringer mulighederne for offentlige investeringer;
- L. der henviser til, at der er sket de gennemgribende ændringer i det globale landskab af offentlig gæld i de seneste årtier med fremkomsten af private investorer samt Kina, der har indtaget scenen som centrale aktører;
- M. der henviser til, at sammensætningen af udviklingslandenes gæld har ændret sig i takt med, at private kreditorer og kommercielle vilkår får stadig større betydning, og sårbarheden over for ustabile finansmarkeder er øget, hvilket har indflydelse på gældens bæredygtighed; der henviser til, at gæld denomineret i national valuta effektivt fjerner kursrisikoen, men at denne mulighed kan fremstå som ugunstig eller uholdbar, hvis der kun er utilstrækkelige indenlandske kapitalbeholdninger til rådighed til at understøtte den;
- N. der henviser til, at trusler mod gældens bæredygtighed ikke blot omfatter forringelser i bytteforholdet, naturlige og menneskeskabte katastrofer, negative tendenser og volatiliteten på de internationale finansielle markeder, men også uansvarlig långivning og låntagning, dårlig forvaltning af offentlige finanser, misbrug af midler og korruption; der henviser til, at en mere effektiv mobilisering af nationale ressourcer giver betydelige muligheder for at forbedre gælds bæredygtigheden;
- O. der henviser til, at det er nødvendigt at bidrage til at styrke skatteforvaltningernes kapacitet og til at overføre viden til partnerlande;
- P. der henviser til, at UNCTAD's principper om ansvarlig långivning og lånoptagelse og de operationelle retningslinjer fra G20 vedrørende bæredygtig finansiering helt klart er nyttige for udformningen af lovgivningsmæssige rammer, men at det bør prioriteres at sætte en stopper for uansvarlig praksis gennem indførelse gennemsigtige principper, bindende præventive foranstaltninger, som kan håndhæves, og også sanktioner, hvor dette er berettiget;
- Q. der henviser til, at stateres gælds bæredygtighed ikke alene afhænger af deres gældsbeholdning, men også af andre faktorer, såsom eksplicite og implicite finansielle garantier (eventualforpligtelser), som de pågældende lande har været i stand til at udstede; der henviser til, at offentlig-private partnerskaber ofte omfatter tilhørende garantier, og at der muligvis samtidig er betydelig risiko for fremtidige bankredninger;
- R. der henviser til, at en analyse af bæredygtigheden i den offentlige gæld ikke udelukkende bør være koncentreret om økonomiske overvejelser, såsom udsigterne til fremtidig økonomisk vækst i debitorstaten og dens evne til at afdrage sin gæld, men at den skal tage hensyn til gældsbyrdens indvirkning på landets evne til at respektere alle menneskerettigheder;

Tirsdag den 17. april 2018

- S. der henviser til, at den stigende anvendelse af offentlig-private partnerskaber (OPP'er) i udviklingslandene under EU's eksterne investeringsplan og G20's pagt med Afrika kan forøge statsgælden; der henviser til, at OPP-investorer er beskyttet af bilaterale investeringsaftaler, navnlig deres tvistbilæggelsesordninger mellem investor og stat, som giver investorerne mulighed for at anlægge sag mod værtslandene;
- T. der henviser til, at der findes såkaldt odiøs gæld, der optages af regeringer med henblik på at muliggøre korrupte handlemåder eller transaktioner, som kreditorerne ved er ulovlige, og som medfører en væsentlig byrde for befolkningen, især de mest sårbare dele af den;
- U. der henviser til, at gennemsigtheden af lån til regeringerne i udviklingslandene er afgørende for at sikre ansvarlighed, hvad angår långivning; der henviser til, at manglende gennemsigthed var en nøglefaktor i forbindelse med de uansvarlige lån, der blev ydet til Mozambique, som blev gennemført uden grundig undersøgelse af landets evne til at tilbagebetale dem og efterfølgende skjult for de finansielle markeder og Mozambiques befolkning;
- V. der henviser til, at odiøs gæld defineres som gæld, der er optaget af et regime til finansiering af foranstaltninger, der går imod borgernes interesser, hvilket kreditorerne var bekendt med, og at det drejer sig om regimets personlige gæld, som er optaget hos kreditorer, der var fuldt ud bekendt med låntagerens hensigter; der henviser til, at der imidlertid er en mangel på konsensus med hensyn til begrebet odiøs gæld på grund af stærk modstand fra visse kreditorer;
- W. der henviser til, at mobiliseringen af indenlandske ressourcer hæmmes af skatteundgåelse og skadelig skattekonkurrence og navnlig overførsel af overskud fra grænseoverskridende virksomheder; der henviser til, at OECD's initiativ vedrørende udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste (BEPS) er en positiv, men utilstrækkelig reaktion på dette fænomen; der henviser til, at der er behov for at oprette et mellemstatsligt organ for skattemæssigt samarbejde under FN's auspicer for at sætte udviklingslandene i stand til at deltage på lige fod i den globale reform af de eksisterende internationale skatteregler, som Parlamentet opfordrede til i sin beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽⁴⁾;
- X. der henviser til, at de ulovlige pengestrømme fra udviklingslande og vækstlande anslås til 1 mia. USD pr. år, og at dette konstant dræner disse landes nationale ressourcer, der er nødvendige navnlig for opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling; der henviser til, at disse strømme fungerer som en drivkraft for ekstern låntagning og underminerer evnen til at tilbagebetale gæld;
- Y. der henviser til, at opfyldelsen af 2030-dagsordenen og Addis Ababa-handlingsplanen indebærer overvejelse af nye finansieringsmuligheder, såsom indførelse af en afgift på finansielle transaktioner og en afgift på en transaktion i fremmed valuta; der henviser til, at en transaktion i fremmed valuta på 0,1 % ifølge skøn fra Den Internationale Betalingsbank (BIS) nemt ville finansiere de bæredygtige udviklingsmål i alle lavindkomstlande (LIC) og nederste mellemindkomstlande (LMIC) ⁽⁵⁾;
- Z. der henviser til, at der er behov for at tackle ulovlige finansielle strømme for at udelukke dem endeligt inden 2030, bl.a. ved at bekæmpe skatteunddragelse og ved at optrappe det internationale samarbejde gennem foranstaltninger, der letter offentliggørelse af skatteoplysninger til kompetente myndigheder og gennemsigthed på skatteområdet i både oprindelses- og destinationlande;
- AA. der henviser til, at de eksisterende ordninger til håndtering af staters manglende evne til at betale afdrag og renter adskiller sig grundlæggende fra insolvensbehandlingen af virksomheder, der henhører under de nationale domstole, idet der ikke findes nogen bestemmelser om upartisk tvistbilæggelse ved en domstol; der henviser til, at kortfristede lån, der er underlagt vilkår og betingelser og udbetales i trancher, stilles til rådighed af IMF, hvis formål det er at sikre det internationale finanssystems stabilitet; der henviser til, at Paris-klubben af kreditorstater kun træffer beslutninger om gældslettelse i forbindelse med officielle bilaterale lån, der ydes af dens medlemmer; der henviser til, at London-klubben af private kreditorer kun træffer beslutninger om lån fra forretningsbanker, der ydes af dens medlemmer; der henviser til, at der ikke findes nogen permanent forum for koordineret beslutningstagning om omstrukturering af gæld fra samtlige kreditorer til et land i gældskrise;
- AB. der henviser til, at IMF fortsat er det vigtigste forum for drøftelse af emner vedrørende omstrukturering af statsgæld med betydelig indflydelse på EU og dets medlemsstater;

⁽⁴⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 79.

⁽⁵⁾ Revisiting Debt Sustainability in Africa. Baggrundspapir til UNCTAD's rapport fra 2016 om den økonomiske udvikling i Afrika: "Debt Dynamics og Development Finance in Africa".

Tirsdag den 17. april 2018

- AC. der henviser til, at gribbefonde rettet mod nødlidende skyldnere, som interfererer med processerne til omstrukturering af deres gæld, ikke bør kunne modtage juridisk og retlig støtte til disse destruktive aktiviteter, og til, at der bør tages yderligere skridt i denne henseende;
- AD. der henviser til, at det, selvom gældslettelse har givet lavindkomstlande nye muligheder, skal bemærkes, at det er et enkeltstående indgreb med henblik på at genoprette gældsberedygtigheden, som ikke tackler de underliggende årsager til den ubæredygtige akkumulering af gæld, og at udfordringer som f.eks. korruption, svage institutioner og sårbarhed over for eksterne chok skal behandles som en prioritet;
1. understreger, at ansvarlig og forudsigelig låntagning er et væsentligt redskab for udviklingslandene til at sikre sig en fremtid i værdighed; understreger omvendt, at bæredygtig gæld er en forudsætning for 2030-dagsordenen; bemærker imidlertid, at gældsfinansiering kun bør være et supplement og næstbedste løsning, hvad angår ikke-gældsskabende instrumenter såsom skatte- og toldindtægter ODA, eftersom gældsfinansiering har iboende og betydelige risici, der kræver, at der findes passende institutioner for forebyggelse og løsning af gældskriser;
 2. understreger, at adgangen til internationale finansielle markeder gør det muligt for udviklingslande at fremskaffe midler med henblik på at nå udviklingsmålene;
 3. bemærker med bekymring, at långivningen til forarmede lande er steget drastisk fra 2008; frygter en ny gældskrise; understreger behovet for mere gennemsigthed, bedre regulering for långivere og skattemæssig retfærdighed og for, at der tages skridt til at sætte landene i stand til at være mindre afhængige af råvareeksport;
 4. påpeger, at lån er et vigtigt middel til at fremme investeringer, som er afgørende for at opnå en bæredygtig udvikling, herunder nå målene for bæredygtig udvikling;
 5. mener, at kreditfaciliteter er uløseligt forbundet med andre former for udviklingsfinansiering, herunder indtægter fra handel, skatteindtægter og pengeoverførsler fra migranter til udviklingslande samt officiel udviklingsbistand; minder navnlig om, at mobiliseringen af de indenlandske ressourcer gennem beskatning er den vigtigste indtægtskilde for finansiering af bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende EU til i dette øjemed at intensivere sin bistand til kapacitetsopbygning i udviklingslandene for at bekæmpe ulovlige finansstrømme, støtte et effektivt, progressivt og gennemsigtigt skattesystem i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik og øge sin bistand til bekæmpelse af korruption og generhvervelse af stjålne aktiver;
 6. er foruroliget over den betydelige stigning i både den private og den offentlige gæld i mange udviklingslande og over den skadelige indvirkning heraf på deres evne til at finansiere investeringer i sundhed og uddannelse, økonomi, infrastruktur og bekæmpelse af klimaændring;
 7. minder om, at de strukturelle tilpasningsplaner, som blev udviklet i 1990'erne for gældstyngede lande, i alvorlig grad har hæmmet udviklingen af grundlæggende sociale tjenester og undergravet disse landes evne til at påtage sig det væsentlige ansvar, de som suveræne stater har for at bevare sikkerheden;
 8. understreger, at gældslettelsesforanstaltninger ikke må kunne hindre leveringen af basale tjenesteydelser og skade respekten for alle menneskerettigheder, navnlig økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og udviklingen i modtagerstaten;
 9. mener, at ansvaret for den accelererende udvikling af overdreven (ekstern) gæld i et land ligger hos de politikere, der regerer de pågældende lande, men at debitorer og kreditorer skal dele ansvaret for at forebygge og afhjælpe situationen med ikke-bæredygtig gæld; understreger i bredere forstand, at debitorer og kreditorer er fælles om ansvaret for at forebygge og afhjælpe gældskrisen ved hjælp af mere ansvarlig långivning og lånoptagelse;
 10. påpeger, at blanding kan føre til en gældsboble, navnlig i Afrika syd for Sahara og i de caribiske lande, som har begrænsede indtægter til at betale af på deres gæld; opfordrer tilsvarende donorerne til at give størstedelen af deres bistand til de mindst udviklede lande i form af gavebistand; gentager, at enhver beslutning om at fremme anvendelsen af OPP'er gennem blanding i udviklingslandene bør være baseret på en grundig vurdering af disse mekanismer, navnlig i form af udviklingsmæssig og finansiell additionalitet, gennemsigthed og ansvarlighed og på de konklusioner, der kan drages af tidligere erfaringer; anmoder om, at revisionen af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD) indeholder klare kriterier for gældsberedygtighed;

Tirsdag den 17. april 2018

11. fremhæver betydningen af at definere beskyttelsesmekanismer for at forhindre, at statslige eventualforpligtelser undergraver gældsberedygtigheden i udviklingslandene; opfordrer navnlig de multilaterale udviklingsbanker til at foretage vurderinger af de finanspolitiske risici forbundet med OPP-projekter (idet der tages hensyn til de samlede finanspolitiske risici under hele forløbet af OPP-projekterne), således at gældsberedygtigheden i udviklingslandene ikke udhules; er af den opfattelse, at IMF og Verdensbanken bør medtage alle OPP-omkostninger i deres gældsberedygtighedsanalyse;
12. mener, at de regler og instrumenter, der i øjeblikket er i kraft, enten er utilstrækkelige eller i forskellig grad ikke er tilstrækkeligt bindende;
13. opfordrer EU og dets medlemsstater til aktivt at bekæmpe skattely, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme, som blot øger gældsbyrden for udviklingslandene, til at samarbejde med udviklingslandene om at bekæmpe den aggressive skatteunddragelse, og forsøge at finde metoder til at hjælpe udviklingslandene med at modstå presset for at gå ind i skattekonkurrencen, hvilket ville skade mobilisering af indenlandske indtægter til udviklingsformål;
14. er af den opfattelse, at kreditorer bør udløse advarselsforanstaltninger, når misbrug af offentlige midler identificeres af myndighederne, og at de, hvis de pågældende foranstaltninger ikke er effektive, bør pålægge sanktioner for at suspendere eller endog kræve, at lån tilbagebetales inden udløbet af de vilkår, hvorunder de er givet;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingslandene i at fremme den offentlige tilgængelighed af data om deres statsgæld og til at støtte social uddannelse på dette område, da detaljerede oplysninger om situationen med hensyn til de offentlige finanser kun sjældent er til rådighed for civilsamfundet i udviklingslandene;
16. opfordrer til, at der udformes lovgivning for at forhindre, at der ydes lån til åbenlyst korrupte regeringer, og til at indføre sanktioner mod kreditorer, der bevidst yder dem lån;
17. opfordrer Kommissionen til i samråd med alle væsentlige internationale aktører og de berørte lande at udforme en hvidbog med en egentlig strategi til bekæmpelse af de overdrevne gældsbyrder i udviklingslandene ved at vedtage en multilateral tilgang, idet den præciserer de rettigheder og pligter og det ansvar, der påhviler alle involverede aktører, og overvejer hvilke institutionelle instrumenter, der er bedst egnet til at sikre en retfærdig og bæredygtig tilgang til gældsproblemet; anbefaler, at der udarbejdes en adfærdskodeks vedrørende kreditforvaltning for institutionelle, politiske og private interessenter;
18. understreger, at de fleste af målene for bæredygtig udvikling skal ses i forhold til menneskerettigheder og som sådan er et mål i sig selv, når det drejer sig om at bekæmpe fattigdom, mens gældsindfrielse på den anden side blot er et middel til at nå et mål;
19. opfordrer Den Europæiske Unions medlemsstater til at fremme den systematiske gennemførelse af konsekvensvurderinger, hvad angår menneskerettigheder, inden for rammerne af de vurderinger, som Den Internationale Valutafond og Verdensbanken foretager;
20. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overholde disse principper i deres bilaterale lån, når de handler inden for rammerne af de internationale finansielle institutioner;
21. bemærker, at Den Internationale Valutafonds vurderinger af gældsberedygtighed (DSA) normalt bruges som långivere til at vejlede deres udlån; understreger behovet for at tage højde for deres faldgruber, navnlig overvågning af ekstern privat gæld og den manglende integration af menneskerettighederne;
22. opfordrer udviklingsprocessens aktører til at vurdere virkningen af rente- og afdragsforpligtelserne på finansieringskapaciteten i stærkt forgældede lande i lyset af målene for bæredygtig udvikling, som de er forpligtede til at nå inden 2030, og som bør have forrang i forhold til de kreditorers rettigheder, der bevidst yder lån til korrupte regeringer;
23. støtter UNCTAD's anbefaling om at indføre en afrikansk vareprisstabiliseringsfond ("Commodity Price Stabilization Fund") for at mindske behovet for at optage lån, når råvarepriserne falder;
24. opfordrer medlemsstaterne og andre relevante kreditorlande til at yde mere finansiering til SDG-investeringer og til at holde deres årelange løfte om at bidrage med 0,7 % af deres BNI til officiel udviklingsbistand; opfordrer dem til i fremtiden at yde denne finansiering i form af gavebistand i stedet for lån, når evalueringsrapporter tyder på, at opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling er i fare på lang sigt på grund af dårlige offentlige finanser; opfordrer desuden indtrængende kreditorlandene til at indføre innovative og diversificerede nye finansieringskilder for at nå målene for bæredygtig udvikling, såsom en afgift på transaktioner i fremmed valuta og en afgift på finansielle transaktioner, der kan bidrage til det enkelte lands gældsberedygtighed, navnlig i en tid med finansiell krise;

Tirsdag den 17. april 2018

25. er bekymret over den revision af ODA-indberetningskriterierne, som OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC) har foretaget, især for den private sektors instrumenter, eftersom udvidede rapporteringskriterier skaber incitamenter til anvendelse af visse bistandsformer, især lån og garantier; bemærker, at donorer allerede nu, mens disse drøftelser er i gang, har mulighed for at indberette bestemte lån og garantier som ODA, uden at der findes et vedtaget sæt af regler; understreger behovet for at indbygge sikkerhedsforanstaltninger vedrørende gennemsigtighed og gældsætning;

26. understreger, at gennemsigtighed bør fremmes med henblik på at øge ansvarligheden hos de berørte aktører; understreger betydningen af at dele både data og processer i forbindelse med omlægning af statsgæld;

27. er enig i og opfordrer Den Europæiske Union til at støtte gennemførelsen af de principper, der er fastlagt af De Forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling for en ansvarlig kreditpolitik, som især fremhæver det fælles ansvar for långivere og låntagere (UNCTAD's principper om ansvarlig statslig långivning og låntagning) samt den nødvendige parlamentariske kontrol med offentlig finansiering; mener, at UNCTAD's principper om principper om ansvarlig långivning og lånoptagelse bør blive retligt bindende instrumenter, der kan håndhæves;

28. mener, at gennemsigtighed og ansvarlighed er afgørende for at støtte staternes ansvarlige långivning og lånoptagelse; opfordrer med henblik herpå medlemsstaterne til at bygge videre på de forpligtelser, der blev indgået i Addis Abeba-handlingsplanen og G20's operationelle retningslinjer om bæredygtig finansiering for at gøre långivere mere ansvarlige for deres lån på grundlag af de eksisterende principper om gennemsigtighed og ansvarlighed i udvindingsindustrierne (EITI (Extractive Industries Transparency Initiative)) og opfordrer dem til at fremme den offentlige tilgængelighed af oplysninger om statsgæld, herunder eventualforpligtelser gennem indsamling af data i et centralt offentligt register; opfordrer medlemsstaterne til systematisk at offentliggøre oplysninger om deres låneaktiviteter til udviklingslandene;

29. understreger behovet for at nå til enighed om bindende internationale regler for at imødegå odios og illegitim gæld; er derfor af den opfattelse, at gældsomlægning bør understøttes af en uafhængig gældsrevision som et middel til at skelne mellem odiøse og illegitime lån og andre lån; understreger, at illegitime og odiøse lån bør annulleres;

30. beklager, at medlemsstaterne i 2015 efter vedtagelsen af Rådets fælles holdning af 7. september 2015 ⁽⁶⁾ afviste at godkende FN's Generalforsamlings resolution 69/319 om grundprincipperne for omstrukturering af statsgæld, som på trods heraf blev vedtaget med et flertal på FN's Generalforsamling den 10. september 2015;

31. understreger betydningen af en konsekvent indsats på IMF-plan og i FN-sammenhæng og samordning af holdningerne blandt medlemsstaterne på den bedst mulige måde;

32. understreger behovet for at løse gældskrisen på en retfærdig, hurtig og bæredygtig måde gennem oprettelse af en international gældssaneringsmekanisme, der bygger på UNCTAD's køreplan for statsobligationer og den såkaldte Stiglitz Kommissions idé om at etablere en international gældssaneringsdomstol (IDRC);

33. opfordrer medlemsstaterne til at reagere på det mandat, der er vedtaget i FN's Generalforsamlings resolution 69/319 af 10. september 2015 med henblik på at:

- a) skabe mekanismer for tidlig varsling baseret på rapportering af en mere omfattende forværring af gældsberedygtigheden, hvilket vil hjælpe med til at identificere risici og sårbarheder i stærkt gældstyngede lande på et tidligt tidspunkt;
- b) give mulighed for koordineret med IMF at etablere et multilateralt lovgrundlag for reguleret og forudsigelig omstrukturering af statsgæld med henblik på at hindre, at den bliver uholdbar, og for at opnå bedre forudsigelighed for investorer; opfordrer til retfærdig repræsentation af udviklingslandene i internationale finansielle institutioners beslutningstagende organer;
- c) sikre, at EU støtter udviklingslandene i bekæmpelsen af korruption, kriminelle aktiviteter, skatteunddragelse og hvidvask af penge;

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde i internationale fora og sammen med den private sektor for at udvikle et regelsæt, der sikrer fuld gennemsigtighed af betingelserne for lån til udviklingslande og ejerskab af disse lån, såsom den konvention om gennemsigtig långivning, der drøftes af nogle finansielle institutioner;

⁽⁶⁾ Dok. 11705/15.

Tirsdag den 17. april 2018

35. beklager det pres, der lægges på stater såsom Tunesien for at tilskynde dem til ikke at gennemføre offentlig kontrol af oprindelse og betingelser i forbindelse med deres gæld; opfordrer EU til at samarbejde med andre donorer og internationale institutioner såsom IMF om at beskytte og fremme staternes ret til at foretage revision af den offentlige gæld;
36. opfordrer indtrængende til, at der vedtages en regel, der finder anvendelse i tilfælde af truende insolvens, i henhold til hvilken domstolene kan fratage kreditorer retten til at opkræve gæld, hvis det pågældende lån er blevet optaget af staten i strid med den lovgivning, der er etableret af det nationale parlament;
37. opfordrer medlemsstaterne til på Kommissionens initiativ at vedtage en forordning, der baseres på belgisk lovgivning, der sigter mod at bekæmpe gribbefondenes spekulation i gæld;
38. opfordrer institutionelle og private kreditorer til at acceptere et gældsmoratorium i kølvandet på en naturkatastrofe eller en akut, humanitær krise, herunder lejlighedsvis indrejse af et stort antal migranter, for at gøre det muligt for et debitorland at sætte alle sine ressourcer ind på at vende tilbage til normale tilstande;
39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0105

Styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union: den 7. rapport fra Europa-Kommissionen (2017/2279(INI))**

(2019/C 390/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 4, 162, 174-178 og 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 9. oktober 2017 med titlen "Min region, mit Europa, vores fremtid: Den syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed" (COM(2017)0583),
- der henviser til Amsterdampagten om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget på det uformelle møde mellem EU's ministre med ansvar for byanliggender den 30. maj 2016 i Amsterdam,
- der henviser til EU-Domstolens dom af 15. december 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret den 17. november 2017 i Göteborg af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. april 2017 om at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv, relevant og synlig for borgerne ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 15. november 2017 om synergier og forenkling med hensyn til samhørighedspolitikken efter 2020 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017 om Europas fremtid – EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier (COM(2017)2025),

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽⁶⁾ Domstolens dom af 15. december 2015, Parlamentet og Kommissionen mod Rådet, C-132/14 til C-136/14, ECLI:EU:C:2015:813.

⁽⁷⁾ Doc. 8463/17.

⁽⁸⁾ Doc. 14263/17.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til Kommissionens oplæg af 26. april 2017 om Europas sociale dimension (COM(2017)0206),
- der henviser til Kommissionens oplæg af 10. maj 2017 om styring af globaliseringen (COM(2017)0240),
- der henviser til Kommissionens oplæg af 31. maj 2017 om en dybere økonomisk og monetær union (COM(2017)0291),
- der henviser til Kommissionens oplæg af 28. juni 2017 om fremtiden for EU's finanser (COM(2017)0358),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 10. april 2017 om konkurrenceevnen i lavindkomst- og lavvækstregioner: rapport om de mindre udviklede regioner (SWD(2017)0132),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen "Why Regional Development matters for Europe's Economic Future" ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. februar 2018 om en ny, moderniseret flerårig finansiel ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020 (COM(2018)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 om et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi (COM(2017)0623),
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 11. maj 2017 med titlen "Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 – For en stærk og effektiv europæisk samhørighedspolitik efter 2020" ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 25. maj 2016 om Kommissionens meddelelse med titlen "Investering i job og vækst – maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde" ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om den bymæssige dimension af EU's politikker ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2016 om nye territoriale udviklingsredskaber i samhørighedspolitikken 2014-2020: integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2017 om det rette finansieringsmiks for Europas regioner: afbalancering af finansielle instrumenter og tilskud i EU's samhørighedspolitik ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3) ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorielt samarbejde – bedste praksis og innovative foranstaltninger ⁽¹⁷⁾,

⁽⁹⁾ Iammarino, S., Rodríguez-Pose, A., Storper, M. (2017), 'Why regional development matters for Europe's economic future', Working Papers 07/2017, Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, Europa-Kommissionen.

⁽¹⁰⁾ EUT C 306 af 15.9.2017, s. 8.

⁽¹¹⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 94.

⁽¹²⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 132.

⁽¹³⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 124.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 2.

⁽¹⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0222.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0320.

⁽¹⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0321.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om investering i beskæftigelse og vækst – maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af den i artikel 16, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser nævnte rapport ⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2017 om byggesten til EU's samhørighedspolitik efter 2020 ⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2017 om større partnerengagement og større synlighed i forbindelse med gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽²⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2017 om fremme af samhørighed og udvikling i regionerne i EU's yderste periferi: anvendelse af artikel 349 i TEUF ⁽²¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om oplægget om fremtiden for EU's finanser ⁽²²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om mindre udviklede regioner i EU ⁽²³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2018 om den næste FFR: forberedelse af Parlamentets holdning til den flerårige finansielle ramme efter 2020 ⁽²⁴⁾,
 - der henviser til konklusionerne og henstillingerne fra højniveaugruppen vedrørende forenklinger for ESI-fondenes støttemodtagere,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget samt udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0138/2018),
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken har til formål at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling i hele Unionen og dens regioner, hvilket fører til en styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, i en ånd af solidaritet og med henblik på at fremme bæredygtig vækst, beskæftigelse, social inklusion og at mindske forskellene mellem og inden for regionerne samt at mindske efterslæbet i de mindst begunstigede områder i overensstemmelse med traktaterne;
- B. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport viser, at de regionale forskelle igen mindskes, men at situationen er meget uensartet mellem de forskellige områder, uanset om der måles i BNP pr. indbygger, beskæftigelse eller andre indikatorer, og at visse uligheder fortsat findes, forskyder sig eller vokser mellem og inden for regionerne, herunder inden for euroområdet;
- C. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport indeholder foruroligende oplysninger om arbejdsløsheden, herunder ungdomsarbejdsløsheden, som i mange regioner ikke er kommet tilbage på førkriseniveauet, om konkurrenceevne, fattigdom og social inklusion;
- D. der henviser til, at 24 % af europæerne, eller næsten 120 millioner mennesker, er fattige, lever i risiko for fattigdom eller lider alvorlige materielle afsavn og/eller lever i husholdninger med lav arbejdsintensitet; der henviser til, at antallet af fattige arbejdstagere er stigende, og antallet af arbejdsløse unge fortsat er højt;
- E. der henviser til, at arbejdsløsheden og ungdomsarbejdsløsheden i Unionen er faldet støt siden 2013, men at niveauet (i december 2017) med henholdsvis 7,3 % og 16,1 % fortsat er højere end i 2008 ⁽²⁵⁾, og til, at der er store forskelle mellem og i medlemsstaterne, navnlig for de EU-medlemsstaters vedkommende, der blev hårdest ramt af finanskrisen; der henviser til, at de regionale forskelle er begyndt at blive mindre; der henviser til, at forskellen i arbejdsløsheden mellem medlemsstaterne stadig er betydelig og svinger fra 2,4 % i Tjekkiet og 3,6 % i Tyskland til 16,3 % i Spanien og 20,9 % i Grækenland ifølge de seneste tal ⁽²⁶⁾; der henviser til, at den skjulte arbejdsløshed – fænomenet med arbejdsløse, der er villige til at arbejde, men ikke aktivt søger arbejde – lå på 18 % i 2016;

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0053.

⁽¹⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0254.

⁽²⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0245.

⁽²¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0316.

⁽²²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0401.

⁽²³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0067.

⁽²⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0075.

⁽²⁵⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8631691/3-31012018-BP-EN.pdf/bdc1dbf2-6511-4dc5-ac90-dbadee96f5fb>

⁽²⁶⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8701418/3-01032018-AP-EN/37be1dc2-3905-4b39-9ef6-adcea3cc347a>

Tirsdag den 17. april 2018

- F. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport viser regionernes og områdernes store mangfoldighed, også inden for de eksisterende kategorier af regioner, alt efter deres særlige kendetegn (den yderste periferi, lav befolkningstæthed, lav indkomst, lav vækst osv.), hvilket gør det nødvendigt at udforme skræddersyede territoriale strategier for de enkelte regioner;
- G. der henviser til, at et af de vigtigste bidrag i den syvende samhørighedsrapport er, at rapporten påpeger, at visse regioner synes at være havnet i en slags "mellemindkomstfælde" og risikerer at sakke bagud, stagnere eller blive hægtet af udviklingen;
- H. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport viser, at der findes enklaver af fattigdom, at der er risiko for en territorial fragmentering, og at der kan konstateres voksende ulighed inden for regionerne, selv i relativt velhavende regioner;
- I. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport viser, at "virkningerne af globalisering, migration, fattigdom, manglende innovation, klimaforandringer, energiomstilling og forurening ikke er begrænset til mindre udviklede regioner";
- J. der henviser til, at om end samhørighedspolitikken har spillet en væsentlig rolle i genopretningen af EU's økonomi ved at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ligger de offentlige investeringer i EU stadig under niveauet før krisen med store mangler i nogle af de medlemsstater, der er mest berørt af krisen, idet de er faldet fra 3,4 % af BNP i 2008 til 2,7 % i 2016;
- K. der henviser til, at den syvende samhørighedsrapport klart fremviser samhørighedspolitikens resultater i form af vækst, beskæftigelse, transport, energi, miljø og uddannelse, som dokumenteret i programmeringsperioden 2014-2020 ved den støtte, der er ydet til 1,1 mio. SMV'er, hvilket direkte har ført til oprettelsen af yderligere 420 000 nye arbejdspladser, hjælp til mere end 7,4 mio. arbejdsløse med at finde et job samt hjælp til over 8,9 mio. mennesker med at erhverve nye kvalifikationer, således at samhørighedspolitikken er blevet den lim, der holder Europa sammen;

Samhørighedspolitikens merværdi

1. anser det for yderst vigtigt, at samhørighedspolitikken i den nye programmeringsperiode fortsat på passende vis dækker samtlige europæiske regioner og fortsat er EU's væsentligste instrument til offentlige investeringer, som bygger på en langsigtet strategi og langsigtede perspektiver og råder over et budget, som står i forhold til de nuværende og nye udfordringer samt sikrer opfyldelsen af de grundlæggende mål for politikken; understreger, at hvis samhørighedspolitikken udelukkende koncentrerer om de mindst udviklede regioner, vil det hæmme udviklingen af EU's politiske prioriteter som helhed;
2. understreger, at samhørighedspolitikken giver europæisk merværdi ved at bidrage til fælles europæiske mål og prioriteter (såsom vækst, social inklusion, innovation og miljøbeskyttelse) samt til offentlige og private investeringer, og at den er et grundlæggende instrument til opfyldelse af traktatens mål om bekæmpelse af uligheder med henblik på opadgående tilpasning af levestandarder og mindskelse af underudviklingen i de mindst begunstigede regioner;
3. gentager sin stærke støtte til delt forvaltning og partnerskabsprincippet, der bør bevares og styrkes efter 2020, samt forvaltning på flere myndighedsniveauer (flerniveaustyring) og nærhedsprincippet, som bidrager til samhørighedspolitikens merværdi; understreger, at merværdien i denne politik først og fremmest manifesterer sig ved, at der tages hensyn til nationale behov samt de forskellige regioners og områders behov og særlige kendetegn, og at Den Europæiske Union bringes tættere på borgerne;
4. understreger, at den europæiske merværdi kommer stærkt til udtryk i det europæiske territoriale samarbejde (ETC) i alle dens dimensioner (grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt samarbejde, både internt og eksternt), som bidrager til de overordnede økonomiske, sociale og territoriale samhørighedsmålsætninger samt til solidaritet; gentager, at en større andel af samhørighedspolitikens budget bør øremærkes til dette formål, og at der samtidig bør foretages en bedre koordinering mellem de forskellige programmer for at undgå overlappning; minder om betydningen af at gennemføre de makroregionale strategier for at kunne opfylde samhørighedspolitikens mål;
5. bemærker, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken i en region kan frembringe eksternaliteter og direkte og indirekte positive følgevirkninger i hele EU, bl.a. takket være den deraf følgende øgede handel, der styrker det indre marked; påpeger imidlertid, at disse ydelser varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, afhængig af navnlig den geografiske nærhed og strukturen af medlemsstaternes økonomier;
6. understreger behovet for at udvikle en "omkostninger ved manglende samhørighedspolitik"-metode for at yde supplerende målelig dokumentation for den europæiske merværdi af samhørighedspolitikken, i lighed med eksemplet med det arbejde, der er udført af Europa-Parlamentet om "omkostningerne ved manglende EU-tiltag";

Tirsdag den 17. april 2018

Den territoriale dimension

7. konstaterer, at byområderne på den ene side kombinerer betydelige muligheder for vækst, investering og innovation og på den anden side en række miljømæssige, økonomiske og sociale udfordringer, bl.a. på grund af den høje koncentration af mennesker, og fordi der findes enklaver af fattigdom selv i relativt velhavende byer; understreger derfor, at risikoen for fattigdom eller social udstødelse fortsat er en central udfordring;

8. understreger, at en styrkelse af samhørighedspolitikens territoriale dimension også kræver, at der lægges større vægt på problemstillinger i byperiferierne og i landdistrikterne med hensyn til de lokale myndigheders ekspertise, og at der fokuseres i særlig grad på mellemstore byer i hver medlemsstat;

9. understreger vigtigheden af at støtte landdistrikterne i al deres mangfoldighed, ved at værdsætte deres potentiale, fremme investeringer i projekter, der støtter de lokale økonomier samt bedre transportforbindelser, tilgængelighed og højhastighedsbredbånd, og bistå disse områder i de udfordringer, de står over for, nemlig affolkning af landdistrikterne, social inklusion, manglende jobmuligheder, iværksætterstøtte og økonomisk overkommelige boliger, faldende befolkningstal, svækkelse af bycentre, områder med lægemangel osv.; understreger i denne forbindelse betydningen af den fælles landbrugs politikens anden søjle i at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne;

10. mener, at det er nødvendigt i højere grad at tage hensyn til visse territoriale særpræg, f.eks. i de områder, der nævnes i artikel 174, stk. 3, i TEUF, som f.eks. øregioner, bjergregioner, landdistrikter, grænseregioner, de nordligste regioner, kystområder eller randområder, når der tages stilling til prioriteringen af investeringer; understreger betydningen af at skabe skræddersyede strategier, programmer og aktioner til disse forskellige regioner eller endog at undersøge en eventuel iværksættelse af nye specifikke dagsordener, således som det f.eks. er gjort med EU's dagsorden for byerne og Amsterdampagten;

11. minder om, at den særlige strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi gør det berettiget at gennemføre særlige foranstaltninger, herunder med hensyn til betingelserne for adgang til ESI-fondene, i overensstemmelse med artikel 349 i TEUF; understreger, at det er nødvendigt at fastholde alle de undtagelser, der skal kompensere for deres strukturelle ulemper, samt at forbedre de særlige foranstaltninger for disse regioner ved at justere dem, hvis det er nødvendigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at påberåbe sig EU-Domstolens dom af 15. december 2015 for at sikre, at artikel 349 i TEUF anvendes korrekt hvad angår betingelserne for at få adgang til strukturfondene; foreslår navnlig at lade de sociale aspekter være omfattet af det særlige tilskud til regionerne i den yderste periferi og således opretholde det nuværende niveau af EU-samfinansiering i disse regioner og sørge for en bedre tilpasning af den tematiske koncentration; understreger potentialet for regionerne i den yderste periferi, som f.eks. privilegerede områder til gennemførelse af forsøgsprojekter;

12. mener, at indførelsen af integrerede strategier for bæredygtig udvikling i byområder er et positivt fænomen, som derfor fortjener at blive styrket samt gentaget i andre subregionale områder, f.eks. ved at indføre en integreret territorial tilgang ved siden af de tematiske målsætninger, men uden at dette berører den tematiske koncentration; understreger betydningen af lokaludvikling, der styres af lokalsamfundet, for således at styrke samhørighedspolitikens evne til at inddrage lokale aktører; understreger behovet for at undersøge mulighederne for indførelse af nationale og regionale operationelle programmer baseret på integrerede territoriale strategier og strategier for intelligent specialisering;

"Mellemindkomstregioner": Hvordan fremmer man modstandskraften i de svækkede områder for at undgå, at de hægtes af udviklingen?

13. understreger, at mellemindkomstregionerne ikke har oplevet den samme vækst som hverken lavindkomstregionerne (som stadig er nødt til at indhente resten af EU) eller regionerne med meget høj indkomst, og at de står over for en udfordring i form af "mellemindkomstfælden", fordi de har for høje omkostninger i forhold til lavindkomstregionerne og for svage innovationssystemer i forhold til regioner med meget høj indkomst; bemærker endvidere, at disse regioner er kendetegnet ved en svækket forarbejdningsindustri og ved deres sårbarhed over for globaliseringens chokvirkninger og de deraf følgende samfundsøkonomiske ændringer;

14. er overbevist om, at det bliver en stor udfordring for den fremtidige samhørighedspolitik at give mellemindkomstregionerne passende støtte, bl.a. for at skabe et investeringsvenligt klima, og at samhørighedspolitikken på én og samme tid bør formindske skævhederne og ulighederne, men også forebygge, at svækkede områder bliver hængt af udviklingen, under hensyntagen til forskelle i udviklingstendenser, dynamik og omstændigheder;

Tirsdag den 17. april 2018

15. opfordrer Kommissionen til at tackle de udfordringer, som de mellemindkomstregioner, der er karakteriseret ved en lav vækstrate sammenlignet med gennemsnittet i EU, står over for, med henblik på at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed; minder om, at med henblik på at støtte disse regioner og tilbyde løsninger på deres problemer bør den fremtidige samhørighedspolitik dække, støtte og inkludere dem i den næste programmeringsperiode, herunder gennem oprettelse og gennemførelse af skræddersyede strategier, programmer og aktioner; minder i denne forbindelse om betydningen af supplerende indikatorer til supplerende af BNP for at give et mere præcist billede af de økonomiske forhold i disse regioner; mener, at der bør lægges mere vægt på tidlig kortlægning af svagheder, således at samhørighedspolitikken kan støtte regionernes modstandsdygtighed og forhindre udvikling af nye skævheder i alle typer regioner;

16. glæder sig over, at Kommissionen har iværksat et pilotprojekt, som har til formål at give støtte, der er skræddersyet til de særlige udfordringer i de regioner, som befinder sig i en industriel omstillingsproces; opfordrer Kommissionen til at trække på erfaringerne fra pilotprojektet og forventer at se de forventede resultater så hurtigt som muligt; mener, at strategier for intelligent specialisering har potentialet til – gennem en holistisk tilgang – at tilbyde bedre støtte til disse regioner i deres udviklingsstrategier og, mere overordnet set, fremme en differentieret gennemførelse på regionalt plan, men kunne også støttes gennem yderligere samarbejde og udveksling af viden og erfaringer mellem regionerne; glæder sig over tiltag som f.eks. Vanguardinitiativet for at anvende intelligent specialiseringsstrategi for at fremme vækst og industriel fornyelse i prioriterede områder i EU;

17. understreger, at social og finanspolitisk konvergens bidrager til at fremme målsætningen om samhørighed og samtidig forbedrer det indre markeds funktion; mener, at divergerende praksis på dette punkt kan være i modstrid med målsætningen om samhørighed og kan forværre situationen for de regioner, der er ved at blive hægtet af udviklingen, eller som er mest sårbare over for globaliseringen, og henleder opmærksomheden på det fortsatte behov for, at mindre udviklede regioner indhenter resten af EU; mener, at samhørighedspolitikken kan bidrage til at fremme social og finanspolitisk konvergens (på lige fod med økonomisk og territorial konvergens) på en måde, der skaber positive incitamenter; understreger i denne forbindelse muligheden for at støtte sig til f.eks. den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage højde for dette aspekt i det europæiske semester, således at samhørighedspolitikken sociale dimension integreres bedre i den økonomiske politik, samtidig med at de lokale og regionale myndigheder reelt inddrages med henblik på at øge processens effektivitet og styrke ejerskabet heraf;

Indsatsområder

18. støtter en stærk tematisk koncentration på et begrænset antal prioriteringer, der knytter sig til de store politiske mål på EU-plan, samtidig med at forvaltningsmyndighederne får mere fleksibilitet til at udarbejde deres territoriale strategier på grundlag af deres behov og potentiale efter inklusive, lokale og regionale høringer i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftaler; understreger, at beskæftigelse (herunder ungdomsarbejdsløshed), social inklusion, bekæmpelse af fattigdom, støtte til innovation, digitalisering, støtte til SMV'er og nystartede virksomheder, klimaændringer, den cirkulære økonomi og infrastruktur bør være prioriterede indsatsområder i den fremtidige samhørighedspolitik;

19. glæder sig over vedtagelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, som markerer et fremskridt i opbygningen af et socialt Europa; udtaler på ny sin støtte til Den Europæiske Socialfond (ESF), som en stærk, integreret del af ESI-fondene, samt til ungdomsgarantiordningen, ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og det europæiske solidaritetskorp, i betragtning af deres rolle med hensyn til at håndtere udfordringerne inden for beskæftigelse, økonomisk vækst, social inklusion, lærlingeuddannelser og erhvervsuddannelser;

20. understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik i højere grad bør lægge vægt på at beskytte og støtte befolkninger og områder, som er negativt ramt af globaliseringen (flytning af virksomheder, tab af arbejdspladser) samt lignende tendenser inden for EU; opfordrer til, at samordning mellem strukturfondene og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i de relevante tilfælde undersøges nærmere med henblik på bl.a. at dække udflytninger inden for EU;

21. bemærker, at sårbarheden over for klimaændringer varierer fra det ene område til det andet; mener, at ESI-fondene bør anvendes så effektivt som muligt til at hjælpe EU med at opfylde sine forpligtelser i henhold til klimaaftalen fra Paris (COP21), f.eks. med hensyn til vedvarende energi, energieffektivitet og udveksling af god praksis, navnlig i boligsektoren, og tage hensyn til FN's mål for bæredygtig udvikling; kræver, at solidaritetsinstrumenterne skal kunne mobiliseres i tilfælde af katastrofesituationer så hurtigt som muligt under de givne omstændigheder og altid på en koordineret måde;

22. opfordrer til, at ESI-fondene bruges på en bæredygtig måde til at håndtere de demografiske udfordringer (aldring, tilbagegang i befolkningstallet, demografisk pres, manglende evne til at tiltrække eller fastholde tilstrækkelig menneskelig kapital), som påvirker de europæiske regioner på forskellig vis; understreger navnlig nødvendigheden af at yde tilstrækkelig støtte til områder som f.eks. visse regioner i den yderste periferi;

23. understreger, at en specifik finansieringsmekanisme for perioden efter 2020 skal oprettes i medfør af artikel 349 i TEUF til at integrere migranter i regionerne i den yderste periferi, som skal overkomme et større migrationspres på grund af deres særlige egenskaber og derved bidrage til deres bæredygtige udvikling;

Tirsdag den 17. april 2018

24. er af den opfattelse, at EU-midler skal overholde FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCPRD) og bør fortsætte med at fremme afinstitutionisering;

25. understreger potentialet i yderligere investeringer i kultur, uddannelse, kulturarv, ungdom, idræt og bæredygtig turisme for at skabe arbejdspladser, herunder arbejdspladser af høj kvalitet for unge, samt vækst og at forbedre den sociale samhørighed, samtidig med at fattigdom og forskelsbehandling bekæmpes, hvilket er særlig vigtigt med hensyn til f.eks. regioner i den yderste periferi, landdistrikter og fjerntliggende regioner; støtter udviklingen af kulturelle og kreative industrier, der er tæt knyttet til innovation og kreativitet;

Programlægning efter 2020

26. understreger, at den syvende samhørighedsrapport har vist, at det er nødvendigt at tage hensyn til supplerende indikatorer ud over BNP pr. indbygger – som fortsat bør være den vigtigste indikator – ved fordelingen af midler og at tilbyde et mere præcist billede af socioøkonomiske forhold på linje med de udfordringer og behov, der bliver kortlagt, også på subregionalt plan; bemærker, at det er vigtigt at basere sig på troværdige, ajourførte, strukturerede og tilgængelige data af god kvalitet; opfordrer derfor Kommissionen og Eurostat til at søge for størst mulige detaljeringsgrad og geografisk opdeling i de statistikker, der er relevante for samhørighedspolitikken, således at de i tilstrækkelig grad viser behovene i regionerne i forbindelse med programmeringsprocessen; gør sig til talsmand for, at der tages hensyn til sociale, miljømæssige og demografiske kriterier, navnlig arbejdsløsheden og ungdomsarbejdsløsheden;

27. går ind for, at de integrerede strategier bliver styrket, og understreger kraftigt, at ESF fortsat bør være en integrerende del af den europæiske regionalpolitik på grund af sin vigtige samhørighedsdimension;

28. understreger, at tilskud fortsat bør være det vigtigste samhørighedspolitiske finansieringsinstrument, men anerkender, at finansielle instrumenter kan være en effektiv løstestang, og at de bør fremmes, hvis de skaber merværdi og på grundlag af en passende forhåndsvurdering; understreger imidlertid, at anvendelsen af dem må ikke blive et mål i sig selv, og at deres effektivitet afhænger af mange faktorer (projektets karakter, områdets karakter eller risikoens karakter), og at alle regioner uanset udviklingsniveau frit bør kunne vælge den bedst egnede finansieringsform; vil modsætte sig, at der fastsættes nogen form for bindende målsætning hvad angår anvendelsen af finansielle instrumenter;

29. mener, at det er nødvendigt at forenkle betingelserne for at anvende de finansielle instrumenter og at lette en samordning af disse instrumenter med tilskud med henblik på komplementaritet, effektivitet og territoriale forhold; understreger vigtigheden af den administrative kapacitet og kvaliteten af forvaltningen samt af den supplerende rolle, som nationale banker og institutioner spiller i forbindelse med at udvikle gennemførelsen af finansielle instrumenter, der er skræddersyet til at opfylde lokale behov; mener, at det er påkrævet at harmonisere reglerne om finansielle instrumenter så meget som muligt, uanset hvordan de forvaltes; foreslår, ud over de allerede eksisterende finansielle instrumenter for samhørighedspolitikken, også at fremme deltagelsesbaserede finansielle instrumenter;

30. mener, at en forbindelse mellem samhørighedspolitikken og garantien for et investeringsvenligt miljø med en effektiv og god anvendelse af midlerne også er nyttig for at opnå målene for samhørighedspolitikken, men understreger samtidig, at hensigten med samhørighedspolitikken ikke er, at det blot skal være et instrument for prioriteringer, som ikke står i sammenhæng med målsætningerne for denne politik; understreger behovet for at anvende den fælles holdning om stabilitets- og vækstpagten vedrørende fleksibilitet i forbindelse med konjunkturforskel, strukturreformer og offentlige investeringer; mener, at foranstaltninger, som sammenkæder ESI-fondenes effektivitet med forsvarlig økonomisk styring, som beskrevet i forordning (EU) nr. 1303/2013, bør analyseres nøje, herunder gennem inddragelse af alle interessenter; er af den opfattelse, at Kommissionen bør overveje tilpasninger af, hvordan samhørighedspolitikken og det europæiske semester hænger sammen, med henblik på at styrke den territoriale og sociale dimension og tage højde for andre faktorer, som medvirker til at realisere samhørighedspolitikens målsætninger som f.eks. reel styring; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse og inden for rammerne af det europæiske semester at undersøge den regionale og nationale medfinansiering under ESI-fondene og dens indvirkning på de nationale underskud;

31. opfordrer til, at strategierne for intelligent specialisering intensiveres som en ny mulighed for at fortsætte investeringer i langsigtede vækstpotentiale i en situation med hastige teknologiske ændringer og globalisering; anerkender nytten af forhåndsbetingelser, men understreger, at de i visse tilfælde har kompliceret og forsinket programlægningens udformning og iværksættelse; noterer sig Revisionsrettens bemærkninger om forhåndsbetingelser i sin særberetning nr. 15/2017; opfordrer Kommissionen til at overveje i givet fald at mindske antallet af strategier og styrke proportionalitets- og nærhedsprincipperne på dette område og støtte sig mest muligt til de eksisterende strategidokumenter, der kan opfylde fremtidige forhåndsbetingelser; understreger, at forhåndsbetingelserne bør være tæt knyttet til investeringernes effektivitet, samtidig med at det sikres, at alle medlemsstater behandles ens;

Tirsdag den 17. april 2018

32. bemærker, at den offentlige forvaltnings kvalitet og stabilitet, som god uddannelse og lokal rådgivning er forudsætninger for, er fortsat en afgørende faktor for regional vækst og en effektiv udnyttelse af ESI-fondene; understreger behovet for at forbedre kvaliteten af forvaltningen og at sikre, at der er tilstrækkelig teknisk bistand til rådighed, da disse har en alvorlig indvirkning på en forsvarlig gennemførelse af samhørighedspolitikken og kan variere betydeligt mellem medlemsstaterne, hvilket er særlig synligt, f.eks. i regioner, der halter bagefter; opfordrer navnlig Kommissionen til at evaluere det fremtidige Jaspers-program på baggrund af henstillingerne fra Den Europæiske Revisionsret;

33. går ind for, at samhørighedspolitikken udvikler sig fra en mere bogføringsteknisk tilgang til en mere resultat- og indholdsorienteret tilgang og giver forvaltningsmyndighederne større fleksibilitet, når de skal tage stilling til, hvordan de vil nå de opstillede målsætninger, samtidig med at principperne om bl.a. partnerskab, gennemsigtighed og ansvarlighed respekteres;

34. anser det for nødvendigt at fastholde bekæmpelsen af svig, og opfordrer til nultolerance over for korruption;

En forenklet samhørighedspolitik

35. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til henstillingerne fra højniveaugruppen vedrørende forenkling i sine fremtidige lovgivningsforslag;

36. understreger behovet for at skabe en ramme, der sikrer retlig stabilitet takket være enkle, klart formulerede og forudsigelige regler, navnlig hvad angår forvaltning og revision, for at sikre en korrekt balance mellem målsætningerne om resultater og forenkling; opfordrer i den næste programmeringsperiode til en reduktion i omfanget af lovgivning og retningslinjer (med forsigtighed, så der i tæt samarbejde med interessenterne sikres den nødvendige kontinuitet af regler og procedurer, som de berørte emner og forvaltningsmyndigheder er bekendt med); opfordrer til, at alle relevante dokumenter oversættes til alle EU-sprog, og til at enhver form for anvendelse og fortolkning af reglerne med tilbagevirkende kraft undgås i så vid udstrækning som muligt; opfordrer til en ensartet retlig ramme og retningslinjer for grænseoverskridende projekter;

37. understreger samtidig behovet for at undgå overregulering, og at det er nødvendigt at gøre strategidokumenterne for de operationelle programmer mere konkrete, præcise og fleksible ved at indføre en forenklet procedure for ændringer i løbet af programmets løbetid (f.eks. i tilfælde af naturkatastrofer), med henblik på i tilstrækkelig grad at kunne reagere på skiftende globale realiteter og den regionale efterspørgsel;

38. mener, at der bør etableres ét samlet regelsæt for ESI-fondene, herunder yderligere harmonisering af fælles regler for instrumenter, der bidrager til det samme tematiske mål; mener, at det er nødvendigt at strømline udbudsprocedurerne under fondene og fremskynde procedurerne for statsstøtte, når overholdelse er påkrævet; ønsker en ensartet behandling på en mere sammenhængende måde af de direkte forvaltede EU-midler og samhørighedspolitikens midler, når det gælder statsstøtte, og – mere generelt – harmoniserede regler for de EU-ordninger, som retter sig mod de samme modtagere; understreger, at det er vigtigt at opnå en større komplementaritet mellem samhørighedspolitikken og det kommende EU-forskningsprogram for at dække den samlede cyklus – fra grundforskning til kommerciel udnyttelse; mener, at den tematiske koncentration bør bibeholdes med henblik på at muliggøre synergier mellem de forskellige finansieringskilder på projektniveau;

39. konstaterer, at der er nedsat en taskforce om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og forventer, at denne arbejdsgruppe forelægger konkrete forslag til at styrke disse to principper inden for rammerne af samhørighedspolitikken; støtter sikring af anvendelsen af disse principper med henblik på en ægte flerniveaustyring, hvilket kræver en styrkelse af de lokale og regionale myndigheder samt andre berørte parter;

40. beklager, at Kommissionen ikke har udarbejdet en mere integreret evaluering af tværgående politikker, mens synergierne mellem forskellige EU-politikker ikke er blevet rapporteret; anmoder om ambitiøse strategier, finansiering og foranstaltninger, som vil øge synergien med andre EU-fonde og tiltrække supplerende finansiel støtte; understreger behovet for yderligere at optimere synergierne mellem ESI-fondene og andre instrumenter, herunder Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS), samt med andre centralt forvaltede programmer såsom Horisont 2020, som supplerer samhørighedspolitikken med hensyn til støtte til forskning og innovation;

41. anmoder om, at kravene til planlægning, gennemførelse og kontrol af ESI-fondenes aktiviteter fremover kommer til at hvile på principperne om differentiering og proportionalitet, der tager udgangspunkt i gennemsigtige og rimelige kriterier ud fra beløbsstørrelse, risikoprofil, forvaltningens kvalitet og størrelsen af eget bidrag;

Tirsdag den 17. april 2018

42. anser det for påkrævet, at forbindelsen mellem Kommissionen og forvaltningsmyndighederne udvikler sig i retning af en "til-lidsbaseret aftale"; minder i denne forbindelse om vigtigheden af at have en passende og velfungerende ramme for flerniveaustyring; opfordrer Kommissionen til at drage fordel af det arbejde, der allerede er udført med en forsvarlig forvaltning af offentlige midler, ved at indføre et princip om kvalitetsgodkendelse af forvaltningsmyndigheder, som har vist deres evne til at følge reglerne; mener med hen-syn til kontrol, at der i højere grad bør tages udgangspunkt i nationale og regionale regler, når deres effektivitet er kontrolleret og bekræftet;

43. mener, at det er nødvendigt at styrke princippet om én enkelt revision, at fremskynde gennemførelsen af e-samhørighed og at gøre anvendelsen af forenklede omkostninger til almindelig praksis, da dette bl.a. har vist sig at være lettere at gennemføre og ikke har givet anledning til fejl; understreger digitaliseringens potentiale for så vidt angår overvågning og rapportering; er af den opfattelse, at udveksling af ekspertviden bør fremmes ved at etablere en videndelingsportal til udveksling af bedste praksis;

44. opfordrer Kommissionen til at fremsætte idéer til forbedring af samhørighedspolitikens reaktion på uforudsete begivenheder og gentager i denne sammenhæng sin opfordring til oprettelse af en reserve af en sådan art, at regionerne får øget fleksibilitet uden at bringe de langsigtede mål i de operationelle programmer i fare;

Udfordringer og perspektiver

45. er yderst foruroliget over de scenarier, som Kommissionen for nylig har fremlagt, om mulige budgetnedskæringer i samhørighedspolitikken som led i den kommende FFR – nedskæringer, som ville betyde, at mange regioner bliver udelukket fra samhørigheds-politikken; ønsker et ambitiøst budget, der står i et rimeligt forhold til de udfordringer, regionerne står over for, og kræver, at samhørighedspolitikken ikke bliver gjort til en justerbar variabel; fastslår, at Europa-Parlamentet ikke vil gå på kompromis med hensyn til kravet om dækning af samtlige regioner i Unionen; understreger, at teorien om "grupper af økonomisk udvikling" bekræfter, at det er vigtigt at give differentieret støtte til samtlige europæiske regioner, heriblandt regioner med en meget høj indkomst, som bør for-blive konkurrencedygtige i forhold til deres konkurrenter på verdensplan;

46. mener, at samhørighedspolitikken kan bidrage til at imødegå nye udfordringer som f.eks. sikkerhed eller integration af flygt-ninge under international beskyttelse; understreger imidlertid, at det ikke kan forventes, at samhørighedspolitikken løser alle kriser, og modsætter sig, at de midler, der er afsat til samhørighedspolitikken, bruges til at dække kortsigtede finansieringsbehov uden for denne politikks anvendelsesområde, idet der mindes om, at hensigten hermed er den socioøkonomiske udvikling i EU på mellemlang og lang sigt;

47. noterer sig EFSI's positive resultater, men mener dog, at EFSI skal investere endnu mere gennemsigtigt og målrettet; understreger, at samhørighedspolitikken og EFSI bygger på forskellige koncepter og målsætninger, som i visse tilfælde kan supplere hinanden, men som ikke kan træde i stedet for hinanden, uanset hvilket udviklingsniveau regionerne befinder sig på, navnlig da EFSI, i modsæt-ning til strukturfondene, i overvejende grad er lånebaseret; minder om betydningen af at foretage en passende sondring mellem EFSI og samhørighedspolitikken samt at indkredse klare muligheder for at kombinere dem;

48. gentager sin tilslutning til en langsigtet planlægningsperiode; mener, at det eneste brugbare alternativ til den nuværende varig-hed på 7 år er en FFR-periode på 5+5 år med en midtvejsrevision; opfordrer Kommissionen til at udarbejde et klart forslag om fastlæg-gelse af metoderne for den praktiske gennemførelse af en finansiel ramme på 5 + 5 år;

49. opfordrer til, at der gøres alt for at undgå forsinkelser i programlægningen for den nye periode for at undgå forsinkede betalinger og frigørelser, som hæmmer de positive resultater af samhørighedspolitikken; understreger, at det er vigtigt, at samtlige dokumen-ter om den fremtidige retlige ramme foreligger rettidigt på alle officielle sprog med henblik på at sikre rimelige og rettidige oplysninger til alle modtagere;

50. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at forbedre kommunikationen til de europæiske borgere og således øge offentlig-hedens bevidsthed om de konkrete resultater af samhørighedspolitikken; opfordrer Kommissionen til at styrke den rolle, der spilles af forvaltningsmyndigheder og projektansvarlige, som benytter en innovativ kommunikationsform på lokalt plan til at informere om resultaterne af anvendelsen af midlerne i regionerne; understreger, at det er nødvendigt at forbedre oplysnings- og kommunikations-indsatsen ikke blot længere fremme i processen (ESI-fondenes resultater), men også tidligere i processen (finansieringsmuligheder), særlig med hensyn til små projektansvarlige; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere mekanismer og brede institu-tionaliserede platforme for samarbejde med henblik på at forbedre synligheden og bevidstgørelsen;

Tirsdag den 17. april 2018

51. noterer sig, at visse europæiske regioner er særlig udsatte for konsekvenserne af brexit; understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik bør begrænse skadevirkningerne af brexit på andre europæiske regioner mest muligt, og mener, at det er relevant at undersøge mulighederne for at videreføre partnerskaber inden for rammerne af det territoriale samarbejde;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0117

Kommissionens integritetspolitik, især udnævnelsen af generalsekretæren for Europa-Kommissionen**Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om Kommissionens integritetspolitik, navnlig udnævnelsen af generalsekretæren for Europa-Kommissionen (2018/2624(RSP))**

(2019/C 390/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens erklæring af 12. marts 2018 om Kommissionens integritetspolitik, navnlig udnævnelsen af generalsekretæren for Europa-Kommissionen,
 - der henviser til Kommissionens svar af 25. marts 2018 på de skriftlige spørgsmål fra medlemmer af Budgetkontroludvalget og dens svar under høringen, som dette udvalg afholdt den 27. marts 2018,
 - der henviser til artikel 14, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, særlig artikel 4, 7 og 29,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Budgetkontroludvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at Europa-Kommissionen som traktaternes vogter handler i overensstemmelse med reglernes bogstav og ånd;
- B. der henviser til, at tilliden til det europæiske projekt og til Den Europæiske Union kun kan opretholdes, hvis Den Europæiske Unions institutioner handler som rollemodeller for så vidt angår retsstatsprincippet, gennemsigtighed og god forvaltningsskik og opfattes som instanser med tilstrækkelige interne kontrolmekanismer til at reagere på hensigtsmæssig vis, når disse grundlæggende principper trues;
- C. der henviser til, at alle EU-institutioner ifølge traktaterne er selvstændige i anliggender, der vedrører deres egen organisation og personalepolitik, herunder når de vælger deres øverste tjenestemænd på grundlag af kvalifikationer, erfaringer og tillid, jf. personalevedtægten og de enkelte institutioners forretningsordener;
- D. der henviser til, at stillinger, der offentliggøres eksternt, ofte ender med at blive besat af interne kandidater, som ikke opfylder betingelserne for at søge stillingen ifølge interne regler, hvorved princippet om regelmæssig karrierefremgang omgås;
- E. der henviser til, at udnævnelser til ledende stillinger såsom stillingen som generalsekretær bør ske uafhængigt af andre udnævnelser, hvorved enhver mistanke om uigennemsigtige pakkaftaler eller studehandler baseret på intern viden undgås;
- F. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand er ved at foretage en undersøgelse af den pågældende udnævnelsesprocedure, og at Europa-Parlamentet er overbevist om, at Ombudsmanden vil underrette Kommissionen og Europa-Parlamentet om sine synspunkter og om eventuelle tilfælde af fejl og forsømmelser, som hun har konstateret, og som det vil være nødvendigt at følge op på;
- G. der henviser til, at Kommissionen har erkendt mangler i sine meddelelser vedrørende udnævnelsen og har anerkendt behovet for at styrke sin indsats på dette område;
- H. der henviser til, at personaleudvalgene som valgte repræsentanter for de ansatte i EU-institutionerne har krævet gennemsigte procedurer for udnævnelser til alle ledende stillinger;

Onsdag den 18. april 2018

1. beklager, at proceduren for udnævnelse af den nye generalsekretær for Europa-Kommissionen den 21. februar 2018 blev gennemført på en måde, som fremkaldte udbredt irritation og misbilligelse i offentligheden, blandt medlemmerne af Europa-Parlamentet og blandt de ansatte i den europæiske offentlige tjeneste; bemærker, at resultatet af denne procedure udgør en omdømmemæssig risiko ikke kun for Europa-Kommissionen, men for alle Den Europæiske Unions institutioner; opfordrer Kommissionen til at anerkende, at denne procedure og kommunikationen om den over for medierne, Parlamentet og den brede offentlighed har haft en negativ indvirkning på dens eget omdømme;

Faktiske omstændigheder

2. bemærker, at:

- stillingen som vicegeneralsekretær blev offentliggjort den 31. januar 2018 med den sædvanlige frist på ti dage for ansøgninger (dvs. den 13. februar 2018)
- kun to kandidater søgte stillingen, en mand og en kvinde, begge fra kommissionsformandens kabinet; den nye generalsekretær var en af ansøgerne til stillingen; den anden kandidat søgte den ledige stilling den 8. februar 2018, gennemgik en fuld dags assessment-center den 12. februar 2018, trak sin ansøgning tilbage før samtalen med Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser, som var planlagt til den 20. februar 2018, og derefter blev udnævnt til ny kabinetschef for formanden for Kommissionen
- den nye generalsekretær gennemgik proceduren i personalevedtægtens artikel 29, som omfattede:
 - a) en fuld dags assessmentcenter (15. februar 2018)
 - b) en samtale (16. februar 2018), vurdering og udtalelse (20. februar 2018) fra Det Rådgivende Udvalg for udnævnelser
 - c) en samtale med kommissæren med ansvar for budget og menneskelige ressourcer og med formanden for Europa-Kommissionen (20. februar 2018)
- der ikke er udarbejdet noget referat fra disse samtaler, og at der heller ikke foreligger nogen optegnelser om deres varighed
- kollegiet – ved en enstemmig afgørelse – udnævnte kommissionsformandens kabinetschef til vicegeneralsekretær den 21. februar 2018
- at den daværende generalsekretær efterfølgende, på samme møde, meddelte, at han ville gå på pension, efter at han samme dags morgen havde sendt en formel skrivelse til formanden om, at han agtede at gå på pension den 31. marts 2018
- formanden for Europa-Kommissionen og hans kabinetschef siden 2015 havde vidst, at den daværende generalsekretær agtede at gå på pension snarest efter marts 2018, en intention, der blev bekræftet i begyndelsen af 2018; at formanden imidlertid ikke havde videregivet denne oplysning for ikke at underminere den daværende generalsekretærs autoritet, men han havde talt med sin kabinetschef om det
- formanden for Kommissionen – efter at det på trods af gentagne forsøg ikke var lykkedes at overtale den daværende generalsekretær til at blive i stillingen – som absolut minimum burde have gjort kommissæren med ansvar for budget og menneskelige ressourcer opmærksom på, at stillingen ville blive ledig, således at man kunne have truffet foranstaltninger til at besætte den ledige stilling på normal, rettidig vis og efter bedste praksis
- kommissærkollegiet efter forslag fra formanden, med samtykke fra kommissæren med ansvar for budget og menneskelige ressourcer, og uden at punktet var sat på dagsordenen, besluttede at forflytte den nyudnævnte vicegeneralsekretær med samt hans stilling, jf. artikel 7 i personalevedtægten, til stillingen som generalsekretær for Europa-Kommissionen (omplacering uden offentliggørelse af stillingen);

Onsdag den 18. april 2018

Den nye generalsekretærs karriereforløb

3. bemærker, at:

- den nye generalsekretær blev ansat i Europa-Kommissionen som tjenestemand i lønklasse AD6 i november 2004 efter at have bestået den almindelige AD-udvælgelsesprøve COM/A/10/01; blev forfremmet til lønklasse AD7 i 2007, AD8 i 2009, til lønklasse AD9 in 2011 og til lønklasse AD10 i 2013
- han pr. 10. februar 2010, mens han stadigvæk var i lønklasse AD8 i sit grundkarriereforløb, blev udstationeret som næstformand Redings kabinetschef, hvor han varetog funktionen som kabinetschef i lønklasse AD14, på direktørniveau, i overensstemmelse med de bestemmelser om kabinetternes sammensætning, som var i kraft på det tidspunkt (SEC(2010)0104)
- den nye generalsekretær tog orlov af personlige årsager (CCP) fra den 1. april 2014 til 31. maj 2014 for at fungere som kampagneleder for EPP's spidskandidat til posten som formand for Europa-Kommissionen
- han, efter at være kommet tilbage den 1. juni 2014, blev udnævnt som AD14-tjenestemand til ledende rådgiver for Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender
- den nye generalsekretær efter at have bestået en udvælgelsesprocedure blev udnævnt til ledende rådgiver for Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling med virkning fra den 1. juli 2014; med denne udnævnelse blev han tjenestemand i lønklasse AD14 i sit grundkarriereforløb
- den nye generalsekretær fra den 1. juli 2014 til 31. oktober 2014 blev udstationeret i en AD14-stilling som leder af den nyvalgte kommissionsformands overgangsteam
- han den 1. november 2014 blev udstationeret som formandens kabinetschef i lønklasse AD15 i overensstemmelse med reglerne for kabinetternes sammensætning, som har været i kraft siden 2004 (se afgørelserne SEC(2004)0185, SEC(2010)0104 og C(2014)9002)
- han den 1. januar 2017 blev forfremmet til lønklasse AD15 i sit grundkarriereforløb (ikke som udstationeret) som tjenestemand i forbindelse med den 10. forfremmelsesprocedure for højtstående tjenestemænd, og at denne afgørelse blev truffet af kommissærkollegiet (PV(2017)2221); han derfor forud for mødet den 21. februar 2018 var kommissionstjenestemand i lønklasse AD15 i sit grundkarriereforløb og var ledende rådgiver i Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender;

4. henleder opmærksomheden på den nye generalsekretærs overordentlig hurtige karriere, idet han er gået fra AD6 til AD15 i løbet af en periode på lidt over 13 år, hvoraf han har været otte år i forskellige kabinetter (efter det første kabinet blev han forfremmet fra lønklasse AD10 til AD14, efter det andet kabinet fra AD14 til AD15);

Tidligere generalsekretærs karriereforløb

5. fremhæver, at de tre foregående generalsekretærer ifølge Kommissionen blev direktør, generaldirektør og kabinetschef, før de blev overflyttet til stillingen som generalsekretær, hvorimod den nye generalsekretær ikke har udført nogen ledelsesopgaver i Kommissionens tjenestegrene; påpeger navnlig, at han den 21. februar 2018 ikke fungerede som vicegeneralsekretær, og at han har befundet sig i den grundlæggende AD15-lønklasse i mindre end 14 måneder;

Udnævnelsesprocedure

6. bemærker, at den nye generalsekretær ifølge Kommissionen blev forflyttet i tjenestens interesse, jf. artikel 7 i personalevedtægten, og at stillingen ikke blev offentliggjort, fordi den ikke blev anset for at være ledig; bemærker som følge heraf, at ingen tjenestemand kunne søge stillingen, eftersom proceduren blev tilrettelagt via en omplacering med stillingen snarere end som en forflyttelse i snæver forstand med korrekt offentliggørelse af den ledige stilling;

7. bemærker, at Kommissionen anvendte samme procedure med forflyttelse i overensstemmelse med artikel 7 i personalevedtægten i forbindelse med de tre foregående generalsekretærer (forflyttelse med stilling og ikke forflyttelse i snæver forstand); understreger ikke desto mindre, at ingen af de tidligere generalsekretærer blev udnævnt til vicegeneralsekretær og derefter generalsekretær på det samme møde i kommissærkollegiet; understreger også, at alle tre tidligere generalsekretærer blev foreslået kommissærkollegiet på det samme møde, som deres respektive forgængere blev forflyttet til en anden stilling eller meddelte, at de ville gå på pension;

Onsdag den 18. april 2018

8. fremhæver, at udnævnelsen ved forflyttelse blev iværksat af formanden for Europa-Kommissionen i samråd med kommissæren med ansvar for budget og menneskelige ressourcer efter høring af første næstformanden (som blev hørt vedrørende navnet på kandidaten, men bestemt ikke vedrørende proceduren);
9. anerkender, at det ikke er Kommissionens praksis at forflytte direktører i lønklasse AD15 til generaldirektørstillinger, men bemærker, at Kommissionen er af den opfattelse, at kommissærkollegiet juridisk set kunne have besluttet at forflytte en ledende rådgiver til stillingen som generalsekretær;
10. sætter spørgsmålstegn ved, hvorfor Kommissionen har anvendt forskellige procedurer for udnævnelsen af hhv. vicegeneralsekretær og generalsekretær i forbindelse med samme kandidat og på samme kommissærkollegiemøde;

Konstateringer

11. understreger, at svarene fra Kommissionen viser, at formanden og hans kabinetschef siden 2015 havde haft kendskab til, at den tidligere generalsekretærs havde til hensigt at gå på pension snarest efter den 1. marts 2018, en hensigt, som han bekræftede på ny i begyndelsen af 2018; understreger, at dette kendskab ville have givet mulighed for at gennemføre en almindelig udnævnelsesprocedure for hans efterfølger i form af en af de to offentlige procedurer, som er fastlagt i personalevedtægten: 1) udnævnelse ved kommissærkollegiet efter offentliggørelse af stillingen og en udvælgelsesprocedure i henhold til artikel 29 i personalevedtægten, eller (2) forflyttelse i tjenestens interesse i henhold til artikel 7 i personalevedtægten, også efter offentliggørelse af stillingen for at give alle interesserede tjenestemænd mulighed for at søge om en sådan forflyttelse;
12. noterer sig Kommissionens synspunkt, ifølge hvilket offentliggørelse af en stilling ikke nødvendigvis er reglen ifølge personalevedtægten, navnlig når der er tale om stillingen som generalsekretær, som kræver ikke blot særlige erfaringer, men også en særlig grad af tillid fra formandens og kommissærkollegiets side;
13. understreger, at det ikke var nødvendigt at slå den pensionerede tidligere generalsekretærs stilling op, fordi man valgte proceduren med forflyttelse, jf. artikel 7 i personalevedtægten, i form af omplacering af den nyudnævnte vicegeneralsekretær med samt stillingen til stillingen som generalsekretær; bemærker, at samme procedure ganske vist var blevet fulgt ved udnævnelsen af tidligere generalsekretærer, men at disse personer tidligere havde haft generaldirektørstillinger med store ledelsesmæssige og budgetmæssige ansvarsområder; understreger imidlertid, at denne tradition med ikke at slå stillinger op har nået sine grænser, for så vidt som det ikke lever op til de moderne standarder for gennemsigtighed, som Kommissionen, Europa-Parlamentet og andre EU-institutioner bør overholde;
14. noterer sig Kommissionens udbredte praksis med at besætte stillinger gennem interne forflytninger i form af omplacering med stillingen, en praksis, som også benyttes til ledende stillinger; anerkender den brede skønsmargin, som institutionerne kan benytte sig af i denne sammenhæng, men er bekymret over, at det kan undergrave princippet om lige muligheder og udvælgelse af de bedst kvalificerede kandidater; opfordrer alle EU-institutioner til kun at besætte stillinger gennem sådanne forflytninger efter have bekendtgjort personalet om dette på behørig vis, jf. Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, og til prioritere åbne og gennemsigtige procedurer med sigte på at udvælge de bedste kandidater;
15. understreger, at det kun var formanden, kommissæren med ansvar for budget og menneskelige ressourcer, første næstformanden og hhv. den tidligere og den nye generalsekretær, der forud for mødet i kommissærkollegiet den 21. februar 2018 vidste, at der ville blive stillet forslag om omgående udnævnelse af den nye generalsekretær;
16. fastslår, at denne procedure tilsyneladende kom fuldstændig bag på alle andre medlemmer af kollegiet og forhindrede, at sagen blev drøftet af kommissærerne, eftersom udnævnelsen af en ny generalsekretær ikke fremgik af dagsordenen for kommissærkollegiets møde den 21. februar 2018;
17. er dybt bekymret over, at denne fremgangsmåde ved udnævnelsen af den nye generalsekretær kan rejse tvivl om den forudgående procedure ved udnævnelsen til vicegeneralsekretær, for så vidt som den fra start af muligvis ikke havde til formål at besætte denne stilling, men derimod at muliggøre forflyttelsen af denne stilling til stillingen som generalsekretær, jf. artikel 7 i personalevedtægten, uden offentliggørelse af stillingen; mener, at en sådan fremgangsmåde ganske vist kan opfylde rent formelle krav, men at den ikke desto mindre er i strid med ånden i personalevedtægten og til hinder for konkurrence om stillingen fra andre tjenestemænd, som opfylder betingelserne for ansættelse;

Konklusioner

18. er skuffet over, at ikke en eneste kommissær synes at have sat spørgsmålstegn ved denne overraskelsesudnævnelse, at have anmodet om udsættelse af beslutningen om ansættelse eller at have opfordret til en principiel drøftelse af den kommende generalsekretærs rolle i Kommissionen og af, hvordan den rolle skal opfattes, men bemærker samtidig, at emnet ikke var på dagsordenen;

Onsdag den 18. april 2018

19. minder om, at generaldirektører i EU-institutionerne har ansvaret for hundredvis af ansatte og som anvisningsberettigede for gennemførelse af betydelige budgetter, og at de også er forpligtede til at underskrive en revisionserklæring i deres årlige aktivitetsrapport ved udgangen af hvert regnskabsår; sætter derfor spørgsmålstegn ved Kommissionens påstand om, at chefen for formandens kabinet kunne betragtes som havende en stilling svarende til en generaldirektørstilling for så vidt angår det ledelsesmæssige og budgetmæssige ansvar, uden at vedkommende har haft en sådan stilling, hvilket de tidligere generalsekretærer for Kommissionen havde haft; påpeger, at den interne meddelelse af 1. november 2014 fra formanden til Kommissionen vedrørende sammensætningen af kommissionsmedlemmernes private kontorer og af talsmandstjenesten hverken har forrang for eller ændrer personalevedtægten;

20. fastslår, at totrinsudnævnelser af generalsekretæren kunne opfattes som en kuplignende handling, som gik helt ud til grænsen af, hvad der er lovligt, og måske endda overskred den;

21. understreger, at Europa-Parlamentet ikke kan finde nogen alvorlig og akut situation, som forklaret af Parlamentets Juridiske Tjeneste, der begrundet anvendelsen af omplaceringsproceduren i henhold til artikel 7 uden offentliggørelse af stillingen;

Nødvendige tiltag

22. er klar over, at det generelt ikke er muligt at ophæve en begunstigende forvaltningsakt på grund af juridiske begrænsninger, men opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til at revurdere den procedure, hvorved den nye generalsekretær blev udnævnt, for at give andre mulige kandidater i den europæiske offentlige forvaltning mulighed for at søge stillingen og dermed bane vejen for et større udvalg af potentielle kandidater fra samme ansættelsesgruppe og lønklasse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre åbne og gennemsigtige ansøgningsprocedurer fremover;

23. påpeger, at det for at opretholde en fremragende og uafhængig, loyal og motiveret europæisk offentlig tjeneste er nødvendigt, at personalevedtægten anvendes i overensstemmelse med dens bogstav og ånd; understreger, at dette især indebærer, at artikel 4, 7 og 29 i personalevedtægten er nødt til at blive overholdt til fulde, således at "enhver ledig stilling i en institution skal bekendtgøres for denne institutions personale, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet, at stillingen skal besættes", og at forpligtelsen til at sikre gennemsigtighed også skal opfyldes ved forflytninger i henhold til artikel 7 i personalevedtægten, bortset fra i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde som anerkendt af Domstolen;

24. minder om, at det kun, hvis ledige stillinger offentliggøres på korrekt vis, er muligt at sikre et bredt kønsafbalanceret valg af de bedst kvalificerede kandidater og dermed at træffe informerede og optimale beslutninger om udnævnelse; understreger, at offentliggørelsesprocedurer, hvis eneste formål er at opfylde formelle krav om offentliggørelse, skal undgås i alle europæiske institutioner og organer;

25. henstiller, at kommissærkollegiets beslutningsprocesser og -procedurer bør styrkes for at undgå, at man lader udnævnelser eller andre vigtige beslutninger passere ukritisk, og at det derfor er nødvendigt, at alle sådanne emner opføres på forslaget til dagsorden;

26. opfordrer i denne forbindelse alle institutioner og organer i Den Europæiske Union til også at sætte en stopper for praksissen med at indsluse folk i stillinger, idet den risikerer at skade procedurerne og dermed Unionens troværdighed; understreger, at politisk indflydelse ikke må undergrave anvendelsen af personalevedtægten; er af den opfattelse, at alle ledige stillinger bør offentliggøres af hensyn til gennemsigtighed, integritet og lige muligheder; understreger, at institutioner, hvis de alligevel beslutter af fravige dette princip, kun bør gøre dette inden for de snævre rammer, som fremgår af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis;

27. foreslår, at tjenestemænd fra personalets repræsentative organer indgår i Parlamentets paneler til udvælgelse af ledende medarbejdere;

28. opfordrer Kommissionen og alle andre relevante EU-institutioner til at tilbagekalde enhver beslutning, i forbindelse med hvilken de anser stillingen som formandens kabinetschef for at svare til stillingen som generaldirektør, og stillingen som en kommissærs kabinetschef for at svare til stillingen som direktør; opfordrer også Kommissionen til at sikre, at den næste revision af personalevedtægten under den almindelige lovgivningsprocedure sikrer værdsatte karrieremuligheder, både for tjenestemænd, der har fulgt de traditionelle karriereforløb, og for ansatte i kabinetterne;

Onsdag den 18. april 2018

- for så vidt angår artikel 7 ved at præcisere forflyttelsesproceduren med omplacering med tjenestemandens stilling, der kun er blevet udviklet i retspraksis
- ved at integrere de relevante interne regler for ansatte i medlemmernes private kontorer/kabinetter i vedtægten, og
- ved at fastsætte fuldstændig gennemsigtige procedurer for udnævnelse af generalsekretærer;

29. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2018 at gennemgå sin administrative procedure for udnævnelse af ledende tjenestemænd med det formål at sikre fuldt ud, at de bedste kandidater vælges inden for en ramme med et maksimum af gennemsigtighed og lige muligheder, hvorved den også foregår som et eksempel for de andre europæiske institutioner;

30. anerkender, at artikel 17 i Kommissionens forretningsorden lægger et særligt ledelsesansvar på generalsekretæren, som bør have omfattende erfaring med ledelse og formandens tillid; ser et behov for at ajourføre og præcisere disse bestemmelser i forretningsordenen for at sikre neutralitet i generalsekretærens rolle i et (parti)politisk miljø; forventer at blive underrettet om en sådan ajourføring inden september 2018;

o

o o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til alle EU-institutioner.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0118

Fremskridt med FN's globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration og om flygtninge**Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om fremskridt for FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og regulær migration og om flygtninge (2018/2642(RSP))**

(2019/C 390/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til konventionen om flygtninges retsstilling af 1951 og protokollen vedrørende flygtninges retsstilling af 1967,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) dagsorden for anstændigt arbejde og navnlig til ILO's konvention nr. 189 af 2011 om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/RES/71/1 af 19. september 2016 med titlen "New York Declaration for Refugees and Migrants" (New York-erklæringen om flygtninge og migranter) ⁽¹⁾,
- der henviser til New York-erklæringens bilag I "Comprehensive Refugee Response Framework" (Den samlede flygtningeberedskabsramme),
- der henviser til New York-erklæringens bilag II "Towards a global compact for safe, orderly and regular migration" (På vej mod en global aftale om sikker, velordnet og regulær migration),
- der henviser til EU's retningslinjer af 6. marts 2017 for fremme og beskyttelse af børns rettigheder og til Kommissionens meddelelse af 12. april 2017 om beskyttelse af migranternes børn (COM(2017)0211),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/RES/71/280 af 6. april 2017 med titlen "Modalities for the intergovernmental negotiations of the global compact for safe, orderly and regular migration" (Retningslinjer for mellemstatslige forhandlinger om den globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration) ⁽²⁾,
- der henviser til rapporten fra FN's Menneskerettighedsråd af 28. april 2017 med titlen "Report of the Special Rapporteur on the human rights of migrants on a 2035 agenda for facilitating human mobility" (Den særlige ordførers rapport om migranternes menneskerettigheder på dagsordenen for 2035 om fremme af menneskemobilitet) ⁽³⁾,
- der henviser til dokumentet fra FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) af 17. maj 2017 med titlen "Towards a global compact on refugees: a roadmap" (På vej mod en global aftale om flygtninge: en køreplan) ⁽⁴⁾,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær, António Guterres, af 11. januar 2018 med titlen "Making migration work for all" (Velfungerende migration for alle) ⁽⁵⁾,
- der henviser til det første UNHCR-udkast (zero draft) til den globale aftale om flygtninge af 31. januar 2018 ⁽⁶⁾,
- der henviser til det første udkast og det første udkast "plus" (zero draft plus) til den globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration af henholdsvis 5. februar 2018 ⁽⁷⁾ og 5. marts 2018 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Abidjanerklæringen fra det 5. topmøde mellem EU og AU i november 2017,

⁽¹⁾ http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_1_E.pdf

⁽²⁾ https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_280.pdf

⁽³⁾ A/HRC/35/25 <https://daccess-ods.un.org/TMP/8451200.72364807.html>

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/58e625aa7.pdf>

⁽⁵⁾ <https://refugeemigrants.un.org/SGReport>

⁽⁶⁾ <http://www.unhcr.org/Zero-Draft.pdf>

⁽⁷⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/180205_gcm_zero_draft_final.pdf

⁽⁸⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/2018mar05_zerodraft.pdf

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til resolution A/RES/70/1 fra FN's Generalforsamling med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling" og dens 17 mål for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 25. september 2015 på FN's topmøde i New York ⁽⁹⁾,
 - der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, der blev vedtaget af FN's generalforsamling ved resolution A/RES/45/158 af 18. december 1990 ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til den fælles generelle bemærkning om børns menneskerettigheder i forbindelse med international migration fra komitéen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og komitéen om barnets rettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 om EU i et foranderligt globalt miljø – en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om menneskerettigheder og migration i tredjelande ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 1. juni 2017 om modstandsdygtighed som en strategisk prioritet i EU's optræden udadtil ⁽¹³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. april 2017 om håndtering af flygtninge- og migrantstrømme: EU-Udenrigstjenestens rolle ⁽¹⁴⁾ og af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til rapporten vedtaget den 12. oktober 2017 af dets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 (A8-0316/2017) og til EU's behov for at gennemføre genbosætning, der svarer til mindst 20 % af det forventede årlige globale behov for genbosætning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at "enhver har ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget, og til at vende tilbage til sit land" i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i verdenserklæringen om menneskerettigheder; der henviser til, at FN's Menneskerettighedskomité i 1999 i sin generelle bemærkning nr. 273 (stk. 8), præciserede, at "denne ret ikke kan gøres afhængig af et bestemt formål eller det tidsrum, som den enkelte person vælger at opholde sig uden for landet";
- B. der henviser til, at FN's medlemsstater på FN's topmøde om flygtninge og migranter, som blev afholdt af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 19. september 2016, enstemmigt vedtog New York-erklæringen om flygtninge og migranter, på grundlag af hvilken to separate, forskellige og uafhængige, men i indhold relaterede, processer blev iværksat med henblik på vedtagelse af en global aftale om flygtninge i 2018 og en global aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration, som vil blive underskrevet på en konference i Marokko i december 2018;
- C. der henviser til, at der i bilag I til New York-erklæringen fastlægges en samlet flygtningeberedskabsramme, som er baseret på princippet om international ansvarsdeling og FN-medlemsstaternes vilje til at tackle de underliggende årsager til tvangsfordrivelse; der henviser til, at den samlede flygtningeberedskabsramme indeholder specifikke foranstaltninger, der er udformet til at lette presset på værtslandene, øge flygtningenes selvhjulpethed, udvide adgangen til tredjelandsløsninger og støtte betingelserne i oprindelseslandene for en sikker og værdig hjemkomst;
- D. der henviser til, at FN's Højkommissær for Flygtninge er blevet anmodet om at foretage konsultationer om et handlingsprogram, der skal supplere den samlede flygtningeberedskabsramme, og om at fremlægge et forslag til en global aftale om flygtninge i sin årlige rapport til Generalforsamlingen i 2018;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater var involveret i den forberedende fase og de drøftelser, der førte til fremlæggelsen af de første udkast; der henviser til, at det med påbegyndelsen af de mere kritiske faser af processen og som følge af USA's beslutning om at trække sig ud af forhandlingerne er blevet endnu vigtigere, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater indtager en ledende rolle med henblik på at sikre en stærk tekst, der sætter mennesket i centrum og er baseret på menneskerettighederne;

⁽⁹⁾ FN's resolution 70/1 http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/45/a45r158.htm>

⁽¹¹⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 109.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0404.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0242.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0124.

⁽¹⁵⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

Onsdag den 18. april 2018

- F. der henviser til, at migration er et komplekst menneskeligt fænomen; der henviser til, at flygtninge er specifikt defineret og beskyttet i folkeretten som personer, der bor uden for deres hjemland af frygt for forfølgelse, konflikt, vold eller andre omstændigheder, og som kræver international beskyttelse som følge heraf, og at både flygtninge og migranter er omfattet af menneskerettighederne og ofte er mere sårbare samt mere udsat for vold og misbrug i hele migrationsprocessen; der henviser til, at både den globale aftale om flygtninge og den globale aftale om sikker, ordentlig og regulær migration er supplerende processer, som kræver fælles tiltag for at blive gennemført;
- G. der henviser til, at menneskers mobilitet og migration er en stigende realitet, og at der er ca. 258 millioner internationale migranter på verdensplan; der henviser til, at antallet af migranter ud af den samlede befolkning steg fra 2,8 % i 2000 til 3,4 % i 2017; der henviser til, at 48 % af migranter er kvinder; der henviser til, at de fleste migranter rejser på en sikker og ordentlig måde; der henviser til, at 85 % af al migration finder sted mellem lande med samme udviklingsniveau; der henviser til, at Europa i 2017 var kilden til det næsthøjeste antal internationale migranter (61 mio.) ⁽¹⁶⁾;
- H. der henviser til, at omkring 65 mio. mennesker ifølge oplysninger fra UNHCR levede i tvangsfordrivelse ved udgangen af 2015, hvoraf 12 mio. var syrere; der henviser til, at ca. 9 mio. mennesker ifølge Verdensbanken blev fordrevet mellem 2012 og 2015, hvilket udgør en alvorlig udfordring for det globale humanitære bistandssystem; der henviser til, at 84 % af verdens flygtninge og 99 % af dens internt fordrevne opholder sig i udviklingslande eller -regioner, og at de fleste befinder sig på det afrikanske kontinent, mens kun 10 % af alle flygtninge opholder sig i europæiske lande, med undtagelse af Tyrkiet; der henviser til, at det skønnes, at næsten 1,2 mio. mennesker har brug for genbosættelse ifølge UNHCR's dokument om det forventede årlige globale behov for genbosætning i 2018; der henviser til, at mere end 46 000 migranter og flygtninge siden år 2000 har mistet livet over hele verden i deres søgen efter sikkerhed og værdighed i udlandet, herunder et minimumsskøn på 14 500 dødsfald i det centrale Middelhavsområde siden 2014 ⁽¹⁷⁾;
- I. der henviser til, at Europa historisk set har været både en destinations- og oprindelsesregion; der henviser til, har europæerne også har emigreret til udlandet på grund af økonomiske vanskeligheder, konflikter eller politisk forfølgelse; der henviser til, at den igangværende økonomiske og finansielle krise har tvunget et stort antal europæere til at emigrere, herunder til vækstøkonomierne i det globale syd;
- J. der henviser til, at mange migrantbørn oplever vold, misbrug og udnyttelse; der henviser til, at over 100 lande er kendt for at tilbageholde børn af migrationsrelaterede årsager ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at flygtningebørn har fem gange større sandsynlighed for ikke at gå i skole end andre børn, og at mindre end en fjerdedel af unge flygtninge er indskrevet i en skole på sekundærtrinet;
- K. der henviser til, at vandrende arbejdstagere ofte udsættes for forskelsbehandling, udnyttelse og krænkelse af deres rettigheder; der henviser til, at 23 % af de 24,9 mio. tvangsarbejdere på verdensplan er internationale migranter;
- L. der henviser til, at erfaringen har vist, at migranter bidrager positivt til de lande, de bor i, og til deres hjemlande; der henviser til, at migranter bidrager til de lande, de bor i, ved at betale skat og tilføre omkring 85 % af deres indtjening til disse landes økonomier; der henviser til, at et anslået beløb på 596 mia. USD i år 2017 blev overført som pengeoverførsler på globalt plan, og at 450 mia. USD gik til udviklingslande, hvilket svarer til op til tre gange så meget som det samlede beløb af den officielle udviklingsbistand;
1. støtter kraftigt målene i New York-erklæringen for flygtninge og indvandrere og den dertilhørende proces for udvikling af et globalt styringssystem, målene om bedre koordinering af den internationale migration, personers mobilitet, store strømme af flygtninge og langvarige flygtningesituationer, samt om at skabe varige løsninger og tilgange, der klart viser betydningen af at beskytte flygtninges og migranternes rettigheder;
2. opfordrer EU's medlemsstater til at stå sammen om en fælles EU-holdning og til aktivt at forsvare og fremme forhandlingerne om det vigtige spørgsmål om FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og regulær migration og om flygtninge;

⁽¹⁶⁾ De Forenede Nationer, afdelingen for økonomiske og sociale anliggender, befolkningsenheden (2017). *Trends in International Migrant Stock: The 2017 revision* (FN's database, POP/DB/MIG/Stock/Rev.2017).

⁽¹⁷⁾ <https://missingmigrants.iom.int/latest-global-figures>

⁽¹⁸⁾ UNICEF's rapport, *Uprooted: the growing crisis for refugee and migrant children*, september 2016, s. 39, <https://www.unicef.org/videoaudio/PDFs/Uprooted.pdf>

Onsdag den 18. april 2018

3. er overbevist om, at de udfordringer, der er forbundet med menneskelig mobilitet, i en meget gensidigt afhængig verden bedst kan behandles effektivt af det internationale samfund som helhed; glæder sig derfor over, at der er indledt mellemstatslige forhandlinger om den globale aftale om sikker, ordentlig og regulær migration, og at der er indledt formelle konsultationer om den globale aftale om flygtninge på grundlag af de første udkast, der senest skal være færdige i juli 2018;
4. opfordrer Den Europæiske Union, navnlig Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen, til at anvende hele deres diplomatiske tyngde og mobilisere EU-delegationerne, ikke blot i Genève og New York, men også i andre vigtige lande, navnlig i udviklingslande, hvis effektive deltagelse i processen er af afgørende betydning som oprindelses-, transit- og destinationslande, hvilket EU bør fremme for at sikre en vellykket proces;
5. understreger, at centrale internationale traktater om menneskerettigheder anerkender alle rettighederne for alle mennesker, herunder migranter og flygtninge, uanset deres retlige status, og forpligter stater til at håndhæve dem, herunder det grundlæggende nonrefoulementprincip; opfordrer til, at der gives særlig opmærksomhed til personer i sårbare situationer og med behov for særlig medicinsk og psykologisk støtte, herunder som følge af fysisk fordomsmotiveret, seksuel eller kønsbaseret vold eller tortur; slår til lyd for indarbejdelse af konkrete foranstaltninger i de globale pagter i denne henseende; minder endvidere om, at svagheder opstår som følge af omstændigheder i oprindelses-, transit- eller destinationslandene, ikke kun pga. en persons identitet, men også pga. politiske valg, ulighed samt strukturelle og samfundsmæssige dynamikker;
6. minder om, at det i målene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen erkendes, at planlagte og velstyrede migrationspolitikker kan bidrage til at opnå bæredygtig udvikling og inklusiv vækst samt begrænse ulighed i og mellem lande; insisterer på, at der skal gives behørig opmærksomhed til de migrationsrelaterede aspekter af målene for bæredygtig udvikling og af de globale aftaler; opfordrer EU og medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelse til at nå målene for bæredygtig udvikling vedrørende børn ved at gennemføre af EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder af 6. marts 2017;
7. opfordrer FN's medlemsstater til at indgå en selvstændig forpligtelse til at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinder og piger som et centralt element i den globale aftale i overensstemmelse med det femte mål for bæredygtig udvikling; minder endvidere om, at migration kan være en accelerator for styrkelsen af kvinders position og for ligestilling, eftersom 48 % af migranterne er kvinder, og to tredjedele af dem er i arbejde;
8. opfordrer FN's medlemsstater til at indgå en selvstændig forpligtelse til at sikre beskyttelsen af migrantbørn; understreger, at alle børn, uanset deres migrant- eller flygtningestatus, først og fremmest er børn, der har krav på alle de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder, og at barnets tarv skal komme i første række i alle afgørelser og handlinger, der vedrører dem; betragter de globale aftaler som en mulighed til at styrke benchmarks for beskyttelse af børn, der er berørt af migration og tvangsfordrivelse; bifalder, at der i det første udkast er medtaget klare tilsagn om specifikke, presserende anliggender som f.eks. en opfordring til at sætte en stopper for tilbageholdelse af børn, en forbedring af indsatsen vedrørende forsvundne migranter, stor støtte til familiesammenføring og andre regelmæssige forløb, der forebygger børns statsløshed, og som inddrager flygtningebørn og asylsøgende børn i de nationale systemer til beskyttelse af børn samt i det nationale uddannelsessystem og sundhedsvæsen; opfordrer EU og dets medlemsstater til være stærke fortalere af disse forslag med henblik på at sikre, at de fortsat indgår i den endelige tekst, der skal vedtages i december;
9. understreger, at fokus bør bevares på at tackle de mangfoldige årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse (konflikter, forfølgelse, etnisk udrensning, generaliseret vold eller andre faktorer såsom ekstrem fattigdom, klimaændringer eller naturkatastrofer);
10. beklager det fortsatte og udbredte fænomen med statsløshed, som udgør et alvorligt menneskerettighedsproblem; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre, at dette problem løses på passende vis i de igangværende forhandlinger om globale aftaler;
11. understreger, at konsultationer og forhandlinger skal være gennemsigtige og inkluderende og så vidt muligt inddrage alle interessenter, lokale og regionale myndigheder og institutioner samt civilsamfundet, herunder migrantorganisationer, trods den mellemstatslige karakter af forhandlingerne; understreger behovet for at styrke de nationale parlamenters rolle i den afsluttende fase for vedtagelsen af aftalerne og påpeger navnlig behovet for at styrke den parlamentariske dimension i EU's holdning;
12. mener, at der bør udvikles en koordineringsmekanisme for at sikre komplementaritet mellem de to aftaler og sammenhæng hvad angår tværgående spørgsmål;

Onsdag den 18. april 2018

13. understreger betydningen af at indsamle og overvåge opdelt data om migration og flygtninge, som skal ledsages af migrantspecifikke indikatorer – der er afgørende for beslutningstagning – baseret på realistiske data og ikke myter eller forkerte opfattelser, og samtidig sikre standarder for grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred, og standarder for databeskyttelse, og forhindre, at de registrerede bliver udsat for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne;

14. understreger behovet for inden for en nær fremtid at styrke opfølgingsdelen i gennemførelsen af de to globale aftaler, navnlig på grund af deres ikke-bindende karakter, med henblik på at undgå "à la carte"-strategier fra de forskellige involverede staters side; opfordrer i denne forbindelse til nøje overvågning gennem oprettelse af benchmarks og indikatorer, hvor det er relevant; understreger behovet for at sikre, at FN's struktur og dets relevante agenturer får de ressourcer, der er nødvendige, til at kunne løse de opgaver, som stater beslutter at uddelegere til dem i forbindelse med gennemførelsen af og opfølgningen på aftalerne;

15. erkender, at forvaltningen af migration kræver store investeringer, tilstrækkelige ressourcer samt fleksible og gennemsigtige instrumenter, og at veludformede, fleksible og strømlinede instrumenter til håndtering af migrationsudfordringerne vil være nødvendige i de kommende år; opfordrer til, at EU's finansieringsinstrumenter skal spille en større rolle i gennemførelsen af de globale aftaler; opfordrer til, at den næste flerårige finansielle ramme (FFR) kommer til at omfatte finansiell sammenhæng og skal revidere den langsigtede budgetstøtte til migrations- og asylpolitikker samt de foranstaltninger, der følger af de globale aftaler; mener, at udviklingsbudgetter fortsat skal fokusere på bæredygtig fattigdomsbekæmpelse;

Den globale aftale om flygtninge

16. bifalder udkastet til aftalen om flygtninge og dens tilgang, der sætter menneskerettighederne og mennesket i centrum; lykønsker UNHCR med sit arbejde og engagement vedrørende den mest omfattende gennemførelse af sit mandat; opfordrer alle lande til at forpligte sig til en mere ligelig fordeling af ansvaret for modtagelse af og hjælp til flygtninge på globalt plan og opfordrer EU og EU-medlemsstaterne til at erkende og leve op til deres del af ansvaret; opfordrer til, at der vedtages en global mekanisme for ansvarsfordeling, som støtter en menneskerettighedsbaseret tilgang til den foreslåede aftale;

17. understreger behovet for at sikre robust og vedvarende bistand til udviklingslande, der modtager et stort antal flygtninge, og til at sikre, at flygtninge tilbydes varige løsninger, herunder ved at blive i stand til at klare sig selv og blive integreret i de samfund, hvor de lever; minder om, at aftalen giver en enestående mulighed for at styrke forbindelsen mellem humanitær bistand og udviklingspolitikker og for at finde mere effektive og bæredygtige beskyttelsesmåder og løsninger til flygtninge, således at der kan udarbejdes en bred indsats, og alle aktører bliver inddraget;

18. understreger behovet for at inddrage flygtninge som aktive interesseparter i udformningen af aftalen og andre internationale løsninger på flygtningesituationer;

19. opfordrer til ikke-kriminalisering af humanitær bistand; opfordrer til større eftersøgnings- og redningskapacitet rettet mod mennesker i nød, til, at alle stater indsætter mere kapacitet og til, at den bistand, som private aktører og NGO'er yder i forbindelse med gennemførelsen af redningsaktioner til lands og til vands, anerkendes;

20. opfordrer til en robust udvikling og styrkelse af genbosætningsløsninger i den forhandlede aftale som et centralt element med henblik på lige ansvarsdeling gennem specifikke og koordinerede forpligtelser, der vil fastsætte eller øge genbosætningsprogrammernes omfang, størrelse og kvalitet, således at de årlige globale genbosættelsesbehov, som UNHCR har påpeget, vil blive opfyldt; opfordrer især EU's medlemsstater til at gøre deres del og til at intensivere deres engagement i denne henseende;

21. opfordrer indtrængende til, at retten til familiesammenføring respekteres fuldt ud, og insisterer på at få udviklet sikre og lovlige kanaler for flygtninge, ud over genbosætning, herunder humanitære korridorer, humanitære internationale visa, regionale ordninger for genbosætning og andre lovlige migrationsveje (såsom privat sponsorering, studievisa, stipendieordninger for flygtninge og fleksible visumordninger), således at flygtninge kan nå bestemmelsessteder, hvor der er passende og værdige betingelser;

22. opfordrer til, at alle lande underskriver, ratificerer og overholder til Gènevekonventionen om flygtnings retsstilling af 1951 og protokollen vedrørende flygtnings retsstilling af 1967;

Onsdag den 18. april 2018

23. fremhæver behovet for at udnytte denne mulighed til fuldt ud at udvikle et nyt og horisontalt kønsperspektiv i en kollektiv international flygtningeindsats, der tager hensyn til kvinders særlige behov for beskyttelse, herunder bekæmpelse af vold mod kvinder, og som i alle samfund fremmer kvinders evner og færdigheder inden for genopbygning og modstandsdygtighed, hvorved billedet af kvinder som kun ofre overvindes; opfordrer i denne forbindelse til fuld inddragelse af kvinder lige fra barndommen i form af adgang til uddannelse for piger, herunder i nødramte områder og konfliktområder, og til at lytte til deres synspunkter og tage hensyn til deres behov og virkelighed ved at inddrage dem i udformningen af politikker om og løsninger på flygtningekrisen, så disse bliver mere bæredygtige, fleksible og effektive;

Den globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration

24. insisterer på, at den globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration bør sætte mennesket i centrum og være baseret på menneskerettigheder samt bør give mulighed for langsigtede, bæredygtige og omfattende foranstaltninger til gavn for alle involverede parter på grundlag af princippet om partnerskab og et styrket samarbejde mellem oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene;

25. betragter aftalen som en enestående mulighed for at bringe sammenhængen mellem udvikling og migration på den globale politiske dagsorden; er overbevist om, at målene for bæredygtig udvikling udgør en samlet og omfattende ramme til at etablere sammenhængen mellem migration og udvikling;

26. minder om, at FN's generalsekretærs rapport med titlen "Making migration work for all" fremhæver, at der er en klar dokumentation, der viser, at migration til trods for reelle udfordringer er til fordel for både migranter og værtsamfund i økonomisk og social henseende og kan være en motor for økonomisk vækst og innovation; støtter på det kraftigste fastholdelsen af en positiv fortælling om migration og opfordrer til, at der iværksættes oplysningskampagner på EU-plan og internationalt plan, der henleder opmærksomheden på evidens og modvirker racistiske og fremmedfjendske tendenser i vores samfund;

27. opfordrer FN's medlemsstater til at mindske omkostningerne ved pengeoverførsler og til at tage dette spørgsmål op i de igangværende forhandlinger om aftalen;

28. understreger, at migration er blevet anerkendt som en proaktiv tilpasningsstrategi, en måde at sikre sit eksistensgrundlag mod fattigdom og en faktor, der bidrager til inklusiv vækst og bæredygtig udvikling;

29. er overbevist om, at det nu er på tide at samle alle elementer i FN's arkitektur, herunder Den Internationale Organisation for Migration (IOM), for at støtte den internationale indsats for at forvalte migration og styrke samarbejdet; finder det derfor dybt beklageligt, at den amerikanske regering har besluttet at indstille sin deltagelse i forhandlingerne om den globale aftale om sikker, ordentlig og regelmæssig migration; opfordrer EU til at udvise lederskab i denne proces og til at fordømme andre lande, som forlader forhandlingerne, eller som har held med at udvande indholdet i den endelige aftale; opfordrer EU til at leve op til sit ansvar som en global aktør og til at arbejde for at sikre en vellykket afslutning af forhandlingerne; insisterer på, at EU's medlemsstater er nødt til at udvise sammenhold og tale med én stemme til støtte for en international menneskerettighedsbaseret ordning for forvaltning af migration;

30. mener, at åbningen af flere lovlige veje for migration, herunder på grundlag af realistiske analyser af arbejdsmarkedets behov, vil modvirke den irregulære migration og føre til færre dødsfald, færre tilfælde, hvor smuglere misbruger irregulære migranter, og færre skrupelløse arbejdsgivere, der udnytter irregulære migranter;

31. opfordrer alle lande til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forhindre misbrug af menneskerettighederne og udnyttelse af migranterne på deres eget område, herunder af arbejdsgiverne; opfordrer med henblik herpå FN's medlemsstater til at underrette, ratificere og overholde den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, der blev vedtaget ved generalforsamlingens resolution 45/158 af 18. december 1990; understreger, at aftalen bør overholde og være i overensstemmelse med de internationale arbejdsstandarder, især de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen og de relevante ILO- og FN-konventioner om beskyttelse af vandrende arbejdstagere og deres familier;

32. understreger vigtigheden af at sikre tilstrækkelig støtte til frivillig tilbagevenden og reintegration af personer, som vender tilbage til deres hjemland; understreger, at børn kun bør sendes tilbage, når det tjener deres tarv bedst og sker på en sikker, bistået og frivillig måde, i hvilken forbindelse der anvendes rapporter med oplysninger om børnenes specifikke oprindelsesland og tilbydes langsigtet støtte med henblik på deres reintegration;

33. opfordrer FN's medlemsstater til at overveje at vedtage detaljerede nationale eller regionale handlingsplaner, fremme en tilgang, der involverer hele statsapparatet, med henblik på gennemførelsen af aftalens anbefalinger, så der kan tages fat på de forskellige dimensioner af migration, herunder udvikling, menneskerettigheder, sikkerhed, sociale aspekter, alder og køn, og tages hensyn til de politiske virkninger for sundhed, uddannelse, beskyttelse af børn, bolig, social integration, retlige anliggender, beskæftigelse og social beskyttelse;

Onsdag den 18. april 2018

34. tilslutter sig opfordringen i New York-erklæringen til en systematisk opfølgning og gennemgang af medlemsstaternes tilsagn om migration; erklærer sig parat til at blive knyttet til denne proces på EU-plan og støtter integrationen af migranter og andre interesser;

35. opfordrer Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at holde Parlamentet fuldt underrettet om alle trin i den proces, der leder frem til vedtagelsen af den globale aftale;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's Højkommisariat for Flygtninge, Den Internationale Organisation for Migration og De Forenede Nationer.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0119

Gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter: midtvejsevalueringen i 2017 og den fremtidige arkitektur for perioden efter 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter: midtvejsevalueringen i 2017 og den fremtidige arkitektur for perioden efter 2020 (2017/2280(INI))

(2019/C 390/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (ENI) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2306 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 230/2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 ⁽⁷⁾ (DCI-forordningen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹¹⁾ ("finansforordningen"),

⁽¹⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 335 af 15.12.2017, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85.

⁽⁷⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

⁽⁸⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95.

⁽⁹⁾ EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

⁽¹⁰⁾ EUT L 249 af 27.9.2017, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til Udenrigsudvalgets udtalelse af 18. april 2017 til Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af forordning (EF) nr. 2012/2002 og forordninger (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU (COM(2016)0605 – C8-0372/2016 – 2016/0282(COD))⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ("komitologiforordningen")⁽¹³⁾ ("komitologiforordningen"),
- der henviser til Kommissionens afgørelse C(2014)9615 af 10. december 2014 om oprettelse af Den Europæiske Unions regionale trustfond som reaktion på den syriske krise, "Madadfonden", og Kommissionens afgørelse C(2015)9691 af 21. december 2015 om ændring af afgørelse C(2014)9615,
- der henviser til Kommissionens afgørelse C(2015)7293 af 20. oktober 2015 om oprettelse af Den Europæiske Unions nødtrustfond for stabilitet og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og til fordrivelse af personer i Afrika og Kommissionens afgørelse C(2017)0772 af 8. februar 2017 om ændring af Kommissionens afgørelse C(2015)7293,
- der henviser til Kommissionens afgørelse C(2015)9500 af 24. november 2015 om koordinering af Unionens og medlemsstaternes tiltag gennem en koordinationsmekanisme — flygtningefaciliteten for Tyrkiet⁽¹⁴⁾, og Kommissionens afgørelser C(2016)0855 af 10. februar 2016⁽¹⁵⁾ og C(2017)2293 af 18. april 2017⁽¹⁶⁾ om faciliteten for flygtninge i Tyrkiet og om ændring af Kommissionens afgørelse C(2015)9500,
- der henviser til den Europæiske Revisionsrets forskellige betænkninger om EU's eksterne finansiering, navnlig særberetning nr. 18/2014 om EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning,
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 15. december 2017 med titlen "Midtvejsrevision af instrumenterne til ekstern finansiering" (COM(2017)0720) og de ledsagende arbejdsdokumenter om evaluering af den fælles gennemførelsesforordning (SWD(2017)0606), det europæiske naboskabsinstrument (SWD(2017)0602), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (SWD(2017)0463), instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred (SWD(2017)0607), partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (SWD(2017)0608), og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) (SWD(2017)0604),
- der henviser til eksterne evalueringer af de eksterne finansieringsinstrumenter⁽¹⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets igangværende procedurer om den fremtidige flerårige finansielle ramme (FFR) for perioden efter 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes (EPRS) vurdering med titlen "The EU external financing instruments and the post-2020 architecture",
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 24. november 2015 med titlen "årsrapport for 2015 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker for udvikling og ekstern bistand i 2014" (COM(2015)0578),
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 19. december 2016 med titlen "årsrapport 2016 om gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil i 2015" (COM(2016)0810),

⁽¹²⁾ Se beslutning A8-0211/2017.

⁽¹³⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽¹⁴⁾ EUT C 407 af 8.12.2015, s. 8.

⁽¹⁵⁾ EUT C 60 af 16.2.2016, s. 3.

⁽¹⁶⁾ EUT C 122 af 19.4.2017, s. 4.

⁽¹⁷⁾ Offentliggjort på Kommissionens websted: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil" (JOIN(2017)0021),
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2017 om revisionen af den europæiske konsensus om udvikling ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 "EU i et foranderligt globalt miljø – en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden" ⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. april 2014 om EU's samlede strategi og konsekvenserne for sammenhængen i EU's optræden udadtil ⁽²¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik ⁽²²⁾,
- der henviser til sin henstilling af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om Det Østlige Partnerskab, i tiden op til topmødet i november 2017 ⁽²³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Tyrkiet ⁽²⁴⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 15. februar 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Albanien ⁽²⁵⁾ og om Kommissionens 2016-rapport om Bosnien-Hercegovina ⁽²⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Montenegro ⁽²⁷⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Kosovo ⁽²⁸⁾, om Kommissionens 2016-rapport om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽²⁹⁾, og om Kommissionens 2016-rapport om Serbien ⁽³⁰⁾,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 6. februar 2018 med titlen "Et troværdigt udvidelsesperspektiv for landene på Vestbalkan og et øget engagement heri fra Den Europæiske Unions side" (COM(2018)0065),
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om lokale myndigheder og civilsamfundet: Europas engagement til støtte for en bæredygtig udvikling ⁽³¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2017 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018 ⁽³²⁾,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev offentliggjort i juni 2016 ⁽³³⁾,

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

⁽¹⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0026.

⁽²⁰⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 109.

⁽²¹⁾ EUT C 408 af 30.11.2017, s. 21.

⁽²²⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 110.

⁽²³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0440.

⁽²⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0306.

⁽²⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0036.

⁽²⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0037.

⁽²⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0094.

⁽²⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0262.

⁽²⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0263.

⁽³⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0261.

⁽³¹⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 25.

⁽³²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0408.

⁽³³⁾ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2017 om EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser,
 - der henviser til EU's strategi "Handel for alle",
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 9. november 2017 om gennemførelsen af EU's frihandelsaftaler (SWD(2017)0364),
 - der henviser til Udenrigsudvalgets kompetencer som korresponderende udvalg for al lovgivning, programmering og kontrol af tiltag, som gennemføres under ENI, IPA II, EIDHR, partnerskabsinstrumentet og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, og de politikker, der ligger til grund for disse tiltag (bilag V (I) i forretningsordenen),
 - der henviser til Europa-Kommissionens erklæring der er knyttet til forordningerne om oprettelse af eksterne finansieringsinstrumenter, hvori den forpligter sig til at deltage i strategiske dialoger med Parlamentet om Kommissionens programmering,
 - der henviser til forretningsordenen for udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelserne og holdningen i form af ændringsforslag fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Budgetudvalget (A8-0112/2018),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union stadig er verdens største udbyder af ekstern finansiering;
 - B. der henviser til, at eksterne finansieringsinstrumenter er den vigtige mekanisme, der støtter EU's indsats på globalt plan, og der henviser til, at EU's optræden udadtil har stadig større betydning for europæiske borgere;
 - C. der henviser til, at de eksterne finansieringsinstrumenter på grund af begrænsede ressourcer ofte strækkes til det yderste;
 - D. der henviser til, at Kommissionen i sin midtvejsrapport mener, at den nuværende eksterne instrumentstruktur generelt er egnet til formålet;
 - E. der henviser til, at en sammenlægning af instrumenter kan ikke være et mål i sig selv;
 - F. der henviser til, at EU har stået over for flere udfordringer ikke bare i sit nære nabo område, men også på den globale scene;
 - G. der henviser til, at EU's optræden udadtil skal prioritere imødegåelsen af kritiske globale udfordringer som fred og bæredygtig udvikling og anerkende, at fremme af menneskerettigheder for alle, retsstatsprincippet og demokrati med særlig fokus på ligestilling og social retfærdighed samt støtte til menneskerettighedsforkæmpere er afgørende for at nå disse mål;
 - H. der henviser til, at EU's eksterne finansieringsbistand er et vigtigt instrument til at støtte økonomiske reformer samt til at støtte demokratisk, politisk og institutionel konsolidering i partnerlande;
 - I. der henviser til, at der ikke er indført nogen lige og robust parlamentarisk kontrol af alle instrumenterne;
 - J. der henviser til, at der er et presserende behov for at øge synligheden af EU's bistand over for såvel borgerne i partnerlandene som i Unionen for bedre at kunne formidle fordelene ved EU's støtte; der henviser til, at investeringer i konkrete og håndgribelige projekter, som er lettere at få adgang til for befolkningen, og samtidig udarbejdelse af en effektiv og systematisk kommunikationsstrategi inden for de enkelte instrumenter derfor kan være af stor betydning i denne henseende;

Onsdag den 18. april 2018

- K. der henviser til, at strategisk kommunikation ofte konfronteres med eksterne udfordringer, herunder misinformationskampagner over for EU og medlemsstaterne, som kræver en yderligere indsats; der henviser til, at det derfor er af grundlæggende betydning at fremme objektiv, uafhængig og upartisk information og samtidig håndtere de retlige aspekter af det mediemiljø, hvori EU's instrumenter og aktioner indgår;
- L. der henviser til, at international handel er et af EU's vigtigste redskaber til at bistå lande i deres sociale og økonomiske udvikling samt til at forsvare og fremme menneskerettighederne, de grundlæggende værdier og retsstatsprincippet;
- M. der henviser til, at handelspolitikken i henhold til traktaterne bør bidrage til Unionens eksterne mål, herunder bæredygtig udvikling;
- N. der henviser til, at den samlede bistand, der er programmeret under ENI (15.4 mia. EUR), IPA II (11.7 mia. EUR), instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred (2.5 mia. EUR), EIDHR (1.3 mia. EUR) og partnerskabsinstrumentet (1 mia. EUR), beløber sig til 32 mia. EUR for perioden 2014-2020;
- O. der henviser til, at IPA II er blevet anvendt i forvaltningen af migration;
- P. der henviser til, at EIDHR og navnlig instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, er underlagt retspraksis i artikel 209 og artikel 212 i TEUF, hvori det fastsættes, at "hovedmålet for Unionens politik på dette område er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen";
- Q. der henviser til, at Kommissionen er ansvarlig for identifikation, udformning, gennemførelse, overvågning og evaluering af EU's bistand under disse instrumenter; der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten er ansvarlig for at sikre, at der er kontinuitet og sammenhæng i EU's eksterne politikker, bl.a. gennem instrumenterne; der henviser til, at Parlamentet er ansvarligt for demokratisk overvågning og kontrol og som medlovgiver i den fælles beslutningsprocedure;
- R. der henviser til, at den dobbelte karakter af embedet som næstformand for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik betyder, at indehaveren skal spille en central rolle i den politiske koordinering af Unionens bistand under instrumenterne;
- S. der henviser til, at forskellige projekter og tilskud under de nuværende instrumenter ikke kan evalueres fuldt ud, da de stadig er i de tidlige stadier af gennemførelsen; der henviser til, at nogle mål af natur er kvalitative og vedrører lovgivning, praksis og holdninger, som ikke er lette at måle kvantitativt;
- T. der henviser til, at Kommissionen i sin midtvejsrapport anfører, at det er vanskeligt at måle instrumenternes samlede effektivitet med hensyn til at opfylde deres mål, til dels fordi det er vanskeligt at udforme egnede overvågnings- og evalueringssystemer på instrumentniveau (s. 10); minder om, at Revisionsretten har konstateret alvorlige mangler i EuropeAids evalueringssystem i sin særberetning nr. 18/2014;
- U. der henviser til, at den fælles gennemførelsesforordning indeholder vigtige bestemmelser om udvikling og principperne for bistanseffektivitet såsom afbinding af bistand og anvendelse af partnerlandenes egne institutioner, systemer og procedurer;
- V. der henviser til, at de nuværende administrative procedurer ofte indebærer for store bureaukratiske byrder for potentielle modtagere, hvilket gør det vanskeligt for mindre civilsamsfunds- og arbejdsmarkedsorganisationer at involvere sig i projektudvikling og -gennemførelse, da de ofte mangler den viden og administrative kapacitet, som skal til for at frembringe berettigede og vellykkede forslag;
- W. der henviser til, at forordningerne om oprettelsen af de eksterne finansieringsinstrumenter (EF'er) fastsætter, at Kommissionen skal tillægges gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011, og til, at disse forordninger også fastsætter, at Kommissionen i denne forbindelse vil blive bistået af udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde;

Onsdag den 18. april 2018

- X. der henviser til, at udkast til gennemførelsesretsakter skal fremsendes til Rådet og Parlamentet, på samme tid som de fremsendes til medlemmerne af udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, og der henviser til, at det i disse udvalgsforretningsorden fastsættes, at udkast til gennemførelsesretsakter skal fremsendes til medlemmerne af udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde senest 20 kalenderdage inden det pågældende udvalgsmøde; der henviser til, at udkast til gennemførelsesretsakter derfor bør fremsendes til Parlamentet senest 20 kalenderdage inden disse møder, og der henviser til, at skriftlige procedurer for vedtagelse af udkast til gennemførelsesretsakter er en undtagelse fra denne regel i behørigt begrundede tilfælde;
- Y. der henviser til, at udarbejdelsen af gennemførelsesretsakter indebærer en forberedende fase internt i Kommissionen – herunder en tværtjenstlig høring – af betydelig længde, som normalt strækker sig over flere måneder;

Midtvejsevaluering

1. bemærker, at Kommissionens midtvejsevaluering viste, at de nuværende instrumenter generelt er egnet til formålet;
2. beklager, at mængden af EU-finansiering under udgiftsområde 4 i den nuværende FFR samt den manglende fleksibilitet og sammenhæng i samme vidner om EU's begrænsede ambitioner om at fungere som en reel global aktør; bemærker dog, at mange af de partnerlande og temaer, som EU's EFF'er er rettet imod, har oplevet positive fremskridt, hvilket er bevis på EFF'ernes relevans og betydning;
3. er imidlertid bekymret over nogle konstateringer, herunder manglende politisk vejledning og overordnet vision, inkonsekvent gennemførelse af EU's værdier og partnerskabsprincipper, det langsomme eller manglende fremskridt i forhold til målene for sociale og retlige reformer i det bredere naboskabsområde samt fraværet af solid overvågning og evaluering og begrænset fleksibilitet;
4. beklager, at der ikke findes noget dokument med en klar vision, der præciserer synergierne mellem instrumenterne, og hvordan disse passer ind i en global, overordnet EU-udenrigspolitisk strategi;
5. er bekymret over, at EU og dets instrumenter står over for betydelige udfordringer, herunder politiske kompromiser mellem fremme af værdier og rettigheder og kortsigtede sikkerhedsinteresser, fremkomsten af nye aktører inden for global ledelse og internationale finansielle institutioner, talrige voldelige globale konflikter i hele verden, herunder ustabilitet i EU's direkte nabolande, både mod øst og mod syd, samt en mere og mere aggressiv og virkningsfuld russisk politik fra Ruslands side;
6. bemærker, at EU's trustfonde blev skabt for at tage hånd om de grundlæggende årsager til migration; beklager, at bidragene fra EU's budget til EU's trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet har reduceret den overordnede kohærens, den langsigtede vision og virkningen af EU's indsats, understreger endnu en gang, at nye prioriteter skal finansieres med nye bevillinger; beklager dybt, at Europa-Parlamentet ikke blev hørt formelt eller anmodet om at give sin godkendelse på noget tidspunkt i beslutningsprocessen i forbindelse med erklæringen om Tyrkiet;
7. gentager behovet for at instrumenterne skal kunne supplere og tilpasses en lokal sammenhæng samt være i stand til at reagere hurtigt og effektivt på nye og uforudsete udfordringer uden at tabe deres oprindelige mål af syne;
8. beklager, at instrumenterne ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistanden i de tilfælde, hvor et modtagerland (navnlig hvor der er anvendt indirekte forvaltning i forhold til modtagerlandet – IMBC) ikke overholder grundlæggende principper som demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne;
9. bemærker, at EU's udviklingsbistand (officiel udviklingsbistand, ODA) ikke har nået FN's mål på 0,7 %; opfordrer derfor til en forøgelse af de ressourcer, der er til rådighed til udviklingsbistand, for at opfylde forpligtelserne i 2030-dagsordenen;

Onsdag den 18. april 2018

IPA II

10. tilskynder til bestræbelser på at gøre IPA II mere strategisk relevant på langt sigt og levere konkrete resultater gennem modtagerspecifik planlægning og en sektorbaseret tilgang; mener, at en sådan tilgang ville bidrage til at reducere den enorme ophobning af uudnyttede midler fra IPA I og II i Tyrkiet som følge af den ineffektive indirekte forvaltning i forhold til modtagerlandet samt ringe absorptionsevne;

11. er dybt bekymret over Tyrkiets tilbagegang med hensyn til retsstatsprincippet og demokrati trods de 4,5 milliarder EUR, som er programmeret under IPA II for den nuværende FFR-periode; anerkender, at det nuværende tiltrædelsesperspektiv for Tyrkiet bidrager til den udbredte usikkerhed over værdien af IPA II i landet; bemærker, at IPA-midlerne er blevet anvendt til at finansiere forpligtelser i henhold til erklæringen om Tyrkiet;

12. bemærker de varierende udviklingsstadier i flere lande på Vestbalkan under den langsigtede bistand fra IPA II; bemærker, at IPA II-bistanden kun havde en begrænset indvirkning på gennemførelsen af reformerne, navnlig hvad angår retsstatsprincippet, offentlig administration og bekæmpelse af korruption;

13. bemærker, at der stadig er svagheder i kvaliteten af indikatorerne i landeprogrammer og aktionsdokumenter;

14. fremhæver behovet for at kunne suspendere eller omlægge IPA II-midler i tilfælde, hvor en grundig analyse fra Kommissionen viser, at partnerlande systematisk ikke har opfyldt deres forpligtelser eller udviser alvorlig politiske tilbagegang; beklager, at sådanne foranstaltninger tidligere har været hæmmet af en systemisk og politisk manglende evne til at handle;

15. bemærker, at der findes en resultatramme, men beklager, at resultaterne endnu ikke er blevet behandlet og belønnet; opfordrer i denne henseende til, at der i højere grad arbejdes på at forbedre rammen, også under hensyntagen til tilfælde af negative resultater og en efterfølgende nedgang i midlerne;

16. gentager betydningen af IPA II som EU's vigtigste finansieringsinstrument til førtiltrædelsesfinansiering af centrale sociale, økonomiske, politiske og institutionelle reformer på prioriterede områder med henblik på at bringe lande i overensstemmelse med den gældende EU-ret; bemærker, at sådanne reformer også kan bidrage til den regionale sikkerhed på lang sigt; glæder sig over, at IPA II har fået et øget strategisk fokus, men understreger, at finansieringen under IPA II skal være ambitiøs og fremadrettet og skal modsvare de faktiske behov, forpligtelser og ønsker i forbindelse med tiltrædelsesprocessen og EU-medlemskab; minder i denne forbindelse om, at finansieringen bør anvendes i overensstemmelse med de specifikke mål vedrørende instrumentet;

17. anerkender, at civilsamfundsfaciliteten under at IPA II yder afgørende støtte til lokale civilsamfundsorganisationer; understreger, at forpligtelserne ikke svarer til de reelle behov på stedet; opfordrer i denne forbindelse til mere komplementaritet mellem IPA II og aktioner under andre instrumenter, navnlig EIDHR og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred; bemærker, at dette kræver mere koordinering i både planlægnings- og programmeringsfasen;

18. mener, at den sektorbaserede tilgang er gyldig, men beklager, at der ikke er noget klart ejerskab med hensyn til projekterne som følge af fragmenterede ansvarsområder; bemærker, at indirekte forvaltning overordnet set har forbedret ejerskabet af programmerne, men også har medført faldende effektivitet gennem større forsinkelser i gennemførelsen;

19. glæder sig over initiativer til at oprette systemer til bedre overvågning og måling af resultater, herunder gennem sektorbaserede overvågningsudvalg, interne retningslinjer og udvikling af et nyt informationsstyringssystem (OPSYS);

Onsdag den 18. april 2018

ENI

20. glæder sig over den støtte til strukturreformer, der ydes i form af programmeret bistand, og understreger ENI's særlige karakter, der gør det muligt for EU at udarbejde skræddersyede politikker tilpasset partnerlandenes særlige behov;

21. er enig i Kommissionens vurdering af, at forekomsten af et reelt finansieringsinstrument til nabolandene har givet et konkret bevis på den politiske betydning, som EU tillægger relationerne til naboskabsområdet og den økonomiske integration med og i regionen;

22. anerkender, at de nuværende udfordringer og behov i naboskabsområdet samt uoverensstemmelser mellem målsætninger, interesser og finansielle ressourcer har lagt et alvorligt pres på ENI's budget og menneskelige ressourcer, og fremhæver behovet for mere fleksibilitet;

23. er bekymret over, at ENI-midlerne er blevet mere effektive blandt de partnerlande, som i mindre grad arbejder med reformer, og fortsat er en udfordring, men nødvendige i politisk følsomme sammenhænge og konfliktsituationer, navnlig med hensyn til fremme af de fælles værdier for demokrati og menneskerettigheder; beklager, at princippet om "mere for mere" og en tilgang baseret på incitamenter ikke er blevet anvendt effektivt, og at lande, som ikke opfylder deres forpligtelser til menneskerettigheder og demokratiske reformer, har nydt godt af øget finansiell bistand inden for den seneste programmeringsperiode;

24. gentager, at naboskabsområdet har stået over for hidtil usete udfordringer siden 2014 som følge af det stigende antal mangeårige og nye udfordringer, såsom Ruslands ulovlige indlemmelse af Krimhalvøen og konflikten i det østlige Ukraine, krisen i Syrien, situationen i Libyen, radikalisering og terrorisme, ungdomsarbejdsløshed og migrationsudfordringen;

25. er bekymret over, at disse udviklingstendenser samt forskellene mellem målene, såvel EU's som partnerlandenes interesser og de disponible finansielle ressourcer har strakt dette instruments finansielle kapacitet til grænsen og samtidig fremhævet behovet for mere fleksibilitet;

26. understreger, at EU's værdier og principper, herunder demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og effektive, pålidelige og gennemsigtige offentlige institutioner er lige så meget i naboskabssamfundenes som vores egen interesse med hensyn til stabilitet, sikkerhed og fremskridt; glæder sig over den støtte til strukturreformer, der ydes under programmeret bistand; mener, at gennemførelsen af differentieringsprincippet har gjort det muligt for EU at tilpasse sin støtte til partnerlandenes behov og ambitioner;

27. bemærker bidragene under ENI til Mahad-fonden og nødtrufonden for Afrika;

28. understreger behovet for større koordinering mellem regionale og bilaterale programmer og investeringsfaciliteter for bedre at støtte og fremme udviklingen i den private sektor; bemærker, at mangler vedrørende den manglende fælles programmering med medlemsstaterne er forbedret ganske lidt;

29. glæder sig over overvågningen af ENI's bistand gennem resultatorienterede overvågningssystemer (ROM); beklager, at der ikke findes nogen konsekvente overvågnings- og evalueringssystemer på instrumentniveau;

30. understreger, at den handelsrelaterede tekniske støtte og økonomiske bistand, som ydes under den europæiske naboskabspolitik (ENP) til EU's nære partnere ved dets sydlige og østlige grænser, udgør et vigtigt bidrag til den demokratiske udvikling i disse regioner; bemærker, at midlerne under ENI kan anvendes til at lette samhandelen og som sådan kan være et supplement til den eksisterende EU-finansiering til aftalen om handelslettelser, som i højere grad bør sikre mellem- og langsigtet politisk stabilitet;

IcSP

31. erkender, at den primære merværdi af instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, er dens hurtighed og fleksibilitet, når det drejer sig om at håndtere konflikter, og de mange forskellige civile aktører, som EU kan samarbejde med; minder om, at instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, er det eneste EU-instrument til civil konfliktforebyggelse, herunder mægling, dialog og forsoning;

Onsdag den 18. april 2018

32. bemærker problemerne med at indsamle data og måle resultaterne af aktioner under instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, idet vanskelighederne for begge deles vedkommende kan skyldes problemer med at vurdere politiske resultater og tilknytning af resultater til aktioner under instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, når de følges op med samtidige aktioner under andre instrumenter, og problemer med adgangen til konfliktramte områder;

33. bemærker, at behovet for konfliktforebyggelse og håndtering af sikkerhedsmæssige udfordringer er steget drastisk i den seneste tid; mener, at der er behov for forsoning, mægling og dialoginitiativer i mange lande, der har været ramt af krig; understreger behovet for en øjeblikkelig indsats i forbindelse med kriser og konflikter; understreger behovet for at øge de midler, der er til rådighed til sådanne initiativer, betydeligt; noterer sig, at ændringen af instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, i november 2017 har til formål at styrke sikkerhedskapaciteten i tredjelande med henblik på yderligere at fremme stabilitet, sikkerhed og bæredygtig udvikling; bemærker, at instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, fungerer som en sidste udvej eller som forløber for længerevarende aktioner finansieret under andre instrumenter;

34. bemærker, at instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, er i de tidlige stadier af at bekæmpe cybertrusler på globalt plan; opfordrer til, at der i højere grad fokuseres på cybersikkerhed, herunder gennem en konsekvent strategi, der gælder for alle EU's eksterne aktioner; opfordrer til en tilsvarende stigning i de midler, der tildeles cybersikkerhed under instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, som det korrekte instrument til håndtering af sådanne trusler;

35. bemærker, at samarbejdet med aktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og operationer og missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) samt EU's humanitære bistand er øget;

EIDHR

36. understreger merværdien af EIDHR's verdensomspændende holistiske tilgang trods dets relativt lave budget og civilsamfundsorganisationers betydning i forhold til at nå målsætningen samt det unikke, der ligger i at være det eneste instrument, som EU kan benytte til at støtte civilsamfundsaktioner, uanset indblanding fra myndighederne i de stater, der berøres af sådanne aktioner;

37. bemærker, at EIDHR i den nuværende periode er blevet anvendt mere fleksibelt og på en mere komplementær måde end i den foregående periode og reagerer hurtigere på nye menneskerettigheds- og demokratikriser; glæder sig over komplementariteten med finansieringen fra andre kilder som Den Europæiske Demokratifond, som øger effektiviteten af EIDHR's finansiering i hastetilfælde; glæder sig over det øgede fokus på menneskerettighedsforkæmpere, herunder gennem nødfonden i EU-delegationerne, og oprettelsen og driften af EU's mekanisme for menneskerettighedsforkæmpere ProtectDefenders.eu; understreger, at processen med indkaldelse af forslag er lang, upraktisk og for konkurrencepræget;

38. bemærker endvidere fordelene ved mekanismen ProtectDefenders.eu, som er gennemført af civilsamfundet og har været af afgørende støtte for en lang række menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer indtrængende til, at sådanne mekanismer fortsat støttes;

39. er bekymret over vanskelighederne i forbindelse med integrering af menneskerettigheder og demokratiske værdier gennem geografiske programmer, og over den ringere EU-støtte til civilsamfundsorganisationer, der fører til øget pres på EIDHR på et tidspunkt hvor der bliver stadig mindre plads til civilsamfundet på verdensplan;

40. tror på, at EU skal udvise lederskab og ambitioner ved at indføre en overordnet politik for effektivisering af støtten til demokrati i alle eksterne relationer; mener derfor, at finansieringen til demokratisk støtte skal øges i overensstemmelse dermed, navnlig i lyset af de nuværende angreb på demokratiet på verdensplan; fastholder, at det er nødvendigt at sikre, at udgifterne til målsætning nr. 1 for den landebaserede støtteordning effektivt når frem til de menneskerettighedsforkæmpere, som er udsat for den største risiko; opfordrer i denne henseende indtrængende EU's delegationer til at anvende al den støtte, der er behov for;

41. anerkender, at evalueringen af EIDHR's aktioner er en udfordring på grund af de manglende strategiske og operationelle indikatorer; bemærker, at der også opstår udfordringer med evalueringen, fordi den store støtte til civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere forståeligt nok udbetales fortroligt for at beskytte modtagernes identitet og sikkerhed;

42. gentager merværdien af EU's valgobservationsmissioner, et område, hvor EU er førende på globalt plan; glæder sig over, at antallet af overvågnings- og opfølgingsmissioner for at tage højde for valgobservationsmissioners henstillinger er steget;

Onsdag den 18. april 2018

Partnerskabsinstrumentet

43. understreger, at partnerskabsinstrumentet er udtænkt specifikt til at fremme tematiske EU-interesser og gensidige interesser med tredjelande med henblik på at opbygge alliancer og fremme samarbejdet med nuværende og nye partnere; bemærker, at partnerskabsinstrumentet i praksis anvendes som sidste udvej og anvendes, når det anses for at være det eneste instrument, som kan fremme opfyldelsen af EU's politiske dagsorden og tackle globale udfordringer;

44. bemærker, at partnerskabsinstrumentet - i sammenligning med tidligere instrumenter - har været i stand til at indlede mere samarbejdsbaserede dialoger med tredjelande, herunder strategiske partnere og lande, der er kommet ud over stadiet med bilateral udviklingsbistand, samt forskellige internationale fora, men mener, at øgede ressourcer og input fra politiske tjenester er nødvendige for at sikre, at de deltager fuldt ud i at designe, programmere og gennemføre aktionerne, samt forbedrer den aktive rolle, som EU's delegerationer spiller med hensyn til at formulere aktionerne;

45. er fortalende for at øge synligheden af partnerskabsinstrumentets mål og viden om og forståelsen af dem, navnlig i EU's institutioner;

46. bemærker med beklagelse, at evalueringen hindres af, at der ikke er oprettet noget centralt register for aktionsdokumentering på grund af den sene vedtagelse af en resultatramme og den ufærdige karakter af de fleste projekter;

Den fælles gennemførelsesforordning

47. minder om, at EU's eksterne finansieringsinstrumenter er et komplekst sæt af værktøjer til at støtte og styrke EU's indsats på den internationale scene, og at deres komplekse struktur koordineres gennem den fælles gennemførelsesforordning; gentager, at den fælles gennemførelsesforordning skal opfylde kriterierne for budgetkontrol og demokratisk overvågning; beklager, at den fælles gennemførelsesforordnings meget komplekse og restriktive karakter hindrer en effektiv udnyttelse af Unionens midler, og forhindrer en rettidig reaktion på nye udfordringer og partners behov; beklager, at fælles regler ikke har ført til fælles programmering af bistand blandt instrumenterne;

48. bemærker, at den fælles gennemførelsesforordning blev oprettet med henblik på harmonisering, en mere enkel gennemførelse, større fleksibilitet, sammenhæng og konsekvens samt effektiv anvendelse af Unionens ressourcer og på en smidig og komplementær tilgang til gennemførelsen af alle instrumenter;

49. mener, at tilstrækkelig tid er afgørende for, at Parlamentet kan udøve sine kontrolbeføjelser på korrekt og behørig vis for så vidt angår udkast til gennemførelsesretsakter; mener, at i betragtning af den tid, det tager at forberede udkastene til gennemførelsesretsakter, inden de når udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, kan den manglende overholdelse af fristen på 20 dage for indgivelse af dokumenter til Parlamentet og Rådet i den sidste fase af vedtagelsen af gennemførelsesretsakten ikke berettiges; beklager derfor, at fristen på 20 kalenderdage ikke altid respekteres, og mener, at dets kontrolbeføjelse er forringet; opfordrer til, at alle udkast til gennemførelsesforanstaltninger forelægges mindst 20 dage i forvejen, og opfordrer Kommissionen til at ændre forretningsordenen for udvalgene vedrørende ENI, IPA II, EIDHR, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, partnerskabsinstrumentet og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde med henblik på at forlænge denne frist for indgivelse på 20 dage og dermed lette Parlamentets kontrolbeføjelser;

50. beklager, at synligheden af EU's eksterne finansieringspolitik synes at være begrænset i en sammenhæng, hvor tredjepartsaktører aktivt søger at undergrave EU's udenrigspolitik gennem misinformation;

Anbefalinger for 2017/2018-2020

51. opfordrer til, at EU og universelle værdier og menneskerettigheder forbliver i centrum af alle EU's eksterne aktioner;

52. opfordrer til øget synergi og sammenhæng mellem alle instrumenterne under udgiftsområde 4 samt bedre koordination med medlemsstaternes bilaterale støtteprogrammer og om muligt andre donorer; opfordrer i denne henseende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke deres samarbejde og koordinering, herunder med civilsamfundsorganisationer og lokale aktører, og til at opfylde deres ansvar i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);

Onsdag den 18. april 2018

53. opfordrer til oprettelse af solide, konsekvente og gennemsigtige overvågnings- og evalueringsmekanismer; gentager, at sådanne mekanismer vil gøre det muligt at spore konkrete fremskridt med afgørende reformrelaterede mål i nabolandene, som især er vigtige, hvor sådanne reformer er gået i stå eller på anden vis er forsinket;
54. opfordrer til procedurer og systemer for øget parlamentarisk kontrol og tilsyn, der er konsekvente for alle instrumenter; anbefaler at øge gennemsigtheden ved at skabe en fælles gennemsigtig offentlig database for projekter og aktioner;
55. understreger behovet for at yde yderligere finansielle ressourcer og uddannelsesstøtte til civilsamfundsorganisationer; fastholder, at det haster med at træffe foranstaltninger for at mindske den bureaukratiske byrde og de proceduremæssige hindringer, som civilsamfundsorganisationer står overfor, navnlig lokale civilsamfundsorganisationer; opfordrer til, at specifikke budgetposter tildeles kapacitetsopbygning for civilsamfundsorganisationer med henblik på at øge deres mulighed for at få adgang til finansiering; beklager, at spørgsmålet om manglen på civilsamfundsorganisationernes deltagelse i programmeringen og gennemførelsen af eksterne instrumenter ikke har været rejst i Kommissionens midtvejsrapport; opfordrer Kommissionen til at indarbejde en mere strategisk inddragelse af civilsamfundsorganisationer i alle eksterne instrumenter og programmer, således som både Rådet og Parlamentet har anmodet om;
56. støtter mere direkte og aktiv fremme af EU's politikker, finansielle bistand og synlighed;
57. gentager sin holdning om, at der skal indføres mulighed for at overføre uudnyttede midler i ENI eller IPA II inden for en ramme på højst 10 % af de oprindelige bevillinger for hvert instrument med henblik på at øge kapaciteten til at reagere på uforudsete begivenheder, samtidig med at målsætningerne i de relevante ENI- og IPA II-forordninger fastholdes;

IPA II

58. støtter principperne i artikel 21 TEU og anbefaler at lægge større vægt på styrkelsen af de demokratiske institutioner, bekæmpelsen af korruption og reformer af den offentlige administration, styrkelsen af retsstatsprincippet og god regeringsførelse samt forbedringer i en konsekvent gennemførelse af menneskerettighederne og mindretallets rettigheder; opfordrer til mere støtte til reformer i de sektorer, som er relevante for tiltrædelsesprocessen, samt stimulering af det regionale samarbejde med henblik på at supplere EU's udvidelsespolitik;
59. anbefaler at gøre det muligt at overføre midler til civilsamfundet, når statslige myndigheder er uvillige til at opfylde EU's erklærede mål eller er uvillige til at samarbejde om instrumentets generelle og specifikke mål; opfordrer Kommissionen til at ændre eller suspendere støtten til lande, der i alvorlig grad overtræder EU's grundlæggende værdier, herunder de grundlæggende Københavnskriterier; opfordrer til at lette den administrative byrde for modtagere fra civilsamfundsorganisationer, der søger om EU-støtte;
60. kræver, at Parlamentet inddrages, hvis en suspension af midler eller væsentlige ændringer i de maksimale vejledende tildelinger overvejes;
61. insisterer på et stærkt ejerskab hos modtagerne, fra programmering til overvågning og revision; opfordrer Kommissionen til at yde målrettet bistand til nationale revisionsmyndigheder med hensyn til metode, planlægning, ansættelse uddannelse og tilsyn;
62. anbefaler større støtte til de nationale myndigheder, som er ansvarlige for donorkoordinering, og som har en ringe kapacitet, men viser politisk vilje til at nå målsætningerne; beklager den manglende gennemsigthed med hensyn til disse midlers absorptionskapacitet;
63. opfordrer til at kanalisere midler til sektorer, der har gjort en dokumenteret indsats for at undgå kroniske forsinkelser, som er forekommet under indirekte forvaltning i forhold til modtagerlande, primært i Tyrkiet;
64. opfordrer til øget synlighed af IPA II i regionen i betragtning af udvidelsespolitikens afgørende betydning for EU, f.eks. gennem passende målrettede kommunikations- og informationskampagner i nationale, regionale og lokale medier eller andre midler, alt efter hvad der synes hensigtsmæssigt, med minimumskrav og overvågning deraf som fastsat af Kommissionen i tæt samarbejde med modtagerne; støtter målrettet modpropaganda og strategisk kommunikation, navnlig når EU's image og interesser er på spil og undergraves;

Onsdag den 18. april 2018

65. anbefaler, at der gøres brug af IPA-midlerne til at skabe kanaler for kommunikation for virksomheder, navnlig SMV'er, i både medlemsstaterne og førtiltrædelseslandene med henblik på at skabe stærke handelsforbindelser mellem de respektive områder, hvilket vil være meget nyttigt med henblik på at forberede modtagerlandene på tiltrædelse til det indre marked;

66. gentager den finansielle belønning til de lande, som gør fremskridt, som fastsat i IPA II-forordningen;

67. mener, at fleksibilitet og brug af finansiering til håndtering af specifikke krisesituationer skal stemme overens med instrumentets vigtigste prioriteter og de grundlæggende elementer i udvidelsesstrategien og tiltrædelsesprocessen, som fortsat skal være det vigtigste fokus for IPA II;

68. opfordrer til bedre koordinering og flere synergier under planlægningen og programmeringen i IPA II med aktioner under andre instrumenter, navnlig EIDHR og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, for at sikre sammenhæng og øge komplementariteten både internt blandt egne målsætninger og programmer og over andre EF'er;

ENI

69. understreger behovet for et overordnet strategidokument for gennemførelsen af ENI, som tilpasser bistanden til den overordnede politiske ramme, og for en bedre koordinering med andre instrumenter; understreger, at prioriteterne i ENI-programmeringen også bør omfatte socioøkonomisk udvikling, unge og bæredygtig forvaltning af energiressourcer;

70. beklager, at den flerårige programmering allerede fandt sted for størstedelen af modtagerne i løbet af 2017, inden midtvejsrevisionen af bistanden i disse lande er afsluttet; minder om, at Parlamentet gav sine anbefalinger til programmeringen under en strategisk dialog med Kommissionen i april 2017;

71. understreger den politiske synlighed og indflydelse, som ENI giver EU i nabolandsområdet, både mod øst og mod syd, som et særskilt finansieringsinstrument;

72. opfordrer til, at den eksisterende finansielle balance i fordelingen af midlerne mellem EU's sydlige og østlige nabolande oprettholdes;

73. understreger den indbyrdes forbindelse mellem stabilisering, støtte til demokratisering, konfliktforebyggelse og -løsning, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, uddannelse samt socioøkonomisk udvikling; understreger betydningen af projekter, der støtter unge i deres uddannelse og beskæftigelsesegnethed;

74. gentager, hvor vigtigt det er at kunne reagere hurtigere på udfordringer;

75. understreger, at investeringer i stabilisering og udvikling af lande i nabolandsområdet også bidrager til at løse problemer som migration, terror, lokale konflikter og økonomisk ustabilitet, som på langt sigt vil være en fordel for EU som helhed;

76. understreger, at de specifikke udfordringer i nabolandsområdet kræver en integreret og omfattende tilgang baseret på modtagernes forskellige behov og situationer, herunder gennem synergier med andre EF'er og på tværs af Unionens politikker; understreger, at en af de vigtigste opgaver er en hurtig gennemførelse af associeringsaftalerne og de vidtgående og brede frihandelsområder samt alle dermed forbundne reformer, som skal støttes af passende finansiering fra EU's side;

77. gentager betydningen af dybere fælles programmering med medlemsstaterne ud over de store fremskridt, som er sket med fælles analyser, koordinering og konsensusopbygning om donorprioriteter; opfordrer indtrængende til at forbedre donorernes koordinering, navnlig ved at kombinere med midler fra andre EU-instrumenter, andre donorer og internationale finansielle institutioner for at støtte den økonomiske overgang og stabilitet i partnerlandene;

78. er bekymret over, at instrumentets indsats og finansielle kapacitet er blevet strakt til det yderste; beklager, at den interne ekspertise i form af politisk og geopolitisk risikoanalyse ikke blev taget i betragtning på planlægningsstadiet i tilstrækkelig grad;

Onsdag den 18. april 2018

79. konkluderer, at det i lyset af de aktuelle udfordringer i naboskabsområdet muligvis bliver nødvendigt at øge de vejledende finansielle bevillinger ved hjælp af lovgivningsmæssige ændringer;

80. gentager, at målsætningen for midler programmeret under ENI skal opfyldes, når sådanne midler skiftes til andre modaliteter såsom trustfonde, og at parlamentarisk kontrol og tilsyn er nødvendigt og aldrig må omgås;

81. opfordrer til en øget inddragelse af civilsamfundet i identificeringen af behov;

82. opfordrer til at gøre fuld brug af konditionalitet og incitamentbaserede mekanismer, der støtter politiske og økonomiske reformer, hvor der er behov, og som er forbundet med reformer og strategiske mål; beklager, at ENI ikke har været i stand til at tilvejebringe tilstrækkelige incitamenter til de lande, som afholder sig fra at deltage i politiske reformer; opfordrer til effektiv overvågning af ENI på instrumentniveau;

83. er bekymret over ødelæggelsen og konfiskeringen af EU-finansieret bistand i tredjelande; opfordrer til at gøre en endnu større indsats for at forbedre EU's strategiske kommunikation og synlighed i naboskabslandene;

Instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred

84. opfordrer til en bedre indsats for at fremme indflydelsen af instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, gennem regelmæssige strategiske dialoger med partnere og internationale organisationer; anmoder i denne forbindelse om at sikre samfinansiering fra andre vigtige donorer, som har en interesse i udfaldet af relevante aktioner;

85. opfordrer til en forbedret strategisk ramme og synergier mellem instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, samt opfølgende skridt fra andre instrumenter og aktører;

86. opfordrer til mere samarbejde mellem andre internationale organisationer, regeringer og EU's institutioner for at imødegå nye trusler, som f.eks. inden for hybride konflikter og cybersikkerhed, hvor ekspertisen fra Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) kan udnyttes;

87. anbefaler en mere strategisk udnyttelse af mæglingskapaciteten hos instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, ikke kun i konflikter med lokal betydning, men også for at støtte fredsprocessen og dialog i eksisterende eller nye konflikter med global betydning, og opfordrer til bedre tidlige varslingsystemer og konfliktanalyseværktøjer, der giver mulighed for bedre forebyggelse og fredsopbygning;

88. understreger, at dette instrument fremover giver Unionen mulighed for at finansiere uddannelsestiltag og levering af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe (såsom it-systemer, hospitaler osv.), til tredjelandes væbnede styrker med henblik på at opfylde presserende behov, på kort og mellemlang sigt, som led i opfyldelsen af målsætninger inden for bæredygtig udvikling;

EIDHR

89. gentager den grundlæggende betydning af at støtte og fremme demokrati og menneskerettigheder i tredjelande, herunder beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, uanset indblanding fra myndighederne i tredjelande;

90. noterer sig EIDHR's effektivitet og betydning i denne henseende, idet det virker i en situation, hvor civilsamfundets råderum indskrænkes; fastholder, at der fortsat er behov for øremærkede midler til menneskerettigheder og demokrati, og at der ikke må skæres ned på støtten hertil; opfordrer endvidere til, at det overvejes at øge finansieringen til akut bistand til menneskerettighedsforkæmpere, og til, at adgangen til sådanne midler promoveres effektivt;

91. gentager, at EIDHR's anvendelsesområde ikke bør begrænses, og at EIDHR ikke blot bør bruges som et instrument til at udfylde lakuner, som andre instrumenter har efterladt, men at målet fremme af demokrati og menneskerettigheder bør være et klart og strategisk mål i sig selv;

Onsdag den 18. april 2018

92. opfordrer Kommissionen til at finde løsninger på begrænsningen af civilsamfundets råderum og det stigende antal tilfælde af menneskerettighedskrænkelser og undertrykkelse, f.eks. ved at øge de tilgængelige midler til globale, reaktive programmer som EU-mekanismen for menneskerettighedsforkæmpere ProtectDefenders.eu; opfordrer EU til fortsat at støtte menneskerettighedsforkæmpere, navnlig dem, der er i fare, og civilsamfundet samt marginaliserede grupper såsom kvinder, oprindelige folk, romaer, LGBTI-personer, personer med handicap, børn og ældre;

93. anbefaler øget strategisk planlægning i forbindelse med politisk vejledning fra EU's myndigheder og sammenhæng med de andre instrumenter, især i de lande, der oplever en tilbagegang for menneskerettigheder og demokratiske standarder, for at bekæmpe den globale tendens til autoritarisme;

94. understreger, at det er vigtigt at fokusere på internationalt relevante tematiske spørgsmål, der på kort, mellemlang og/eller lang sigt kan bidrage til globaliseringen af menneskerettigheder, retsstatsprincippet og folkerettens principper; opfordrer til øget EIDHR-støtte inden for en række nye tematiske spørgsmål, navnlig bekæmpelse af korruption, virksomheders respekt for menneskerettigheder, miljørettigheder og migranters rettigheder;

95. glæder sig over støtten til internationale og regionale menneskerettigheds- og ansvarlighedsmekanismer, såsom FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) og Den Internationale Straffedomstol (ICC);

96. anbefaler at fortsætte bestræbelserne på at afskaffe dødsstraffen verden over;

97. gentager Kommissionens tilsagn om yderligere støtte til civilsamfundet og fremme af et gunstigere miljø for civilsamfundsorganisationer i partnerlande; fastholder, at det haster med at gøre en yderligere indsats for at mindske de bureaukratiske hindringer, som lokale civilsamfundsorganisationer står overfor; opfordrer EU-delegationerne til aktivt at opsøge menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer, der arbejder med følsomme spørgsmål, som kræver finansiering, til at offentliggøre indkaldelser af forslag på lokale sprog og tillade ansøgere at indsende projektforslag på disse sprog, hvorved det lokale ejerskab til projekterne og integrationen heraf på lang sigt styrkes;

98. opfordrer til øget fokus på EIDHR-finansierede foranstaltningers bæredygtighed, især i forbindelse med valgobservationsmissioner, hvor der i høj grad er mulighed for at intensivere formidlingen af viden til lokale aktører og sikre bedre opfølgning på anbefalinger; opfordrer til, at valgobservationsmissionernes planlægning i højere grad samordnes med Parlamentets valgobservationsaktiviteter;

99. opfordrer Kommissionen til give specifik støtte til projekter rettet mod undertrykkende regeringer og ikkestatslige aktørers stigende misbrug af overvågningsteknologi og onlineangreb;

100. opfordrer til oprettelse af overvågnings- og evalueringssystemer, der anvender input fra menneskerettighedsforkæmpere;

101. tilskynder til en samordnet indsats med instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, med det formål at forhindre forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og folkedrab;

Partnerskabsinstrumentet

102. glæder sig over, at der er fokus på EU's strategiske interesser;

103. anbefaler et mere strategisk og strengere brug af de begrænsede midler, der står til rådighed under partnerskabsinstrumentet, ved, i tæt samarbejde med medlemsstaterne, at sikre inklusivt input og identifikation af alle de foranstaltninger, som Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten gennemfører, og understreger et velfinansieret partnerskabsinstruments betydning for det proaktive forsvar af EU's værdier og interesser i en sammenhæng med faldende transatlantisk konsensus og et stigende antal mellemkomstlande, hvis strategiske betydning øges hastigt, bl.a. i Asien og Latinamerika;

Onsdag den 18. april 2018

104. anbefaler en gennemgang af de geografiske tildelinger i det næste flerårige vejledende program med henblik på at tilpasse det til relevante udfordringer; foreslår i den sammenhæng at udvide samarbejdet med ikkestrategiske tredjelande til at omfatte flere lande, såsom mellemindkomstlande, som på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt dækket;
105. anbefaler bedre koordinering med målsætningerne for den fælles gennemførelsesforordning og tværgående emner;
106. anbefaler, at Parlamentets overvågnings- og evalueringssystem færdiggøres, herunder relevante kvalitative indikatorer;
107. mener, at partnerskabsinstrumentet kunne være et vigtigt redskab til støtte for gennemførelsen af frihandelsaftaler, navnlig ved at støtte arbejdet i de interne rådgivende grupper; understreger behovet for at vurdere brugen og fordelingen af midler samt effektiviteten af partnerskabsinstrumentet og programmerne Business Avenue og EU Gateway, som bør supplere medlemsstaternes kompetencer inden for fremme af udenrigshandel;
108. bemærker, at et af formålene med partnerskabsinstrumentet er offentligt diplomati med henblik på at opbygge tillid til og forståelse for EU's politikker i tredjelande; understreger, at det er af afgørende betydning, at civilsamfundet inddrages, og glæder sig over tildelingen af 3 mio. EUR til støtte for civilsamfundsorganisationers deltagelse i de interne rådgivende grupper;

Den fælles gennemførelsesforordning

109. anbefaler en bedre anvendelse af de harmoniserede regler gennem mulige fælles indkaldelser af forslag og forbedret samarbejde på tværs af Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten;
110. opfordrer til integration af ligestillingsaspektet i bestemmelserne i den fælles gennemførelsesforordning;
111. opfordrer til yderligere optræning af indsatsen for at øge synligheden af finansieringen af EU's udenrigspolitik ved hjælp af en omfattende og sammenhængende kommunikationsstrategi, der omfatter foranstaltninger til at håndtere misinformation; opfordrer til indførelse af betingelsesmekanismer i forhold til gennemførelsespartnere, når de ikke overholder betingelserne om gennemførelse af tiltag til at øge EU's synlighed;
112. minder om den centrale betydning af udvikling og principperne om bistanseffektivitet i forbindelse med foranstaltninger over for tredjelande, således som det fremhæves i den fælles gennemførelsesforordning, og opfordrer Kommissionen til at bevare disse principper i alle de foranstaltninger, den vil træffe som følge af midtvejsrapporten;
113. bemærker, at EU's SMV'er bør tages i betragtning i forbindelse med adgang til eksterne finansieringsinstrumenter gennem mindre komplekse og mere brugervenlig regulering, som kan fremme en mere fleksibel anvendelse af midlerne og samtidig hjælpe SMV'er med at opnå international erfaring; anmoder Kommissionen om at vurdere de eksisterende redskaber, der tager sigte på at fremme SMV'ernes internationalisering, for så vidt angår sammenhængen med andre af Unionens SMV-støtteinstrumenter, såsom Cosme, samt for så vidt angår subsidiaritet, ikke-overlapning og komplementaritet i relation til medlemsstaternes programmer; opfordrer Kommissionen til i rette tid at forelægge forslag til midtvejsgennemgangen af disse programmer med henblik på at forbedre deres produktivitet og effektivitet; understreger behovet for i højere grad at informere og øge bevidstheden blandt SMV'er om de eksisterende instrumenter, navnlig på nationalt plan;

Arkitekturen for perioden efter 2020

114. opfordrer til finansiering af instrumenter for eksterne forbindelser for at afspejle ambitiøse eksterne foranstaltninger og til at øge EU's budget som global partner, idet det sikres, at det fortsat er baseret på værdier, grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder samt principper; gentager, at EU's eksterne foranstaltninger også er i EU-borgernes fælles interesse;

Onsdag den 18. april 2018

115. understreger, at den del af budgettet, der på nuværende tidspunkt er afsat til EU's optræden udadtil, bør øges eller i det mindste opretholdes på det nuværende niveau, når Det Forenede Kongerige træder ud af EU, idet samme logik gør sig gældende for eksisterende instrumenter, politikker og prioriteter;

116. gentager, at en reform af den nuværende instrumentstruktur er nødvendig for at øge ansvarligheden, gennemsigtigheden og det offentlige tilsyn og også ville give mere effektivitet, sammenhæng og reaktionsevne og øge omkostningseffektiviteten og fleksibiliteten; mener, at en reform også kan øge omkostningseffektiviteten, mindske overlapninger og interessekonflikter mellem forskellige aktører og Kommissionens tjenestegrene og bidrage til at imødegå de nuværende udfordringer på strategisk niveau samt programmerings- og gennemførelsesniveau;

117. minder om Parlamentets vigtige rolle som medlovgiver i forbindelse med forordningen, der fastlægger den næste flerårige finansielle ramme; gentager, at Parlamentet er villigt til at arbejde sammen med Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Rådet om at optimere de eksterne finansieringsinstrumenters struktur; understreger dog, at formålet med enhver omstrukturering af instrumenterne bør være øget gennemsigtighed, ansvarlighed, effektivitet, sammenhæng og fleksibilitet; understreger, at disse mål ikke kan nås uden en forvaltningsstruktur, der giver mulighed for politisk kontrol og er strategidrevet, inklusiv og ansvarlig; understreger, at Parlamentet ikke vil acceptere en reform af instrumenterne uden en solid forvaltningsstruktur; opfordrer inddragende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foreslå en plan for reform af de instrumenter, som indebærer en sådan forvaltningsstruktur; understreger uoverensstemmelserne mellem resultaterne af midtvejsevalueringen og Kommissionens forslag til reform af den nuværende struktur; understreger desuden, at der bør sikres stærk demokratisk og gennemsigtig kontrol fra de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets side;

118. opfordrer til bedre integration af EU's trustfonde og faciliteter i budgettet for at øge gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol af EF'erne; minder om aftalen som led i den seneste revision af finansforordningen om at høre Parlamentet og Rådet forud for oprettelsen af en ny trustfond for tematiske foranstaltninger; opfordrer endvidere Kommissionen til at forelægge Parlamentet detaljerede oplysninger om enhver væsentlig selvstændig overførsel eller frigørelse under udgiftsområde 4;

119. understreger, at EU-delegationerne sammen med medlemsstaterne også kunne hjælpe SMV'erne med at anvende disse finansieringsinstrumenter med henblik på at skabe forbindelser på mellemlang sigt mellem EU-virksomheder og modtagerlandenes økonomier;

120. understreger, at intet instrument kan eksistere uden klare og særlige bevillinger og tildelinger for de forskellige mål, målsætninger og prioriteter for EU's optræden udadtil, herunder demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet, støtte til civilsamfundet, konfliktløsning, skrøbelige stater, udviklingspolitik og udryddelse af fattigdom, økonomisk og social udvikling og støtte til lande i forskellige faser af EU's tiltrædelse og landene i EU's naboskabsområde;

121. påskønner EU's engagement i spørgsmål som menneskerettigheder, demokrati og støtte til civilsamfundet samt i forskellige mål, målsætninger og den særlige politiske og strategiske værdi af de nuværende instrumenter; understreger, at reformen ikke bør undergrave de politiske mål for de enkelte instrumenter; forstår de særlige forhold med hensyn til mål og gennemførelse, når det kommer til ENI, IPA og EIDHR, og mener derfor, at disse bør være uafhængige på grund af strategiske og politiske overvejelser;

122. minder om, at EIDHR siden 2006 har været det konkrete udtryk for EU's tilsagn om at støtte og fremme demokrati og menneskerettigheder i tredjelande, og har givet EU mulighed for at gribe ind uden indblanding fra regeringer til fordel for registrerede og ikke-registrerede NGO'er og inden for områder, der ikke altid er dækket af EU-medlemsstaterne;

123. understreger desuden behovet for at fastsætte fælles mål, herunder fremme af en rettighedsbaseret tilgang og inddragelse af menneskerettigheder for at give mening til artikel 21 TEU, hvori det kræves, at EU skal konsolidere demokrati, menneskerettigheder og folkerettens principper som et nødvendigt mål for Unionens optræden udadtil;

124. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at sikre en klar kommunikation til partnerlande om eventuelle reformer;

125. opfordrer til etablering af solide og sammenhængende evaluerings- og overvågningsprocedurer, der er i stand til at sikre kvalitativ og kvantitativ evaluering og spore fremskridt i at nå de fastsatte mål ved hjælp af EU-midler via forskellige instrumenter;

Onsdag den 18. april 2018

126. understreger behovet for en forudsigtelig langsigtet finansiering, samtidig med at der indføres fastsat beløb, der skal benyttes på en fleksibel måde; gentager, at fleksibilitet kræver, at der er mulighed for at overføre midler mellem bevillinger; minder om at midler, der er afsat til eksterne aktionsmål, ikke kan omdirigeres til andre målsætninger, herunder styring af migration og indre sikkerhed; understreger, at der skal indføres mulighed for at overføre uudnyttede midler inden for det samlede budget for instrumentet for optræden udadtil inden for en ramme på højst 10 % af de oprindelige bevillinger for instrumentet for fleksible og/eller presserende foranstaltninger, samtidig med at instrumentets politiske målsætninger fastholdes;

127. understreger, at landenes bistandstildelinger ikke bør afhænge af migrationsaftaler med EU, og at der ikke bør omdirigeres finansiering fra fattige lande og regioner til migranternes oprindelseslande eller transitlande til Europa alene på det grundlag, at disse befinder sig på migrationsruterne;

128. minder om de vanskeligheder, som modtagerne på nuværende tidspunkt oplever med hensyn til at sikre finansiering under instrumenterne; opfordrer til en forenkling af procedurerne, lettelse af de administrative byrder og om muligt vedtagelse af ensartede procedurer for de forskellige involverede tjenestegrene i Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, oprettelse af en kvikskranke for organisationer, der søger om EU-midler, og brug af digitale løsninger, hvor det er muligt, for at forenkle og nedbringe de bureaukratiske byrder, hvilket dog ikke må ske på bekostning af budgetkontrol, sporbarhed og tilsyn;

129. understreger behovet for, at alle Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten samarbejder for at gøre EU's eksterne finansiering mere politik-end instrumentdrevet, for at forebygge uoverensstemmelser, inkonsekvenser, unødvendige omkostninger, overlapninger og spild af knowhow og for at opfylde de mål og målsætninger, som EU's optræden udadtil generelt forfølger;

130. understreger behovet for mere strategisk politisk vejledning og en overordnet strategi og ledsagende dokumenter, som er udviklet i fællesskab og deles af alle Kommissionens relevante tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten og forvaltes og overvåges af den endnu ikke oprettede ledelsesstruktur, og som fastlægger målene og målsætningerne for EU's optræden udadtil i den kommende periode og den måde, instrumentet vil blive anvendt på for at nå dem; opfordrer til brug af både intern og ekstern ekspertise i forbindelse med fastsættelsen af sådanne mål og målsætninger; anbefaler, at al programmering omfatter konfliktfølsomhedsanalyser, økonomiske politikanalyser og risikovurderingsforanstaltninger samt risikobegrænsende foranstaltninger, der kan anvendes fleksibelt i tilfælde, hvor sådanne risici forekommer;

131. opfordrer til, at der findes metoder til at øge samordningen og sammenhængen med EU-medlemsstaternes eksterne finansieringspolitikker, herunder i form af øget fælles programmering;

132. opfordrer til at øge NGO'ernes finansieringsmuligheder ved at præcisere og udvide mulighederne for samfinansiering, ved at muliggøre flerårige partnerskaber og sikre aktiviteternes bæredygtighed;

133. opfordrer til at skærpe kravene om en hurtigere beslutningsproces for at øge EU's kapacitet til at reagere på begivenheder, der udvikler sig hurtigt;

134. understreger, at det er vigtigt at øge synligheden af og kendskabet til EU's optræden udadtil – herunder ved brug af EU's Strategic Communication Task Force – og øve indflydelse verden over; opfordrer til, at dette anses som et politisk mål; understreger således, at der er et presserende behov for lande- og/eller regionsspecifik strategisk kommunikation i EU-delegationerne og betydeligt større koordinering og informationsudveksling mellem EU-delegationerne og medlemsstaterne;

135. understreger, at EU-delegationerne spiller en central rolle i den lokale planlægning, overvågning af programmering og den endelige udbetaling af midler samt identifikationen af støttemodtagere, navnlig i forbindelse med menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer, der er aktive inden for følsomme områder; gentager, at EU-delegationer ikke alene kan være ansvarlige for finansieringsbeslutningerne på grund af deres arbejde og status i tredjelande;

136. understreger, at civilsamfundet i de respektive lande i høj grad bør inddrages i programmeringen af instrumenterne, og at instrumenterne i videre udstrækning bør baseres på et decentralt samarbejde om udvikling, udbredelse og gennemførelse heraf med henblik på at etablere stærke og vedvarende partnerskaber, opfylde befolkningernes specifikke behov og tage højde for de berørte personers sociale virkelighed;

Onsdag den 18. april 2018

137. minder om, at EU's politiske mål og målsætninger, såsom menneskerettigheder, retsstatsprincippet og udvikling, under visse omstændigheder bedre nås gennem udbetaling af flere mindre tilskud til græsrodde end gennem en større bevilling til en enkelt støttemodtager;

138. understreger betydningen af princippet om "mere for mere" og konditionalitet; mener, at der bør sættes stærkere betingelsesmekanismer op, som kan bruges til at suspendere direkte budgetstøtte til statslige myndigheder eller offentlige organer og ikkestatslige aktører eller om muligt omdirigere den til civilsamfundet i tilfælde af, at sådanne institutioner ikke forfølger eller overholder nødvendigheden af at opfylde målsætningerne for den udbetalte finansiering, eller krænker retsstatsprincippet og menneskerettighederne;

139. kræver gennemsigtighed, ansvarlighed, kontrol, udviklingsmæssig additionalitet, respekt for principperne om bistand/udviklingseffektivitet og stærke miljømæssige, menneskeretlige og sociale beskyttelsesforanstaltninger ved brug af udviklingsbistand for at mobilisere investeringer fra den private sektor;

140. opfordrer Kommissionen til at overveje at øremærke midler via de eksterne finansieringsinstrumenter for samarbejde og teknisk bistand til tredjelande, især udviklingslande, for at fremme medlemskab af Wassenaararrangementet, Australiengruppen, Missile Technology Control Regime og Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale og for at forhindre krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med den igangværende omarbejdning af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse;

141. understreger, at enhver fremtidig struktur kræver en forsvarlig magtdeling, gennemsigtighed, retten til kontrol af gennemførelse, herunder mere omfattende strategisk politisk input og kontrol af gennemførelsen fra Parlamentets side, samt brugen af delegerede retsakter til ændring af tematiske prioriteringer, hvis de foreligger som bilag til retsakter, og vedtagelsen af andre væsentlige elementer såsom strategiske og flerårige programmeringsdokumenter;

142. er overbevist om, at generationen af EFF'er efter 2020 skal overholde budgetprincipperne om oprigtighed og enhed;

143. er af den opfattelse, at disse midtvejsrevisions- og budgetkontrollprocesser bør være omhyggelige og gennemsigtige nok til at sikre den størst mulige udnyttelse af midlerne og til at muliggøre passende ændringer med henblik på at øge absorptionskapaciteten, hvor dette er nødvendigt;

o

o o

144. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Rådet.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0120

Årsrapporter 2015-2016 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om årsrapporterne 2015-2016 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2017/2010(INI))

(2019/C 390/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 om bedre lovgivning og til den nyeste udgave, den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾,
- der henviser til de praktiske foranstaltninger, der blev vedtaget den 22. juli 2011 mellem de kompetente tjenester i Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende gennemførelsen af artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse med aftaler ved førstebehandling,
- der henviser til sin beslutning af 17. maj 2017 om årsrapport 2014 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ⁽²⁾ og til sin beslutning af 12. april 2016 om årsrapporterne 2012-2013 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens årsrapport 2015 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2016)0469) og til Kommissionens årsrapport 2016 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017)0600),
- der henviser til Kommissionens årsrapport 2015 om forbindelserne mellem Europa-Kommissionen og de nationale parlamenter (COM(2016)0471) og til Kommissionens årsrapport 2016 om forbindelserne mellem Europa-Kommissionen og de nationale parlamenter (COM(2017)0601),
- der henviser til alle tidligere meddelelser fra Kommissionen om behovet for bedre regulering for at opnå bedre resultater til gavn for EU-borgerne,
- der henviser til afgørelse truffet af formanden for Europa-Kommissionen den 14. november 2017 om oprettelse af en taskforce om nærhed, proportionalitet og "mindre, men mere effektivt" (C(2017)7810),
- der henviser til COSAC's halvårslige beretninger om udviklingen i Den Europæiske Unions procedurer og praksis vedrørende parlamentarisk kontrol af 19. juni 2014, 14. november 2014, 6. maj 2015, 4. november 2015, 18. maj 2016, 18. oktober 2016 og 3. maj 2017,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Europa-Parlamentet og Regionsudvalget, der blev undertegnet den 5. februar 2014,
- der henviser til Regionsudvalgets årsrapport om nærhedsprincippet 2015,

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0210.

⁽³⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 33.

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til forretningsordenens artikel 52 og 132,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0141/2018),
- A. der henviser til, at 2015 og 2016 var de to første hele år for Juncker-Kommissionen, der tiltrådte i november 2014; der henviser til, at formand Juncker forpligtede sig til at give overholdelsen af nærhedsprincippet en central plads i den europæiske demokratiske proces og til at sikre, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet respekteres i fuldt omfang under hele lovgivningsprocessen;
- B. der henviser til at, den nye interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning indeholder et tilsagn fra de tre institutioner om at overholde og gennemføre nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
- C. der henviser til, at Kommissionen i 2015 modtog otte begrundede udtalelser om tre forslag fra Kommissionen; der henviser til, at der det år i alt blev modtaget 350 indlæg af Kommissionen;
- D. der henviser til, at Kommissionen i 2016 modtog 65 begrundede udtalelser om 26 forslag fra Kommissionen; der henviser til, at dette udgør en stigning på 713 % i forhold til de otte modtagne begrundede udtalelser i 2015 og er det tredje højeste antal begrundede udtalelser, der er blevet modtaget i et kalenderår, siden mekanismen for kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet blev indført med Lissabontraktaten i 2009 (efter 84 i 2012 og 70 i 2013); der henviser til, at det samlede antal indlæg, som Kommissionen modtog det år, steg betydeligt til i alt 620;
- E. der henviser til, at Kommissionen den 19. maj 2015 vedtog en pakke med foranstaltninger til bedre regulering med nye integrerede retningslinjer for bedre regulering, herunder en opdateret vejledning i vurdering af nærhed og proportionalitet i forbindelse med konsekvensanalyse af nye initiativer;
- F. der henviser til, at Kommissionen i 2015 lancerede webstedet "Let byrden – Deltag i debatten!" (*) og oprettede den nye REFIT-platform, som gav nye måder at kommunikere med Kommissionen på om ineffektivitet i forbindelse med eksisterende lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder spørgsmål om nærhed og/eller proportionalitet;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentets Forskningstjeneste i 2015 udarbejdede 13 indledende vurderinger, en konsekvensanalyse af indholdsmæssige ændringsforslag og seks efterfølgende konsekvensanalyser; der henviser til, at den også udarbejdede fire betænkninger om omkostningerne ved fravær af EU-tiltag og to evalueringer af den europæiske merværdi; der henviser til, at Europa-Parlamentets Forskningstjeneste i 2016 udarbejdede 36 indledende vurderinger, en konsekvensanalyse af indholdsmæssige ændringsforslag og 14 efterfølgende europæiske konsekvensanalyser; der henviser til, at den også udarbejdede syv betænkninger om omkostningerne ved fravær af EU-tiltag og fem evalueringer af den europæiske merværdi;
- H. der henviser til, at delegerede beføjelser i Unionens lovgivningsmæssige retsakter tillægges, hvor der er behov for fleksibilitet og effektivitet, og hvor dette ikke kan opnås ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure; der henviser til, at vedtagelsen af regler, der er væsentlige for det behandlede emne, er forbeholdt lovgiverne;
- I. der henviser til, at nærhed og proportionalitet er centrale overvejelser i forbindelse med konsekvensanalyser og retrospektive evalueringer, hvorved det vurderes, om foranstaltninger på EU-plan er nødvendige, om målene mere effektivt kan nås på andre måder, og om foranstaltningerne reelt leverer de forventede resultater med hensyn til effektivitet, nyttevirkning, kohærens, relevans og merværdi på EU-plan;
- J. der henviser til, at tre nationale kamre (det danske Folketing, det nederlandske Tweede Kamer og Det Forenede Kongeriges House of Lords) i 2014 udsendte rapporter med detaljerede forslag til, hvorledes de nationale parlamenters rolle i beslutningsprocessen kan styrkes;

(*) http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/simplification/consultation/contributions_da.htm

Onsdag den 18. april 2018

1. minder om vigtigheden af de årsrapporter om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som udarbejdes af Kommissionen; bemærker, at Kommissionens årsrapporter for 2015 og 2016 er mere detaljerede og udtømmende end rapporterne om de foregående år;
2. understreger vigtigheden af, at Den Europæiske Union kun handler, såfremt den kan skabe merværdi, for at mindske det "demokratiske underskud";
3. understreger, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er grundlæggende principper, som EU-institutionerne bør tage hensyn til ved udøvelsen af EU's kompetencer for at sikre, at Unionens foranstaltninger skaber merværdi; minder om, at disse principper har til formål at forbedre Unionens funktionsmåde ved at sikre, at foranstaltningerne på EU-plan er nødvendige, at deres mål ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne på egen hånd, at deres form og indhold ikke går videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne, og at foranstaltningerne altid træffes på det mest hensigtsmæssige forvaltningsniveau; henleder opmærksomheden på, at disse principper kan misbruges til at tjene EU-fjendske formål, og understreger, at EU-institutionerne bør være på vagt for at undgå og modvirke denne risiko;
4. erindrer om, at nærhedsprincippet er et grundlæggende princip for føderationer og desuden er et begreb uden en juridisk definition, som følgelig må fortolkes politisk;
5. forstår, at nærhedsprincippet ikke kan anvendes til at foretage indskrænkende fortolkninger af de beføjelser, som er tildelt EU i medfør af traktaterne;
6. mener, at alle overvejelser om nærhedsprincippet og kontrollen med dette princip bør ske under hensyntagen til, at borgerne i stigende grad stiller krav om, at EU skal imødegå store globale udfordringer som f.eks. interkontinentale finansielle strømme, sikkerhed, migration og klimaændringer;
7. glæder sig over henvisningen til nærhedsprincippet i Romerklæringen af 25. marts 2017; mener, at nærhedsprincippet bør have en fremtrædende placering i overvejelserne om EU's fremtid;
8. noterer sig det initiativ, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker annoncerede i sin tale om Unionens tilstand i 2017, om at oprette en taskforce om nærhed, proportionalitet og "mindre, men mere effektivt" under ledelse af Kommissionens næstformand Frans Timmermans; minder om, at Parlamentet mente, at man ved at deltage i den af Kommissionen oprettede taskforce ville se bort fra Parlamentets institutionelle rolle og stilling som den eneste direkte valgte EU-institution, der repræsenterer borgerne på EU-plan og udøver politisk kontrol med Kommissionen, og at det følgelig besluttede at afslå invitationen til at deltage i taskforcen;
9. noterer sig Kommissionens metodologi i årsrapporterne for 2015 og 2016, hvor der bruges statistikker til at klassificere de begrundede udtalelser fra nationale parlamenter om en pakke af forslag som én enkelt begrundet udtalelse og ikke som en begrundet udtalelse om hvert enkelt forslag;
10. noterer sig, at det antal begrundede udtalelser (65), der blev indgivet af de nationale parlamenter i 2016, er det tredjehøjeste antal i et kalenderår, siden mekanismen til kontrol af nærhedsprincippet blev indført i Lissabontraktaten; bemærker, at der er sket en markant stigning (+713 %) i forhold til de otte begrundede udtalelser, der blev indgivet i 2015; bemærker tillige den væsentlige stigning – fra 350 til 620 – i antallet af udtalelser, som Kommissionen har modtaget inden for rammerne af den politiske dialog; understreger, at disse tendenser har manifesteret sig på baggrund af et faldende antal lovgivningsaktiviteter, hvilket også viser, at der er sket en udvikling i de nationale parlameters deltagelse i forhold til tidligere år; glæder sig over den markante interesse, som de nationale parlamenter udviser for EU's beslutningstagning;
11. glæder sig over, at flere nationale kamre har afgivet begrundede udtalelser (26 ud af 41 i 2016 i forhold til 8 i 2015); noterer sig de markante forskelle mellem de kamre, som er aktive inden for rammerne af politisk dialog og begrundede udtalelser; understreger, at de nationale parlamenter fortsat har større interesse i at få indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen end i at identificere tilfælde, hvor nærhedsprincippet kan være et problem; bemærker, at de nationale parlameters beføjelse til at overvåge overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet også omfatter en ret til at anmode EU's lovgivende myndighed om at handle på EU-plan om nødvendigt;

Onsdag den 18. april 2018

12. anerkender det arbejde, der udføres af Udvalget for Konsekvensanalyse og dets efterfølger fra og med juli 2015 Udvalget for Forskriftskontrol; bemærker, at Udvalget for Konsekvensanalyse og Udvalget for Forskriftskontrol anslog, at omkring 23 % af de konsekvensanalyser, som det vurderede i 2015, krævede forbedringer angående nærhedsprincippet eller proportionalitetsprincippet eller begge dele; bemærker, at Udvalget for Forskriftskontrol i 2016 anså 15 % af konsekvensanalyserne for utilfredsstillende; glæder sig over, at disse procentdele er faldet i forhold til de foregående år; understreger, at Kommissionen reviderede alle de pågældende konsekvensanalyser under hensyntagen til analyserne fra Udvalget for Forskriftskontrol;

13. noterer sig, at gennemførelsen af dagsordenen for bedre lovgivning har foranlediget Kommissionen til at udvikle bedre interne instrumenter og procedurer med det formål at undgå overtrædelser af nærhedsprincippet; understreger, at konsekvensanalyser er et vigtigt redskab til at sikre respekten for nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og til at fremme ansvarlighed; fremhæver navnlig den rolle, som Udvalget for Forskriftskontrol spiller, og er tilfreds med, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet nu indgår i den kvalitetskontrol, som udvalget udfører; understreger dog, at udvalgets uafhængighed kan styrkes yderligere;

14. glæder sig over, at Kommissionen i maj 2015 vedtog en ny pakke med foranstaltninger til bedre regulering for at sikre, at EU-lovgivningen tjener den offentlige interesse mere effektivt og garanterer overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet på en mere omfattende måde, som igen vil bidrage til en højere grad af gennemsigtighed i EU-beslutningsprocessen; mener, at den nye ramme for bedre regulering bør være et redskab for Den Europæiske Union til at handle i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; understreger dog, at selvom det bør indbefatte kontrol af overholdelsen af disse principper, så det sikres, at Unionen udelukkende handler, såfremt dette skaber merværdi, bør det ikke give anledning til unødvendige forsinkelser i vedtagelsen af relevant lovgivning;

15. glæder sig over Kommissionens offentliggørelse den 24. oktober 2017 af meddelelsen med titlen "Fuldføring af dagsordenen om bedre regulering: Bedre løsninger for bedre resultater", hvor Kommissionen redegør for sin indsats for at øge gennemsigtigheden, legitimiteten og ansvarligheden for så vidt angår dens arbejde for bedre lovgivning, navnlig med hensyn til høringsprocessen og interessenterens muligheder for at give deres synspunkter til kende angående dens forslag;

16. glæder sig over Kommissionens indførelse af en ny hørings- og feedbackmekanisme for nye politiske initiativer i 2015;

17. understreger vigtigheden af tilstrækkelig forklaring af behovet for lovgivningsinitiativer og deres konsekvenser for alle vigtige sektorer (økonomiske, miljømæssige og sociale) med det formål at respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

18. støtter Kommissionens tilsagn om at "evaluere først", inden potentielle ændringer af lovgivningen overvejes; mener i denne forbindelse, at Den Europæiske Union og medlemsstaternes myndigheder bør arbejde tæt sammen for at sikre bedre overvågning, måling og evaluering af EU-lovgivnings faktiske indvirkning på borgerne, økonomien, samfundsstrukturene og miljøet;

19. glæder sig over Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens undertegnelse af en ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning i 2016; minder om, at Kommissionen er forpligtet til i sine begrundelser at begrunde sine forslag i forhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; glæder sig over, at Kommissionen i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning har givet tilsagn om at gøre konsekvensanalyserne af dens lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige forslag tilgængelige for de nationale parlamenter; erindrer om, at denne aftale også understregede behovet for større åbenhed i lovgivningsprocessen, og at de oplysninger, der fremsendes til de nationale parlamenter, skal gøre det muligt for sidstnævnte at udøve deres beføjelser fuldt ud i henhold til traktaterne;

20. opfordrer de nationale parlamenter til klart at angive fra begyndelsen, at deres indlæg er en begrundet udtalelse i henhold til protokol nr. 2 til traktaterne og de(t) forslag til retsakt(er), der henvises til, til klart at angive grundene til, at forslaget anses for at være i strid med nærhedsprincippet, til at vedlægge et kort resumé af argumentationen og til at overholde fristen på otte uger fra datoen for fremsendelse af det relevante udkast til lovgivningsmæssig retsakt; bemærker, at dette vil lette en rettidig og passende behandling af de begrundede udtalelser fra alle de involverede institutioners side;

Onsdag den 18. april 2018

21. er af den opfattelse, at inddragelsen af de nationale parlamenter i EU's lovgivningsprocedurer har udviklet sig betydeligt siden vedtagelsen af Lissabontraktaten, ved hjælp af kontakter med andre nationale parlamenter; tilskynder de nationale parlamenter til at fortsætte og yderligere styrke de interparlamentariske kontakter, også på bilateralt grundlag, som et middel til forbedring af samarbejdet mellem medlemsstaterne, og til at gøre dette med en demokratisk europæisk vision, hvor Unionen kan tilføre en merværdi, og i en ånd af solidaritet, der bygger på retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder; understreger, at disse kontakter kan fremme udveksling af bedste praksis med hensyn til anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

22. glæder sig over, at Parlamentet i stigende grad og mere regelmæssigt spiller rollen som samtalepartner med og mellemed mellem de nationale parlamenter for så vidt angår nærheds- og proportionalitetsmekanismerne; mener, at en forbedret dialog på politisk plan med de nationale parlamenter kan være et middel til at rationalisere nærheds- og proportionalitetskontrollerne via en bedre behandling af indholdet af lovgivningsmæssige forslag;

23. henleder opmærksomheden på, at 14 kamre i 11 nationale parlamenter i 2016 indgav begrundede udtalelser om forslaget til direktiv om ændring af direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (COM(2016)0128), hvorved man nåede op på den tærskel på en tredjedel af stemmerne, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 2, i protokol nr. 2 til traktaterne for at udløse proceduren med "gult kort"; minder om, at de argumenter, som de nationale parlamenter fremførte, blev genstand for en omfattende debat i Parlamentet med Kommissionen; bemærker, at Kommissionen indledte en dialog med de nationale parlamenter inden for rammerne af COSAC; bemærker, at Kommissionen offentliggjorde en meddelelse, hvori den gav en omfattende begrundelse for at opretholde forslaget ⁽⁵⁾; mener, at Kommissionen med den deri anførte begrundelse opfyldte sin forpligtelse til at begrunde sin afgørelse på trods af de betænkeligheder, som nogle nationale parlamenter havde givet udtryk for;

24. bemærker, at syv nationale kamre i relation til ovennævnte forslag fra Kommissionen sendte udtalelser inden for rammerne af den politiske dialog, hvori forslaget i det væsentlige blev betragtet som foreneligt med nærhedsprincippet; bemærker, at Regionsudvalgets ekspertgruppe vedrørende nærhedsprincippet fandt, at forslagens mål bedre kunne nås på EU-plan;

25. minder om, at proceduren med "gult kort" tidligere er blevet udløst to gange (én gang i 2012 og én gang i 2013), hvilket, sammen med denne nye procedure med "gult kort", viser, at systemet fungerer, og at de nationale parlamenter let og rettidigt kan deltage i nærhedsdebatten, når de ønsker det; mener under alle omstændigheder, at en øget bevidsthed om de nationale parlamenters rolle og et bedre samarbejde mellem dem kan forbedre den forudgående overvågning af nærhedsprincippet;

26. minder om, at EU-institutionerne i henhold til artikel 7 i protokol nr. 2 til traktaterne bør tage hensyn til de begrundede udtalelser, der fremsættes af de nationale parlamenter eller af et kammer i et af disse parlamenter; noterer sig, at nogle nationale parlamenter tidligere har udtrykt skuffelse over Kommissionens svar i tilfælde, hvor der er blevet udstedt "gule kort"; bemærker imidlertid, at Kommissionen har indført procedurer for at sikre, at den rettidigt giver de nationale parlamenter materielle og politiske svar på deres bekymringer; opfordrer Kommissionen til systematisk at sende sine svar på begrundede udtalelser til Europa-Parlamentet;

27. noterer sig de ændringer af mekanismen for kontrol med anvendelsen af nærhedsprincippet, som visse nationale parlamenter har foreslået; glæder sig over konklusionen fra COSAC om, at eventuelle forbedringer af mekanismen for kontrol med anvendelsen af nærhedsprincippet ikke bør medføre traktatændringer; bemærker, at en forlængelse af den frist på otte uger, som de nationale parlamenter har til at afgive en begrundet udtalelse, ville kræve en ændring af traktaterne eller de tilhørende protokoller; minder om konteksten for skrivelsen af 1. december 2009 om de praktiske bestemmelser for anvendelsen af mekanismen for kontrol med anvendelsen af nærhedsprincippet, der blev sendt af formanden og næstformanden for Kommissionen til formændene for de nationale parlamenter, og hvori Kommissionen anførte, at man for at tage hensyn til de nationale parlamenters sommerferie ikke ville medregne august måned ved fastlæggelsen af den frist, der er omhandlet i protokol nr. 2; minder om forslaget fra nogle nationale parlamenter om, at Kommissionen også bør overveje muligheden af at se bort fra de nationale parlamenters ferie i december ved beregningen af fristen på otte uger;

28. understreger, at vedtagelse af retsakter kræver samtykke fra et stort flertal i Rådet, der består af nationale ministre fra alle medlemsstaterne, som bør være ansvarlige over for deres nationale parlamenter;

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse af 20. juli 2016 om forslag til direktiv om ændring af direktivet om udstationering af arbejdstagere for så vidt angår nærhedsprincippet, jf. protokol nr. 2 (COM(2016)0505).

Onsdag den 18. april 2018

29. bemærker, at der allerede findes en række værktøjer, som gør det muligt for de nationale parlamenter og borgerne at deltage i alle faser af lovgivningsprocessen, og som sikrer overvågning af overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; opfordrer derfor til, at der gøres fuld brug af disse eksisterende værktøjer, idet det i videst muligt omfang undgås at skabe endnu flere komplekse administrative strukturer og langvarige procedurer i en tid, hvor EU kæmper for at blive forstået af borgerne, og altid med det formål at respektere og beskytte borgernes rettigheder og interesser; opfordrer medlemsstaterne til at organisere oplysningskampanjer og relevante seminarer for at give borgerne præcise oplysninger om deres muligheder for at deltage i alle faser af lovgivningsprocessen;
30. understreger, at lovgivningen bør være forståelig og klar, så de berørte parter har let ved at forstå deres rettigheder og pligter, omfatte passende krav med hensyn til indberetning, overvågning og evaluering, undgå uforholdsmæssige omkostninger og være praktisk gennemførlig;
31. understreger vigtigheden af at fremme adgangen til de konsekvensanalyser og køreplaner, der bliver udarbejdet af Kommissionen, at deltage i offentlige høringer og/eller interessenthøringer organiseret af Kommissionen og/eller Europa-Parlamentet og at komme med forslag via REFIT-plattformen "Lighten the load: Suggestions"; bemærker i denne forbindelse, at webstedet og REFIT-plattformen fungerer godt og har gjort det siden 2016;
32. erindrer om, at det er nødvendigt at forbedre de eksisterende samarbejdsformer og indføre muligheder for at forbedre IPEX-plattformen for at gøre de nationale parlamenter mere bevidste om deres rolle i nærheds- og proportionalitetskontrollerne, bistå dem med en mere effektiv håndtering af de oplysninger, der modtages inden for rammerne af det tidlige varslingsystem, og forbedre deres indbyrdes samarbejde og koordinering; tilskynder de nationale parlamenter til at afgive udtalelser om Kommissionens forslag, som alle til enhver tid kan konsulteres på den interne database CONNECT; minder om, at alle oplysningerne er tilgængelige på platformen REGPEX;
33. opfordrer de nationale og regionale parlamenter til at udbygge deres forbindelser med Regionsudvalget, som har en gruppe på 12 eksperter, der undersøger lovgivningsforslag i forhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
34. glæder sig over, at visse nationale parlamenter har vist en interesse i at spille en mere positiv og proaktiv rolle i europæiske anliggender ved hjælp af en procedure med "grønt kort"; bemærker, at de nationale parlamenter har forskellige synspunkter vedrørende de nærmere regler for denne procedure; mener, at en uformel mekanisme baseret på interparlamentarisk samarbejde kan bidrage til at fremme den politiske dialog med de nationale parlamenter;
35. bemærker i relation til ovenstående, at 20 parlamentskamre i 2015 underskrev eller støttede det første "grønt kort"-initiativ om madspild, og at ni parlamentskamre i juli 2016 underskrev det andet "grønne kort", hvorved Kommissionen blev opfordret til at fremsætte et lovgivningsforslag om gennemførelse af principperne om virksomhedernes sociale ansvar på europæisk plan; bemærker, at nogle af forslagene i det første "grønt kort"-initiativ efterfølgende blev afspejlet i den reviderede pakke om cirkulær økonomi, der blev vedtaget af Kommissionen i december 2015; bemærker derfor, at de nationale parlamenter allerede spiller en konstruktiv rolle inden for de institutionelle rammer, og at det ikke på nuværende tidspunkt er nødvendigt at skabe nye institutionelle og administrative strukturer, som ville gøre hele processen unødigt kompliceret;
36. bemærker, at nogle regionale parlamenter i 2016 direkte underrettede Kommissionen om deres holdninger til visse forslag fra Kommissionen; noterer sig, at Kommissionen har taget hensyn til disse udtalelser, når det har været relevant; minder om, at de nationale parlamenter eller kamrene i de nationale parlamenter i henhold til artikel 6 i protokol nr. 2, når det er relevant, skal konsultere de regionale parlamenter, der har lovgivningskompetence;
37. noterer sig de domme vedrørende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der blev afsagt af EU-Domstolen i 2015 og 2016; understreger, at Domstolen har fastslået, at spørgsmålet om, hvorvidt begrundelsespligten er overholdt af EU-lovgiver, ikke blot bør vurderes i forhold til den anfægtede retsakts ordlyd, men tillige i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, og sagens omstændigheder, og at oplysningerne bør være tilstrækkelige og forståelige for de nationale parlamenter, borgerne og domstolene; fremhæver endvidere, at Domstolen i relation til proportionalitetsprincippet har bekræftet, at der må indrømmes EU-lovgiver et vidt skøn inden for områder, der for lovgiver indebærer valg af politisk, økonomisk og social karakter, og hvor lovgiver skal foretage komplekse vurderinger;
38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0174

Hviderusland

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om Hviderusland (2018/2661(RSP))

(2019/C 390/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger og henstillinger om Hviderusland,
 - der henviser til parlamentsvalget den 11. september 2016, til præsidentvalget den 11. oktober 2015 samt til lokalvalget den 18. februar 2018 i Hviderusland,
 - der henviser til erklæringen af 20. februar 2018 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om lokalvalget i Hviderusland,
 - der henviser til NF/HR's talsmands erklæring af 25. marts 2018 om udviklingen i tiden op til og under Frihedsdagen i Hviderusland,
 - der henviser til Rådets konklusioner om Hviderusland, navnlig konklusionerne af 15. februar 2016 om ophævelse af sanktionerne mod 170 enkeltpersoner og tre hviderussiske virksomheder, hvori rammen for den politiske dialog samt betingelserne for, at forbindelserne mellem EU og Hviderusland kan udvikle sig i en mere positiv retning, navnlig i forbindelse med demokratiske reformer, fastsættes,
 - der henviser til konklusionerne fra topmødet i Det Østlige Partnerskab af 24. november 2017 og til godkendelsen af de 20 konkrete mål for 2020, der sigter mod at skabe resultater for borgerne,
 - der henviser til kommissær Johannes Hahns besøg i Hviderusland i januar 2018 og til de igangværende forhandlinger om prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Hviderusland,
 - der henviser til afgørelsen fra Rådet for Udenrigsanliggender om at forlænge de resterende restriktive foranstaltninger over for Hviderusland med ét år indtil februar 2019, herunder en våbenembargo, forbuddet mod udførsel af produkter, der kan anvendes til intern undertrykkelse, indefrysning af aktiver samt et rejseforbud mod fire personer opført på listen i forbindelse med to oppositionspolitikeres, en forretningsmands og en journalists uopklarede forsvinden i 1999 og 2000,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og til alle de menneskerettighedskonventioner, som Hviderusland er part i,
 - der henviser til FN's særlige rapportørs erklæring om menneskerettighedssituationen i Hviderusland af 28. marts 2018,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5 og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Hviderusland efter præsidentvalget i 2015 og parlamentsvalget i 2016 afholdt lokalvalg den 18. februar 2018; der henviser til, at de mangeårige valg- og procedurerelaterede henstillinger fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) samt fra Venedigkommissionen endnu ikke er blevet imødekommet i Hviderusland; der henviser til, at lokalvalget, som blev afholdt i februar, ifølge udenlandske diplomatiske og hviderussiske observatører blot bekræftede disse mangler;

Torsdag den 19. april 2018

- B. der henviser til, at EU i februar 2016 som et tegn på velvilje ophævede størstedelen af sine sanktioner mod hviderussiske embedsmænd og juridiske enheder for at ansøre Hviderusland til at forbedre situationen for så vidt angår menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet;
- C. der henviser til, at EU gentagne gange har erklæret, at respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet og menneskerettighederne er en klar forudsætning for forbedring og yderligere fremme af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Hviderusland; der imidlertid henviser til, at situationen i landet fortsat er bekymrende, da der i denne henseende kun kan konstateres meget få og tøvende skridt hen imod forbedringer;
- D. der henviser til, at de længe ventede forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige reformer, som vil gøre det muligt at udvikle et ægte demokrati, halter bagefter;
- E. der henviser til, at der ikke er blevet gjort forsøg på at gennemføre en valgreform, idet der i forbindelse med lokalvalget i februar 2018 fortsat kunne konstateres et betydeligt antal alvorlige mangler og proceduremæssige uregelmæssigheder, herunder restriktive retlige rammer for politiske rettigheder i alle faser af valgkampagnen samt problemer med hensyn til valgovervågningen, stemmeafgivningen og stemmeoptællingen; der henviser til, at der siden 1994 ikke har fundet frie og retfærdige valg sted i Hviderusland;
- F. der henviser til, at internationale observatører ikke blev inviteret til at overvåge de lokale valg, samtidig med at hviderussiske observatører indsamlede konkrete beviser på massive landsdækkende forsøg på kunstigt at oppuste tallene for den samlede valgdeltagelse og "karruselafstemning", hvor sidstnævnte blev anvendt for første gang i flere år;
- G. der henviser til, at der fortsat finder intimiderende aktiviteter sted, herunder talrige tilbageholdelser af uafhængige aktivister, oppositionsaktivister, politikere og journalister; der henviser til, at fremtrædende medlemmer af oppositionen samt demokrati- og menneskerettighedsforkæmpere endnu en gang blev forhindret i at deltage i valget eller blev anholdt i tiden op til og under en uautoriseret demonstration i Minsk den 25. marts 2018 i forbindelse med markeringen af 100-årsdagen for Hvideruslands uafhængighedserklæring, selv om de fleste efterfølgende blev løsladt uden tiltale;
- H. der henviser til, at to politiske fanger, Mikhail Zhamchuzhny og Dzmitry Paliyenko, fortsat tilbageholdes;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet har støttet det hviderussiske samfund i mange år ved blandt andre initiativer at tildele Sakharovprisen til Journalistforbundet i Hviderusland i 2004 og til Alaksandr Milinkievich i 2006;
- J. der henviser til, at begivenhederne i anledning af Frihedsdagen 2018 endnu en gang vidner om, at den hviderussiske regering ikke har til hensigt at opgave gamle politikker, som i stor skala undertrykker borgere, der forsøger at udøve deres rettigheder i medfør af forfatningen og internationale traktater;
- K. der henviser til, at informationsministeriet den 24. januar 2018 på vilkårlig vis blokerede adgangen til det førende uafhængige nyhedswebsted Charter97.org i Hviderusland; der henviser til, at der er blevet indledt straffesager mod uafhængige bloggere; der henviser til, at ændringsforslagene til medieloven, såfremt de vedtages, udgør en ny og væsentlig trussel mod ytringsfriheden i landet;
- L. der henviser til, at Hviderusland den 25. oktober 2016 vedtog sin første nationale handlingsplan for menneskerettigheder, som blev godkendt ved en resolution fra det hviderussiske ministerråd, og som definerer de principielle aktionslinjer for gennemførelsen af landets menneskerettighedsforpligtelser;
- M. der henviser til, at Hviderusland er det eneste land i Europa, der stadig praktiserer dødsstraf; der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Hviderusland har bemærket, at dødsdomme i Hviderusland kan anses for at være yderst tvivlsomme på grund af manglen på et uafhængigt retsvæsen og retfærdig rettergang;
- N. der henviser til, at EU og Hviderusland på nuværende tidspunkt er ved at forhandle skræddersyede prioriteter for partnerskabet, hvor de vigtigste interesseområder omfatter økonomisk udvikling og modernisering, styrkelse af institutioner og god regeringsførelse, forbindelsesmuligheder og mellemfolkelige kontakter; der henviser til, at den hviderussiske regering gentagne gange har erklæret, at den søger at opnå en normalisering af forbindelserne med EU, ophævelse af de resterende sanktioner samt visumliberalisering; der imidlertid henviser til, at fremskridt i denne henseende nødvendigvis afhænger af, at Hviderusland viser politisk vilje til og engagement med hensyn til at overholde demokratiske værdier, retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder;

Torsdag den 19. april 2018

1. støtter EU's kritiske engagement med Hviderusland, eftersom dette er betinget af, at de hviderussiske myndigheder tager konkrete skridt hen imod demokratisering og fuldstændig overholdelse af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne;
2. bemærker med skuffelse, at henstillingerne fra OSCE/ODIHR og Venedigkommissionen i kølvandet på præsidentvalget i 2015 og parlamentsvalget i 2016, som skulle være gennemført inden lokalvalget i 2018, endnu ikke er blevet gennemført, til trods for tidligere henstillinger herom; opfordrer de hviderussiske myndigheder til hurtigst muligt at genoptage arbejdet med gennemgribende valg-reformer som led i en bredere demokratiseringsproces og i samarbejde med internationale partnere;
3. beklager forfølgelsen af journalister og af de uafhængige medier i Hviderusland under opfølgningen på lokalvalget, herunder blandt andet den ulovlige fjernelse fra et valgsted og brutale behandling af Belsat TV-journalisten Andrus Kozel og blokering af nyhedsportalen Charter97;
4. opfordrer indtrængende de hviderussiske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at ophæve blokeringen af nyhedswebstedet Charter97.org, opgive ændringsforslagene til medieloven, der, såfremt de vedtages, ville udgøre en trussel mod ytringsfriheden, samt til at sætte en stopper for forfølgelsen af uafhængige bloggere for at gøre brug af deres ytringsfrihed;
5. bemærker, at antallet af repræsentanter for den demokratiske opposition var uforholdsmæssigt lavt på distriktsvalgstederne i forhold til antallet af indgivne ansøgninger;
6. udtrykker skuffelse over de gentagne afvisninger af at registrere demokratiske oppositionspartier; opfordrer til, at restriktionerne for politiske partier i Hviderusland ophæves, og til at registreringsprocedurerne lempes; understreger, at alle politiske partier uhindret skal kunne udføre politiske aktiviteter, især under valgkampagner; opfordrer til, at artikel 193/1 i den hviderussiske straffelov, som gør det kriminelt at deltage i ikkeregrerede organisationer, ophæves;
7. beklager de hviderussiske myndigheders uforholdsmæssigt voldsomme reaktion i forbindelse med oppositionsaktivisters bestræbelser på at organisere en uautoriseret frihedsdemonstration på Frihedsdagen den 25. marts 2018, som førte til snesevis af anholdelser, herunder af oppositionsledere og af de tidligere præsidentkandidater Mikalaj Statkevich og Uladzimir Niakliaev; gentager, at forsamlings- og foreningsfriheden er en grundlæggende menneskerettighed; understreger, at enhver alvorlig tilbagegang med hensyn til demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder flere tilbageholdelser af politiske fanger, i hvert enkelt tilfælde bør medføre en klar reaktion fra EU i forbindelserne med Hviderusland;
8. opfordrer kraftigt til, at Mikhail Zhamchuzhny og Dzmitry Paliyenka – to civilsamfundsaktivister, der i øjeblikket tilbageholdes af politiske grunde – løslades, og til, at alle tidligere politiske fanger gives oprejsning og sikres deres borgerlige og politiske rettigheder;
9. gentager sin opfordring til de hviderussiske myndigheder om under alle omstændigheder at sikre, at de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder respekteres i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettighederne og med de internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, som Hviderusland har ratificeret;
10. påpeger, at respekt for grundlæggende rettigheder er et centralt element i et velfungerende demokrati; opfordrer indtrængende de hviderussiske myndigheder til at indgå i en konstruktiv og åben dialog med den demokratiske opposition og med civilsamfundsorganisationerne med henblik på at garantere borgernes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til forenings-, forsamlings- og ytringsfrihed, samt til at sikre en ramme for frie og uafhængige medier;
11. opfordrer indtrængende Hviderusland til at tilslutte sig et globalt moratorium for dødsstraf som et første skridt hen imod en permanent afskaffelse af dødsstraffen; minder om, at dødsstraf udgør en umenneskelig og nedværdigende behandling, der ikke har nogen påviselig afskrækkende virkning og gør fejlagtige domfældelser uoprettelige; bemærker med beklagelse, at de hviderussiske domstole har afsagt nye dødsstraffe i 2018;

Torsdag den 19. april 2018

12. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fortsætte med at støtte civilsamfundsorganisationerne i Hviderusland og i udlandet; fremhæver i denne forbindelse behovet for at støtte alle uafhængige informationskilder for det hviderussiske samfund, herunder medier, som sender på hviderussisk og fra udlandet;
13. noterer sig sektordialogerne mellem EU og Hviderusland på det tekniske plan og udvidelsen af samarbejdet på områder som økonomiske reformer, ressourceeffektivitet, grøn økonomi og miljøbeskyttelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at prioritere sikkerheden af det hviderussiske atomkraftværk i Ostrovets og til at sikre, at fremskridt i forbindelserne mellem EU og Hviderusland betinges af øget åbenhed og samarbejde samt af fuld overensstemmelse med internationale nukleare og miljømæssige sikkerhedskrav fra Hvideruslands side;
14. beklager, at den igangværende menneskerettighedsdialog ikke giver konkrete resultater, og opfordrer EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at finde måder og midler til at sikre fuld og effektiv beskyttelse af menneskerettighederne i Hviderusland; opfordrer til løsladelse af alle politiske fanger;
15. noterer sig de igangværende forhandlinger om partnerskabet mellem EU og Hviderusland og ser frem til en hurtig afslutning af forhandlingerne, som vil udvide det bilaterale samarbejde til fordel for borgerne på begge sider og give Hviderusland mulighed for at få adgang til en bredere vifte af finansiel bistand og samarbejde, under forudsætning af at det tager klare og konkrete skridt i retning af demokratisering og åbenhed, herunder prioritering af en omfattende valgreform; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen agter at øge tildelingen af den finansielle bistand for perioden 2018-2020; insisterer på klarere reformtilsagn fra den hviderussiske regering og henstiller til, at der etableres en køreplan for tættere forbindelser mellem EU og Hviderusland i form af benchmarks og en tidsplan for gennemførelsen af sådanne forpligtelser;
16. opfordrer indtrængende til at opretholde EU-støtten til civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere og opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med og følge anbefalingerne fra Det Østlige Partnerskabs civilsamfundsforum; opfordrer indtrængende den hviderussiske regering til at sikre borgernes deltagelse i beslutningsprocessen på lokalt og nationalt plan og til at lade sig inspirere af de retningslinjer, der blev vedtaget af Europarådet den 27. november 2017; noterer sig den stigende interaktion mellem Hviderusland og denne organisation;
17. opfordrer i denne forbindelse EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at finde metoder til at informere og høre de hviderussiske civilsamfundsorganisationer om de igangværende forhandlinger og dialogen mellem EU og Hviderusland;
18. bemærker med tilfredshed starten på gennemførelsen af mobilitetspartnerskabet mellem EU og Hviderusland og ser frem til færdiggørelsen af visumlempelses- og tilbagetagelsesaftalerne mellem EU og Hviderusland som et klart bidrag til udviklingen af mellemfolkelige kontakter og erhvervskontakter;
19. glæder sig over de hviderussiske myndigheders afgørelse om fra februar 2018 at tillade udenlandske borgere fra 80 lande korte visumfrie ophold i Hviderusland;
20. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at fremme ungdomsudvekslinger og mellemfolkelige kontakter mellem EU og Hviderusland, herunder gennem EU's MOST-mobilitetsordning, Erasmus+, Horisont 2020 og instrumentet for teknisk bistand og informationsudvikling (TAIEX) samt gennem Hvideruslands tiltrædelse af Bologna-processen; opfordrer til, at Bologna-processen gennemføres i overensstemmelse med den køreplan, der blev aftalt i fællesskab mellem det europæiske område for videregående uddannelse (EHEA) og Hviderusland, som er en foranstaltning, der vil være til gavn for unge hviderussere, og som vil forbedre udvekslinger og mellemfolkelige kontakter med EU yderligere;
21. opfordrer til at forny mandatet for FN's særlige rapportør for menneskerettighedssituationen i Hviderusland; opfordrer den hviderussiske regering til at samarbejde fuldt ud med den særlige rapportør; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme og støtte forlængelsen af FN's særlige rapportørs mandat og opfordrer EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at samarbejde med FN's særlige rapportør med henblik på at forbedre situationen i landet;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet, OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, Europarådet, regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne samt til myndighederne i Hviderusland.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0175

Filippinerne

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om Filippinerne (2018/2662(RSP))

(2019/C 390/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Filippinerne, særlig beslutningerne af 15. september 2016 ⁽¹⁾ og 16. marts 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til erklæring fra EU-Udenrigstjenestens talsperson af 16. marts 2018 om Filippinerne og Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til erklæringerne fra EU-delegationen og talsmanden for næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR),
- der henviser til rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side,
- der henviser til Kommissionens og NF/HR's fælles arbejdsdokument af 19. januar 2018 fra Kommissionens tjenestegrene om vurdering af Filippinerne inden for rammerne af EU's særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP +) for perioden 2016-2017(SWD(2018)0032),
- der henviser til erklæringer fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, om den filippinske regerings beskyldninger om, at FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder og andre menneskerettighedsforkæmpere har været involveret i terroraktiviteter,
- der henviser til resultatet af jubilæumstopmødet mellem EU og ASEAN i anledning af 40-året for indførelsen af ASEAN-EU-dialogen og til ASEAN-EU-handlingsplanen (2018-2022),
- der henviser til erklæring fra formanden for Europa-Parlamentet Underudvalg om Menneskerettigheder af 23. februar 2018 om, at "fængslingen af senator De Lima uden sigtelse er uacceptabel",
- der henviser til de diplomatiske forbindelser mellem Filippinerne og EU (tidligere Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF)), som blev etableret den 12. maj 1964 med udnævnelsen af Filippinernes ambassadør til EØF,
- der henviser til Filippinernes status som stiftende medlem af Sæmslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til Romstatutten,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0349.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0088.

Torsdag den 19. april 2018

- A. der henviser til, at Filippinerne og EU har langvarige diplomatiske, økonomiske, kulturelle og politiske forbindelser; der henviser til, at Den Europæiske Union og Filippinerne med ratificeringen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen har bekræftet deres fælles engagement i principperne om god regeringsførelse, demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder, fremme af den sociale og økonomiske udvikling samt fred og sikkerhed i regionen;
- B. der henviser til, at omkring 12 000 mennesker, herunder kvinder og børn, siden den 1. juli 2016 skal være blevet dræbt i Filippinerne i den løbende kampagne mod narkotika, internationalt udnævnt til præsident Duterte's "krig mod narkotika"; der henviser til, at præsident Duterte har lovet at fortsætte sin kampagne for bekæmpelse af narkotika indtil udgangen af sin mandatperiode i 2022; der henviser til, at EU fortsat er dybt bekymret over det høje antal drab i forbindelse med bekæmpelsen af ulovlig narkotikahandel i Filippinerne;
- C. der henviser til, at FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder, Victoria Tauli-Corpuz, der er filippinsk statsborger, af den filippinske regering i marts 2018 blev anklaget for terrorisme og sammen med 600 andre, herunder ledere af oprindelige folk og menneskerettighedsforkæmpere, sat på en liste over terrororganisationer; der henviser til, at FN-eksperter nyder retlig immunitet; der henviser til, at anklagerne blev fremsat i kølvandet på Tauli-Corpuz' fordømmelse af hærens angreb på det oprindelige lumad-folk i Mindanao; der henviser til Tauli-Corpuz' kommentarer om brugen af tortur, chikane og arrestationer mod oprindelige folk, som på fredelig vis beskyttede deres ejendom;
- D. der henviser til, at senator Leila De Lima, som er menneskerettighedsforkæmper og den højest profilerede kritiker af præsident Duterte's kampagne mod narkotika, fik frataget sit hverv som formand for Senatets Udvalg om Retlige Anliggender og Menneskerettigheder den 19. september 2016 og arresteret den 23. februar 2017; der påpeger, at senator De Lima stod i spidsen for undersøgelsen af de udenretslige drab, der blev begået i byen Davao, mens præsident Duterte var borgmester; der påpeger, at der er stærk mistanke om, at de lovovertredelser, senator De Lima er anklaget for at have begået, så godt som fuldstændigt er fabrikerede og politisk motiverede;
- E. der understreger, at de filippinske myndigheders forfølgelse af oprindelige folk er et alvorligt problem; der henviser til, at FN i slutningen af december advarede om de massive menneskerettighedskrænkelser, som lumad-folket på den filippinske ø Mindanao blev udsat for; der henviser til, at mindst 2 500 lumader af FN's eksperter skønnes at være blevet fordrevet siden oktober 2017; der henviser til, at nogle af disse angreb frygtes at være motiveret af en grundløs mistanke om, at lumaderne er involveret i terroraktiviteter, eller af deres modstand mod minedrift på deres nedarvede jorder;
- F. der henviser til, at Filippinerne undertegnede Rom-statutten den 28. december 2000 og ratificerede den den 30. august 2011; der henviser til, at anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol (ICC) har iværksat en indledende undersøgelse af situationen i Filippinerne med henblik på at analysere forbrydelser, der angiveligt er begået i landet siden den 1. juli 2016 som led i den filippinske regerings "krig mod narkotika";
- G. der henviser til, at ICC den 19. marts 2018 officielt blev underrettet af FN om, at Filippinerne den 17. marts 2018 havde deponeret en skriftlig meddelelse om udtrædelse af Romstatutten;
- H. der henviser til, at det filippinske Repræsentanternes Hus den 7. marts 2017 vedtog et lovforslag om genindførelse af dødsstraf; der henviser til, at lovforslaget stadig skal godkendes af senatet, før præsidenten kan ophøje det til lov; der påpeger, at præsident Duterte aktivt har ført kampagne for genindførelse af dødsstraf; der påpeger, at genindførelse af dødsstraf vil udgøre en åbenlys krænkelse af den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som Filippinerne har været part i siden 2007;
- I. der henviser til, at Filippinerne er nr. 111 ud af 180 lande i det korruptionsindeks, der hvert år offentliggøres af Transparency International;
- J. der påpeger, at civilsamfundet får stadig mindre plads; der påpeger, at menneskerettighedsforkæmpere angiveligt lever i et stadig mere fjendtligt miljø i Filippinerne; der henviser til, at præsident Duterte i udtalelser har tilkendegivet støtte til politiets angreb mod menneskerettighedsgrupper og -forkæmpere;
- K. der påpeger, at personer, som offentligt udtaler sig mod de udenretslige drab, risikerer at få indrejseforbud i Filippinerne;

Torsdag den 19. april 2018

- L. der påpeger, at præsident Duterte har afgivet en række nedsættende og fornædrende udtalelser om kvinder og gentagne gange har retfærdiggjort voldtægt og opfordret til at skyde kvinder;
- M. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere, journalister og aktivister rutinemæssigt udsættes for trusler, chikane, intimidering og vold, når de søger at afdække påstande om udenretslige drab og andre krænkelse af menneskerettighederne i Filippinerne; der henviser til, at LGBTI-samfundet konstant udsættes for chikane;
- N. der henviser til, at Filippinerne er begunstiget af EU's generelle toldpræferenceordning (GSP +);
- O. der henviser til, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Filippinerne, der blev undertegnet i 2012, bl.a. opfordrer til etablering af en meningsfuld menneskerettighedsdialog i form af en arbejdsgruppe vedrørende menneskerettigheder;
1. opfordrer den filippinske regering til omgående at sætte en stopper for de udenretslige drab, der begås under dække af "krigen mod narkotika"; fordømmer på det kraftigste det høje antal udenretslige drab udført af de væbnede styrker og private vagtværn i forbindelse med kampagnen for bekæmpelse af narkotika; giver udtryk for sin dybe medfølelse med ofrenes familier; udtrykker dyb bekymring over de troværdige rapporter om, at Filippinernes politi fremstiller falske beviser for at retfærdiggøre udenretslige drab, og at det i overvældende grad er de fattige i byerne, som rammes;
 2. bemærker, at regeringen for nylig har taget initiativ til at sikre en mere helhedsorienteret og integreret tilgang til narkotika-bekæmpelse baseret på håndhævelse, retfærdighed, fortalervirksomhed samt rehabilitering og integration; hilser det velkommen, at det filippinske senat i sin resolution 516 af 25. september 2017 opfordrede til at "iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at standse bølgen af drab, navnlig på vores børn"; opfordrer regeringen til at prioritere bekæmpelsen af narkotikanet og store narkobaroner i stedet for at forfølge småforbrugere; understreger, at de filippinske myndigheder i deres kamp mod ulovlig narkotika skal fokusere på folkesundheden og fuldt ud respektere retten til en retfærdig rettergang i overensstemmelse med national ret og folkeretten; opfordrer regeringen til at vedtage specifikke ikkevoldelige politikker;
 3. opfordrer myndighederne til fuldt ud at samarbejde med FN's uafhængige eksperter (Special Procedures); opfordrer de filippinske myndigheder til øjeblikkeligt at gennemføre uvildige og meningsfulde undersøgelser af disse udenretslige drab og retsforfølge alle gerningsmænd; opfordrer EU og alle dets medlemsstater til at støtte en FN-ledet efterforskning af drabene i Filippinerne og retsforfølging af de ansvarlige;
 4. gentager sin opfordring til de filippinske myndigheder om at løslade senator Leila De Lima og sørge for, at hun under frihedsberøvelsen har passende sikkerhed og sanitære forhold; gentager desuden sin opfordring til myndighederne om at sikre en retfærdig rettergang og frafalde alle politisk motiverede anklager mod hende; opfordrer EU til fortsat at følge sagen mod senator De Lima nøje;
 5. opfordrer de filippinske myndigheder til at fjerne menneskerettighedsforkæmpere fra terroristlisten, frafalde alle anklager og lade dem udføre deres aktiviteter i fred; minder de filippinske myndigheder om, at Victoria Tauli-Corpuz har immunitet i henhold til konventionen af 1946 om privilegier og immuniteter;
 6. påskønner initiativet til at undersøge påstande om forbrydelser mod menneskeheden begået i forbindelse med drabene i "krigen mod narkotika"; opfordrer den filippinske regering til at samarbejde fuldt ud med anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol under dennes indledende undersøgelse af Filippinerne; beklager dybt den filippinske regering beslutning om at påbynde sin udtrædelse af Romstatutten; opfordrer regeringen til at omgøre sin beslutning;
 7. udtrykker på ny sin stærke bekymring over Repræsentanternes Hus' beslutning om at genindføre dødsstraf; opfordrer på ny myndighederne i Filippinerne til øjeblikkeligt at standse de igangværende procedurer for genindførelse af dødsstraf; minder om, at EU anser dødsstraf for at være en grusom og umenneskelig straf, der ikke virker afskrækkende på kriminel adfærd; opfordrer den filippinske regering til at afstå fra at nedsætte den kriminelle lavalder;
 8. er foruroliget over de stigende korruptionsniveauer under det nuværende filippinske forvaltning; opfordrer de filippinske myndigheder til at intensivere indsatsen for at bekæmpe korruption effektivt; understreger betydningen af at overholde de grundlæggende principper om demokrati og retsstatsforhold i denne henseende;
 9. fordømmer enhver form for trussel, chikane, intimidering og vold mod dem, der søger at afdække påstande om udenretslige drab og andre krænkelse af menneskerettighederne i Filippinerne, herunder menneskerettighedsforkæmpere, journalister og aktivister; opfordrer indtrængende den filippinske regering til at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere, journalister og aktivister kan udføre deres arbejde i et gunstigt miljø og uden frygt for represalier;

Torsdag den 19. april 2018

10. opfordrer Filippinerne til at ophøre med at udstede indrejseforbud mod personer, der opfattes som kritikere af præsident Dutertes politikker;
 11. opfordrer Filippinerne til at overholde sine folkeretlige forpligtelser til at værne om oprindelige folks menneskerettigheder, herunder i forbindelse med væbnede konflikter;
 12. fordømmer alle former for vold mod kvinder og minder om, at en sådan vold udgør en alvorlig krænkelse af kvinders og pigers menneskerettigheder og værdighed; fordømmer på det kraftigste præsident Dutertes nedsættende og misogyne udtalelser om kvindelige krigere; minder præsidenten om, at han ved at tilskynde regeringsstyrker til at begå seksuel vold under væbnede konflikter krænker den humanitære folkeret; opfordrer præsidenten til at behandle kvinder med respekt og til at afholde sig fra at opildne til vold mod kvinder;
 13. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overveje at anmode om, at Republikken Filippinerne fratages sin plads i De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd, før dens nuværende medlemskab udløber ved udgangen af 2018;
 14. minder de filippinske myndigheder om deres forpligtelser i henhold til folkeretten, GSP +-ordningen og partnerskabs- og samarbejdsaftalen, navnlig med hensyn til menneskerettigheder, og om konsekvenserne af manglende overholdelse heraf; understreger, at selv om udviklingen i gennemførelsen af GSP+-konventionerne overvejende har været positiv, er der fortsat alvorlige betænkeligheder omkring overtrædelser af menneskerettighederne i tilknytning til krigen mod narkotika; minder i den forbindelse om sin tidligere beslutning af 16. marts 2017 om Filippinerne og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at anvende alle tilgængelige instrumenter, herunder partnerskabs- og samarbejdsaftalen, til at overtale Filippinerne til at sætte en stopper for udenretslige drab i forbindelse med krigen mod narkotika og, såfremt der ikke sker væsentlige fremskridt, at indlede en procedure, der kan føre til en midlertidig tilbagetrækning af GSP +-toldpræferencer; opfordrer indtrængende EU til at anvende alle tilgængelige instrumenter til at bistå regeringen i Filippinerne med at overholde sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Filippineres præsident, regering og parlament, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, FN's højkommisær for menneskerettigheder og regeringerne i ASEAN's medlemsstater.
-

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0176

Situationen i Gazastriben

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om situationen i Gazastriben (2018/2663(RSP))

(2019/C 390/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om konflikten mellem Israel og Palæstina og fredsprocessen i Mellemøsten,
 - der henviser til redegørelsen af den 31. marts 2018 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, samt fra redegørelserne fra hendes talsmand af 5. april og 7. april og 19. februar 2018,
 - der henviser til erklæringen fra FN's generalsekretær af 5. april 2018, António Guterres, og hans talsmand af 30. marts 2018,
 - der henviser til erklæringen af 8. april 2018 fra Den Internationale Straffedomstols anklager, Fatou Bensouda,
 - der henviser til de relevante resolutioner fra FN's Generalforsamling og Sikkerhedsråd,
 - der henviser til den fjerde Genèvekonvention fra 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid,
 - der henviser til De Forenede Nationers grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse af 1990,
 - der henviser til FN's rapport "Gaza Ten Years Later" fra juli 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at den store march for tilbagevenden, en ugentlig masseprotest, der finder sted over seks uger, begyndte den 30. marts 2018 i Gazastriben, organiseret af grupper fra civilsamfundet; der henviser til, at Hamas og andre palæstinensiske fraktioner af befolkningen blev opfordret til at deltage i marchen; der henviser til, at de israelske myndigheder rapporterede, at der var blevet kastet sten og brandbomber mod deres forsvarsstyrker, og at nogle demonstranter havde forsøgt at skade og krydse hegnet ind i Israel;
- B. der henviser til, at de israelske forsvarsstyrker åbnede ild mod demonstranterne ved brug af skarp ammunition den 30. marts, den 6. april og den 13. april 2018; der henviser til, at næsten 30 palæstinensere er blevet dræbt og mere end 2 000 er blevet såret, herunder mange kvinder og børn;
- C. der henviser til, at FN's generalsekretær, António Guterres, HR/NF Federica Mogherini og en række andre internationale aktører har opfordret til uafhængige og gennemsigtige undersøgelser af de voldelige begivenheder, med særlig henvisning til brug af skarp ammunition;
- D. der henviser til, at FN's grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse og brug af skydevåben muliggør den forsætlige dødbringende brug af skydevåben i de tilfælde, der er omhandlet i princip 9 dertil;
- E. der henviser til, at Hamas er opført på EU's liste over terrororganisationer og opfordrer til Israels udslættelse; der henviser til, at affyring af raketter fra Gazastriben ind på israelsk område fortsætter; der henviser til, at der i løbet af de seneste uger er sket en stigning i terrorangreb mod Israel med den militære optrapning af hændelserne i og omkring Gaza;

Torsdag den 19. april 2018

- F. der henviser til, at der ifølge data fra FN er 1,3 millioner mennesker i Gaza med behov for humanitær bistand, 47 % af huss-tandene lider under alvorlig eller moderat fødevarer-sikkerhed, 97 % af indlagt vand er uegnet som drikkevand, 80 % af energi-behov opfyldes ikke og mere end 40 % af befolkningen i området er arbejdsløse;
- G. der henviser til, at Hamas fortsat holder befolkning under sin kontrol og påvirkning i Gazastriben, der fortsat er et knudepunkt for internationalt anerkendte terrororganisationer; der henviser til, at grundlæggende frihedsrettigheder, herunder forenings- og ytringsfrihed, er stærkt begrænset af de Hamas-ledede myndigheder; der henviser til, at udover blokaden, mindsker den interne kløft i Palæstina fortsat de lokale institutioners kapacitet til at levere basale tjenester i Gaza; der henviser til, at det seneste mordforsøg på den palæstinensiske premierminister Rami Hamdallahs under hans besøg i området yderligere har forværret den fastlåste situation i den palæstinensiske forsoningsproces;
- H. der henviser til, at Avera Mengistu, der er udvandret til Israel fra Etiopien og Hisham al-Sayed, en palæstinensisk beduin fra Israel, som begge har psykosociale handicap, formodes at være tilbageholdt i ulovlig tilbageholdelse i isolation i Gaza; der henviser til, at de jordiske rester af de israelske soldater Hadar Goldin og Oron Shaul fortsat tilbageholdes af Hamas i Gaza;
1. opfordrer til den yderste tilbageholdenhed og understreger, at det må være en prioritet at undgå enhver yderligere optrapning af vold og tab af menneskeliv;
 2. udtrykker sin beklagelse over tabet af menneskeliv; fordømmer drabene og skaden på uskyldige palæstinensiske demonstranter i Gazastriben gennem de seneste tre uger og opfordrer indtrængende de israelske forsvarsstyrker til at afstå fra at bruge dødbringende magtanvendelse mod ubevæbnede demonstranter; giver udtryk for sin dybe medfølelse med ofrenes familier; gentager behovet for at muliggøre hurtig levering af medicinsk udstyr til dem, der har behov for det, og at tillade medicinsk bistand til hospitaler uden for Gaza af humanitære årsager;
 3. anerkender Israels udfordringer på sikkerhedsområdet og behovet for at beskytte sit område og grænser ved hjælp af forholdsommelige midler; fordømmer Hamas' og andre militante gruppers terrorangreb mod Israel fra Gazastriben, herunder affyring af raketter ind på israelsk territorium, infiltration på israelsk område og bygning af tunneller; udtrykker sin bekymring over, at Hamas synes at sigte mod at øge spændingerne; fordømmer på det kraftigste Hamas' vedvarende taktik med at benytte civile til at beskytte ter-roraktiviteter;
 4. understreger, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved palæstinenserens ret til fredelig protest som en legitim udøvelse af deres grundlæggende ret til ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed; opfordrer lederne af protesterne i Gazastriben til at undgå enhver tilskyndelse til vold, og til at sikre, at alle protester, demonstrationer og forsamlinger forbliver fredelige og ikke kan udnyttes til andre midler; opfordrer Israel til at respektere denne grundlæggende rettighed til fredelig protest;
 5. tilslutter sig opfordringerne til uafhængige og gennemsigtige undersøgelser af de voldelige begivenheder; noterer sig den meka-nisme for vurdering af undersøgelser, der er oprettet af de israelske forsvarsstyrker for at gennemgå de israelske forsvarsstyrkers handlinger og de specifikke hændelser, der har fundet sted på grænsen mellem Israel og Gaza siden 30. marts 2018; minder om vigtigheden af ansvarlighed og at den forsættelige dødbringende magtanvendelse mod demonstranter, som ikke udgør en overhængende fare for liv eller alvorlig skade, overtræder international menneskerettighedslovgivning, og i forbindelse med besættelse er det en alvorlig overtræ-delse af den fjerde Genèvekonvention;
 6. bemærker med dyb bekymring advarslen i FN's forskellige rapporter om, at Gazastriben inden 2020 kan blive et sted, hvor det ikke er til at leve; beklager navnlig, at sundhedssektoren er tæt på et sammenbrud med hospitaler, der står over for en alvorlig mangel på medicin, udstyr og elektricitet; opfordrer til en umiddelbar og meningsfuld international indsats for genopbygning og geno-pretning af Gaza med det formål at lette den humanitære krise; påskønner det arbejde, der udføres af FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), som yder fødevarerhjælp, adgang til uddannelse og sundhedspleje, og andre vitale tje-nesteydelser til 1,3 mio. palæstinensiske flygtninge i området;
 7. opfordrer til en øjeblikkelig og betingelsesløs ophævelse af blokaden og lukningen af Gazastriben, der har resulteret i en stadig værre humanitær krise i området;
 8. opfordrer på ny til Den Palæstinensiske Myndigheds tilbagevenden til Gazastriben, således at den kan påtage sig sine offentlige funktioner, som skal behandles som en prioritet; opfordrer alle palæstinensiske fraktioner til at genoptage bestræbelserne på forsoning, hvilket også er afgørende for at forbedre situationen for befolkningen i Gaza; understreger, at den palæstinensiske forsoning, herunder det længe ventede præsident- og parlamentsvalg, er vigtig for at opnå en tostatsløsning og fortsat bør støttes af EU gennem innovative tiltag; opfordrer til afvæbning af alle militante grupper i Gazastriben;

Torsdag den 19. april 2018

9. opfordrer til, at Avera Mengistu og Hisham al-Sayed løslades og tilbagesendes til Israel; opfordrer til, at de jordiske rester af Hadar Goldin og Oron Shaul tilbagesendes og udtrykker sin medfølelse med deres familier; opfordrer til, at de jordiske rester af dræbte palæstinensere tilbagesendes;
 10. opfordrer på ny alle involverede parter i konflikten til fuldt ud at respektere tilbageholdtes og fangers rettigheder;
 11. minder om, at situationen i Gazastriben skal ses i lyset af den bredere kontekst for fredsprocessen i Mellemøsten; gentager, at EU's primære mål er at opnå en tostatsløsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt baseret på grænsedragningen fra 1967 med Jerusalem som hovedstad for begge stater, hvor Israel som en sikker stat og en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat lever side om side i fred og sikkerhed på grundlag af retten til selvbestemmelse og fuld respekt for folkeretten;
 12. understreger, at ikkevoldelige midler og respekt for menneskerettighederne og folkeretten af både statslige og ikkestatslige aktører er den eneste vej til at opnå en holdbar løsning og retfærdig og varig fred mellem israelere og palæstinensere; mener ligeledes, at fortsat vold, terrorisme og tilskyndelse til vold er grundlæggende uforeneligt med at fremme en fredelig tostatsløsning; bemærker, at opretholdelse af forpligtelsen til at gøre en effektiv indsats mod vold, terrorisme, hadefulde udtalelser og ansporing til vold er af afgørende betydning for at genskabe tillid og undgå eskalering, der yderligere vil underminere udsigten til fred;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Knesset, Israels præsident og regering, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd og præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed.
-

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0183

Beskyttelse af undersøgende journalister i Europa: sagen om den slovakiske journalist Ján Kuciak og Martina Kušnírová**Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om beskyttelse af undersøgende journalister i Europa: sagen om den slovakiske journalist Ján Kuciak og Martina Kušnírová (2018/2628(RSP))**

(2019/C 390/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 4, 5, 6, 9 og 10 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 6, 7, 8, 10, 11, 12 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og den tilknyttede retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til FN-Menneskerettighedskomitéens generelle bemærkning nr. 34 om artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (Menings- og ytringsfrihed),
- der henviser til resolution 2141 (2017) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling af 24. januar 2017 om angreb på journalister og mediefrihed i Europa,
- der henviser til erklæring af 30. april 2014 fra Europarådets Ministerkomité om beskyttelse af journalistik og journalister og andre medieaktørers sikkerhed,
- der henviser til OSCE's tilsagn vedrørende mediefrihed, ytringsfrihed og fri informationsudveksling,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om legitime foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, der handler i almenhedens interesse, når de afslører fortrolige oplysninger fra virksomheder og offentlige organer ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2017 om retssikkerhed i Malta ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om bekæmpelse af korruption og opfølgning af CRIM-beslutningen ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0402.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0409.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0438.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0403.

Torsdag den 19. april 2018

- der henviser til åbent brev af 6. marts 2018 fra 17 mediefrihedsorganisationer til Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker,
- der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser af 14. marts 2018 om beskyttelse af undersøgende journalister i Europa: sagen vedrørende den slovakiske journalist Ján Kuciak og Martina Kušnírová,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at respekten for retsstatsprincippet, demokratiet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt de værdier og principper, som er forankret i EU's traktater og internationale menneskerettighedsinstrumenter, er forpligtelser, der påhviler EU og dets medlemsstater, og som skal overholdes;
- B. der henviser til artikel 6, stk. 3, i TEU, der fastslår, at de grundlæggende rettigheder, som er garanteret ved EMRK, og som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten;
- C. der henviser til, at EU baserer sit virke på en formodning om gensidig tillid til, at medlemsstaterne overholder de demokratiske spilleregler, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som er nedfældet i EMRK, chartret om grundlæggende rettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
- D. der henviser til, at frie og uafhængige medier, der kan arbejde uden hindringer, udgør en hovedhjørnesten i et demokratisk samfund; der henviser til, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at pressefriheden og journalisterne bliver beskyttet på deres territorium;
- E. der henviser til, at ytrings- og meningsfriheden er uomgængelige forudsætninger for en fuldstændig gennemførelse af principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed;
- F. der henviser til, at EU og dets medlemsstater lægger stor vægt på respekten for mediefrihed og -pluralisme samt retten til information og ytringsfriheden, som er nedfældet i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 10 i EMRK og artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; der henviser til, at mediernes funktion som offentlig overvågningsinstans er en afgørende forudsætning for at opretholde disse rettigheder og beskytte alle andre grundlæggende rettigheder;
- G. der henviser til, at EU har mulighed for at handle for at beskytte de fælles værdier, som det er grundlagt på; der henviser til, at retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder bør finde anvendelse med samme vægt i alle medlemsstater;
- H. der henviser til, at den slovakiske undersøgende journalist Ján Kuciak og hans samleverske Martina Kušnírová blev fundet myrdet i deres hjem i Veľká Mača den 25. februar 2018;
- I. der henviser til, at retten til uafhængig og gennemskelig adgang til domstolsprøvelse er et centralt element i retsstatsprincippet; der henviser til, at gerningsmændene til disse mord, men også gerningsmændene fra tidligere sager, endnu ikke er blevet retsforfulgt, og at der må tages afstand fra en straffrihedskultur;
- J. der henviser til, at dette er det femte tilfælde, hvor en journalist er blevet myrdet i en EU-medlemsstat, inden for de seneste ti år ⁽⁵⁾ og det andet mord på en undersøgende journalist, der arbejdede med Panama-papirerne inden for EU efter mordet på Daphne Caruana Galizia i Malta i oktober 2017; der henviser til, at angreb på undersøgende journalistik er forbrydelser over for retsstatsprincippet og demokratiet;

⁽⁵⁾ Se også: <https://rsf.org/en/journalists-killed>

Torsdag den 19. april 2018

- K. der henviser til, at Ján Kuciak specialiserede sig i at undersøge storstilede skatteunddragelseskandaler, skattesvig, korrupsion og hvidvask af penge, og at han i sin sidste artikel, der blev offentliggjort posthumt, beskæftigede sig med potentiel afpresning med hensyn til EU-landbrugstilskud begået af den italienske 'Ndrangheta-mafia, som også kan have omfattet statslige embedsmænd med nære forbindelser til højtstående politikere;
- L. der henviser til, at mordet førte til de største fredelige protestaktioner og gadedemonstrationer siden fløjlsrevolutionen i 1989 med krav om retfærdighed, ansvarlighed, retsstatsforhold, respekt for mediefrihed og en indsats til bekæmpelse af korrupsion; der henviser til, at deltagerne i disse protestaktioner og den slovakiske offentlighed har tilkendegivet, at de nærer alvorlig mistillid til de statslige institutioner og embedsmænd, herunder politiet; der henviser til, at det er nødvendigt at få genoprettet tilliden til de statslige institutioner;
- M. der henviser til, at overgreb og forbrydelser over for journalister har en dybt negativ indvirkning på ytringsfriheden og forstærker fænomenet selvcensur;
- N. der henviser til, at det såkaldte rapporteringsprojekt om organiseret kriminalitet og korrupsion ("Organised Crime and Corruption Reporting Project") har oplyst, at der muligvis er blevet lækket personoplysninger om Ján Kuciak, efter at han havde indgivet flere aktindsigtsbegæring til de slovakiske statslige myndigheder; der henviser til, at han indgav en anmeldelse til anklagemyndigheden, efter at han var blevet truet af en slovakisk forretningsmand, og at han efterfølgende konstaterede, at sagen 44 dage efter indgivelsen af anmeldelsen ikke var blevet overgivet til politiet, men var blevet afsluttet uden vidneafhøring;
- O. der henviser til, at beskyttelsesniveauet for journalister og deres kilder, herunder whistleblowere, varierer mellem medlemsstaterne og i de fleste tilfælde ikke omfatter effektiv beskyttelse mod repressalier, anklager om ærekrænkelser, trusler, intimiderende sagsanlæg eller andre negative konsekvenser; der henviser til, at den utilstrækkelige beskyttelse, som visse medlemsstater tilbyder journalister, samt den voksende fjendtlighed over for journalister, som visse personer i offentligheden udviser, fører til, at deres grundlæggende rettigheder undergraves væsentligt;
- P. der henviser til, at 2016-statusrapporten om Slovakiet fra Media Pluralism Monitor peger på et højt risikoniveau med hensyn til politisk uafhængighed, navnlig fordi de lokale medier finansieres og ofte indirekte ejes af kommunerne og bliver udsat for et potentielt politisk tryk; der henviser til, at rapporten også omtaler eksisterende sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af journalisters kilder såsom domstolsprøvelse og juridiske definitioner;
- Q. der henviser til, at ærekrænkelser ifølge det internationale pressefrihedsindeks (World Press Freedom Index) for 2017 fra Journalister uden Grænser straffes med op til otte års fængsel i Slovakiet, hvilket er den strengeste straffesanktion for denne forseelse i hele EU; der henviser til, at Slovakiet imidlertid indtager en 17.-plads i dette indeks;
- R. der henviser til, at generalsekretæren for Journalister uden Grænser under et besøg i Bratislava den 2. marts 2018 udtrykte sin beklagelse over det "forfærdelige klima for journalister", som er blevet opretholdt og endog i visse medlemsstater skabt af talrige europæiske politikere, herunder regeringsledere;
- S. der henviser til, at der er blevet rapporteret om flere angreb på journalister i Slovakiet siden 2007, og at to journalister stadig er meldt savnet;
- T. der henviser til, at Slovakiet ifølge World Economic Forum (2017) indtager 117.-pladsen med hensyn til korrupsion blandt de 137 lande, der indgår i den samlede oversigt; der henviser til, at antallet af straffesager vedrørende korrupsionsrelaterede forseelser er faldet betragteligt; der henviser til, at 2018-landerapporten om Slovakiet fra det europæiske semester viser, at der ikke er gjort fremskridt med at styrke bekæmpelsen af korrupsion;
- U. der henviser til, at Parlamentet gennemførte en undersøgelsesmission til Slovakiet den 7.-9. marts 2018 med deltagelse af medlemmer af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Budgetkontroludvalget;

Torsdag den 19. april 2018

- V. der henviser til, at ngo-repræsentanter kom til orde i missionsrapporten fra Parlamentets delegation, hvor de gav udtryk for alvorlige betænkeligheder, navnlig hvad angår mulige interessekonflikter, f.eks. mellem den centrale anklagemyndighed og de organer, som burde kontrollere denne myndigheds aktivitet, og mellem indenrigsministeren og politichefen; der henviser til, at det desuden blev påpeget, at udvælgelsen af de ledende anklagere er særdeles politiseret, og at det blev kritiseret, at der mangler et uafhængigt organ med kompetence til at behandle klager over politiet; der henviser til, at der blev sat spørgsmålstegn ved, om beskyttelsen af mediefriheden er fyldestgørende, og om der hersker gennemsigtighed omkring ejerforhold i medierne;
- W. der henviser til, at det øverste revisionsorgan i Slovakiet har gennemført en undersøgelse af alle myndigheder, som står for forvaltning af EU-midler eller fungerer som mellemed i denne forbindelse, og at der kun blev konstateret problemer med det statslige organ for udbetaling af landbrugsstøtte; der henviser til, at revisionsorganet har videregivet sine undersøgelsesresultater til den slovakiske anklagemyndighed og det nationale strafferetlige agentur;
- fordømmer på det skarpeste mordet på den slovakiske undersøgende journalist Ján Kuciak og hans samleverske Martina Kušnírová;
 - er forfærdet over, at dette er det andet dødbringende angreb på en journalist i EU inden for de seneste seks måneder, efter at journalisten Daphne Caruana Galizia blev myrdet i Malta den 16. oktober 2017;
 - opfordrer de slovakiske myndigheder til at afsætte alle de nødvendige ressourcer for at sikre en fuldstændig, grundig og uafhængig efterforskning af mordene på Ján Kuciak og Martina Kušnírová, således at de ansvarlige kan blive strafforfulgt; noterer sig med tilfredshed, at de slovakiske myndigheder har til hensigt at samarbejde fuldt ud med de internationale retshåndhavende myndigheder og Mafiaefterforskningskontoret (DIA) i Italien under efterforskningen; henstiller indtrængende, at der oprettes et fælles efterforskningshold under fælles ledelse med Europol, og at dette efterforskningshold får adgang til alle sagens akter;
 - opfordrer den centrale anklagemyndighed i Slovakiet til at genoptage behandlingen af den anmeldelse, som Ján Kuciak indgav efter at være blevet udsat for trusler, og til at efterforske forlydenderne om, at der blev lækket personlige oplysninger, efter at han havde indgivet flere aktindsigtsbegæringar til de slovakiske myndigheder;
 - opfordrer indtrængende de slovakiske myndigheder til at sikre, at undersøgende journalister beskyttes mod enhver form for intimidering, anklager om ærekrænkelser, trusler eller fysiske angreb, og til at træffe effektive foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af de personer, som udøver retten til ytringsfrihed trods angreb, der har til formål at bringe dem til tavshed;
 - anerkender den vitale rolle, som undersøgende journalister kan spille som vogtere af demokratiet og retsstatsprincippet; tager afstand fra de nedsættende bemærkninger, som EU-politikere har fremsat over for journalister; konstaterer, at det er i hele samfundets vitale interesse, at undersøgende journalister og whistleblowere nyder godt af det højeste beskyttelsesniveau; opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at forelægge lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige forslag til beskyttelse af journalister i EU, som regelmæssigt bliver udsat for sagsanlæg, der har til formål at censurere deres arbejde eller intimidere dem, idet denne beskyttelse også bør antage form af fælleseuropæiske bestemmelser rettet mod såkaldte SLAPP-metoder (Strategic Lawsuit Against Public Participation), hvor sagsanlæg anvendes strategisk til at bekæmpe offentligt engagement;
 - opfordrer Kommissionen til at sikre, fremme og anvende de værdier, der er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union og chartret om grundlæggende rettigheder samt i den internationale konvention om borgerlige og civile rettigheder og i denne forbindelse overvåge og imødegå udfordringer mod mediefrihed og -pluralisme overalt i EU under hensyntagen til nærhedsprincippet; opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet fuldt underrettet om de foranstaltninger, der iværksættes;
 - konstaterer, at whistleblowere har vist sig at være en uundværlig ressource for den undersøgende journalistik og for en uafhængig presse, og at garanteret kildebeskyttelse er en afgørende forudsætning for pressefriheden; understreger derfor, at whistleblowere bidrager til at fremme demokrati, gennemsigtighed i det politiske og økonomiske liv og en informeret offentlighed; opfordrer de slovakiske myndigheder og samtlige medlemsstater til at sikre, at undersøgende journalister og whistleblowere kan regne med beskyttelse af deres personlige sikkerhed og levevej; opfordrer Kommissionen til at foreslå et effektivt, omfattende og horisontalt EU-direktiv om beskyttelse af whistleblowere ved fuldt ud at støtte Europarådets rekommandationer og Parlamentets beslutninger af 14. februar 2017 ⁽⁶⁾ og 24. oktober 2017;

(6) Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0022.

Torsdag den 19. april 2018

9. opfordrer Kommissionen til at indføre en permanent finansiel støtteordning med eget budget ved at foretage en ressourceomfordeling til fordel for afhængig undersøgende journalistik;
10. opfordrer Formandskonferencen til at forelægge et forslag om, hvordan Parlamentet kan hylde Daphne Caruana Galizia og Ján Kuciak for deres indsats, og til at overveje at omdøbe Parlamentets praktikantordning for journalister for at opkalde denne ordning efter Ján Kuciak;
11. noterer sig, at 2016-rapporten om mediepluralisme fra centret for mediepluralisme og mediefrihed (Centre for Media Pluralism and Media Freedom, CMPF) fastslår, at der er en mellemstor til høj risiko for en horisontal koncentration af medieejerskab i Slovakiet; mener, at mediepluralismen er truet i en række medlemsstater, fordi medierne kontrolleres af politiske organer eller individer eller af visse kommercielle organisationer; understreger, at regeringer som hovedregel ikke bør misbruge deres position til at påvirke medierne; henstiller, at der medtages mere detaljerede oplysninger om ejerforholdene i medierne i den årlige overvågningsrapport om mediepluralisme (Media Pluralism Monitor);
12. støtter initiativet med undersøgende journalistik i EU (IJ4EU), som har til formål at fremme og styrke grænseoverskridende samarbejde blandt undersøgende journalister i Europa;
13. er foruroliget over påstandene om korrupsion, misbrug af EU-midler, magtmisbrug og interessekonflikter i Slovakiet, som kan virke undergravende på demokratiet; opfordrer de slovakiske tilsynsmyndigheder og retslige myndigheder samt Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) til at undersøge alle påstande om uregelmæssigheder og svig, herunder momskarruselsvindel og svig rettet mod Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og andre strukturfonde;
14. er dybt foruroliget over det faktum, at organiseret kriminalitet muligvis står bag dette mord, og at der er risiko for infiltration i det politiske liv, myndighederne på alle niveauer, økonomi og finans; understreger, at dette fænomen ikke må undervurderes; erindrer om, at de internationale kriminelle netværk er særdeles aktive, og at organiseret kriminalitet vokser i omfang og kompleksitet; opfordrer Slovakiet og alle medlemsstater til at satse på et forbedret samarbejde og en forbedret samordning for at fremme udviklingen af fælles standardprocedurer, der er baseret på de gode praksisser fra de retssystemer, som har udviklet sig til det højeste niveau med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet;
15. noterer sig, at det øverste revisionsorgan i Slovakiet har udsendt tre kritiske rapporter om det statslige organ for udbetaling af landbrugsstøtte; opfordrer de slovakiske myndigheder til at sikre, at der sker en grundig behandling af undersøgelsesresultaterne fra det øverste revisionsorgan; opfordrer Den Europæiske Revisionsret til at gennemføre en undersøgelse og offentliggøre en særlig rapport om udbetaling af landbrugsstøtte i Slovakiet;
16. opfordrer Det Særlige Udvalg om Økonomisk Kriminalitet, Skatteunddragelse og Skatteundgåelse, der er nedsat i Europa-Parlamentets regi, til at evaluere påstandene om momssvig, hvidvask af penge og misbrug af EU-midler samt tilstrækkeligheden af de nationale bestemmelser om beslaglæggelse af aktiver som følge af kriminelle aktiviteter i denne kontekst – under særlig henvisning til det arbejde, der er udført af Ján Kuciak og andre undersøgende journalister;
17. opfordrer Rådet til sammen med de deltagende medlemsstater at oprette en europæisk anklagemyndighed snarest muligt ifølge hensyn til den koordinerede indsats mod svig i EU og andre forbrydelser mod EU's finansielle interesser;
18. er foruroliget over konklusionerne i den rapport, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Budgetkontroludvalget har udarbejdet efter undersøgelsesmissionen til Slovakiet, og hvoraf det fremgår, at udvælgelsen af de ledende anklagere menes at være stærkt politiseret, og at der har været fremsat flere påstande om korrupsion blandt topembedsmænd, uden at disse påstande har ført til en egentlig efterforskning; opfordrer de slovakiske myndigheder til at styrke de retshåndhævende myndigheders upartiskhed og til at følge op på de vigtigste konklusioner og henstillinger i rapporten fra Parlamentets undersøgelsesmission; anmoder den slovakiske regering og det slovakiske parlament om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at genoprette offentlighedens tillid til de statslige institutioner, herunder politiet;

Torsdag den 19. april 2018

19. beklager atter, at Kommissionen har besluttet ikke at offentliggøre EU's antikorrupsionsrapport for 2017, og opfordrer Kommissionen til omgående at genoptage sin årlige overvågning om korrupsionsbekæmpelse i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at udvikle et system med strenge indikatorer og letanvendelige, ensartede kriterier til måling af korrupsionsniveauet i medlemsstaterne og til at evaluere deres politikker til bekæmpelse af korrupsion, på linje med Parlamentets beslutning af 8. marts 2016 om årsrapporten for 2014 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (7);

20. understreger, at det er af afgørende betydning at garantere, at de fælleseuropæiske værdier, der er opregnet i artikel 2, bliver opretholdt fuldt ud, og at de grundlæggende rettigheder som fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder bliver garanteret;

21. efterlyser indtrængende en regelmæssig overvågning og dialog, der involverer alle medlemsstater, med henblik på at sikre overholdelsen af EU's grundlæggende værdier som demokrati, grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet, hvor Rådet, Kommissionen og Parlamentet er involveret, således som det fremhæves i Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og præsidenten for Den Slovakiske Republik.

(7) EUT C 50 af 9.2.2018, s. 2.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0184

Et instrument for europæiske værdier til støtte for civilsamfundsorganisationer, der fremmer demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende værdier i Den Europæiske Union**Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om behovet for at oprette et instrument for europæiske værdier til støtte for civilsamfundsorganisationer, der fremmer de grundlæggende værdier inden for Den Europæiske Union på lokalt og nationalt plan (2018/2619(RSP))**

(2019/C 390/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets konklusioner om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, Europarådets konventioner, henstillinger, resolutioner og rapporter samt til dets Parlamentariske Forsamling, Ministerkomité, menneskerettighedskommissær og Venedigkommission,
- der henviser til Kommissionens rapport af 24. januar 2017 med titlen "Styrkelse af borgernes rettigheder i en Union med demokratiske forandringer – 2017-rapport om unionsborgerskab" (COM(2017)0030),
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder med titlen "Challenges facing civil society organisations working on human rights in the EU", som blev offentliggjort i januar 2018,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2018 med titlen "Den næste FFR: forberedelse af Parlamentets holdning til den flerårige finansielle ramme efter 2020" ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om "EU's finansiering af civilsamfundsorganisationer", der blev vedtaget den 19. oktober 2017 ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0409.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0075.

⁽³⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 9.

Torsdag den 19. april 2018

- A. der henviser til, at de fælles grundlæggende europæiske værdier, der er forankret i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, principperne om pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet samt ligestilling mellem kvinder og mænd, ikke kan tages for givet og konstant skal næres og beskyttes, da en forringelse i en hvilken som helst medlemsstat kan have skadelige virkninger for EU som helhed;
- B. der henviser til, at et aktivt og veludviklet civilsamfund i alle EU's medlemsstater udgør den bedste beskyttelse mod en underminering af disse værdier;
- C. der henviser til, at civilsamfundsorganisationer (CSO'er) fortsat fremmer disse værdier til trods for stigende vanskeligheder med at sikre de nødvendige økonomiske midler til at udvikle og varetage deres opgaver uafhængigt og effektivt;
- D. der henviser til, at EU yder direkte støtte til civilsamfundsorganisationer, der opererer i tredjelande, med henblik på at fremme disse værdier, men at finansieringsmulighederne for de civilsamfundsorganisationer, som forfølger dette mål, er meget begrænsede inden for EU, navnlig for så vidt angår de civilsamfundsorganisationer, der opererer på lokalt og nationalt plan;
- gentager, at civilsamfundsorganisationer er af vital betydning for at kunne værne om og fremme de værdier, som er nedfældet i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og at de spiller en afgørende rolle i forbindelse med at fremme aktivt medborgerskab i EU samt i forbindelse med at fremme informeret offentlig debat som en del af et pluralistisk demokrati;
 - understreger nødvendigheden af, at EU udvikler nye og effektive måder, hvorpå disse værdier kan beskyttes og fremmes inden for EU;
 - mener i denne forbindelse, at EU bør yde målrettet finansiel støtte til civilsamfundsorganisationer, der er aktive på lokalt og nationalt plan med hensyn til at fremme og beskytte disse værdier;
 - opfordrer EU til at oprette et særligt finansieringsinstrument inden for EU's budget i den næste flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 (FFR) – som kunne benævnes "instrumentet for europæiske værdier" – til fremme og beskyttelse af de værdier, som er nedfældet i artikel 2 i TEU, navnlig demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, med et finansieringsniveau svarende til minimum det samme niveau som tildeles Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, der tjener lignende formål uden for Unionens grænser; henstiller, at dette instruments strukturelle prioritet bør være at skabe en sund og bæredygtig sektor for civilsamfundsorganisationer på nationalt og lokalt plan med kapacitet til at opfylde dets rolle for så vidt angår beskyttelsen af disse værdier;
 - mener, at dette instrument bør yde driftstilskud til civilsamfundsorganisationer, der er engageret i at fremme og beskytte disse værdier inden for EU (såvel basisfinansiering som tilskud til projekter og initiativer);
 - understreger, at instrumentet bør forvaltes af Kommissionen, og at de tilskudsydende procedurer bør være hurtige og fleksible; henstiller navnlig, at ansøgningsproceduren gøres brugervenlig og let tilgængelig for lokale og nationale civilsamfundsorganisationer;
 - mener, at instrumentet bør rettes specifikt mod projekter og initiativer, der fremmer europæiske værdier på lokalt og nationalt plan, såsom borgerinddragelsesprojekter, fortaler- og andre overvågningsaktiviteter, og at tværnationale projekter og initiativer kun bør spille en underordnet rolle; mener, at der bør lægges særlig vægt på at opbygge civilsamfundsorganisationernes kapacitet til at indgå i dialog med offentligheden med henblik på at øge dens forståelse af pluralistisk og deltagelsesbaseret demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder;

Torsdag den 19. april 2018

8. understreger, at instrumentet bør være et supplement til de allerede eksisterende europæiske og nationale instrumenter og aktiviteter, der fremmer og beskytter disse værdier, og derfor ikke bør oprettes på bekostning af andre europæiske eller nationale fonde og aktiviteter på dette område;
 9. understreger, at der i overensstemmelse med finansforordningen skal sikres finansiell ansvarlighed i forbindelse med forvaltningen af det nye instrument, navnlig for så vidt angår overholdelsen af retlige forpligtelser, fuld gennemsigtighed med hensyn til anvendelsen af ressourcer, forsvarlig økonomisk forvaltning og forsigtig anvendelse af ressourcer;
 10. henstiller til Kommissionen at udarbejde en årlig rapport om gennemførelsen af dette instrument og offentliggøre en liste over de organisationer og aktiviteter, den har finansieret;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Europarådet.
-

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0185

Krænkelser af menneskerettighederne og retsstatsprincippet i forbindelse med, at to græske soldater er blevet anholdt og tilbageholdt i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om krænkelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincippet i forbindelse med, at to græske soldater er blevet anholdt og tilbageholdt i Tyrkiet (2018/2670(RSP))

(2019/C 390/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anholdelsen den 1. marts 2018 og de tyrkiske myndigheders fortsatte tilbageholdelse af to græske soldater, der hævder, at de var faret vild i dårligt vejr,
 - der henviser til, at denne del af grænsen, i skovområdet Kastanies langs floden Evros/Meriç, er et vigtigt overgangssted for migranter, flygtninge og menneskehandlere, og at den pågældende løjtnant og sergent var på regelmæssig patrulje ved grænsen,
 - der henviser til opfordringerne fra tjenestemænd fra EU og NATO om, at soldaterne frigives, ikke mindst fra Det Europæiske Råd den 22. marts 2018 og under topmødet mellem EU og Tyrkiet den 26. marts 2018,
 - der henviser til den græske regerings bestræbelser på at sikre soldaternes frigivelse og tilbagevenden,
 - der henviser til artikel 5, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention, hvori det fastslås, at "enhver, der anholdes, uforøvet på et sprog, som han forstår, [skal] underrettes om grundene til anholdelsen og om enhver mod ham rettet anklage",
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at en tyrkisk domstol i Edirne den 4. marts 2018 afsagde kendelse om, at de to soldater, som i øjeblikket tilbageholdes i et stærkt sikret fængsel og er under anklage for ulovlig indrejse i Tyrkiet, fortsat tilbageholdes;
 - B. der henviser til, at to græske soldater er blevet tilbageholdt i et tyrkisk fængsel i mere end én måned, uden at der er rejst tiltale mod dem, og uden at de er blevet underrettet om, hvilke forbrydelser de er sigtet for;
 - C. der henviser til, at tidligere tilfælde af lignende utilsigtet krydsning af grænsen af enten græske eller tyrkiske soldater hidtil er blevet løst på stedet af begge parter lokale militærmyndigheder;
1. opfordrer de tyrkiske myndigheder til hurtigt at afslutte de retslige procedurer og løslade de to græske soldater og tilbagesende dem til Grækenland;
 2. opfordrer Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og alle EU's medlemsstater til at udvise solidaritet med Grækenland og opfordre til omgående frigivelse af de to græske soldater i enhver kontakt eller kommunikation med Tyrkiets ledere og myndigheder i overensstemmelse med folkeretten og gode naboskabsforbindelser;
 3. opfordrer de tyrkiske myndigheder til omhyggeligt at følge retslige procedurer og over for alle berørte fuldt ud at respektere menneskerettighederne, der er nedfældet i folkeretten, herunder Genèvekonventionen;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Tyrkiets og Grækenlands præsidenter, regeringer og parlamenter, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Kommissionen, medlemsstaternes kompetente myndigheder og NATO.
-

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0186

Gennemførelse af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter (2016/2149(INI))

(2019/C 390/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 5 om kompetencetildeling og nærhedsprincippet, artikel 10, stk. 1, om det repræsentative demokrati, artikel 10, stk. 2, om repræsentationen af EU's borgere, artikel 10, stk. 3, om EU-borgernes ret til deltagelse i EU's demokratiske liv, artikel 11 om deltagelsesdemokrati, artikel 12 om de nationale parlamenteres rolle, artikel 48, stk. 3, om den almindelige revisionsprocedure og artikel 48, stk. 7 (passerellebestemmelsen),
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenteres rolle i Den Europæiske Union, og protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 41 og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 1997 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og nationale parlamenter ⁽¹⁾, sin beslutning af 7. februar 2002 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i den europæiske integration ⁽²⁾, sin beslutning af 7. maj 2009 om udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten ⁽³⁾ og sin beslutning af 16. april 2014 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale ⁽⁵⁾, om budgetmæssig kapacitet for euroområdet ⁽⁶⁾ og om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens årsrapporter om forbindelserne mellem Europa-Kommissionen og de nationale parlamenter, særlig rapporten for 2014 af 2. juli 2015 (COM(2015)0316) og rapporten for 2015 af 15. juli 2016 (COM(2016)0471), og dens årsrapporter om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, særlig rapporterne for 2015 af 15. juli 2016 (COM(2016)0469) og for 2016 af 30. juni 2017 (COM(2017)0600),
- der henviser til de årlige rapporter fra Europa-Parlamentets Direktorat for Forbindelser med De Nationale parlamenter, navnlig midtvejsrapporten for 2016 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten (2015) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog om Europas fremtid af 1. marts 2017 og kommissionsformand Jean-Claude Junckers tale om Unionens tilstand den 13. september 2017, hvor der blev fremlagt en køreplan,
- der henviser til erklæringen "Greater European Integration: The Way Forward" ("Mere europæisk integration: vejen frem") fra formændene for det italienske Deputeretkammer, den franske Nationalforsamling, den tyske Forbundsdag og det luxembourgske Deputeretkammer, der blev underskrevet den 14. september 2015 og for indeværende støttes af 15 nationale parlamentariske forsamlinger i EU,
- der henviser til de konklusioner, der er blevet vedtaget af konferencen af parlamentsformænd i EU (EU-parlamentsformandskonferencen) på dennes samlinger siden Lissabontraktatens ikrafttræden, navnlig konferencerne i Luxembourg i 2016 og Bratislava i 2017,

⁽¹⁾ EFT C 200 af 30.6.1997, s. 153.

⁽²⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 322.

⁽³⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 94.

⁽⁴⁾ EUT C 443 af 22.12.2017, s. 40.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0049.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0050.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0048.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0421.

Torsdag den 19. april 2018

- der henviser til bidragene til og konklusionerne fra Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC) siden Lisabontraktatens ikrafttræden, navnlig møderne i Valletta og Tallinn i 2017, samt COSAC's halvårsrapporter,
 - der henviser til artikel 13 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSU), der har indført afholdelse af interparlamentariske konferencer for at drøfte finanspolitik og andre spørgsmål, der henhører under traktaten,
 - der henviser til beslutning af 30. november 2016 fra Tjekkiet's Senát (26. beslutning fra 11. valgperiode), beslutning af 19. oktober 2016 fra Italiens Senato della Repubblica (Doc. XVIII n. 164) og bidragene fra dets udvalg for EU-politik af 2. maj 2017 (Prot. 573) samt bidragene fra den franske Assemblée Nationale's Europaudvalg af 31. maj 2017 (reference 2017/058) og det stående Europaudvalg under Nederlandenes Tweede Kamer der Staten-Generaal (Andetkammeret) af 22. december 2017 (skrivelse A(2018)1067),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i samt bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0127/2018),
- A. der henviser til, at nationale parlamenter bidrager aktivt til Den Europæiske Unions tilfredsstillende forfatningsmæssige funktion (artikel 12 i TEU) og derved spiller en vigtig rolle for dens demokratiske legitimitet og realiseringen heraf i videst mulige omfang;
 - B. der henviser til, at de nationale regeringers parlamentariske ansvar inden for rammerne af europæiske anliggender, der afhænger af den enkelte nationale praksis, er hjørnestenen i de nationale parlamenters rolle i de gældende EU-traktater;
 - C. der henviser til, at de nationale parlamenter for at forbedre ejerskabet bør kontrollere de nationale regeringer, ligesom Europa-Parlamentet kontrollerer den udøvende EU-myndighed; der imidlertid henviser til, at de nationale parlamenters indflydelse over for de nationale regeringer varierer betydeligt på medlemsstatsniveau;
 - D. der henviser til, at de nationale parlamenter ofte klager over deres begrænsede involvering i EU-anliggender og ønsker at blive mere inddraget i udviklingen af den europæiske integrationsproces;
 - E. der henviser til, at en manglende gennemsigtighed i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser risikerer at underminere både de nationale parlamenters beføjelser i henhold til traktaterne og de relevante protokoller og navnlig deres rolle som deres regeringers vagthunde;
 - F. der henviser til, at de nationale parlamenters pluralisme er yderst gavnlige for Unionen, idet tilpasningen af de forskellige politiske holdninger i medlemsstaterne kan styrke og udvide den tværgående debat på EU-plan;
 - G. der henviser til, at der bør dannes en modvægt mod de parlamentariske mindretals underrepræsentation i europæiske anliggender med fuld respekt for flertallene i de enkelte nationale parlamenter og i overensstemmelse med princippet om forholdsmæssig repræsentation;
 - H. der henviser til, at de nationale parlamenter spiller en rolle i enhver revision af EU-traktaterne og for nylig er blevet opfordret til at deltage i en række demokratiske EU-fora;
 - I. der henviser til, at man kunne fremme en europæisk offentlig sfære gennem en række fora om Europas fremtid, der skal organiseres af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet som naturlige repræsentanter for det europæiske folk; der henviser til, at disse fora kunne godkendes gennem en fælles europæisk uge, hvor medlemmer af de nationale parlamentariske forsamlinger samtidigt ville diskutere europæiske anliggender med deltagelse af kommissærer og medlemmer af Europa-Parlamentet;
 - J. der henviser til, at den økonomiske, finansielle og sociale krise har øget EU-borgernes mistillid til og desillusion over for den nuværende demokratiske repræsentationsmodel, både på europæisk og nationalt plan, som det fremgår af tendenserne ved de seneste valg;

Torsdag den 19. april 2018

- K. der henviser til, at gennemførelsen af retten for de nationale parlamenter til at føre kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet, på grundlag af det såkaldte system for tidlig varsling (varslingssystemet), delvis har forbedret forbindelserne mellem EU-institutionerne og de nationale parlamenter;
- L. der henviser til, at de nationale parlamenter til tider er kritiske over for varslingssystemet, idet de hævder, at bestemmelserne herom ikke er lette at gennemføre i praksis og mangler et bredt anvendelsesområde;
- M. der henviser til, at der er gjort fremskridt med gennemførelsen af varslingssystemet, som det fremgår af de seneste tal for det samlede antal udtalelser fra de nationale parlamenter inden for rammerne af den politiske dialog; der henviser til, at den begrænsede brug af proceduren med gult kort og ineffektiviteten af proceduren med orange kort viser, at der stadig er plads til forbedringer, og at en bedre koordinering mellem de nationale parlamenter er mulig i denne henseende;
- N. der henviser til, at perioden på otte uger i artikel 4 i protokol nr. 1 har vist sig at være utilstrækkelig til en rettidig overvågning af overholdelsen af nærhedsprincippet;
- O. der henviser til, at varslingssystemet kan suppleres med det system, der i dag giver de nationale parlamenter mulighed for at fremsætte konstruktive forslag, som Kommissionen kan overveje, under behørig hensyntagen til dens initiativret;
- P. der henviser til, at flere nationale parlamenter har udtrykt deres interesse i et instrument til at forbedre den politiske dialog, som ville give dem mulighed for at komme med konstruktive forslag, som Kommissionen kan overveje, under behørig hensyntagen til Kommissionens initiativret;
- Q. der henviser til, at de nationale parlamenter til enhver tid kan fremsætte udtalelser inden for rammerne af den politiske dialog, give deres nationale regeringer mandat til at kræve udarbejdelse af lovgivningsforslag via Rådet eller i overensstemmelse med artikel 225 i TEUF bare opfordre Parlamentet til at fremsætte forslag til Kommissionen;
- R. der henviser til, at det er utænkeligt, at der kan gennemføres en procedure med rødt kort på dette trin i den europæiske integrationsproces;
- S. der henviser til, at de omfattende informationsrettigheder, der er fastlagt i Lissabontraktaten, kunne styrkes, hvis der blev givet de nationale parlamenter flere ressourcer og mere tid til at håndtere de dokumenter, der sendes til dem af EU-institutionerne;
- T. der henviser til, at IPEX, som er en platform for løbende informationsudveksling mellem de nationale parlamenter og mellem de nationale parlamenter og EU-institutionerne, bør udvikles yderligere i overensstemmelse med dens digitale strategi, hvor Europa-Parlamentet spiller en vigtig støttende rolle;
- U. der henviser til, at det interinstitutionelle samarbejde er blevet bedre efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten og det såkaldte Barroso-initiativ – den politiske dialog, som Kommissionen lancerede i september 2006, og som giver de nationale parlamenter lejligheder til at kommentere, komme med positiv feedback eller kritisere Kommissionens forslag;
- V. der henviser til, at de nationale parlamenter lejlighedsvis beklager sig over deres forbindelser med Den Europæiske Union, idet de hævder, at de er for komplekse;
- W. der henviser til, at de nationale parlamenter har relevante kompetencer på områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed i henhold til artikel 70, 85 og 88 i TEUF og derfor bør spille en vigtig rolle angående fremtiden for Unionens sikkerheds- og forsvarspolitik;
- X. der henviser til, at der bør være større national og europæisk parlamentarisk kontrol af finanspolitikken og den økonomiske politik, de trufne beslutninger og forvaltningen på EU-plan;

Torsdag den 19. april 2018

- Y. der henviser til, at Domstolens afgørelse af 16. maj 2017 om den blandede karakter af handelsaftalen mellem EU og Singapore har ændret den måde, hvorpå de nationale parlamenter vil blive involveret i handelsaftaler i fremtiden;
- Z. der henviser til, at et bedre samspil og en forbedret udveksling af oplysninger mellem MEP'er og nationale parlamentsmedlemmer og også mellem de nationale parlameters embedsmænd kunne bidrage til at forbedre kontrollen med den europæiske debat på nationalt plan og således fremme en ægte europæisk parlamentarisk og politisk kultur;

Kontrollen med regeringernes aktiviteter i europæiske anliggender

1. mener, at gennemførelsen af de nationale parlameters rettigheder og forpligtelser som følge af Lissabontraktaten har styrket deres rolle, inden for de europæiske konstitutionelle rammer og dermed giver Unionen mere pluralisme, demokratisk legitimitet og evnen til at fungere bedre;
2. anerkender, at de nationale regeringer er demokratisk ansvarlige over for de nationale parlamenter, som anerkendt i artikel 10, stk. 2, i TEU, i overensstemmelse med deres respektive nationale forfatningsmæssige ordener; er af den opfattelse, at dette ansvar er kernen i de nationale parlamentariske forsamlings rolle i Den Europæiske Union; opfordrer de nationale parlamenter til at udøve deres europæiske funktioner fuldt ud for at øve direkte indflydelse på og kontrollere EU-politikernes indhold, navnlig gennem overvågningen af deres nationale regeringer i deres egenskab af medlemmer af Det Europæiske Råd og Rådet;
3. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale parlamenter får tilstrækkelig tid, kapaciteten og den nødvendige adgang til information til at opfylde deres forfatningsmæssige rolle med at føre kontrol med og dermed legitimere de nationale regeringers aktiviteter, når disse regeringer handler på EU-plan, det være sig i Rådet eller i Det Europæiske Råd; anerkender, at denne europæiske funktion bør finde sted i fuld overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner; mener, at man med henblik på at bevare og forstærke denne rolle bør styrke og fremme den eksisterende udveksling af bedste praksis og samspillet mellem de nationale parlamenter;
4. mener, at gennemsigtighed i EU-institutionernes arbejdsmetoder og beslutningsprocesser er en forudsætning for, at de nationale parlamenter effektivt kan udføre deres institutionelle rolle i medfør af traktaterne; opfordrer endvidere de nationale parlamenter til at gøre fuld brug af deres respektive beføjelser med henblik på at udøve kontrol med regeringernes handlinger på EU-plan, bl.a. ved at tilpasse deres interne organisation, tidsplaner og forretningsorden, så de bliver i stand hertil; foreslår også en udveksling af bedste praksis mellem nationale parlamenter, regelmæssige debatter mellem de respektive ministre og fagudvalgene i de nationale parlamenter før og efter rådssamlingerne og Det Europæiske Råds møder og regelmæssige møder mellem medlemmer af de nationale parlamenter, kommissærer og MEP'er;
5. mener, at det er vigtigt at undgå enhver form for overdreven gennemførelse af EU-lovgivningen fra medlemsstaternes side, og at de nationale parlamenter spiller en nøglerolle i den sammenhæng; minder samtidig om, at dette ikke berører medlemsstaternes ret til at anvende klausuler om garanti mod forringelser og til f.eks. at fastsætte højere sociale og miljømæssige standarder på nationalt plan;
6. minder om, at beslutningerne skal træffes i overensstemmelse med de forfatningsmæssige kompetencer og under hensyntagen til den klare afgrænsning mellem de respektive beslutningskompetencer hos de nationale organer og EU-organerne, idet det samtidig opfordrer til en styrket politisk dialog med de nationale parlamenter og anerkender det klare behov for at styrke den parlamentariske deltagelse;
7. bemærker, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i højere grad bør involveres i det europæiske semester, og anbefaler, at budgetkalenderne på nationalt plan og på EU-plan bliver koordineret bedre gennem hele processen med henblik på at tilskynde til en mere effektiv anvendelse af dette instrument; minder desuden om, at en tilpasning af det europæiske semester til de nationale parlameters dagsordener kunne bidrage yderligere til koordineringen af de økonomiske politikker, men understreger, at en sådan tilpasning ikke må tilsidesætte de enkelte parlamentariske forsamlings selvstyrebeføjelser og særlige procedureregler;
8. foreslår, at der indføres en national periode for budgetdialog, hvor de nationale parlamenter vil kunne drøfte og bidrage til det europæiske semester ved at give deres egne regeringer et mandat i deres forbindelser med Kommissionen og Rådet;

Torsdag den 19. april 2018

9. understreger, at det under Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalgs (COSAC) sidste plenarmøde i Tallin blev anerkendt, at de fleste nationale parlamenter deltager aktivt i plenarmøder for at debattere EU-spørgsmål, enten med jævne mellemrum eller på ad hoc-basis, og at flere plenarmødedebatter om EU-spørgsmål gør Unionen mere synlig og giver borgerne mulighed for at få mere at vide om EU's dagsorden og de politiske partiers holdninger til disse spørgsmål;

Skabelse af en europæisk offentlig sfære

10. bemærker, at en tilpasning af de forskellige politiske holdninger i medlemsstaterne kan styrke og udvide de tværgående debatter på EU-plan; anbefaler derfor, at de nationale parlamentariske delegationer, der agerer i EU-institutionerne, afspejler den politiske mangfoldighed; påpeger relevansen af princippet om forholdsmæssig repræsentation af medlemmer fra forskellige politiske partier i denne henseende;

11. bemærker, at de parlamentariske flertals bindende vilje kan komme til udtryk i udtalelserne fra de nationale parlamenter, inden for eller uden for rammerne af varslingssystemet; tilslutter sig imidlertid idéen om, at de nationale parlamentariske politiske mindretal får mulighed for at udtrykke afvigende synspunkter, som så kan blive indarbejdet i bilagene til de pågældende udtalelser; mener, at udtalelserne bør afgives under fuld overholdelse af proportionalitetsprincippet og i overensstemmelse med de enkelte parlamentariske forsamlings procedurerregler;

12. noterer sig den seneste opfordring til en række demokratiske konventer i hele Europa; mener i denne forbindelse, at indførelse af en årlig europæisk uge vil gøre det muligt for MEP'er og kommissærer, navnlig næstformændene med ansvar for klynger, at være til stede i alle de nationale parlamentariske forsamlinger for at drøfte og forklare den europæiske dagsorden sammen med nationale parlamentsmedlemmer og repræsentanter for civilsamfundet; foreslår at revidere sin forretningsorden med henblik på at kunne godkende initiativet, og opfordrer de nationale parlamenter til at gøre det samme; mener endvidere, at møder mellem nationale og europæiske politiske grupper inden for rammerne af det interparlamentariske samarbejde i EU kan tilføre merværdi i form af en ægte europæisk politisk debat;

Støtte til en reform af varslingssystemet

13. understreger, at varslingssystemet sjældent er blevet anvendt siden Lissabontraktatens ikrafttræden, og mener, at det kunne reformeres inden for de nuværende konstitutionelle rammer;

14. bemærker, at eksempler som udløsningen af proceduren med "gult kort" i forhold til Kommissionens forslag om en revision af "direktivet om udstationering af arbejdstagere" i 2016 viser, at varslingssystemet fungerer; understreger, at den begrænsede anvendelse af proceduren med "gult kort" kunne tyde på, at nærhedsprincippet i det store og hele bliver overholdt inden for EU; mener derfor, at de proceduremæssige mangler ved varslingssystemet ikke bør betragtes som et afgørende bevis på en manglende overholdelse af nærhedsprincippet; minder desuden om, at de nationale parlamenter kan gribe ind og undersøge spørgsmålet om overholdelse af nærhedsprincippet forud for Kommissionens fremsættelse af et lovgivningsforslag i form af grøn- og hvidbøger eller den årlige fremlæggelse af Kommissionens arbejdsprogram;

15. minder om, at Kommissionen i relation til ethvert nyt lovgivningsinitiativ er forpligtet til at undersøge, om EU har ret til at træffe foranstaltninger, og om de pågældende foranstaltninger er berettigede; understreger desuden, at de tidligere erfaringer har vist, at det somme tider er vanskeligt og problematisk at trække grænsen mellem nærhedsprincippets politiske dimension og proportionalitetsprincippets juridiske dimension; opfordrer derfor Kommissionen til i sine svar på begrundede udtalelser inden for eller uden for rammerne af varslingssystemet også at adressere proportionalitetsprincippet og, hvor det er relevant, enhver bekymring over de foreslåede politiske løsningsmodeller, ud over sin fortolkning af nærhedsprincippet;

16. anerkender den anmodning, som nationale parlamenter har fremsat, om at udvide den periode på otte uger, som de har til at afgive begrundede udtalelser i henhold til artikel 3 i protokol nr. 1; understreger imidlertid, at der inden for de nuværende traktatrammer ikke findes bestemmelser om en sådan udvidelse; mener derfor, at Kommissionen bør indføre en teknisk meddelelsesfrist inden for varslingssystemet for at give ekstra tid mellem den dato, hvor udkastene til lovgivningsmæssige retsakter teknisk modtages af de nationale parlamentariske forsamlinger, og den dato, hvor perioden på otte uger begynder; minder i denne forbindelse om, at Kommissionen i 2009 iværksatte andre praktiske ordninger for mekanismen til kontrol af nærhedsprincippet;

Torsdag den 19. april 2018

17. noterer sig den anmodning, som visse nationale parlamenter har fremsat, om at udvide den periode på otte uger, som de har til at afgive en begrundet udtalelse i henhold til artikel 6 i protokol nr. 2;

18. foreslår i overensstemmelse med den politiske dialog, som Kommissionen lancerede i 2016, at der gøres fuld brug af det system, hvorved de nationale parlamenter kan sende konstruktive forslag til Kommissionen med det formål at øve en positiv indflydelse på EU-debatten og Kommissionens initiativret; foreslår i denne forbindelse, at Kommissionen kunne have skønsbeføjelse til enten at acceptere det pågældende forslag eller give et formelt svar med fremhævelse af grundene til ikke at gøre det; påpeger, at en sådan procedure ikke kan bestå i en initiativret eller retten til at trække lovgivning tilbage eller ændre lovgivning, da den ellers ville underminere "EU-metoden" og kompetencefordelingen mellem det nationale og det europæiske niveau og derfor stride mod traktaterne; anbefaler samtidig, at lovgivningsinitiativretten i tilfælde af en fremtidig revision af traktaterne tildeles Europa-Parlamentet som den direkte repræsentant for EU-borgerne;

Gennemførelse af retten til information

19. bekræfter, at artikel 12 i TEU og protokol nr. 1 giver de nationale parlamenter ret til at modtage information direkte fra EU-institutionerne;

20. understreger, at de nationale parlamenter bedre kunne håndtere den information, der sendes til dem som følge af varslingsystemet eller i medfør af deres ret til information, hvis IPEX-plattformen fik status af en agora eller et forum for en uformel permanent dialog mellem de nationale parlamenter og mellem disse og EU-institutionerne; beslutter derfor at fremme anvendelsen af platformen til en styrkelse af den politiske dialog; anbefaler de nationale parlamenter at anvende IPEX-plattformen i god tid med henblik på at sikre, at den nationale kontrolmekanisme indledes på et tidligt stadium; anbefaler, at man benytter IPEX som en kanal til systematisk udveksling af oplysninger og til tidligt at gøre opmærksom på problemer vedrørende nærhedsprincippet; ser potentialet til at udvikle IPEX som den vigtigste kanal for kommunikation og fremsendelse af relevante dokumenter fra EU-institutionerne til de nationale parlamenter og omvendt, og påtager sig i denne forbindelse at tilbyde bistand til de nationale parlamentariske forsamlings forvaltninger i, hvordan man arbejder med platformen; opfordrer endvidere til, at der indføres mere udveksling mellem institutionernes og de politiske gruppers tjenestemænd inden for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters forvaltninger;

Bedre interinstitutionelt samarbejde

21. noterer sig det eksisterende samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i COSAC, i den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (CFSP-IPC) og inden for rammerne af artikel 13 i TSSS; understreger, at dette samarbejde bør udvikles på grundlag af principperne om konsensus, informationsudveksling og høring, så de nationale parlamenter kan udøve kontrol med deres respektive regeringer og administrationer;

22. gentager, at de nuværende rammer for forbindelserne mellem EU og de nationale parlamenter kan forenkles og harmoniseres med henblik på at gøre dem mere effektive; opfordrer i denne sammenhæng til en revision af samarbejdet mellem EU og dets nationale parlamenter på tværs af de eksisterende platforme og fora med henblik på at styrke disse forbindelser og tilpasse dem til de aktuelle behov; insisterer imidlertid på en klar afgrænsning af de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets beslutningskompetencer, hvor de førstnævnte bør udøve deres europæiske funktion på grundlag af deres nationale forfatninger, navnlig ved at udøve kontrol med medlemmerne af deres nationale regeringer som medlemmer af Det Europæiske Råd og Rådet, som er det plan, hvor de er bedst i stand til at overvåge den europæiske lovgivningsproces; forkaster derfor idéen om at oprette fælles parlamentariske beslutningstagende organer af hensyn til gennemsigtighed, ansvarlighed og handleevne;

23. påpeger, at en styrkelse af den politiske og tekniske dialog mellem de parlamentariske udvalg, både på nationalt og på EU-plan, ville være et meget produktivt skridt hen imod et fuldt interparlamentarisk samarbejde; overvejer muligheden af at tildele ekstra ressourcer til at nå dette mål og anvendelse af videokonferencer, når det er muligt;

24. anerkender relevansen af de interparlamentariske udvalgsmøder i henhold til artikel 9 og 10 i protokol nr. 1; mener, at der kunne opnås et bedre interinstitutionelt samarbejde, hvis Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters medlemmer tillagde de interparlamentariske udvalgsmøder større betydning, og hvis de blev forberedt i et tættere samarbejde;

Torsdag den 19. april 2018

25. anbefaler, at de nationale parlamenter bliver fuldt inddraget i den fortsatte udvikling af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; mener, at denne inddragelse bør fremmes i et tæt samarbejde med Europa-Parlamentet og under fuld overholdelse af bestemmelserne i de nationale forfatninger vedrørende sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder gennem fælles interparlamentariske møder mellem repræsentanter for de nationale parlamenter og medlemmer af Europa-Parlamentet og via en politisk dialog mellem et fuldgyldigt sikkerheds- og forsvarsudvalg i Europa-Parlamentet og de tilsvarende nationale parlamentsudvalg; noterer sig potentialet heri for neutrale EU-medlemsstater til at udøve en konstruktiv kontrol på dette område;

26. er af den opfattelse, at en øget politisk og lovgivningsmæssig dialog mellem og med de nationale parlamenter vil fremme overholdelsen af målene i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning;

o

o o

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0187

Årlig beretning om EU's konkurrencepolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om den årlige beretning om EU's konkurrencepolitik (2017/2191(INI))

(2019/C 390/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 39, 42, 101-109 og 174,
- der henviser til Kommissionens beretning af 31. maj 2017 om konkurrencepolitikken 2016 (COM(2017)0285) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af samme dato (SWD(2017)0175),
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 9. juli 2014 med titlen "En mere effektiv fusionskontrol i EU" (COM(2014)0449),
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) 2017/1084 af 14. juni 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 for så vidt angår støtte til havne- og lufthavnsinfrastruktur, anmeldelsestærskler for støtte til kultur og bevarelse af kulturarv samt støtte til sportsinfrastruktur og multifunktionel infrastruktur til rekreative aktiviteter samt regionale driftsstøtteordninger for regionerne i den yderste periferi og om ændring af forordning (EU) nr. 702/2014 for så vidt angår beregning af støtteberettigede omkostninger ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked (COM(2017)0142),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juli 2016 om begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om EU-samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrencepolitikken – vejen frem ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2016 om øers særlige situation ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om grønbogen om finansielle tjenesteydelser i detaileddet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sine betænkninger af 14. februar 2017 om den årlige beretning om EU's konkurrencepolitik ⁽⁷⁾ og sine beretninger fra tidligere år om emnet,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2017 om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser i detaileddet ⁽⁸⁾,
- der henviser til de relevante regler, retningslinjer, afgørelser, beslutninger, meddelelser og arbejdsdokumenter om konkurrence fra Kommissionen,
- der henviser til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om beretningen om konkurrencepolitikken 2016,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 156 af 20.6.2017, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 71.

⁽⁵⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 71.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0434.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0027.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0428.

⁽⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Torsdag den 19. april 2018

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkningen fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelserne fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0049/2018),

1. glæder sig over Kommissionens rapport af 31. maj 2017 om konkurrencepolitikken 2016, der viser, at det i et fair konkurrence-miljø er afgørende for Europas fremtid med investering og innovation;
2. støtter kraftigt Kommissionens uafhængighed og de nationale konkurrencemyndigheder i deres opgave med at udforme og på effektiv vis håndhæve EU's konkurrenceregler til gavn for alle EU-borgere og alle virksomheder, der er aktive i EU;
3. glæder sig over og opfordrer yderligere til, at Kommissionen bestræber sig på at opretholde regelmæssig kontakt med medlemmerne af Parlamentets kompetente udvalg og Arbejdsgruppen om Konkurrencepolitik i tillæg til den strukturerede dialog med kommissæren med ansvar for konkurrence, Margrethe Vestager; er overbevist om, at Kommissionens årlige beretning om konkurrencepolitikken er af central betydning for så vidt angår demokratisk kontrol, og glæder sig over Kommissionens feedback vedrørende alle de specifikke anmodninger, som Parlamentet har vedtaget;
4. opfordrer Kommissionen til at sikre regelmæssige oplysninger og udveksling med Parlamentet vedrørende forberedelsen og gennemførelsen af EU-lovgivning, internationale aftaler og anden "blød lovgivning" vedrørende konkurrencepolitikken i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale (IIA) mellem Kommissionen og Parlamentet; fastslår, at dette ikke sker på tilfredsstillende vis som f.eks. i forbindelse med konsultationerne om aftalen mellem EU og Canada om udveksling af oplysninger i konkurrencesager; opfordrer Rådet til at ratificere aftalen mellem EU og Canada hurtigst muligt; agter at fremme regelmæssig udveksling af synspunkter i det kompetente udvalg med Det Europæiske Konkurrencenetværk og de nationale konkurrencemyndigheder;
5. opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af lovgivning, der er knyttet til fuldførelsen af det indre marked, f.eks. inden for energisektoren (herunder egetforbrug) og transportsektoren samt i forbindelse med det digitale marked og finansielle tjenesteydelser i detailledet, for at forbedre håndhævelsen af EU's konkurrenceregler og opnå ensartet anvendelse heraf i medlemsstaterne;
6. bemærker, at statsstøtte kan være et uundværligt redskab til at sikre den fornødne infrastruktur og de fornødne forsyninger til både energi- og transportsektoren, navnlig i Europa, hvor der er en omstilling i gang til en renere og mere klimavenlig energiforsyning og tilsvarende transportsystemer;
7. bemærker, at statsstøtte kan være nødvendig for at sikre leveringen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, herunder på områder som energi, transport og telekommunikation; fremhæver, at statslig intervention ofte er det bedste politiske redskab til at levere tjenesteydelser, der er afgørende for at støtte isolerede, fjertliggende eller perifere områder og øer i Unionen;
8. mener, at det er vigtigt at sikre konkurrence, hvilket indebærer sikring af muligheden for grænseoverskridende erhvervelser på det intraeuropæiske marked for finansielle tjenesteydelser, herunder forsikringer;
9. understreger, at forbindelsesmulighederne til fjertliggende regioner og øer er af afgørende betydning for at opretholde og udvikle acceptable niveauer for økonomiske og sociale initiativer ved at fastholde vigtige erhvervsforbindelser;
10. understreger, at adgang til kontanter fra hæveautomater er en grundlæggende offentlig tjenesteydelse, som skal ydes uden nogen form for diskriminerende, konkurrencehæmmende eller unfair praksis, og derfor ikke må påføre nogen uforholdsmæssige omkostninger;
11. glæder sig over den indsats, som GD for Konkurrence har gjort for fortsat at opbygge en stabil og afbalanceret arbejdsstyrke i løbet af 2016; glæder sig desuden over, at der er sket en forbedring af forvaltningen af menneskelige ressourcer i GD for Konkurrence, og at personaleomsætningen er faldet til det laveste niveau, siden registreringen heraf begyndte (fra 13,9 % i 2015 til 10,8 % i 2016⁽¹⁰⁾); opfordrer Kommissionen til at omfordele tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til GD for Konkurrence og sikre stabil finansiering til modernisering af direktoratets elektroniske værktøjer og IT-værktøjer, så det bliver muligt at holde trit med den stigende arbejdsbyrde og følge de teknologiske fremskridt; opfordrer atter til en skarp adskillelse mellem de tjenestegrene, der udarbejder retningslinjerne, og de tjenestegrene, der har ansvaret for at anvende dem;

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/aar-comp-2016_en_0.pdf

Torsdag den 19. april 2018

12. glæder sig over de fremskridt, som GD for Konkurrence har gjort på ligestillingsområdet, herunder at 36 % af mellemlederne er kvinder;
13. fremhæver atter, at korruption i forbindelse med offentlige udbud har alvorlige markedsforvridende virkninger på den europæiske konkurrenceevne; gentager, at offentlige udbud er en af de statslige aktiviteter, der er mest sårbare over for korruption; fremhæver, at der i nogle medlemsstater er større risiko for korruption i forbindelse med EU-finansierede offentlige udbud end i forbindelse med nationalt finansierede udbud; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at forebygge misbrug af EU-midler og fremme ansvarlighed inden for offentlige udbud; glæder sig ligeledes over oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed;
14. bemærker, at der i EU-reglerne ikke er fastsat mål for kartelundersøgelses varighed, hvilket indebærer, at afgørelser undertiden træffes for sent, efter at konkurrenter har været nødt til at forlade markedet;
15. opfordrer Kommissionen til at indføre vejledende retningslinjer for forkortelse af varigheden af kartelundersøgelser og procedurer vedrørende misbrug af en dominerende stilling på markedet med henblik på at forhindre usikkerhed og overdrevne byrder for erhvervslivet og skabe et konkurrencedygtigt marked, som er til gavn for forbrugerne; advarer om, at der kun bør gives mulighed for mere fleksible tidsrammer i komplicerede tilfælde, hvor undersøgelserne skal udvides med henblik på andre virksomheder;
16. understreger, at undersøgelsernes hastighed ganske vist skal afvejes mod behovet for på passende vis at beskytte retten til forsvar og kvaliteten af undersøgelserne, men at vejledende frister kan hjælpe kartelmyndighederne til at gøre mere effektiv brug af deres ressourcer; bemærker, at Kommissionen og interessenterne med henblik på at forbedre hastigheden af større kartelundersøgelser kan øge anvendelsen af strømlinede kartelprocedurer og forbedre adgangen til de relevante sagsakter;
17. noterer sig, at de fleste afgørelser om kartelanliggende træffes på nationalt niveau; opfordrer derfor Kommissionen til med støtte fra Det Europæiske Konkurrencenetværk – og under hensyntagen til principperne om subsidiaritet og proportionalitet – at overvåge konkurrencepolitikens globale sammenhæng og uafhængighed samt håndhævelsen af den på det indre marked; understreger, at de nationale konkurrencemyndigheders uafhængighed er yderst vigtig, og bifalder derfor Kommissionens forslag om Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN+), der har til formål at styrke de nationale konkurrencemyndigheders kapacitet for at sikre en mere effektiv håndhævelse af EU's konkurrencelovgivning;
18. mener, at Kommissionen bør kontrollere, at de nationale konkurrencemyndigheder er passende udstyret med finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer, så de kan udføre deres arbejde fuldstændig uafhængigt, og at deres direktører og øverste ledelse vælges eller udnævnes på gennemsigtig vis uden politisk indflydelse; understreger, at det er afgørende, at de nationale konkurrencemyndigheder er uafhængige, bl.a. hvad angår deres budget, med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af EU's konkurrenceregler; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale konkurrencemyndigheder offentliggør årlige beretninger med statistikker og en begrundet sammenfatning af deres aktiviteter, og anmoder Kommissionen om at indsende en årlig beretning til Parlamentet med disse hovedpunkter; mener, at de nationale konkurrencemyndigheder skal have procedurer, der sikrer, at deres medarbejdere og direktører i en rimelig periode, efter at de har forladt deres stilling, afstår fra at beskæftige sig med arbejde, der kan medføre en interessekonflikt i forbindelse med en bestemt sag, som de var involveret i, mens de var hos den nationale konkurrencemyndighed; understreger betydningen af Det Europæiske Konkurrencenetværk, der udgør en platform for regelmæssige udvekslinger mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder, med henblik på at sikre effektiv og konsekvent anvendelse af konkurrencereglerne; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de nationale konkurrencemyndigheders udtalelser;
19. mener, at det kunne være nyttigt med en undersøgelse af virksomheders, navnlig SMV'ers, opmærksomhed på og forståelse af EU's konkurrenceregler og regler for statsstøtte med henblik på at styrke EU's konkurrenceregler, og at en sådan undersøgelse samtidig kunne fungere som nyttig vejledning;
20. mener, at foreløbige foranstaltninger kan være et vigtigt redskab, navnlig i den digitale økonomi, til at sikre, at overtrædelser under en igangværende undersøgelse ikke medfører alvorlig og uoprettelig skade på konkurrencen; opfordrer Kommissionen til at undersøge de til rådighed værende muligheder for enten at fremskynde konkurrencemyndighedernes sagsbehandling i forbindelse med anvendelsen af artikel 101 og 102 i TEUF eller forenkle vedtagelsen af foreløbige foranstaltninger; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en undersøgelse og forelægge konklusionerne samt et eventuelt lovgivningsmæssigt forslag for Parlamentet og Rådet;
21. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med en eventuelt reform af fusionsforordningen grundigt at kontrollere, om den nuværende kontrolpraksis i tilstrækkeligt omfang tager højde for forholdene på de digitale markeder; mener, at det kunne være nødvendigt med en tilpasning af vurderingskriterierne i forbindelse med fusioner i den digitale økonomi; understreger desuden, at de nationale konkurrencemyndigheders uafhængighed bør garanteres ikke kun i forbindelse med anvendelsen af artikel 101 og 102 i TEUF, men også i forbindelse med håndhævelsen af de europæiske fusionsregler; understreger derfor behovet for tilsvarende EU-regler på dette område;

Torsdag den 19. april 2018

22. glæder sig over Kommissionens vedholdende bestræbelser på at præcisere de forskellige aspekter ved definitionen af statsstøtte, sådan som det fremgår af dens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i TEUF, som udgør en vigtig del af initiativet til modernisering af statsstøttere reglerne; noterer sig navnlig Kommissionens bestræbelser på at præcisere begreberne "virksomhed" og "økonomisk aktivitet"; bemærker dog, at det stadig er svært at trække grænsen mellem økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter, især på det sociale område; påpeger endvidere, at det er EU-Domstolens opgave at sikre den korrekte fortolkning af traktaten;
23. gentager, at det er vigtigt med fair konkurrence på skatteområdet af hensyn til det indre marks integritet, og at alle markedssaktører, herunder digitale virksomheder, bør betale deres rimelige andel af skatten der, hvor deres overskud skabes, og konkurrere på lige vilkår; bifalder Kommissionens grundige undersøgelser i denne forbindelse og understreger, at bekæmpelse af skattesvig og aggressiv skatteplanlægning er nødvendig for at sikre lige vilkår på det indre marked og konsolidere forsvarlige offentlige budgetter; understreger, at statsstøttere reglerne også finder anvendelse på skattefritagelser, og at det er afgørende at fjerne forvriddende konkurrencebegrænsende praksisser såsom selektive skattefordele; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Kommissionen har adgang til alle de relevante oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaternes skattemyndigheder, med henblik på at vurdere, om deres skattemæssige forhåndstilsagn og ordninger er forenelige med EU's konkurrenceregler;
24. udtrykker bekymring over konkurrencemyndighedernes undladelse af at skride ind mod retroaktiv ophævelse af støtteordninger for vedvarende energi; understreger, at denne manglende indsats yderligere har forvredet konkurrencen, fordi internationale investorer i modsætning til lokale investorer har kunnet opnå godtgørelse; opfordrer Kommissionen til at undersøge de forvriddende virkninger af de eksisterende kapacitetsbetalinger og betalinger i forbindelse med moratorier for atomkraftværker på el-markederne;
25. opfordrer til at revidere retningslinjerne om statsstøtte i forbindelse med beskatning, så de dækker andre former for unfair konkurrence end skattemæssige forhåndstilsagn og interne afregningspriser;
26. understreger behovet for enkle og gennemsigtige skattepolitikker og -regler;
27. glæder sig meget over Kommissionens afgørelse om ulovlige skattefordele til Amazon samt dens tidligere skelsættende afgørelser om ulovlige selektive skattefordele og understreger, at hurtig tilbagebetaling af ulovlig støtte er af afgørende betydning; bemærker, at Luxembourg har meddelt, at landet agter at påklage afgørelsen om Amazon, ligesom Irland gjorde i sagen om Apple; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge situationen i alle medlemsstater og træffe afgørelser om al ulovlig statsstøtte i alle sammenlignelige sager med henblik på at garantere ligebehandling og genoprette lige konkurrencevilkår;
28. understreger, at det er nødvendigt at beskatte digitale virksomheder på grundlag af deres virkelige aktiviteter i medlemsstaterne ved at registrere den omsætning, der skabes via digitale platforme, og dermed forhindre, at virksomheder, der driver forretning i kraft af vedvarende fysisk tilstedeværelse, stilles dårligere i konkurrencemæssig henseende;
29. mener, at loyal konkurrence på det indre marked kan vanskeliggøres af skatteplanlægning, fordi nye markedsdeltagere og SMV'er, der kun driver forretning i ét land, straffes i forhold til multinationale koncerner, der kan overføre overskud eller gennemføre andre former for aggressiv skatteplanlægning via en række beslutninger og instrumenter, der kun er til rådighed for dem; bemærker med bekymring, at de heraf resulterende lavere skatteforpligtelser giver de multinationale koncerner en højere fortjeneste efter skat og skaber ulige konkurrencevilkår på det indre marked for deres konkurrenter, som ikke har adgang til aggressiv skatteplanlægning og beskattes på samme sted, som de genererer overskud;
30. anmoder Kommissionen om at indlede forhandlinger med alle stater og områder, der har privilegeret adgang til det indre marked, men mangler effektiv kontrol mod illoyal skattekonkurrence;
31. noterer sig muligheden for at anvende offentlige midler til bail-out af banker, der er vigtige i deres region; opfordrer Kommissionen til at redegøre for, under hvilke betingelser dette er muligt, navnlig med hensyn til EU-reglerne om statsstøtte og bail-in; mener, at den nuværende retlige ramme er uklar, og opfordrer Kommissionen til at forbedre den;
32. minder om, at anvendelsen af indskudsgarantiordningerne med henblik på at forhindre et kreditinstituts krak i henhold til direktivet om indskudsgarantiordninger bør ske inden for en klart defineret ramme og under alle omstændigheder bør være i overensstemmelse med statsstøttere reglerne;
33. opfordrer Kommissionen til på årlig basis at revurdere, om kravene for anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, i finanssektoren fortsat overholdes;

Torsdag den 19. april 2018

34. mener, at koncentrationen i banksektoren er vokset efter finanskrisen, og at de europæiske og nationale tilsynsmyndigheder i nogle tilfælde har tilskyndet hertil; opfordrer Kommissionen til at overvåge dette fænomen og foretage en landeopdelt undersøgelse med henblik på at undersøge indvirkningen heraf på konkurrencen;

35. glæder sig over det tilsagn, som kommissær Margrethe Vestager gav under den strukturerede dialog med Økonomi- og Valutaudvalget den 21. november 2017, om at undersøge, om Den Europæiske Centralbanks program til opkøb af virksomhedsobligationer eventuelt medfører konkurrenceforvridning, og rapportere tilbage med et kvalitativt svar; understreger i denne forbindelse, at begrebet selektivitet i statsstøtte er et væsentligt kriterium, der skal undersøges grundigt; henviser i denne forbindelse desuden til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, der indeholder det såkaldte princip om loyalt samarbejde;

36. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge aktiviteterne i detailbanksektoren og sektoren for finansielle tjenesteydelser med henblik på afsløring af overtrædelser af kartel- og monopolregler og karteldannelse og til at arbejde tæt sammen med nationale konkurrencemyndigheder om at håndhæve EU's kartel- og monopolregler;

37. mener, at det er en prioritet at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes nøje og upartisk i håndteringen af fremtidige bankkriser, således at skatteyderne beskyttes mod at skulle bære byrden i form af bankretningspakker;

38. støtter konklusionen i Kommissionens undersøgelse af e-handelssektoren, som var, at e-handel på tværs af grænserne kan bidrage til yderligere integration på det indre marked, give virksomhederne konkurrencefordele og udvide forbrugernes valgmuligheder, men at dette i væsentlig grad kan indskrænkes af foranstaltninger til geografisk blokering; gentager, at dette kan anses for at være i strid med artikel 101 under visse omstændigheder; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fokusere på håndhævelsen af de af EU's konkurrenceregler, som enten blev etableret eller blev mere udbredt som følge af den digitale økonomis fremkomst og voksende betydning; glæder sig ligeledes over Kommissionens hensigt om at udvide dialogen med de nationale konkurrencemyndigheder for at sikre en konsekvent anvendelse af EU's konkurrenceregler med hensyn til praksisser inden for e-handel;

39. opfordrer EU's brexitchefforhandler til i samarbejde med kommissær Margrethe Vestager hurtigst muligt at indlede en fair og gennemsigtig drøftelse af de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige, for så vidt angår konkurrence;

40. mener, at alle igangværende undersøgelser ⁽¹¹⁾ af potentielle overtrædelser af EU's konkurrencelovgivning begået af Det Forenede Kongerige eller virksomheder med hjemsted i Det Forenede Kongerige ikke bør trues af brexit-dagsordenen, og at enhver endelig afgørelse, der træffes af Kommissionen efter den 29. marts 2019, stadig bør være bindende;

41. noterer sig Kommissionens klagepunktsmeddelelse og dens foreløbige konklusion, at Google har misbrugt sin dominerende stilling på markedet som søgemaskine ved at give en ulovlig fordel til et af Googles andre produkter, nemlig dens prissammenligningstjeneste; opfordrer Kommissionen til at sikre, at selskabet afhjælper forholdet effektivt og omgående, således at yderligere misbrug af dominerende stilling forhindres; understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionen foretager en dybdegående analyse og overvåger, hvordan Googles afhjælpningsforslag fungerer i praksis, med henblik på at genskabe de lige konkurrencevilkår, der skal til, for at konkurrence og innovation kan blomstre; bemærker, at en auktionsbaseret tilgang måske ikke kan levere ligebehandling, uden at der gennemføres en fuldstændig strukturel adskillelse mellem virksomhedens almindelige og specialiserede søgetjenester; indbyder Kommissionen og Googles CEO til at deltage i en offentlig høring i Økonomi- og Valutaudvalget og i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse; mener, at alle virksomheder, herunder i den digitale sektor, bør arbejde tæt sammen med Parlamentet, herunder ved at deltage i offentlige høringer;

42. opfordrer Kommissionen til at tage mere ambitiøse skridt for at fjerne ulovlige hindringer for online-konkurrence med henblik på at sikre barrierefri internethandel for EU's forbrugere, der køber fra sælgere, som er baseret i en anden medlemsstat, uden dermed at skabe nye hindringer, der skyldes eksisterende forskelle i forbrugerlovgivningen;

⁽¹¹⁾ Som for eksempel Kommissionens grundige undersøgelse af en potentiel statsstøtteordning vedrørende en skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber i Det Forenede Kongerige (CFC Group Financing Exemption (SA.44896)).

Torsdag den 19. april 2018

43. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at gennemføre og afslutte snarest muligt alle andre verserende kartelundersøgelser, f.eks. Android, AdSense og undersøgelser inden for sektorer for rejsesøgninger og lokale søgninger, hvor Google angiveligt misbruger sin dominerende stilling på bekostning af eksisterende og potentielle konkurrenter, som er blevet forhindret i at komme ind på dette område og udvikle herindenfor; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen er velforberedt og udstyret til den første big data-sag, som udgør omkring 5,2 terabytes data; understreger i denne forbindelse, at store teknologivirksomheders anvendelse af personoplysninger er uden fortilfælde, og at forbrugerne ofte ikke har kendskab til eller er oplyst om, i hvilket omfang deres oplysninger anvendes, f.eks. i forbindelse med profilering eller målrettet reklame; mener, at de digitale virksomheder udgør en særlig udfordring for konkurrence- og skattemyndighederne, især i forbindelse med algoritmer, kunstig intelligens eller datas værdi; opfordrer Kommissionen til at udvikle politiske instrumenter og håndhævelsesredskaber til den fremvoksende digitale økonomi, idet den sikrer, at den har en komplet vifte af højteknologiske interne ingeniører og specialister inden for avancerede teknologier til rådighed til at overvåge og bekæmpe kartelsituationer i forbindelse med internet- og platformøkonomien;

44. understreger betydningen af de igangværende undersøgelser i lægemiddelsektoren i betragtning af den voksende dokumentation for markedsforvridding på området, herunder mængdemæssige begrænsninger, manipulerede priser og hindringer for adgangen til generiske lægemidler;

45. glæder sig over Kommissionens faktablad af 6. oktober 2017, der bekræfter, at Kommissionen har gennemført uanmeldte inspektioner vedrørende konkurrerende tjenesters adgang til bankkontooplysninger; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge denne sag, især når de reguleringsmæssige tekniske standarder for stærk kundeautentifikation og sikker kommunikation træder i kraft;

46. glæder sig over Kommissionens undersøgelse af lastvognskartellet og konklusionerne heri;

47. anmoder Kommissionen om at tydeliggøre statsstøttere reglerne for europæiske og ikke-europæiske flyselskaber med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for deres operationer, der er målrettet de europæiske og ikke-europæiske markeder; mener, at omstrukturingsstøtte kan være konkurrenceforvriddende under visse omstændigheder; mener, at der bør anvendes de samme konkurrenceregler for alle flyselskaber, der flyver til eller fra Europa, og for både nationale selskaber og lavprisselskaber, samtidig med at der tages hensyn til situationen for de flyselskaber, hvis operationer ikke har nogen betydelig indvirkning på markedet; bemærker, at Kommissionen godkendte Lufthansas erhvervelse af Air Berlins datterselskab LGW, forudsat at visse tilsagn blev overholdt for at undgå konkurrenceforvridding; opfordrer Kommissionen til at overvåge situationen på mellemlang og lang sigt og bekæmpe alle former for konkurrencebegrænsende praksis i luftfartsindustrien, der underminerer forbrugerbeskyttelseslovgivningen;

48. anmoder Kommissionen om at undersøge den dominerende stilling, som lavprisflyselskaber har på forskellige flyruter i Europa, og prismønstrene for disse ruter; bemærker, at en sådan stilling ofte opnås ved hjælp af en aggressiv eller endog glubsk markedsadfærd, som fjerner konkurrencen og ender med at belaste forbrugerne med højere takster og udgifter;

49. anmoder Kommissionen om omhyggeligt at vurdere alle aftaler om fusion af flyselskaber i overensstemmelse med EU's fusionskontrolprocedure, herunder deres indflydelse på konkurrencen på markedet og den potentielle skade for forbrugerne, først og fremmest på grund af højere priser og begrænsninger i den direkte adgang til flydestinationer;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fuldføre gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde, sikre fuld gennemsigtighed i pengestrømmen mellem infrastrukturadministratorer og jernbanevirksomheder og kontrollere, at hver medlemsstat har en stærk og uafhængig national karteltilsynsmyndighed;

51. er bekymret over de konkurrencebegrænsende virkninger af store institutionelle investoreres fælles ejerskab; mener, at den kendsgerning, at disse investorer besidder store aktieposter i virksomheder, som er direkte konkurrenter inden for samme sektor, f.eks. flyselskaber, skaber en oligopolignende situation og medfører negative konsekvenser for forbrugerne og økonomien som helhed ved at begrænse konkurrencen; opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe mulige konkurrencebegrænsende virkninger af fælles ejerskab; opfordrer desuden Kommissionen til at undersøge fælles ejerskab og udarbejde en rapport til Parlamentet om virkningerne af fælles ejerskab på EU's markeder, især vedrørende priser og innovation;

Torsdag den 19. april 2018

52. glæder sig over revisionen af forordning (EF) nr. 868/2004 med henblik på at sikre fair konkurrence, sikre gensidighed og afskaffe urimelig praksis, herunder påstået statsstøtte til luftfartsselskaber fra visse tredjelande, og tage hånd om lovgivningsmæssige spørgsmål såsom arbejdsvilkår og miljøspørgsmål; er enig med Kommissionen i, at den bedste fremgangsmåde vil være at vedtage en ny omfattende retsakt til bekæmpelse af markedsforvridning inden for international transport, tilskynde til inddragelse af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) i den regionale luftfartskonkurrence og sikre fair konkurrence baseret på luftfartsaftaler; er af den overbevisning, at gennemsigtighed i klausulen om fair konkurrence er et afgørende element for at garantere lige konkurrencevilkår; mener, at denne forordning eller andre passende lovgivningsinstrumenter bør forhindre konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med salg af billetter, f.eks. visse flyselskabers opkrævning af ekstra gebyrer eller begrænset adgang til information for personer, der bestiller rejser ad andre kanaler end flyselskabernes egne;

53. gentager, at luftfarten bidrager afgørende til EU's konnektivitet, både medlemsstaterne imellem og med tredjelande, spiller en afgørende rolle for EU's integration og konkurrenceevne og yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst og beskæftigelse; bemærker, at EU's overordnede konnektivitet i vidt omfang er afhængig af de luftfartstjenester, der ydes af EU-flyselskaber;

54. glæder sig over Kommissionens forenkling af reglerne for offentlig investering i havne og lufthavne, kultur og regionerne i den yderste periferi; understreger, at alle lufthavne, der er finansieret af EU's budget eller af Den Europæiske Investeringsbank, bør under hensyntagen til behovet for konnektivitet i fjern- og yderområder og i overensstemmelse med Kommissionens nuværende retningslinjer være baseret på en positiv cost-benefit-analyse og operationel og økonomisk levedygtighed på mellemlang eller lang sigt for at undgå finansiering af spøgelseslufthavne i Europa;

55. understreger betydningen af at garantere gennemsigtig og neutral flyinformation, sikre lige konkurrencevilkår på markedet og i sidste ende beskytte de europæiske forbrugeres mulighed for at træffe informerede valg; opfordrer derfor Kommissionen til at overholde disse principper, når den reviderer adfærdskodeksen for edb-reservationssystemer og forordningen om luftfartstjenester;

56. opfordrer Kommissionen til at sikre fair konkurrence i transportsektoren med henblik på at fuldføre det indre marked, idet der tages hensyn til den offentlige interesse og miljøet, og konnektiviteten af øer og yderområder sikres; opfordrer Kommissionen til at overvåge tilfælde, hvor offentlige havne og lufthavne forvaltes gennem et monopol;

57. understreger, at internationalt samarbejde er afgørende for at opnå en effektiv håndhævelse af de konkurrenceretlige principper i en global tidsalder; støtter i denne forbindelse den permanente inddragelse af Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder i multilaterale fora som f.eks. Det Internationale Konkurrencenetværk, konkurrencekomitéen i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), Verdensbanken og FN's konference om handel og udvikling (UNCTAD); anmoder Kommissionen om at medtage afsnit om konkurrence i internationale handels- og investeringsaftaler; opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme konvergens mellem konkurrencepolitiske værktøjer og praksisser, herunder gennem bilateralt samarbejde med tredjelande, i tråd med samarbejdsaftalen af anden generation fra 2013 mellem EU og Schweiz; glæder sig over indledningen af dialogen mellem Kommissionen og Kina om statsstøttekontrol og følger nøje med i Kinas indførelse af et konkurrencekontrolsystem, der skal sikre, at statslige foranstaltninger ikke får skadelig indflydelse på markedsindtræden og -udtræden, og sikre den frie bevægelighed for varer; gentager sin anmodning til kommissær Margrethe Vestager om effektivt at sikre, at Kommissionen informerer og regelmæssigt ajourfører Parlamentets kompetente udvalg om sine eksterne aktiviteter på det konkurrencepolitiske område;

58. påpeger, at velfungerende konkurrence på EU's indre marked først og fremmest kommer forbrugerne til gode; mener, at streng og upartisk håndhævelse af konkurrencepolitikken kan yde et væsentligt bidrag til vigtige politiske prioriteringer såsom et mere udbygget og mere fair indre marked, et forbundet digitalt indre marked og en integreret og klimavenlig energiunion; gentager, at konkurrencepolitikken traditionelle markedsmodeller måske ikke altid passer til det digitale marked, der bl.a. er præget af platformsbaserede forretningsmodeller og mangesidige markeder;

59. påpeger, at et enkelt sæt regler til beregning af selskabsskattegrundlaget kan fjerne illoyal skattekonkurrence som f.eks. indgåelse af skatteaftaler mellem visse multinationale selskaber og medlemsstater; noterer sig de igangværende forhandlinger om det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG);

Torsdag den 19. april 2018

60. bemærker betydningen af en gunstig retlig ramme for lufthavne for at kunne tiltrække og mobilisere private investeringer; mener, at Kommissionens evaluering af direktivet om lufthavnsafgifter og effektive konsultationer med flyselskaber/lufthavne bør bidrage til at afklare, om de nuværende bestemmelser er et effektivt redskab til at fremme konkurrence og befordre europæiske forbrugeres interesser, eller om der er brug for en reform;
61. glæder sig over, at den spanske regering er rede til at åbne op for luftfartsaftalen mellem Spanien og Rusland, hvilket giver mulighed for direkte flyvninger mellem Barcelona og Tokyo;
62. opfordrer Kommissionen til at undersøge de bilaterale luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande med henblik på at sikre loyal konkurrence;
63. opfordrer Kommissionen til at overveje og behandle de potentielle virkninger af brexit på konkurrencen i luftfartssektoren, især hvis det skulle få indflydelse på Det Forenede Kongeriges medlemskab af aftalen om det fælles europæiske luftfartsområde (FELO), hvilket kan medføre begrænsninger i adgangen til og fra alle EU-destinationer;
64. mener, at sikring af lige konkurrencevilkår for virksomheder på det indre marked også afhænger af, om der gøres en indsats for beslutsomt at bekæmpe social dumping;
65. opfordrer Kommissionen til yderligere at gøre noget ved de langsigtede virkninger af de afbrudte drøftelser om den fremtidige lovgivning inden for rammerne af EU's luftfartsstrategi;
66. glæder sig over Kommissionens indledende konsekvensanalyse og offentlige høring om fødevarerforsyningskæden; erindrer om, at Parlamentet allerede har opfordret Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder til reagere på betænkelighederne i forbindelse med den samlede indvirkning både opstrøms i fødevarerforsyningskæden og på distributører og forbrugere, hvilket forårsages dels af den hurtige koncentration i distributionssektoren på nationalt plan og dels af de alliancer, der dannes mellem store distributører på europæisk og internationalt niveau; mener, at denne strukturelle ændring giver anledning til betænkeligheder med hensyn til mulige strategiske tilpasninger, mindre konkurrence og reducerede marginer for investeringer i innovation inden for fødevarerforsyningskæden, velfungerende producentorganisationer, navnlig små landbrugere, og valget af sorter, der er tilpasset til agroøkologiske forhold; opfordrer Kommissionen til at indføre en bindende lovramme på EU-niveau for at bekæmpe illoyal handelspraksis i fødevarerforsyningskæden, som er til skade for landbrugerne;
67. glæder sig over Kommissionens tilbunds gående undersøgelse af Monsanto-Bayer fusionen; er dybt chokeret over, at tre selskaber (Chem China-Syngenta, Du Pont-Dow og Bayer-Monsanto) vil eje og sælge op til 60 % af verdens patenterede frø og 64 % af verdens pesticider og herbicider, hvis fusionen mellem Monsanto og Bayer godkendes; påpeger, at et sådant koncentrationsniveau uden tvivl vil føre til prisstigninger, øge landbrugernes teknologiske og økonomiske afhængighed af nogle få globale integrerede fælles kontaktpunktplatforme, føre til begrænset mangfoldighed af frø og lede innovationsaktiviteten væk fra indførelse af en produktionsmodel, der respekterer miljøet og den biologiske mangfoldighed, og i sidste instans føre til mindre innovation som følge af nedsat konkurrence; opfordrer derfor Kommissionen til at tage omhyggeligt hensyn til den kendsgerning, at der sker flere fusioner samtidigt i sektoren, når den undersøger koncentrationsniveauet og fusionens konkurrencemæssige virkninger på de forskellige berørte markeder;
68. er dybt bekymret over Kommissionens godkendelse af fusionen mellem Bayer og Monsanto, eftersom fusionen på trods af det foreslåede frasalg af Bayer-aktiver forstærker den allerede omfattende koncentration af agroindustrien og reelt forhindrer et skift væk fra et landbrug, der er afhængigt af kemikalier, hen imod et virkelig bæredygtigt landbrug; opfordrer til en revision af konkurrencelovgivning for at gøre det muligt effektivt at forhindre fusioner af denne art i fremtiden; opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til at vurdere, hvorvidt fusioner i landbrugssektoren kan medføre "en væsentlig hindring for effektiv konkurrence", ikke ved hjælp af en test med et snævert anvendelsesområde, der kun fokuserer på fusionens indvirkning på priser, output og innovation, men ved at vurdere alle de sociale omkostninger ved sådanne fusioner, idet der tages hensyn til deres bredere indvirkning på miljøbeskyttelse og de internationale forpligtelser vedrørende biodiversitet i henhold til artikel 11 i TEUF;
69. mener, at handelssubsidier og -præferencer såsom GSP og GSP+, der gives til tredjelande med henblik på at fremme menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, men som også har vist sig at være et middel til at fremme EU's konkurrenceevne på internationalt plan, skal overvåges på passende vis og anvendes under hensyntagen til deres indvirkning på EU's industrier; opfordrer derfor Kommissionen til at suspendere lån eller præferencer, hvis de misbruges af tredjelande;

Torsdag den 19. april 2018

70. erindrer om, at Kommissionen har undersøgt Luxembourgs skattemæssige behandling af McDonald's siden juni 2014, og at Kommissionen traf afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i december 2015, men at der endnu ikke er blevet truffet en endelig afgørelse; anmoder Kommissionen om at gøre alt, hvad den kan, for snart at nå frem til en endelig afgørelse i denne sag;

71. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at vurdere, om medlemsstaternes beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er effektiv, hvilket er et væsentligt element i en sund konkurrencepolitik; påpeger, at beskyttelse af varemærker er af afgørende betydning for at identificere og skelne mellem produkter på markedet, og at det bliver meget vanskeligt, hvis ikke umuligt, for fabrikanter at komme ind på nye markeder, hvis der ikke findes varemærker, og folk ikke er i stand til at differentiere mellem produkterne; mener desuden, at det også bliver vanskeligt for fabrikanter med små markedsandele at styrke deres markedsstilling, hvis konkurrencen fokuseres på prisen; understreger derfor, at afskaffelse af varemærker eller begrænsning af brugen af dem skaber betydelige hindringer for markedsindtræden og underminerer et afgørende aspekt ved den frie og loyale konkurrence i EU;

72. tilslutter sig i høj grad Kommissionens erklæring i den årlige beretning om konkurrencepolitikken 2016, hvori der udtales, at "efterhånden som virksomhederne bliver mere globale, må konkurrencemyndighederne også blive det"; mener, at de globale konkurrenceregler, gennemsigtighed og den højeste grad af koordinering mellem konkurrencemyndigheder, herunder med hensyn til udveksling af oplysninger i forbindelse med konkurrencesager, er en forudsætning for udviklingen af global fair handel; minder om, at bekæmpelse af urimelig handelspraksis, herunder gennem konkurrencepolitik, er nødvendig for at sikre lige vilkår på globalt plan til gavn for arbejdstagere, forbrugere og erhvervslivet og er blandt prioriteterne i EU's handelsstrategi; understreger, at arbejdsdokumentet om styring af globaliseringen viser, at Unionen skal træffe foranstaltninger for at genskabe lige konkurrencevilkår, og anmoder Kommissionen om at foreslå konkrete politikker i denne henseende;

73. opfordrer til modernisering af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for at gøre dem stærkere, hurtigere og mere effektive; bifalder den nye metode til beregning af antidumpingtold ved at vurdere markedsforvridninger i tredjelande, en metode, som skal sikre mindst det samme niveau af effektivitet som tidligere antidumpingforanstaltninger i fuld overensstemmelse med vores WTO-forpligtelser; minder om vigtigheden af at overvåge dens effektive gennemførelse; understreger endvidere den særlige betydning af anti-subsidieinstrumentet i bekæmpelsen af unfair konkurrence på verdensplan og i etableringen af lige vilkår med EU's statsstøtteregler;

74. betoner, at gensidighed skal være en af grundpillerne i Unionens handelspolitik med henblik på at sikre lige vilkår for EU's virksomheder, navnlig i forbindelse med offentlige indkøb; understreger, at bestræbelser på at sikre større adgang til udenlandske markeder for offentlige indkøb ikke må undergrave udviklingen af EU-reglerne i forbindelse med sociale og miljømæssige kriterier; understreger vigtigheden af, at Den Europæiske Union har et internationalt instrument for offentlige udbud, som fastlægger den nødvendige gensidighed i tilfælde, hvor handelspartnere begrænser adgangen til deres markeder for offentlige indkøb; minder om fordelene ved direkte udenlandske investeringer og mener, at Kommissionens forslag om kontrol med udenlandske investeringer bør muliggøre en større grad af gensidighed i adgangen til markederne;

75. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til SMV'ers behov i forbindelse med forhandlinger og samhandel med henblik på at sikre bedre adgang til markeder og styrke de pågældende virksomheders konkurrenceevne; anerkender i denne forbindelse Kommissionens indsats for at bekæmpe illoyal konkurrence i højtprofilerede sager, men understreger, at håndhævelsen af retfærdige konkurrencevilkår for SMV'er også er af allerstørste betydning;

76. understreger, at EU's handelspolitik og handelsaftaler kan bidrage til kampen mod korruption;

77. gentager vigtigheden af en effektiv og harmoniseret europæisk toldkontrol for at bekæmpe illoyal konkurrence;

78. opfordrer Kommissionen til at redegøre yderligere for, hvordan illoyal handelspraksis kan behandles under den nuværende konkurrencepolitik;

79. glæder sig derfor over Kommissionens forslag om Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN +), herunder betydningen af afskrækkende bøder inden for konkurrencepolitikken; understreger desuden, at en anmodet myndigheds afvisning af at håndhæve en afgørelse om at pålægge bøder altid bør være behørigt begrundet, og at der bør indføres et system, hvorved potentielle tvister mellem myndigheder i sådanne sager kan løses;

Torsdag den 19. april 2018

80. noterer sig undersøgelsen af sektoren for e-handel og den endelige rapport, som viser, at der i sektoren for e-handel findes nogle handelspraksisser, som har en negativ indvirkning på fair konkurrence og begrænser forbrugernes valgmuligheder; mener, at undersøgelsen inden for rammerne af strategien for det digitale indre marked bør være en del af en større håndhævelsesindsats fra Kommissionens side med henblik på at anvende konkurrencepolitikken i fuldt omfang for e-detailhandlere;

81. støtter Kommissionens hensigt om at målrette håndhævelsen af EU's konkurrenceregler mod udbredte former for forretningspraksis, der er opstået eller har udviklet sig som et resultat af væksten inden for e-handel, og understreger, at Kommissionen skal gøre en øget indsats for at sikre en ensartet anvendelse af EU's konkurrenceregler i alle medlemsstaterne, også med hensyn til e-handelsrelateret forretningspraksis; understreger, at Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder grundet det asymmetriske forhold mellem de store online-detailhandlere og deres leverandører aktivt bør håndhæve konkurrencereglerne, da leverandører, især SMV'er, ikke nødvendigvis altid har omkostningseffektiv adgang til klagemuligheder;

82. opfordrer til en styrkelse af valgfrihed for forbrugerne i det digitale indre marked; mener, at den ret til dataportabilitet, som er indeholdt i den generelle forordning om databeskyttelse (forordning (EU) 2016/679), udgør en god tilgang til styrkelsen af både forbrugernes rettigheder og konkurrencen;

83. er af den opfattelse, at en effektiv konkurrencepolitik kan supplere lovgivningsmæssige initiativer inden for det digitale indre marked, og mener, at hvis fremdrift for lovgivningsmæssige foranstaltninger primært sker som reaktion på markedsforanstaltninger fra visse aktørers side, kan skader imødegås gennem konkurrenceforanstaltninger, der bekæmper konkurrencebegrænsende praksisser uden at bremse dem, der forsøger at konkurrere;

84. er bekymret over producenters stigende anvendelse af kontraktlige restriktioner på onlinesalg, hvilket er bekræftet af undersøgelsen om e-handel, og opfordrer Kommissionen til yderligere at revidere sådanne bestemmelser for at sikre, at de ikke skaber ubegrundede restriktioner for konkurrencen; anmoder samtidig Kommissionen om at revidere retningslinjerne for vertikale begrænsninger og Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 i lyset af disse ændringer;

85. noterer sig forslag til afgørelse fra generaladvokat Wahl fremsat den 26. juli 2017 i sag C-230/16 *Coty Germany GmbH mod Parfümerie Akzente GmbH*, hvoraf det fremgår, at restriktioner på onlinesalg i en distributionsaftale ikke bør betragtes som en alvorlig begrænsning som omhandlet i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010;

86. understreger, at adgang til domstolsprøvelse, som også kan omfatte muligheden for kollektive søgsmål, er afgørende for, at målene for EU's konkurrencepolitik kan nås; understreger, at fraværet af sådanne muligheder svækker konkurrencen, driften af det indre marked og forbrugerrettighederne;

87. minder om, at det er en forudsætning for effektiv bekæmpelse af konkurrencebegrænsende adfærd, at medlemsstaterne vedtager en økonomisk politik, der er i overensstemmelse med principperne for en åben markedsøkonomi baseret på fair konkurrence, da rent protektionistiske foranstaltninger skader det indre markeds funktion; minder om, at alle aspekter af illoyal konkurrence skal udryddes, herunder sort arbejde og omgåelse af reglerne om udstationering af arbejdstagere, uden at dette berører arbejdstagernes frie bevægelighed, som er en af de grundlæggende friheder på det indre marked;

88. mener, at de høringer, som Kommissionen har foretaget vedrørende de mulige forbedringer af EU's fusionskontrol, er meget vigtige; mener, at der må træffes foranstaltninger, navnlig på det digitale område, for at sikre, at fusioner ikke begrænser konkurrencen på det indre marked; opfordrer derfor igen Kommissionen til grundigt at undersøge, om den nuværende kontrolpraksis i tilstrækkeligt omfang tager højde for forholdene på de digitale markeder og internationaliseringen af markederne; opfordrer endvidere Kommissionen til at tage hensyn til den rolle, som adgang til data og oplysninger spiller, når markedsstyrke vurderes, om sammenlægning af data og kundeoplysninger i en fusion fordrejer konkurrencen, og i hvilket omfang en virksomheds adgang til eksklusive analysemetoder og patenter udelukker konkurrenter; gentager sin anmodning til Kommissionen om at forklare, hvordan den definerer det mindste antal markedsdeltagere, der er nødvendige for fair konkurrence, og hvordan den bevarer muligheden for, at nye virksomheder, navnlig nystartede virksomheder, kan trænge ind på stærkt koncentrerede markeder;

89. opfordrer medlemsstaterne til at sikre behørig håndhævelse af EU's bestemmelser om offentlige indkøb med henblik på at gribe ind over for konkurrenceforvridninger, herunder ved hjælp af sociale, miljømæssige og forbrugerbeskyttelsesrelaterede kriterier, hvor det er hensigtsmæssigt, og fremme god praksis i offentlige myndigheders processer; mener, at udvikling af elektronisk baserede offentlige indkøbsprocedurer vil gøre det lettere for SMV'er at få adgang til offentlige indkøb, øge gennemsigtigheden og sikre, at overtrædelser af konkurrencereglerne overvåges mere effektivt; opfordrer desuden Kommissionen til at fremme SMV'ers muligheder for at få adgang til markedet gennem mindre kontrakter, hvor dette er kompatibelt med de centrale målsætninger for det offentlige indkøb, og til nøje at overvåge håndhævelsen af reglerne om centralisering af indkøb på markedet for offentlige indkøb;

Torsdag den 19. april 2018

90. glæder sig over vedtagelsen af regler om overførsel af forudbetalte tjenester under strategien for det digitale indre marked, som vil forbedre konkurrencen på det indre marked og sikre større forbrugerrettigheder;

91. mener, at kriterierne for at tilslutte sig et selektivt distributions- og franchisingnetværk bør være gennemsigtige med henblik på at sikre, at sådanne kriterier ikke er i strid med den frie konkurrence og det indre markeds funktion; understreger, at disse kriterier skal være objektive, kvalitative samt ikke-diskriminerende og ikke må gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at sikre denne gennemsigthed;

92. bemærker den øgede risiko for ulovlig samordning mellem konkurrenter på grund af bl.a. prisovervågningssoftware; mener, at samordnet praksis kan opstå, selv om kontakten mellem konkurrenter ikke overskrider, hvad der er tilladt i henhold til gældende regler, og måske endda er automatiseret, da algoritmer interagerer med hinanden uafhængigt af, i hvilken retning en eller flere markedsaktører bevæger sig; opfordrer Kommissionen til at være på vagt over for disse nye udfordringer for den frie konkurrence;

93. bifalder Kommissionens bestræbelser på at skabe forbindelser til sine internationale partnere og multilaterale fora på det konkurrencepolitiske område; mener, at internationalt samarbejde bliver stadig vigtigere, når virksomheder, der er underlagt håndhævelsesforanstaltninger, opererer på tværs af flere jurisdiktioner;

94. mener, at en udvidelse af netværket af frihandelsaftaler med Den Europæiske Union vil gavne håndhævelsen af konkurrencereglerne på globalt plan; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at søge yderligere muligheder for handelsaftaler og medtage stærke kartel- og statsstøtteregler i sådanne fremtidige aftaler;

95. mener, at landbrugets særlige karakter skal tages i betragtning i konkurrencepolitikken; minder om, at artikel 42 i TEUF giver landbrugssektoren særlig status, hvad angår konkurrenceret, hvilket blev slået fast i den sidste reform af den fælles landbrugspolitik ved, at der blev indrømmet en række undtagelser og fritagelser fra artikel 101 i TEUF; bemærker, at den fælles landbrugspolitik har til formål at sikre en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen i lyset af de vedvarende økonomiske og klimarelaterede risici; minder om, at konkurrencepolitikken hovedsagelig forsvare forbrugernes interesser og tager utilstrækkeligt hensyn til landbrugsproducenternes særlige interesser og problemer; understreger, at konkurrencepolitikken skal forsvare landbrugsproducenternes og forbrugernes interesser ligeligt ved at sikre rimelige konkurrencevilkår og rimelige betingelser for adgang til det indre marked med henblik på at fremme investeringer og innovation, beskæftigelse, landbrugsbedrifters levedygtighed og en ligevægtig udvikling af landdistrikterne i EU, samtidig med at gennemsigtheden for markedsdeltagerne fremmes;

96. fastholder, at begrebet "rimelig pris" ikke bør betragtes som den lavest mulige pris for forbrugeren, men i stedet skal være rimelig og give mulighed for et rimeligt vederlag til alle parter i fødevareforsyningskæden;

97. mener, at de kollektive aktiviteter, som udføres af producentorganisationerne og deres sammenslutninger – herunder planlægning af produktionen og salgsforhandlinger og forhandlinger om kontraktvilkår – er nødvendige for at nå målene i den fælles landbrugspolitik som fastlagt i artikel 39 i TEUF, og at de følgelig bør undtages fra anvendelsen af artikel 101 i TEUF, når disse fælles aktiviteter virkelig udføres og derved bidrager til at forbedre landbrugernes konkurrenceevne; bemærker, at undtagelserne i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 (forordningen om fusionsmarkedsordningen) ikke er blevet udnyttet i deres fulde udstrækning, og at disse undtagelsers manglende klarhed, vanskelighederne med hensyn til at gennemføre dem og manglen på ensartet anvendelse af dem fra de nationale konkurrencemyndigheders side ikke har givet landbrugere og deres organisationer tilstrækkelig retssikkerhed; glæder sig over, at forordning (EU) 2017/2393⁽¹²⁾ vil forenkle bestemmelserne om landbrugernes kollektive organisering og præcisere rollen og beføjelserne for de producentorganisationer, der udøver økonomiske aktiviteter i tilknytning til konkurrencereglerne, således at deres forhandlingsposition styrkes, samtidig med at princippet i artikel 39 i TEUF sikres;

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plan-tesundhed og planteforneringsmateriale (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 15).

Torsdag den 19. april 2018

98. konstaterer med tilfredshed – i betragtning af de opmuntrende gennemførelsesvurderinger ⁽¹³⁾ og den måde, hvorpå dette bidrager til at styrke mælkeproducenternes stilling inden for fødevareforsyningskæden – at ”mælkepakken 2012” forventes at blive forlænget i tide under forordning (EU) 2017/2393; opfordrer imidlertid Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse for at afgøre, om bestemmelserne om kontraktforhandlinger i mælke- og mejerisektoren bør udvides til at omfatte andre landbrugssektorer, idet landbrugere og producentorganisationer ville få større frihed til at planlægge produktionen, få ret til kollektive forhandlinger og forhandling af salg og kontraktvilkår, der klart og tydeligt fastsætter priser og mængder;

99. opfordrer til en automatisk udtrykkelig undtagelse fra artikel 101 i TEUF, forudsat at den er underkastet principperne om nødvendighed og forholdsmæssighed, for at give brancheorganisationer inden for landbruget mulighed for at udføre de opgaver, der pålægges dem ved forordningen om fusionsmarkedsordningen med henblik på at fremme målsætningerne i artikel 39 i TEUF;

100. foreslår, at bestemmelserne i forordningen om fusionsmarkedsordningen, der gør det muligt at vedtage foranstaltninger til regulering af udbuddet af ost med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse (artikel 150), af skinke med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse (artikel 172) eller af vin (artikel 167), udvides til også at omfatte kvalitetsmærkede produkter med henblik på at øge mulighederne for at matche udbud og efterspørgsel;

101. glæder sig over, at forordning (EU) 2017/2393 fastsætter en procedure, hvorefter en gruppe landbrugere kan anmode Kommissionen om en ikke-bindende udtalelse for at fastslå, om en given kollektiv tilgang er forenelig med den generelle undtagelse fra konkurrencereglerne i henhold til artikel 209 i forordningen om fusionsmarkedsordningen; opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til i lyset af henstillingerne fra taskeforcen vedrørende landbrugsmarkederne at præcisere den generelle undtagelse for landbrug på en sådan måde, at den manglende anvendelse af artikel 101 i TEUF, når dette er fastsat, bliver anvendelig og gennemførlig;

102. påpeger, at en markedsorienteret fælles landbrugspolitik i perioder med alvorlige ubalancer på markedet, hvor landbrugssektoren er truet, og alle borgere berøres af de potentielle skader på væsentlige fødevareforsyninger, skal yde støtte til landbrugere og tilvejebringe yderligere tidsbegrænsede og fuldt begrundede undtagelser fra konkurrencereglerne; glæder sig over, at det med ændringerne som følge af forordning (EU) 2017/2393 vil blive nemmere at iværksætte bestemmelserne i artikel 222 i forordningen om fusionsmarkedsordningen, som tillader sådanne midlertidige undtagelser fra konkurrencereglerne;

103. opfordrer til yderligere udvikling af det europæiske værktøj til overvågning af fødevarepriser for bedre at kunne påvise kriser i landbrugsfødevaresektoren ved hjælp af bedre og mere opdelt data; fremhæver i denne forbindelse, at det er nødvendigt at involvere landbrugsorganisationerne i definitionen og indsamlingen af data;

104. henleder opmærksomheden på Kommissionens erkendelse af, at landbrugsproducenter udgør det mindst koncentrerede niveau i fødevareforsyningskæden, hvorimod deres råvareleverandører og kunder ofte er meget større og mere koncentrerede, hvilket resulterer i et ulige forhold samt negative og urimelig praksisser (illoyale handelspraksisser) fra nogle af de store distributionskæder, forarbejdningsvirksomheder og detailhandlere, praksisser, som ikke kan bekæmpes af konkurrencepolitikken alene, hvorfor sammenhæng med andre politikker er nødvendig; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere definitionen af begrebet ”dominerende stilling” og misbruget af en sådan stilling under hensyntagen til koncentrationsgraden og forhandlingsstyrken i råstof-, forarbejdnings- og detailhandelssektorerne; bemærker endvidere, at forordning (EU) 2017/2393 fastlægger visse bestemmelser om retten til skriftlige kontrakter og til at forhandle kontraktbetingelser for forbedret værdifordeling i forsyningskæden, bidrage til at stabilisere forholdet mellem interesseparter, bekæmpe illoyale handelspraksisser, gøre landbrugere mere lydhøre over for markedets signaler, forbedre prisindberetningen og -transmissionen og afpasse udbuddet bedre til efterspørgslen; opfordrer endvidere Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder til at sikre, at råvarer er nøje klassificeret og prissat, og at misbrug og illoyal handelspraksis, der påvirker landbrugere, overvåges og bekæmpes gennem bindende foranstaltninger samt straffes; mener, at de eksisterende nationale ordninger bør undersøges med henblik på at fastlægge den bedste praksis, der bør anvendes;

⁽¹³⁾ Rapporter om ”Markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren og anvendelsen af bestemmelserne i ”mælkepakken” (COM(2016)0724 og COM(2014)0354).

Torsdag den 19. april 2018

105. anerkender, at konkurrenceretten indtil nu ikke er blevet anvendt til at bekæmpe illoyal handelspraksis i fødevarekæden, hverken på europæisk eller nationalt plan; noterer sig, at der er blevet gennemført specifikke nationale bestemmelser i denne henseende, men at de ikke har været fuldt ud effektive til at bekæmpe det endemiske problem med illoyal handelspraksis og skæv magtfordeling i fødevareforsyningskæden; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre og godkende det bebudede forslag til EU-lovgivning om illoyal handelspraksis og tilvejebringe en harmoniseret retlig ramme, der bedre vil kunne beskytte producenter og landbrugere imod illoyal handelspraksis, og sikre yderligere konsolidering af det indre marked;

106. påpeger, at Parlamentet allerede har opfordret Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder til at reagere effektivt på bekymringerne forårsaget af den kumulative virkning, som den hurtige koncentration af distributionssektoren på nationalt plan og dannelsen af alliancer mellem store distributører på europæisk og internationalt plan har både opstrøms i fødevareforsyningskæden og blandt distributører og forbrugere; mener, at denne strukturelle ændring giver anledning til betænkeligheder med hensyn til mulige strategiske tilpasninger, mindre konkurrence og reducerede marginer for investeringer og innovation inden for fødevareforsyningskæden;

107. opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at prioritere styrkelsen af det indre marked efter brexit ved at sikre fuld overholdelse af EU's konkurrencelovgivning og dens undtagelser samt andre standarder med henblik på at sikre retssikkerhed og lige konkurrencevilkår mellem medlemsstaterne;

108. bemærker, at det individuelle loft for de minimis-støtte i landbrugssektoren blev fordoblet i 2013 (fra 7 500 EUR til 15 000 EUR) for at klare den kraftige stigning i klimaskabte, sundhedsmæssige og økonomiske kriser; påpeger, at det nationale de minimis-loft på det tidspunkt kun blev marginalt tilpasset (fra 0,75 % til 1 % af værdien af den nationale landbrugsproduktion), hvilket reducerede medlemsstaternes handlefrihed til at hjælpe de bedrifter, der er i vanskeligheder; opfordrer derfor til, at det nationale de minimis-loft forhøjes til 1,25 % af den nationale landbrugsproduktion for at afbøde den vanskelige økonomiske situation for landbrugere; bemærker, at sammenhængende regler om de minimis-støtte bør bidrage til at forbedre situationen for landbrugerne uden at medføre en renationalisering af landbrugspolitikken;

109. understreger betydningen af økonomiske midler, der har til formål at muliggøre adgang til højhastighedsbredbåndnet med henblik på at holde trit med de teknologiske fremskridt og fremme konkurrencen, især i landdistrikter og fjerntliggende områder;

110. understreger, at det kan udgøre en risiko for de mest følsomme landbrugssektorer i EU at åbne EU's marked for meget konkurrencedygtige handelspartnere og store eksportører af landbrugsprodukter, der er omfattet af mange forskellige standarder; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at tage højde for virkningen af eventuelle markedsforvridninger, som handelsaftaler med tredjelande kan resultere i for landbrugsproducenterne i Europa i betragtning af deres vanskelige økonomiske situation og deres afgørende rolle i vores samfund;

111. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale og, hvor dette er relevant, regionale konkurrencemyndigheder.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0188

Vaccinationsmodstand og nedgang i vaccinationsraterne i Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om vaccineskepsis og faldende vaccinationsrater i Europa (2017/2951(RSP))

(2019/C 390/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets konklusioner om "vaccination af børn - succeser og udfordringer i europæisk vaccination af børn og vejen frem" ⁽¹⁾, som vedtoges af EU-medlemsstaternes sundhedsministre den 6. juni 2011,
- der henviser til Rådets konklusioner af 1. december 2014 om vaccinationer som et effektivt redskab inden for folkesundheden ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2017 "En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens" (COM(2017)0339),
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO) globale vaccinationshandlingsplan, som blev godkendt af de 194 medlemsstater af Verdenssundhedsforsamlingen i maj 2012,
- der henviser til WHO-resolution 68.6, vedtaget af de 194 medlemsstater af Verdenssundhedsforsamlingen den 26. maj 2015,
- der henviser til WHO's europæiske vaccinationshandlingsplan 2015-2020, vedtaget den 18. september 2014,
- der henviser til den tekniske rapport af 27. april 2017 fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) med titlen "Immunisation information systems in the EU and EEA",
- der henviser til ECDC's tekniske rapport af 14. juni 2017 med titlen "Vaccine-preventable diseases and immunisation: Core competencies",
- der henviser til den politiske erklæring om antimikrobiel resistens fra højniveaumødet i FN's Generalforsamling den 21. september 2016 i New York,
- der henviser til Verdensbankens rapport fra marts 2017 med titlen "Drug-Resistant Infections: A Threat to Our Economic Future",
- der henviser til Rådets henstilling 2009/1019/EU af 22. december 2009 om vaccination mod sæsoninfluenza ⁽³⁾,
- der henviser til det stigende antal interkontinentale rejsende;
- der henviser til mundtlige forespørgsler til Rådet og Kommissionen om vaccinationsmodstand og nedgang i vaccinationsraterne i Europa (O-000008/2018 – B8-0011/2018 og O-000009/2018 – B8-0012/2018),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

⁽¹⁾ EUT C 202 af 8.7.2011, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 438 af 6.12.2014, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 71.

Torsdag den 19. april 2018

- A. der henviser til, at globale ledere på sundhedsområdet i december 2010 forpligtede sig til at arbejde for opdagelse, udvikling og global forsyning af livsvigtige vacciner, især til de fattigste lande, og udråbte de følgende 10 år (2011-2020) til "vaccinernes årti";
- B. der henviser til, at udgifterne til en fuld vaccinationspakke for ét barn, selv til de laveste priser på verdensmarkedet, er blevet 68 gange højere fra 2001 til 2014; der anser denne prisstigning for urimelig og uforenelig med bæredygtigheds målet om at sikre sunde liv og fremme trivsel i alle aldre;
- C. der henviser til, at der er betydelige forskelle mellem landene i EU og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), med hensyn til de vacciner, der anbefales, og de sundhedstjenester, der udbydes;
- D. der henviser til, at EU's medlemsstater alle har godkendt WHO's europæiske vaccinationshandlingsplan 2015-2020;
- E. der henviser til, at høje vaccinationsrater beskytter borgerne mod vaccineforebyggelige sygdomme (VPD), som er meget udbredte i lande med lave vaccinations- og immuniseringsrater;
- F. der henviser til, at Europa ifølge en global undersøgelse foretaget af Vaccine Confidence Project er den region i verden, hvor negative holdninger til spørgsmålet om vacciners vigtighed, sikkerhed og effektivitet er mest udbredt, og dermed også regionen med den højeste grad af vaccineskepsis i befolkningen ⁽⁴⁾;
- G. der henviser til, at den faldende vaccinationstilslutning i Europa har medført væsentlige udbrud af mæslinger og heraf følgende dødsfald i flere europæiske lande;
- H. der henviser til, at adskillige medlemsstater på grundlag af "One Health"-tilgangen betragter vaccination af husdyr som en vigtig foranstaltning, såvel for at forebygge udbrud af grænseoverskridende dyresygdomme som for at begrænse risikoen for yderligere spredning, og bl.a. har indført vaccination mod infektion med *Coxiella burnetii* og andre bakterielle og virale sygdomme, der også udgør en risiko for folkesundheden;
- I. der henviser til, at der i perioden 2008-2015 var 215 000 tilfælde af vaccineforebyggelige sygdomme, eksklusive influenza, i Europa ⁽⁵⁾;
1. anerkender den rolle, som vacciner potentielt kan spille med hensyn til at bekæmpe antimikrobiel resistens (AMR), og som bør undersøges yderligere;
 2. anerkender den rolle, som vacciner potentielt kan spille med hensyn til at mindske behovet for antibiotika og dermed bidrage til at begrænse udbredelsen af AMR, og som bør udforskes yderligere; understreger imidlertid, at det fortsat skal have topprioritet hurtigst muligt at reducere overforbruget og misbruget af samt den utilsigtede eksponering for antibiotika;
 3. påpeger, at vaccination forhindrer anslået 2,5 millioner dødsfald hvert år verden over og nedsætter de sygdomsspecifikke, herunder antimikrobielle, behandlingsudgifter;
 4. konstaterer med tilfredshed, at indførelsen af omfattende forebyggende vaccinationer i Europa har bidraget væsentligt til udryddelse af eller tilbagegang i mange smitsomme sygdomme; påpeger imidlertid det foruroligende fænomen med vaccineskepsis samt manglen på nationale retningslinjer med hensyn til at tage højde for befolkningens aldring og opfordrer til at sikre større gennemslutning i produktionen af vacciner og træffe foranstaltninger til at berolige EU-borgerne;
 5. påpeger, at vacciner afprøves grundigt gennem flere forskellige forsøgsfaser, inden de prækvalificeres af WHO og godkendes til brug af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), og at de regelmæssigt tages op til fornyet vurdering; påpeger, at forskere skal oplyse om eventuelle interessekonflikter;

⁽⁴⁾ Larson, Heidi J. et al. (2016), "The State of Vaccine Confidence 2016: Global Insights Through a 67-Country Survey", *EBioMedicine*, Volume 12, 2016, pp. 295-301.

⁽⁵⁾ Council on Foreign Relations, "Vaccine-Preventable Outbreak Maps" 2015.

Torsdag den 19. april 2018

6. foreslår, at forskere, der befinder sig i en interessekonflikt, udelukkes fra bedømmelsesudvalg; opfordrer til ophævelse af fortrolighedskravet for drøftelser i EMA's bedømmelsesudvalg; foreslår, at de videnskabelige og kliniske data, som ligger til grund for udvalgets konklusioner, og som hidtil har været garanteret hemmeligholdelse, offentliggøres;
7. erindrer om, at det i den europæiske One Health-handlingsplan mod AMR bemærkes, at immunisering ved hjælp af vaccination er en omkostningseffektiv folkesundhedsforanstaltning mod antimikrobiel resistens ⁽⁶⁾;
8. påskønner Kommissionens aktive engagement i spørgsmålet om vaccination og dens indføjelse af et vaccinationsinitiativ i sit arbejdsprogram for 2018; påskønner offentliggørelsen af køreplanen for en henstilling fra Rådet om styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af vaccineforebyggelige sygdomme;
9. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen i sin AMR-handlingsplan bebuder incitamenter til øget anvendelse af diagnosemetoder, alternativer til antimikrobielle stoffer og af vacciner ⁽⁷⁾;
10. glæder sig over den kommende lancering af en fælles aktion til forøgelse af vaccinationsdækningen, som medfinansieres af EU's sundhedsprogram;
11. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke retsgrundlaget for immuniseringsdækning; påpeger, at indførelse og gennemførelse af et passende lovgrundlag i henhold til mål 1 i den europæiske vaccinehandlingsplan 2015-2020 er afgørende for at fastsætte nationale prioriteter og tage konkrete skridt i retning af et bæredygtigt engagement i immunisering;
12. støtter kraftigt aftalen om fælles indkøb, som giver medlemsstaterne og Kommissionen en ramme til i fællesskab at indkøbe vacciner og dermed samle medlemsstaternes købekraft og sikre, at der er pandemi- og andre vacciner til rådighed i tilstrækkelige mængder til at kunne garantere adgangen til vacciner, og at alle deltagende medlemsstater behandles ens;
13. konstaterer med tilfredshed, at 24 medlemsstater har undertegnet aftalen om fælles indkøb, hvilket betyder, at den omfatter 447,8 millioner af de 508,2 millioner EU-borgere; opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har undertegnet aftalen, til at gøre det, så det sikres, at alle EU-borgere er dækket af den;
14. minder om vigtigheden af gennemsigtighed i opbygningen og fastholdelsen af befolkningens tillid til lægemidler;
15. minder om betydningen af forordningen om kliniske forsøg ⁽⁸⁾ i forhold til at stimulere og fremme forskning i nye vaccinationer og sikre gennemsigtigheden af resultaterne af kliniske forsøg; opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Lægemiddelagentur til at gennemføre forordningen om kliniske forsøg uden yderligere forsinkelse, navnlig ved at oprette den europæiske portal og database (EUPD), hvis gennemførelse er blevet udsat for betydelige forsinkelser på over to år; opfordrer endvidere alle involverede parter til at sikre, at den aktuelle proces med flytning af EMA fra London ikke medfører yderligere forstyrrelse eller forsinkelse af agenturets arbejde;
16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alt sundhedspersonale selv er tilstrækkeligt vaccineret; opfordrer Kommissionen til at adressere spørgsmålet om vaccinationsrater blandt sundhedspersonale i sit forslag til en henstilling fra Rådet om et styrket samarbejde mod vaccineforebyggelige sygdomme;
17. mener, at Kommissionens initiativ til et forslag til Rådets henstilling om styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af vaccineforebyggelige sygdomme, som skal fremlægges i andet kvartal af 2018 og sigte på at yde støtte til medlemsstaternes indsats for at gennemføre vaccinationsprogrammer, reducere vaccineskepsis, øge forsyningerne med vacciner og i det hele taget forbedre vaccinationsdækningen, er et positivt skridt; opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning ved udarbejdelsen af henstillingerne;

⁽⁶⁾ Se Handlingsplan, s. 10.

⁽⁷⁾ Se Handlingsplan, s. 12.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1).

Torsdag den 19. april 2018

18. bemærker med bekymring, at epidemiologiske data om den nuværende vaccinationsstatus i medlemsstaterne viser, at der er store lakuner i accepten af vacciner, og at vaccinationsdækningen er for lav til at sikre tilstrækkelig beskyttelse; finder, at det stadig mere udbredte fænomen med vaccineskepsis har antaget foruroligende proportioner på grund af den række af sundhedsmæssige konsekvenser, det har i medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til i betragtning af nytten af vaccinationer som forebyggende redskab at sikre, at vaccinationsdækningen udvides ud over den tidlige barndom, og at alle befolkningsgrupper kan inddrages i en livslang vaccinationstilgang;
19. understreger, at befolkningens svindende tillid til vaccination verden over er en kilde til bekymring og en stor udfordring for folkesundhedseksperter; påpeger, at Europa som følge af vaccineskepsis for tiden oplever mæslingeudbrud, som kunne være undgået, i en række lande; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at forstærke sin støtte til de nationale bestræbelser på at øge vaccinationsdækningen;
20. understreger, at øget gennemsigtighed omkring vurderingen af vacciner og deres hjælpestoffer og finansiering af uafhængige programmer for forskning i eventuelle bivirkninger ville bidrage til at genoprette tilliden til vaccination;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke infrastrukturen for indsamling af data til sporing af sygdomsmønstre for smitsomme sygdomme og vacciners virkning i det virkelige liv til støtte for gennemførelsen af immuniseringsprogrammer;
22. er bekymret over den store variation i de vaccinationer, der anbefales, tilbydes og/eller påbydes af forskellige medlemsstater; er bekymret over, at denne variation i vaccinationsdækningen forværrer ulighederne på sundhedsområdet i medlemsstaterne imellem og undergraver bestræbelserne på at mindske og udrydde forebyggelige sygdomme;
23. fordømmer udbredelsen af upålidelig, vildledende og uvidenskabelig information om vaccination, forværret af polemik, sensationssjagt og dårlig journalistik i medierne; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe effektive foranstaltninger mod spredning af en sådan misinformation, yderligere at udvikle bevidstgørelses- og oplysningskampagner med henblik på at genskabe tilliden til vacciner og at forbedre uddannelse og dialog, navnlig for forældre, herunder ved at oprette en europæisk platform, der sigter mod at øge vaccinationsdækningen og forhindre vildledende information i at få effekt;
24. understreger nødvendigheden af at give borgerne omfattende, faktuel og videnskabeligt baseret information; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme dialogen med interessenter fra civilsamfund, græsrodsbevægelser, den akademiske verden, medierne og de nationale sundhedsmyndigheder med henblik på at bekæmpe upålidelig, vildledende og uvidenskabelig information om vaccination;
25. er bekymret over det begrænsede budget, der er øremærket til vaccination i visse medlemsstater, samt de høje og stærkt varierende priser på visse livsvigtige vacciner, som risikerer at forværre de eksisterende uligheder på sundhedsområdet yderligere; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til snarest muligt at gennemføre de foranstaltninger, som det opfordrede til i sin beslutning af 2. marts 2017 om EU's muligheder for forbedring af adgangen til lægemidler⁽⁹⁾, og understreger samtidig, at vaccination er en af de mest omkostningseffektive foranstaltninger, sundhedssystemerne kan træffe til gavn for folkesundheden på lang sigt;
26. er bekymret over, at høje vaccinepriser i uforholdsmæssig høj grad rammer lav- og mellemindkomstlande, herunder lande, der er ved at miste de donorstøtte, de hidtil har modtaget gennem GAVI, vaccinealliancen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at lette adgangen til vacciner i de lande pågældende lande;
27. glæder sig over de opmuntrende fremskridt, der er gjort i kampen mod sygdomme og kræftformer relateret til human papillomavirus (HPV) takket være vaccinationsprogrammer mod HPV-virusset; opfordrer medlemsstaterne til at videreudvikle disse programmer og se på mulighederne for at øge dækningsgraden og forebygge andre former for kræft, f.eks. ved at medtage drenge i vaccinationsprogrammerne;

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0061.

Torsdag den 19. april 2018

28. mener, at det er af afgørende betydning at sørge for vaccinationsscreening af migranter og flygtninge, der indrejser i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kortlægge de konkrete vaccinationstiltag, der gennemføres for migranter og flygtninge, som indrejser i EU-lande, og arbejde målrettet på at afhjælpe de konstaterede mangler;
29. er bekymret over vaccinemanglen og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle løsninger til at øge forsyningen med og tilgængeligheden af vacciner, herunder ordninger for oplagring af vacciner;
30. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme oplysningskampagner blandt sundhedspersoner, som foretager vaccinationer, med henblik på at understrege, at de er såvel moralsk som etisk forpligtede til at beskytte folkesundheden ved at forsyne patienterne (eller disses værger) med tilstrækkelige oplysninger om anbefalede vacciner, så de kan træffe en informeret beslutning;
31. påpeger, at sundhedspersoner spiller en afgørende rolle for befolkningens accept af vaccination, og at deres anbefalinger konsekvent angives som hovedbegrundelsen for vaccination ⁽¹⁰⁾;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en omfattende EU-handlingsplan, der adresserer vaccineskepsis som samfundsproblem, styrker medlemsstaternes engagement i immunisering som en prioriteret foranstaltning inden for folkesundhed, herunder prioriterede og regionsspecifikke foranstaltninger, og tager hensyn til de forskellige omstændigheder og specifikke udfordringer, som medlemsstaterne står over for;
33. opfordrer Kommissionen til at fremme en mere harmoniseret og bedre afstemt plan for vaccinationer i hele EU, udveksle bedste praksis og sammen med medlemsstaterne undersøge mulighederne for at etablere en EU-platform for overvågning af vacciners sikkerhed og effektivitet, sikre en ensartet dækning i hele Europa, reducere ulighederne på sundhedsområdet og bidrage til at styrke tilliden til vaccinationsprogrammer og vacciner; opfordrer Kommissionen til at udarbejde målrettede vaccinationsinitiativer, såsom en "europæisk dag for influenzavaccination", som hvert år kan bruges til at igangsætte vaccinationskampagnen i overensstemmelse med målet om en dækningsgrad på 75 %, der er fastsat i Rådets henstillinger om sæsoninfluenza;
34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage konkrete "One Health"-foranstaltninger for at forøge vaccinationsraterne hos både mennesker og, i nødvendigt omfang, dyr ved hjælp af finansielle og politiske incitamenter og derigennem bekæmpe smitsomme sygdomme og antibiotikaresistens mere effektivt, bl.a. i forbindelse med den fremtidige fælles landbrugspolitik efter 2020;
35. opfordrer medlemsstaterne til at fremlægge data om vaccination og vaccineforebyggelige sygdomme rettidigt for Kommissionen, ECDC og WHO;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Verdenssundhedsorganisationen og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁰⁾ Leask J., Kinnarsley P., Jackson C., Cheater F., Bedford H., Rowles G., "Communicating with parents about vaccination: a framework for health professionals", *BMC Pediatrics*, 2012, Volume 12, pp.12-154.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0189

Gennemførelse af direktiv om den europæiske beskyttelsesordre

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af direktiv 2011/99/EU om den europæiske beskyttelsesordre (2016/2329(INI))

(2019/C 390/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 18, 19, 21, 79 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 3, 6, 20, 21, 23, 24, 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 1948,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til De Forenede Nationers erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder, som blev vedtaget den 20. december 1993,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, som blev vedtaget i New York den 20. november 1989,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, som blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005), Beijing+15 (2010) og Beijing+20 (2015),
- der henviser til den generelle bemærkning, som blev vedtaget den 26. august 2016 af FN's komité for rettigheder for personer med handicap, om artikel 6 ("kvinder og piger med handicap") i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) og til Rådets afgørelse (EU) 2017/865 ⁽¹⁾ og (EU) 2017/866 af 11. maj 2017 ⁽²⁾ om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til alle medlemsstaternes undertegnelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 131 af 20.5.2017, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 131 af 20.5.2017, s. 13.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0329.

⁽⁴⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽⁵⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15.

Torsdag den 19. april 2018

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽⁶⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2012 med titlen "EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016" (COM(2012)0286),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre ⁽⁸⁾ (EPO),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål ⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽¹²⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 10. juni 2011 om en køreplan for styrkelse af ofres rettigheder og beskyttelse, særlig i straffesager ⁽¹³⁾,
- der henviser til Stockholmprogrammet – Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014-2020,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 3. december 2015 med titlen "Strategic engagement for gender equality 2016-2019" (strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278),
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen "Violence against women – an EU-wide survey",
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union – 2009 ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁷⁾,

⁽⁶⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4.

⁽¹⁰⁾ EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102.

⁽¹¹⁾ EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20.

⁽¹²⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽¹³⁾ EUT C 187 af 28.6.2011, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽¹⁶⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 35.

⁽¹⁷⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 2.

Torsdag den 19. april 2018

- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 ⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets Forskningsstjenestes vurdering af gennemførelsen på europæisk plan (PE603.272) af direktiv 2011/99/EU, udarbejdet af Enheden for Efterfølgende Evaluering,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til de fælles drøftelser i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0065/2018),
- A. der henviser til, at alle former for vold mod et menneske er en direkte krænkelse af den menneskelige værdighed, som er selve grundlaget for alle grundlæggende menneskerettigheder og derfor skal respekteres og beskyttes; der henviser til, at vold mod kvinder er en brutal form for forskelsbehandling og en overtrædelse af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at ofre for vold og misbrug risikerer at blive udsat for sekundær og gentagen viktimitisering, gengældelse og intimidering; der henviser til, at mulighederne for at yde dem den nødvendige beskyttelse, herunder på tværs af grænserne, derfor i vid udstrækning afhænger af bevidstheden herom hos ofre, samfundet som helhed og alle fagfolk, som kommer i kontakt med dem, herunder relevante aktører såsom krisecentre;
- C. der henviser til, at manglen på passende beskyttelse af et menneske mod kønsbaseret vold har en skadelig indvirkning på samfundet som helhed;
- D. der henviser til, at et af de vigtigste sikkerhedsaspekter af ethvert samfund er beskyttelse af den enkeltes personlige integritet og frihed; der henviser til, at den europæiske dagsorden om sikkerhed bør omfatte beskyttelse af den personlige sikkerhed og beskyttelse af alle personer mod kønsbaseret vold som et prioriteret spørgsmål;
- E. der henviser til, at vold og fysiske, psykiske og seksuelle overgreb i uforholdsmæssig høj grad berører kvinder ⁽¹⁹⁾; der henviser til, at en ud af tre kvinder i EU har været udsat for fysisk og/eller seksuel vold efter det fyldte 15. år; der henviser til, at omfanget og alvoren af vold mod kvinder ofte ignoreres og bagatelliseres i nogle medlemsstater, og at der stadig er en bekymrende og udbredt tendens til at give ofrene skylden; der henviser til, at kun ca. en tredjedel af de kvinder, der bliver fysisk eller seksuelt misbrugt af deres partnere, kontakter myndighederne;
- F. der henviser til, at sikring af ligestilling mellem kønnene på alle politikområder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union og et grundlæggende element for bekæmpelsen af kønsbaseret vold;
- G. der henviser til, at det i Istanbulkonventionen, som er blevet underskrevet, men ikke ratificeret af EU og alle medlemsstaterne ⁽²⁰⁾, foreskrives, at alle dens bestemmelser, især foranstaltningerne til beskyttelse af ofres rettigheder, skal sikres uden nogen form for diskrimination, og at de kontraherende parter udtrykkeligt opfordres til at anerkende forfølgelse som en strafbar handling; der henviser til, at ratificeringen og den fulde gennemførelse af Istanbulkonventionen vil bidrage til at overvinde de udfordringer, som følger af den europæiske beskyttelsesordre, ved at tilvejebringe sammenhængende europæiske retlige rammer til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne for at nedbringe det skønnede antal urapporterede tilfælde af vold skal indføre og styrke instrumenter for tidlig varsling og til beskyttelse af kvinder, så de kan føle sig sikre og bliver i stand til at indberette kønsbaseret vold; der henviser til, at det betydeligt høje antal uregistrerede tilfælde af kønsbaseret vold kan hænge sammen med manglen på offentlige midler; der henviser til, at de relevante myndigheder skal have strukturer såsom centre, som yder lægelig og retsmedicinsk støtte, psykologisk rådgivning og juridisk bistand, og som skaber et trygt sted for kvinder, der er ofre for kønsbaseret vold;

⁽¹⁸⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2.

⁽¹⁹⁾ FRA's rapport med titlen "Violence against women: an EU-wide survey. Main results report" viser, at én ud af tre kvinder (33 %) har været udsat for fysisk og/eller seksuel vold, siden de var 15 år, én ud af fem kvinder (18 %) har været udsat for forfølgelse, og hver anden kvinde (55 %) har været udsat for en eller flere former for seksuel chikane. I betragtning heraf kan vold mod kvinder ikke ses som et marginalt problem, der kun berører nogle kvinders liv.

⁽²⁰⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

Torsdag den 19. april 2018

- I. der henviser til, at arbejdskraftens frie bevægelighed i EU indebærer, at folk ofte bevæger sig fra et land til et andet; der henviser til, at den europæiske beskyttelsesordre er baseret på behovet for at beskytte ofrenes rettigheder og frihedsrettigheder, og navnlig for at respektere ofrenes og de potentielle ofres ret til at nyde fri bevægelighed og for at sikre, at de fortsat beskyttes, når de udøver denne ret;
- J. der henviser til, at forebyggelse af vold ved at investere i bevidstgørelseskampagner med effektiv mediedækning, uddannelse og uddannelse af fagfolk er afgørende elementer i bekæmpelsen af kønsbaseret vold; der henviser til, at Istanbulkonventionen forpligter parterne til at forebygge kønsbaseret vold og kønsbaserede stereotyper ved at tage mediernes rolle op; der henviser til, at den generelle mangel på forståelse blandt ofre, der er omfattet af nationale beskyttelsesforanstaltninger om, at den europæiske beskyttelsesordre findes, har en negativ indvirkning på dens gennemførelse; der henviser til, at bevidstgørelseskampagner og oplysningsprogrammer med henblik på at bekæmpe banalisering af vold i hjemmet og kønsbaseret vold bidrager til, at ofrene i højere grad bliver parat til at indberette overgreb og anmode om nationale og europæiske beskyttelsesordrer samt opbygge tillid til de relevante myndigheder;
- K. der henviser til, at der i 2010, da den europæiske beskyttelsesordre blev foreslået af Det Europæiske Råd, var mere end 118 000 kvinder med bopæl i EU, der var omfattet af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende kønsbaseret vold; der henviser til, at det i 2011 blev anslået, at 1 180 personer i gennemsnit ville have behov for permanente grænseoverskridende beskyttelsesforanstaltninger i EU;
- L. der henviser til, at NGO'er i mange medlemsstater ofte spiller en vigtig rolle med hensyn til at støtte ofre;
- M. der henviser til, at europæiske beskyttelsesordrer er instrumenter til gensidig anerkendelse og samarbejde, som hverken kan fungere korrekt eller beskytte ofrene, før de er gennemført fuldt ud af alle medlemsstater;
- N. der henviser til, at der navnlig i tilfælde af vold er nogle medlemsstater, der udsteder beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af straffesager, mens andre udsteder beskyttelsesordrer baseret på civile sager;
- O. der henviser til, at der findes en bred vifte af beskyttelsesordrer i EU's medlemsstater, og at gennemførelsen af europæiske beskyttelsesordrer – på grund af de forskellige retssystemer i medlemsstaterne – står over for mange vanskeligheder og dermed kan underminere en korrekt anvendelse af europæiske beskyttelsesordrer for offeret og begrænse det antal europæiske beskyttelsesordrer, der udstedes;
- P. der henviser til, at de fleste medlemsstater ikke har noget registreringssystem til indsamling af data om europæiske beskyttelsesordrer, og at der heller ikke er et centralt europæisk registreringssystem til indsamling af alle relevante EU-data; der henviser til, at utilstrækkelige data gør det svært at vurdere gennemførelsen af europæiske beskyttelsesordrer og at rette op på manglerne i lovgivningen eller gennemførelsen;
- Q. der henviser til, at den europæiske beskyttelsesordre finder anvendelse på ofre for alle former for kriminalitet, herunder ofre for terrorisme, menneskehandel, kønsbaseret vold og organiseret kriminalitet; der henviser til, at mennesker i sårbare situationer, der har været udsat for kriminalitet, skal behandles med særlig opmærksomhed, når de ansøger om en europæisk beskyttelsesordre;
- R. der henviser til, at der er en solid forbindelse mellem den europæiske beskyttelsesordres funktion og minimumsstandarderne for ofre for kriminalitet med hensyn til deres rettigheder, støtte og beskyttelse som etableret ved direktiv 2012/29/EU;
1. opfordrer medlemsstaterne til klart at fordømme og til at forpligte sig til at udrydde alle former for kønsbaseret vold og vold mod kvinder, og til at sikre nultolerance over for disse former for vold;
 2. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indarbejde kønsaspektet i alle deres politikker, navnlig dem, der kan være forbundet med bevidstgørelse og afsløring af vold mod kvinder såvel som beskyttelse og sikring af ofrenes integritet;

Torsdag den 19. april 2018

Generel vurdering af gennemførelsen af direktivet og anbefalinger til forbedring af situationen med hensyn til gennemførelsen og den europæiske beskyttelsesordres funktion

3. anerkender, at alle medlemsstater, der er bundet af direktivet om den europæiske beskyttelsesordre, har givet Kommissionen meddelelse om gennemførelse af direktivet i national ret;
4. er opmærksom på den positive effekt, som oprettelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed kan have på den grænseoverskridende beskyttelse af ofre; mener, at den europæiske beskyttelsesordre har potentiale til at blive et effektivt instrument til at beskytte ofre i en moderne verden, der kendetegnes ved stor mobilitet og fravær af indre grænser; noterer sig dog med bekymring, at der siden gennemførelsen af direktivet om den europæiske beskyttelsesordre kun er blevet identificeret syv europæiske beskyttelsesordrer af medlemsstaterne, selv om der er blevet anmodet om og udstedt tusindvis af nationale beskyttelsesordrer i medlemsstaterne i de seneste år ⁽²¹⁾;
5. beklager, at Kommissionen ikke forelagde Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af direktivet om den europæiske beskyttelsesordre inden den 11. januar 2016; opfordrer Kommissionen til at opfylde sine rapporteringsforpligtelser som fastsat i direktivet og til i sin rapport at medtage en kortlægning af nationale beskyttelsesforanstaltninger, en oversigt over uddannelsesaktiviteter, en analyse af medlemsstaternes overholdelse af ofrenes ret til gratis retshjælp, herunder oplysninger om, hvorvidt eventuelle omkostninger afholdes af ofrene i forbindelse med en beskyttelsesordre, og en kortlægning af de oplysningskampagner, der finder sted i medlemsstaterne;
6. minder om fuldbyrdelsesstatens forpligtelse til at anerkende den europæiske beskyttelsesordre med den samme prioritet som udstedelsesstaten på trods af de forskellige vanskeligheder og juridiske udfordringer, der er forbundet hermed;
7. er bekymret over, at der er en stor kløft mellem koordinering og kommunikation mellem medlemsstaterne, når en europæisk beskyttelsesordre fuldbyrdes; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre og styrke samarbejdet og kommunikationen i forbindelse med den europæiske beskyttelsesordre, da dette ville sætte gang i langt mere effektive procedurer og samtidige grænseoverskridende foranstaltninger mellem medlemsstaterne;
8. fastholder, at indsamlingen af statistiske data skal forbedres for at vurdere omfanget af problemet og resultaterne af foranstaltninger til at mindske kønsbaseret vold; opfordrer medlemsstaterne til at standardisere og digitalisere formularer og procedurer for europæiske beskyttelsesordrer og oprette et nationalt registreringssystem for europæiske beskyttelsesordrer med henblik på at indsamle data og forbedre udvekslingen af oplysninger med Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til at indsamle og regelmæssigt give Kommissionen kønsopdelte oplysninger og oplysninger om antallet af europæiske beskyttelsesordrer, der anmodes om, udstedes og fuldbyrdes, samt oplysninger om de forskellige former for kriminalitet;
9. opfordrer Kommissionen til at oprette et europæisk registreringssystem til indsamling af oplysninger om europæiske beskyttelsesordrer fra alle medlemsstater;
10. opfordrer til, at der udformes en standardformular, som gælder i såvel strafferetlige som civilretlige sager og i alle medlemsstater, og at den anvendes ved ansøgning om og anerkendelse af beskyttelsesordrer; anmoder om et digitalt administrationssystem, der letter koordineringen, standardiserer de indsamlede data og effektiviserer såvel forvaltningen af ordrer som udarbejdelsen af operationel statistik på EU-plan;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at offentliggøre den fuldstændige liste over de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at udstede og anerkende europæiske beskyttelsesordrer, og de centrale myndigheder, der fremsender og modtager europæiske beskyttelsesordrer i medlemsstaterne, og til at gøre listen let tilgængelig for at gøre det muligt for beskyttede personer og støtteorganisationer for ofre at anmode om europæiske beskyttelsesordrer eller at løse de hermed forbundne problemer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres nationale og lokale institutioner og kompetente myndigheder for at gøre den europæiske beskyttelsesordre mere tilgængelig og anvendelig, således at der bliver udstedt europæiske beskyttelsesordrer;
12. opfordrer Kommissionen til at fremme alle former for udveksling af god praksis og samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og civilsamfundet for at sikre, at de europæiske beskyttelsesordrer fungerer efter hensigten;

⁽²¹⁾ Ifølge studiet fra Parlamentets Forskningstjeneste om "European Protection Order Directive 2011/99/EU – European Implementation Assessment" er det blevet anslået, at der i 2010 var mere end 100 000 kvinder med bopæl i EU, der var omfattet af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende kønsbaseret vold.

Torsdag den 19. april 2018

13. understreger, at en særlig ansvarlig myndighed automatisk bør orientere og minde ofre for kriminalitet, som har fået eller ville overveje at få udstedt en national beskyttelsesordre, om muligheden for at anmode om en europæisk beskyttelsesordre under straffesager; understreger, at en person, der er omfattet af en beskyttelsesforanstaltning, ikke bør pålægges økonomiske omkostninger, når vedkommende anmoder om en europæisk beskyttelsesordre;
14. opfordrer medlemsstaterne til at foretage en individuel vurdering og anlægge en kønssensitiv tilgang hvad angår levering af bistand og støtte i forbindelse med anmodninger om europæiske beskyttelsesordrer;
15. beklager den manglende adgang til domstolene og retshjælp til ofre for alle former for kriminalitet i visse medlemsstater, hvilket fører til ringe information til ofrene om muligheden for at anmode om en europæisk beskyttelsesordre; mener, at leveringen af gratis retshjælp, administrativ støtte og passende oplysninger til beskyttede personer om den europæiske beskyttelsesordre bør sikres af medlemsstaterne, da den er afgørende for brugen og effektiviteten af instrumentet, både i udstedelses- og håndhævelsesfasen; opfordrer medlemsstaterne til at øge de ressourcer, der afsættes til overvågning og forebyggelse af vold mod kvinder i landdistrikterne;
16. opfordrer medlemsstaterne til at informere beskyttede personer om de supplerende sociale ydelser, der er tilgængelige i modtægsstaten, såsom familiedyelse, indkvartering osv., eftersom disse foranstaltninger ligger uden for den europæiske beskyttelsesordres anvendelsesområde;
17. understreger, at man som en del af beskyttelsen og det supplerende sociale arbejde bør være særligt opmærksom på børneofre og på børn af ofre for kriminelle handlinger, navnlig dem, som er i risiko for seksuelle overgreb;
18. beklager, at medlemsstaterne ikke garanterer oversættelse og tolkning til et sprog, som offeret forstår, før, under og efter udstedelsen af en europæisk beskyttelsesordre;
19. understreger, at ofrene altid bør have ret til at blive hørt under procedurerne for den europæiske beskyttelsesordre; understreger, at oversættelses- og tolketjenester skal være tilgængelige og gratis under hele processen for den europæiske beskyttelsesordre; understreger derfor, at alle relevante dokumenter bør oversættes til et sprog, der forstås af offeret;
20. beklager manglen på særlige foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne for ofre i sårbare situationer eller ofre med særlige behov; mener, at nedskæringerne i de offentlige udgifter i mange tilfælde har negativ indvirkning på de ressourcer, der er tilgængelige til at gennemføre disse særlige foranstaltninger; opfordrer derfor medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen og de relevante organisationer, der arbejder med beskyttelse af ofre, at indføre særlige retningslinjer og foranstaltninger, som vil gøre det lettere for ofre i sårbare situationer eller ofre med særlige behov at anmode om en europæisk beskyttelsesordre;
21. fremhæver, at den europæiske beskyttelsesordre – i lyset af den stigende og farlige udvikling inden for menneskehandel – kan blive et meget nyttigt instrument for ofre for menneskehandel; opfordrer derfor Kommissionen til at indarbejde den europæiske beskyttelsesordre i en EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel;
22. mener, at udstedelsen af beskyttelsesordren – for at kunne opfylde sit potentiale og sikre tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger i både den udstedende og fuldbyrdende stat – skal være så hurtig, effektiv og automatisk som muligt og indebære mindst muligt bureaukrati; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte en klar og kort frist på to uger for medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med udstedelse af og meddelelse om europæiske beskyttelsesordrer for at undgå at skabe endnu større usikkerhed hos de beskyttede personer og øge det pres, de er under, og til i samme øjemed at instruere de kompetente myndigheder om at give tilstrækkelige oplysninger til ofrene under beslutningsprocessen angående deres anmodninger om europæiske beskyttelsesordrer, herunder oplyse dem om hændelser, der opstår under denne procedure; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i denne forbindelse at afsætte tilstrækkelige ressourcer til myndigheder, der arbejder med europæiske beskyttelsesordrer, for at fremme et effektivt system, som tager hensyn til offerets situation;

Torsdag den 19. april 2018

23. opfordrer medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til den beskyttede persons interesse og til at være et trygt sted for mennesker, der anmelder vold, ved i fuldt omfang at respektere forpligtelsen til ikke at underrette den person, der forårsager fare, om den beskyttede persons opholdssted og andre oplysninger – medmindre det er strengt nødvendigt for at opfylde formålene med beskyttelsesordren; understreger, at offeret, når situationen kræver, at gerningsmanden informeres om detaljer angående den europæiske beskyttelsesordre, skal orienteres herom;
24. opfordrer medlemsstaterne til at planlægge særlige procedurer til at lette udstedelsen af europæiske beskyttelsesordrer for at beskytte familiemedlemmer, der bor sammen med et offer, der allerede er omfattet af en europæisk beskyttelsesordre;
25. fremhæver den stigende effektivitet af nye teknologier som f.eks. GPS-overvågningssystemer og applikationer til smartphones, som udløser en alarm, når der er overhængende fare, som et middel til at gøre europæiske beskyttelsesordrer mere effektive og nemmere at tilpasse omstændighederne, både i udstedelsesstaten og i fuldbyrdesstaten; er bekymret over, at kun et begrænset antal medlemsstater benytter sådanne nye teknologier;
26. fremhæver betydningen af at overvåge europæiske beskyttelsesordrer i fuldbyrdesstaten i relation til den trussel, som ofret er udsat for, med henblik på at få fastslået, om de trufne beskyttelsesforanstaltninger er blevet gennemført korrekt, og om de skal revideres;
27. opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af dette direktiv og straks indlede traktatbrudsprocedurer mod alle medlemsstater, som overtræder det;
28. tilskynder, i overensstemmelse med det synspunkt, som foreninger for ofre for kønsbaseret vold flere gange ofte har givet udtryk for, til afprøvning af procedurer, som ændrer den traditionelle tilgang til beskyttelseskonceptet, der er gældende i de fleste medlemsstater; understreger, at i stedet for at fokusere på foranstaltninger for ofre, hvilket ofte er tilfældet, bør de metoder, der anvendes til at undgå risici, omfatte forebyggelse, tilsyn, kontrol og overvågning af de personer, der forvolder skade, og at obligatorisk omskoling af voldsudøvere bør indgå som en prioritet i de anvendte forebyggelsesforanstaltninger;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage en grundig undersøgelse af, hvordan man eventuelt kan forbedre lovgivningen vedrørende den europæiske beskyttelsesordre og dens effektive gennemførelse i alle EU-medlemsstater og den praktiske støtte med henblik på at garantere retten til international beskyttelse og retten til bistand og støtte for ofre for vold, der er beskyttet på nationalt plan;
30. opfordrer EU-agenturer som FRA og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til regelmæssigt at overvåge gennemførelsen af direktivet;
31. opfordrer Kommissionen til at komme med en opfordring til civilsamfundet om overvågning og rapportering med henblik på at få den europæiske beskyttelsesordre til at fungere bedre i medlemsstaterne og til at gøre EU-midler tilgængelige for NGO'er til dette formål;
32. opfordrer Kommissionen til at iværksætte indkaldelser af forslag til fremme af forskning i brugen af nationale og europæiske beskyttelsesordrer og koordinere programmer til iværksættelse af oplysningskampagner i medlemsstaterne med henblik på at informere ofrene for kriminalitet om muligheden for at anmode om en europæisk beskyttelsesordre og om grænseoverskridende beskyttelsesforanstaltninger;
33. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde med NGO'er og til at sørge for obligatoriske menneskerettighedsbaserede serviceorienterede, praktiske og tværsektorielle kurser for alle offentligt ansatte, som arbejder professionelt med ofre i relation til den europæiske beskyttelsesordre, og som er afgørende for en korrekt gennemførelse af dette direktiv; understreger, at der i alle medlemsstaterne bør indføres specifik og regelmæssig uddannelse vedrørende de europæiske beskyttelsesordrer for politiet, personalet hos de kompetente nationale myndigheder og for retsvæsenets aktører, socialarbejdere og foreninger og NGO'er, der beskæftiger sig med ofre for vold; opfordrer til, at personale, der beskæftiger sig med kønsbaseret vold, får passende uddannelse med hensyn til de specifikke behov hos kvinder, som har været ofre for vold, og at de tildeles tilstrækkelige ressourcer med henblik på at prioritere kønsbaseret vold;

Torsdag den 19. april 2018

34. opfordrer medlemsstaterne til i lyset af den dybt rodfæstede misogyni og sexismen i vores samfund og den øgede eksponering af børn og teenagere for vold på internettet at medtage undervisning i ligestilling mellem kønnene og ikkevold i læseplanerne på skolerens grundtrin og sekundærtrin ved at inddrage eleverne i diskussioner og ved at udnytte alle tilgængelige undervisningsmuligheder;

35. fremhæver, at nye kommunikationsteknikker, f.eks. via digitale platforme, anvendes som en ny form for kønsbaseret vold, der også omfatter trusler og chikane; opfordrer derfor medlemsstaterne til at medtænke disse aspekter, når en europæisk beskyttelsesordre udstedes og/eller fuldbyrdes;

Generelle anbefalinger vedrørende kønsbaseret vold

36. opfordrer Kommissionen til at medtage beskyttelse af alle borgere, især de mest sårbare, i den europæiske dagsorden om sikkerhed, med fokus på ofre for forbrydelser såsom menneskehandel eller kønsbaseret vold, herunder terrorofre, der også kræver særlig opmærksomhed, støtte og social anerkendelse;

37. opfordrer Kommissionen til at iværksætte kampagner for at tilskynde kvinder til at indberette alle former for vold baseret på køn, således at de kan beskyttes, og nøjagtigheden af dataene om kønsbaseret vold kan forbedres;

38. understreger, at den primære årsag til den varierende brug af nationale og europæiske beskyttelsesordrer ifølge evalueringsrapporten fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste er, at ofre og mange fagfolk ikke har kendskab til de muligheder, som dette direktiv giver; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tage fuldt ansvar for deres borgere og – med inddragelse af relevante NGO'er – til at iværksætte langsigtede oplysningskampagner og tværsektorielle bevidstgørelseskampagner om de tilgængelige beskyttelsesinstrumenter og deres anvendelse, der er rettet mod a) hele samfundet, b) potentielle ofre, især kvinder med gældende nationale beskyttelsesordrer og c) fagpersoner såsom retshåndhævende embedsmænd, tjenestemænd i retssystemet og udbydere af retshjælp, sociale tjenester og beredskabstjenester, som er de første til at tage sig af ofre; opfordrer derfor Kommissionen til at tilvejebringe finansiering til at iværksætte informationsprogrammer;

39. anerkender e-justice-portalen, der drives af Kommissionen med bidrag fra medlemsstaterne; glæder sig over Kommissionens initiativ til at udvide det eksisterende område for ofre på e-justice-portalen og til at medtage alle relevante oplysninger angående ofres rettigheder, herunder landespecifikke retningslinjer om anmeldelse om voldssager; fremhæver behovet for at udforme "ofrenes område" som et letanvendeligt praktisk værktøj og en informationskilde, der bør være tilgængelig på alle EU's officielle sprog; opfordrer medlemsstaterne til at oprette et brugervenligt websted, der er dedikeret til ofres rettigheder, som også omfatter den europæiske beskyttelsesordre og en digital rapporteringsplatform til at lette identificeringen af kønsbaseret vold, og hvortil der er let adgang via f.eks. de nationale retsinformationsportaler;

40. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde med NGO'er, der beskytter ofre for vold, med henblik på at udforme strategier med både proaktive og reaktive foranstaltninger i relation til kønsbaseret vold, den europæiske beskyttelsesordres funktion og de nødvendige ændringer i lovgivningen og støtten;

41. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en retsakt, der skal støtte medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold;

42. opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som en strafbar handling som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF;

43. opfordrer indtrængende til, at der arbejdes på at fremme en gradvis harmonisering af lovgivningen vedrørende den voldelige adfærd, som ligger til grund for beskyttelsesordrer; understreger, at overfald og overgreb, som navnlig går ud over kvinder, er et alvorligt anliggende og bør underkastes strafferetlig behandling i alle medlemsstater, og beskyttelsesforanstaltninger mod kønsbaseret vold bør ligeledes udstedes af retten;

Torsdag den 19. april 2018

En sammenhængende EU-retlig ramme for beskyttelse af ofre

44. glæder sig over undertegnelsen den 13. juni 2017 af EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen, som følger en holistisk, omfattende og koordineret tilgang, som sætter ofrenes rettigheder i centrum, og som bør knyttes fuldt ud til den europæiske beskyttelsesordre; opfordrer EU til at indgå en bred tiltrædelse af konventionen for at forebygge vold mod kvinder, bekæmpe straffrihed og beskytte ofre; understreger dette instruments betydning for bestræbelserne på at overvinde en af hindringerne for anvendelsen af europæiske beskyttelsesordre, nemlig den manglende anerkendelse af forfølgelse som en strafbar handling i alle medlemsstaterne; anmoder i overensstemmelse med sin beslutning af 12. september 2017 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen Kommissionen om at udpege en EU-koordinator for vold mod kvinder, der skal være ansvarlig for koordinering, gennemførelse, overvågning og evaluering af EU-politikker, -instrumenter og -foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger og fungere som repræsentant for EU i partsudvalget for konventionen;

45. opfordrer alle medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at ratificere og fuldt ud håndhæve Istanbulkonventionen og afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold, herunder ved at stille kvinder og piger stærkere, beskytte ofrene og give dem mulighed for at få erstatning;

46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre passende uddannelser, procedurer og retningslinjer for alle fagfolk, der beskæftiger sig med ofre for alle former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionens anvendelsesområde, for at undgå forskelsbehandling eller sekundær viktimering under retslige, medicinske og politimæssige procedurer;

47. glæder sig over forpligtelsen i Istanbulkonventionen til at oprette landsdækkende døgnåben, gratis telefonrådgivning i forbindelse med alle former for vold under konventionens anvendelsesområde; opfordrer medlemsstaterne til i relevante sager også at bruge dette værktøj til at oplyse ofrene om den europæiske beskyttelsesordre;

48. understreger, at de retslige og praktiske mangler ved gennemførelsen af dette direktiv kan modvirkes gennem et passende samspil og samordning mellem EU's forskellige instrumenter til beskyttelse af ofre såsom rammeafgørelsen 2009/829/RIA om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling og rammeafgørelsen om tilsynsforanstaltninger, forordning (EU) nr. 606/2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål og direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, der har fastlagt retten til at modtage oplysninger, til gratis at modtage oversættelse og tolkning, og som anvender en altomfattende tilgang til ofre med særlige behov, herunder ofre for kønsbaseret vold;

49. opfordrer medlemsstaterne til at oplyse ofrene om andre beskyttelsesforanstaltninger, hvis fuldbyrdesstaten ophører med at være omfattet af dette direktiv;

50. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger med henblik på at revidere de eksisterende instrumenter til retlig beskyttelse af ofre for kriminalitet og etablere en sammenhængende EU-retlig ramme herfor;

51. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan dette direktiv anvendes i forbindelse med det beslægtede instrument på det civilretlige område, nemlig forordning (EU) nr. 606/2013, og til at foreslå retningslinjer for, hvordan disse to EU-retsakter, der skal beskytte ofre gennem anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger truffet under nationale civile sager eller straffesager, kunne anvendes mere effektivt af medlemsstaterne;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0190

Gennemførelsen af Bologna processen — status og opfølgning

Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af Bologna processen – status og opfølgning (2018/2571(RSP))

(2019/C 390/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 14 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2012 om EU-institutionernes bidrag til konsolidering og udvikling af Bologna processen ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 25. og 26. november 2013 om den globale dimension af europæisk videregående uddannelse ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen ”Fremme af vækst og beskæftigelse – en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser” (COM(2011)0567),
 - der henviser til Rådets konklusioner af 28. og 29. november 2011 om moderniseringen af videregående uddannelser ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2012 med titlen ”Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater” (COM(2012)0669),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/143/EF af 15. februar 2006 om yderligere europæisk samarbejde vedrørende kvalitetssikring inden for videregående uddannelser ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den fælleserklæring, som 29 europæiske landes undervisningsministre undertegnede i Bologna den 19. juni 1999 (Bolognaerklæringen),
 - der henviser til sin beslutning af 28. april 2015 om opfølgning på implementeringen af Bologna processen ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. november 2017 med titlen: ”Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur” (COM(2017)0673),
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om gennemførelsen af Bologna processen – status og opfølgning (O-000020/2018 – B8-0014/2018),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Bologna processen er et mellemstatsligt initiativ, hvormed landene med en åben og samarbejdsorienteret dialog tilstræber at nå fælles mål gennem internationalt aftalte forpligtelser og således bidrage til opbygningen af det europæiske område for videregående uddannelse (EHEA); der henviser til, at videregående uddannelse af høj kvalitet er et centralt element i udviklingen af et bredt og avanceret videnbaseret samfund, hvilket i sidste ende bidrager til opbygningen af et stabilt, fredeligt og tolerant samfund ved at sikre lige muligheder og uddannelse af høj kvalitet, som er tilgængelig for alle;

⁽¹⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 24.

⁽²⁾ EUT C 28 af 31.1.2014, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 2.

Torsdag den 19. april 2018

- B. der henviser til, at Bolognaprocessen har fremmet mobilitet ved at øge internationaliseringen af videregående uddannelser og forbedre kompatibiliteten og sammenligneligheden af standarder for forskellige systemer for videregående uddannelse, idet principperne om akademiske frihed og institutionel autonomi respekteres, og der fokuseres på at styrke de videregående uddannelsers kvalitet og tilbyde lige muligheder for borgerne;
- C. der henviser til, at det europæiske område for videregående uddannelse blev iværksat med det formål at etablere et trecyklussystem (bachelor/master/ph.d.) og gøre de europæiske videregående uddannelsessystemer mere sammenlignelige og mere attraktive på verdensplan;
- D. der henviser til, at uddannelse er en af de primære søjler, som vort samfund hviler på, og der henviser til, at videregående uddannelse har en vigtig rolle at spille med hensyn til at fremme personlig udvikling og udvikling af kvalifikationer, fremme beskæftigelsesegnheden og konkurrenceevnen, styrke civilt engagement, aktivt medborgerskab og interkulturel forståelse, fremme fælles værdier og tackle udfordringerne i en verden i hastig forandring;
- E. der henviser til, at Kommissionen har lanceret en ny EU-dagsorden for videregående uddannelse med henblik på at støtte højere læreanstalter og nationale myndigheder med ansvar for videregående uddannelse; der henviser til, at andre lande i EHEA gradvist kunne inddrages i denne proces gennem høringer og udveksling af bedste praksis;
- F. der henviser til, at ønsket om et åbent og inklusivt europæisk område for videregående uddannelse baseret på kvalitet og gensidig tillid er grundlaget for Bolognaprocessen;
- G. der henviser til, at Bolognaprocessen og EHEA omfatter 48 lande, herunder mange vigtige naboer og partnere til EU; der henviser til, at Bolognaprocessen styrker effektiviteten af partnerskaber med tredjelande inden for de videregående uddannelser og giver incitamenter til reform inden for uddannelse og andre områder i de respektive lande;
- H. der henviser til, at de vellykkede bestræbelser på at øge og fremme mobiliteten for studerende samt udstedelsen af fælles eksamensbeviser i betragtning af de ujævne fremskridt med gennemførelsen af Bolognaprocessen i hele EHEA og de vanskeligheder, der i mange tilfælde har været med at gennemføre de aftalte strukturreformer, hidtil er de to største landvindinger som led i Bolognaprocessen;
- I. der henviser til, at Hviderusland i 2015 blev optaget i EHEA på betingelse af, at det opfylder de krav, der er fastlagt i Hvideruslands køreplan for reform af de videregående uddannelser; der henviser til, at de hviderussiske myndigheder ikke havde opfyldt deres forpligtelser ved udgangen af 2017, og at de bør bringe deres reformer tilbage på rette spor;
1. opfordrer de deltagende lande til at øge det politiske engagement og fremme det gensidige samarbejde om gennemførelsen af fælles aftalte mål i hele det europæiske område for videregående uddannelse, idet de, når det er nødvendigt, udvikler passende lovgivningsmæssige rammer med henblik på at konsolidere deres udvikling, styrke deres troværdighed og blive et referencepunkt for akademisk topkvalitet på verdensplan, idet de samtidig styrker mulighederne for mobilitet med henblik på at sikre, at så mange studerende som muligt inddrages;
 2. opfordrer de deltagende lande til at sikre gennemsigtige, tilgængelige og retfærdige mekanismer for tildeling af mobilitetsstipendier og studiestøtte; opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge deres uddannelsesbudgetter for at sikre, at videregående uddannelse er gratis og tilgængelig for alle, med henblik på at fremme livslang læring (LLL);
 3. opfordrer Kommissionen og de deltagende lande til at lette anerkendelsen af studieforbud og meritter erhvervet i udlandet samt akademiske og erhvervs-mæssige kvalifikationer og tidligere uddannelse og til at udvikle kvalitetssikringssystemer; understreger, at EU, medlemsstaterne og universiteterne bør fastlægge ordninger til ydelse af finansiel og administrativ støtte til studerende, akademikere og personale fra ugunstigt stillede miljøer gennem passende finansiering, herunder med henblik på deltagelse i mobilitetsordninger, og om yderligere at åbne for adgang til videregående uddannelser ved at udvide mulighederne for livslang læring på akademisk niveau, at fremme supplerende former for læring såsom ikkeformel og uformel uddannelse, og at udvikle mere åbne veje til læring ved at fjerne de eksisterende hindringer mellem de forskellige uddannelsesniveauer;
 4. opfordrer de relevante aktører og institutioner til at finde en løsning på problemet med korte kredsløb, hvor der kræves en kvalifikationseksamen for at komme ind på universitetet, hvis man ønsker adgang til og optagelse på et bachelorprogram;

Torsdag den 19. april 2018

5. opfordrer EHEA-landene til at fremme mere inklusiv mobilitet for studerende, undervisere, forskere og administrativt personale, da mobilitet både bidrager til deres personlige og faglige udvikling samt til øget kvalitet i læring, undervisning, forskning og administration; anbefaler, at mobilitet optages i uddannelsesprogrammerne, og at fremmedsprogsundervisningen forbedres; opfordrer medlemsstaterne til at yde tilstrækkelig offentlig finansiering og gøre mere effektiv brug af denne finansiering for at sikre, at studerende og forskere har de nødvendige midler til at studere i udlandet, og at deres sociale og økonomiske baggrund ikke udgør en barriere;
6. understreger, at udbredelsen af viden, forskning og videnskab på tværs af EHEA-landene er en vigtig del af EU's strategi for tiden efter 2020 og i høj grad bidrager til at fremme europæisk medborgerskab;
7. opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen af de mål, der blev fastsat på ministerkonferencen i Jerevan 2015, vedrørende kvaliteten af undervisning og læring og at fremme kandidaternes beskæftigelsesegnethed i hele deres arbejdsliv;
8. understreger betydningen af at forbedre den sociale dimension af videregående uddannelse; opfordrer EHEA-landene til effektivt at implementere den sociale dimension af EHEA og til at levere konkrete muligheder for adgang til og afslutning af videregående uddannelse for studerende med handicap og fra ugunstigt stillede miljøer;
9. opfordrer EHEA-landene til at sikre, at høringer og kritiske vurderinger af deres højere uddannelsesinstitutioner gennemføres på internationalt niveau, og til at arbejde hen imod en bedre koordineret tilgang til at gennemføre aftalte reformer for at nå målene i Bologna-processen samt til at sikre effektiv anerkendelse af ikke-formel uddannelse og uformel læring med henblik på at forbedre de studerendes beskæftigelsesegnethed og aktivt medborgerskab;
10. understreger behovet for øget adgang til underrepræsenterede grupper, navnlig ved at fastsætte definerede kvantitative mål vedrørende adgang og gennemførelsesprocenter; understreger vigtigheden af at sikre og fremme flytninges og asylansøgere adgang til alle institutioner inden for det europæiske område for videregående uddannelse (EHEA) og minder om, at "tiltrækningskraften" ved videregående uddannelse i Europa også afhænger af dets evne til at tage imod studerende uden nogen form for forskelsbehandling;
11. opfordrer Kommissionen til at overvåge fremskridtet med den sociale dimension af Bologna-processens mål samt målene med hensyn til bredere inddragelse;
12. opfordrer til, at der på den ministerkonference, som vil finde sted dette år i Paris, rapporteres om gennemførelsen af det mål, der blev fastsat ved den seneste ministerkonference (Jerevan, maj 2015) om at fuldføre dannelsen af EHEA;
13. anmoder om, at den næste EHEA-ministerkonferencen i 2018 i Paris giver en kritisk vurdering af Bologna-processen med henblik på at a) identificere de tilbageværende hindringer og mulige løsninger og sikre korrekt gennemførelse af forpligtelser; b) yde støtte til lande, der halter bagud i gennemførelsen af de vigtigste forpligtelser som led i Bologna-processen, gennem forbedret kapacitetsopbygning og udvikle specifikke mekanismer og procedurer for håndtering af tilfælde af manglende overholdelse og c) at undersøge nye EHEA mål efter 2020 og styrke dialogen mellem regeringer, højere læreanstalter og forskningsinstitutioner og således bidrage til opbygningen af et EHEA, der er mere integreret, af høj kvalitet, inklusivt, tiltrækkende og konkurrencedygtigt;
14. opfordrer EHEA-landene til at fastholde Hviderusland på EHEA's dagsorden; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe midler til de transaktioner, der er nødvendige for gennemførelsen af Hvideruslands køreplan for reform af de videregående uddannelser;
15. opfordrer Bologna-processens opfølgingsgruppes sekretariat til at overvåge rapporteringen af, at de samme retningslinjer er blevet gennemført forskelligt i de enkelte EHEA-lande, og at forskellige baggrunde og mængder af ressourcer har ført til betydelige forskelle mellem EHEA institutioner;
16. understreger betydningen af at styrke og skabe muligheder for samfundsmæssig debat om de videregående uddannelser og de udfordringer, som interessenterne står over for; understreger betydningen af at fremme deltagelse af studerende, forskere, undervisere og andet personale i forvaltningen af de videregående uddannelser;
17. understreger behovet for at øge den offentlige finansiering af uddannelse og for at respektere EU's overordnede mål om at investere 3 % af Unionens BNP i F&U inden 2020;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 17. april 2018

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0092

Aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik, som fastsætter vilkårene og betingelserne for Den Libanesiske Republiks deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik, som fastsætter vilkårene og betingelserne for Den Libanesiske Republiks deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 390/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11967/2017),
 - der henviser til udkast til aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik, som fastsætter vilkårene og betingelserne for Den Libanesiske Republiks deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) (11928/2017),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/1324 af 4. juli 2017 om Unionens deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA), der iværksættes i fællesskab af flere medlemsstater ⁽¹⁾,
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0344/2017),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0352/2017),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Libanesiske Republiks regering og parlament.

⁽¹⁾ EUT L 185 af 18.7.2017, s. 1.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0093

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Mauritius: fiskerimuligheder og finansiel modydelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius (12476/2017– C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 390/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12476/2017),
 - der henviser til protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius (12479/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0445/2017),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0053/2018),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Mauritius' regering og parlament.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0094

Aftale mellem EU og Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 390/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13357/2017),
 - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter (13471/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0434/2017),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0126/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kongeriget Norges regering og parlament.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0096

Medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0479),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0330/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 14. december 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 23. marts 2017 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0262/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 13. september 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0339).

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TC1-COD(2016)0230

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/841.)

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0097

Bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0482),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0331/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 14. december 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 23. marts 2017 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. januar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0208/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. juni 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0256).

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TC1-COD(2016)0231

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/842.)

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0098

Statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0481),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 224 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0307/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til sin beslutning af 15. juni 2017 ⁽¹⁾ om finansiering af politiske partier og fonde på europæisk plan,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. marts 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og holdning i form af ændringsforslag fra Budgetkontroludvalget (A8-0373/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0219

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/... om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU, Euratom) 2018/673.)

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0274.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0099

Bygningers energimæssige ydeevne ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0765),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0499/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det nederlandske Førstekammer og det nederlandske Andetkammer, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet;
 - der henviser til udtalelse af 26. april 2017 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 13. juli 2017 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 31. januar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0314/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 48.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 119.

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TC1-COD(2016)0381

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/844.)

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0106

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: EU-varemærker

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA))

(2019/C 390/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2018)01231) («den ændrede delegerede forordning»),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 23. marts 2018, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 27. marts 2018 fra Retsudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ⁽¹⁾, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) ⁽²⁾ og efterfølgende kodificeret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431 af 18. maj 2017 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EU-varemærker ⁽⁴⁾, som indeholder ajourførte henvisninger til forordning (EU) 2017/1001,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Retsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 105, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 17. april 2018,
- A. der henviser til, at forordning (EF) nr. 207/2009 blev kodificeret ved forordning (EU) 2017/1001;
- B. der henviser til, at henvisningerne i en delegeret forordning bør afspejle den omnummerering af artikler, der følger af en kodificering af den grundlæggende retsakt;
- C. der henviser til, at delegeret forordning (EU) 2017/1430 af 18. maj 2017 om supplerende bestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EU-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96 ⁽⁵⁾ derfor bør ophæves og dens bestemmelser indføjes, med ajourførte henvisninger til forordning (EU) 2017/1001, i den ændrede delegerede forordning;

⁽¹⁾ EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 341 af 24.12.2015, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 205 af 8.8.2017, s. 39.

⁽⁵⁾ EUT L 205 af 8.8.2017, s. 1.

Onsdag den 18. april 2018

- D. der henviser til, at den ændrede delegerede forordning derfor ikke indeholder nogen indholdsmæssige ændringer af delegeret forordning (EU) 2017/1430;
 - E. der henviser til, at en hurtig offentliggørelse af den ændrede delegerede forordning i Den Europæiske Unions Tidende vil muliggøre en tidlig anvendelsesdato og sikre kontinuiteten af den overgangsordning, der er omhandlet i de afsluttende bestemmelser i den ændrede delegerede forordning;
 - 1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 - 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0107

Fastsættelse af perioden for det niende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om fastsættelse af perioden for det niende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS))

(Høring)

(2019/C 390/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (07162/2018),
 - der henviser til artikel 11, stk. 2, andet afsnit, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0128/2018),
 - der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. februar 2018 om Europa-Parlamentets sammensætning ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0145/2018),
1. godkender Rådets udkast;
 2. minder om sit forslag, som er knyttet til dets beslutning om reform af valgloven i Den Europæiske Union, om at Europa-Parlamentet skal have beføjelse til efter høring af Rådet at fastlægge stemmeafgivningsperioden;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet samt til orientering til Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Akt knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 7.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0029.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0108

Rammeaftalen mellem EU og Australien ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 390/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15467/2016),
 - der henviser til udkast til rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (09776/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 207, artikel 212, stk. 1, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0327/2017),
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0110/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Australiens regering og parlament.

(¹) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0109.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0109

Rammeaftalen mellem EU og Australien (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI))

(2019/C 390/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15467/2016),
- der henviser til udkast til rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Australien på den anden side (09776/2016),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og artikel 212, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0327/2017),
- der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 13. september 2007,
- der henviser til partnerskabsrammeaftalen mellem EU og Australien, som blev undertegnet i oktober 2008, og som vil blive udskiftet med rammeaftalen,
- der henviser til den fælles erklæring om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Australien, som blev vedtaget i Luxembourg den 26. juni 1997,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om indledning af forhandlinger om frihandelsaftaler med Australien og New Zealand ⁽¹⁾ og beslutningen af 26. oktober 2017 med Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om forslag til forhandlingsmandatet for handelsforhandlingerne med Australien ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles erklæring af 15. november 2015 fra Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, formanden for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, og Australiens premierminister, Malcolm Turnbull,
- der henviser til den fælles erklæring af 22. april 2015 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og den australske udenrigsminister med titlen "Hen imod et tættere partnerskab mellem EU og Australien",
- der henviser til aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om rammerne for Australiens deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer, som blev undertegnet i 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til den administrative aftale mellem Australien og Den Europæiske Union, som blev indgået i december 2014, om indførelse af et program for udveksling af diplomater,
- der henviser til aftalen om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering, -certificering og -mærkning mellem Det Europæiske Fællesskab og Australien, som blev undertegnet i 1998 ⁽⁴⁾, og aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om ændring af nævnte aftale, som blev undertegnet i 2012 ⁽⁵⁾,
- der henviser til aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om passagerliste(PNR)-oplysninger, som blev undertegnet den 29. september 2011 ⁽⁶⁾,
- der henviser til aftalen mellem Australien og Den Europæiske Union om klassificerede informationers sikkerhed, som blev undertegnet den 13. januar 2010 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 136.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0419.

⁽³⁾ EUT L 149 af 16.6.2015, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 229 af 17.8.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 359 af 29.12.2012, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT L 186 af 14.7.2012, s. 4.

⁽⁷⁾ EUT L 26 af 30.1.2010, s. 31.

Onsdag den 18. april 2018

- der henviser til aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Australien, som blev undertegnet i 1994 ⁽⁸⁾,
 - der henviser til det 38. interparlamentariske møde mellem Den Europæiske Union og Australien, som fandt sted i Strasbourg den 4. og 5. oktober 2017,
 - der henviser til det første ledelsesforum mellem EU og Australien, som fandt sted i Sydney i juni 2017, og som samlede politiske ledere og ledere fra erhvervslivet, akademikere, medier og civilsamfundet,
 - der henviser til den udenrigspolitiske hvidbog, som den australske regering offentliggjorde i november 2017, og som beskriver Australiens prioriteringer og udfordringer på den internationale scene og understreger, at den såkaldte indopacifiske region er af den allerstørste betydning for Australien,
 - der henviser til, at den udenrigspolitiske hvidbog peger på de centrale roller, som USA og Kina spiller i den indopacifiske region og i Australiens udenrigspolitik, og samtidig henviser til betydningen af Australiens forbindelser til Den Europæiske Union og dens medlemsstater,
 - der henviser til 2017-redegørelsen om klimaændringspolitikker, som den australske regering udsendte i december 2017,
 - der henviser til det australske regeringsdokument med titlen "Australian climate change science: a national framework", som blev offentliggjort i 2009,
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkastet til afgørelse ⁽⁹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0119/2018),
- A. der henviser til, at EU og Australien indgik en rammeaftale den 7. august 2017; der henviser til, at de tætte og stærke forbindelser mellem Australien og EU og dets medlemsstater har lange historiske rødder og er baseret på fælles værdier og principper såsom respekten for demokratiet, menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene, retsstatsprincippet, herunder folkeretten, samt fred og sikkerhed; der henviser til, at de mellemfolkelige kontakter er dybtliggende og langvarige;
- B. der henviser til, at EU og Australien i 2017 kunne fejre 55 års samarbejde og diplomatiske forbindelser; der henviser til, at dette forhold har opnået en fornyet dynamik i de seneste år; der henviser til, at alle medlemsstaterne har diplomatiske forbindelser med Australien, og 25 af dem har ambassader i Canberra;
- C. der henviser til, at den australske regerings udenrigspolitiske hvidbog fastslår, at et stærk EU fortsat er af afgørende betydning for Australiens interesser og vil blive en stadig vigtigere partner i bestræbelserne på at beskytte og fremme en regelbaseret international retsorden; der henviser til, at det understreges i hvidbogen, at det er nødvendigt at satse på et tæt samarbejde med EU og dets medlemsstater om udfordringer som terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben (WMD), bæredygtig udvikling og menneskerettigheder;
- D. der henviser til, at EU og Australien er engageret i samarbejde og dialog med landene i Sydøstasien, bl.a. via Sæmmenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), ASEAN Regional Forum (ARF), Asien-Europa-mødet (ASEM) og det østasiatiske topmøde (EAS); der henviser til, at Australien er stiftende medlem af Stillehavsøernes Forum (PIF) og har et strategisk partnerskab med ASEAN; der henviser til, at Australien var vært for et særligt ASEAN-Australien-topmøde den 17. og 18. marts 2018;
- E. der henviser til, at EU som global aktør bør styrke sin tilstedeværelse i det store og dynamiske område omfattende Asien og Stillehavet, hvor Australien er en naturlig partner for EU og tillige selv er en vigtig aktør; der henviser til, at et stabilt, fredeligt og regelbaseret Asien-Stillehavsområde, i overensstemmelse med vores principper og standarder, er til nytte for EU's egen sikkerhed og egne interesser;
- F. der henviser til, at EU og Australien har nært forbundne interesser på det udenrigspolitiske område, f.eks. i forhold til Ukraine, Rusland, Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) og Mellemøsten;
- G. der henviser til, at Australien har et nært forhold til USA på det politiske og det sikkerheds- og forsvarspolitiske område, og at dette forhold er foreneligt med Australiens voksende forbindelser til Kina, som Australien opretholder et omfattende strategisk partnerskab med;

⁽⁸⁾ EFT L 188 af 22.7.1994, s. 18.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0108.

Onsdag den 18. april 2018

- H. der henviser til, at EU i 2016 var Australiens næststørste handelspartner – den næstvigtigste kilde til import (19,3 %) og den tredjevigtigste destination for eksport (10,3 %) – og at de to parter deler en bred vifte af økonomiske interesser; der henviser til, at EU's beholdning af direkte udenlandske investeringer i Australien i 2015 beløb sig til 117,7 mia. EUR, og beholdningen af australske direkte investeringer i EU var på 21,7 mia. EUR (2015);
- I. der henviser til, at Australien er stærkt engageret i frihandel og har indgået bilaterale frihandelsaftaler med flere vigtige lande i det østlige Asien – Kina, Japan, Sydkorea, Singapore, Malaysia og Thailand – (samt en regional aftale med ASEAN) og med New Zealand, Chile, De Forenede Stater og Peru samt PACER Plus-aftalen med Stillehavsøerne;
- J. der henviser til, at Australien og 10 andre lande i Stillehavsområdet den 23. januar 2018 meddelte, at de var nået til enighed om en handelsaftale for Stillehavsområdet, en såkaldt omfattende og progressiv aftale om et Stillehavspartnerskab (CPTPP), som blev undertegnet i Chile den 8. marts 2018; der henviser til, at Australien i øjeblikket er engageret i forhandlinger om en stort antal handelsaftaler, heriblandt det omfattende økonomiske partnerskab (RCEP), som blev lanceret på et ASEAN-topmøde i 2012;
- K. der henviser til, at Australien, som går ind for global governance på internationalt plan, har været et ikke-permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd fem gange og har været et aktivt medlem af G20 siden oprettelsen og havde formandskabet ved G20-topmødet i Brisbane i 2014 i et særdeles godt samarbejde med EU; der henviser til, at Australien for nylig er blevet valgt ind i FN's Menneskerettighedsråd;
- L. der henviser til, at Australien har indsat tropper, der skal indgå i den globale koalition mod Daesh i Irak og Syrien; der henviser til, at Australien i Afghanistan var den største leverandør af tropper til den internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) uden for rammerne af NATO;
- M. der henviser til, at Australien har bidraget til talrige FN-støttede fredsbevarende missioner på tre kontinenter samt i Papua Ny Guinea og Salomonøerne;
- N. der henviser til, at Australien i 2014 for første gang bidrog til en EU-ansøgt krisestyringsmission, EUCAP Nestor, ved Afrikas Horn; der henviser til, at den australske flåde gennemfører operationer til bekæmpelse af piratvirksomhed og terror inden for de samlede flådestyrker på Afrikas Horn og i det vestlige Indiske Ocean;
- O. der henviser til, at australske statsborgere inden for og uden for hjemlandets grænser har været udsat for en række terrorangreb fra radikale islamisters side; der henviser til, at både EU og Australien deltager i samarbejdet til bekæmpelse af terrorisme, herunder aktioner til bekæmpelse af voldelig ekstremisme, bestræbelser på at standse finansieringen af terrororganisationer og koordinering af specifikke kapacitetsopbygningsprojekter;
- P. der henviser til, at centret for retshåndhævelsessamarbejde i Jakarta (Jakarta Centre for Law Enforcement Cooperation, JCLEC), som er et australsk-indonesisk initiativ, har til formål at styrke sydøstasiatiske retshåndhævende myndigheders ekspertise i kampen mod terror og grænseoverskridende organiseret kriminalitet, og til, at det også har modtaget EU-støtte;
- Q. der henviser til, at den australske regering i oktober 2017 lancerede sin internationale cyberstrategi med henblik på at tackle spørgsmål som f.eks. digital handel, cyberkriminalitet, international sikkerhed og e-forvaltning;
- R. der henviser til, at Australien har støttet Filippinerne med henblik på at fremme sikkerhed og bekæmpe jihadisme;
- S. der henviser til, at EU og Australien drøfter migrationsspørgsmål som led i deres årlige dialog mellem højtstående embedsmænd om migration, asyl og mangfoldighed; der henviser til, at Australien er en af formændene for Bali-processen om menneskesmugling, menneskehandel og tilknyttet grænseoverskridende kriminalitet;
- T. der henviser til, at Australien har en meget høj indkomst pr. indbygger og er et åbent, demokratisk og multikulturelt samfund; der henviser til, at en ud af fire indbyggere er født uden for Australien, og at omtrent syv millioner permanente migranter, herunder mange med rødder i Europa, har slået sig ned i Australien siden 1945; der henviser til, at Australien har en særegen geografisk placering og dækker et vældig stort område mellem Det Indiske Ocean og det sydlige Stillehav;
- U. der henviser til, at Australien og EU i rammeaftalen har bekræftet deres tilsagn om at samarbejde om klimaændringer; der henviser til, at Australien i sin 2017-redegørelse om klimaændringspolitikker bekræftede sit tilsagn om at bekæmpe denne trussel;
- V. der henviser til, at Australien trues af betydelige miljømæssige og økonomiske konsekvenser af klimaændringerne på tværs af en række sektorer, herunder vandforsyningsikkerhed, landbrug, kystsamfund og infrastruktur;

Onsdag den 18. april 2018

- W. der henviser til, at Australien, der er medlem af OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC), navnlig har forpligtet sig til at støtte god regeringsførelse og økonomisk vækst i Papua Ny Guinea, Indonesien, Østtimor og andre øer i Stillehavsområdet samt andre asiatiske lande, hvor EU og dets medlemsstater også er vigtige donorer;
- X. der henviser til, at den australske regering investerer i programmer som f.eks. det videnskabelige program om australske klimaændringer (Australian Climate Change Science Programme) og forskningsprogrammet om forvaltning af naturressourcer, klimaændringernes virkninger og klimatilpasning (Natural Resource Management Climate Change Impacts and Adaptation Research Programme) for at hjælpe beslutningstagerne med at forstå og håndtere sandsynlige virkninger af klimaændringerne;
- Y. der henviser til, at Australien har indført en national ramme og nedsat en koordineringsgruppe på højt plan til at udarbejde en plan for gennemførelse af forskning i klimaændringer, med en koordineret tilgang til at løse problemet i lokalsamfund over hele landet;
- Z. der henviser til, at Australien den 10. november 2016 ratificerede Parisaftalen og Dohatillægget til Kyotoprotokollen, hvilket styrker landets tilsagn om at sætte ind over for klimaændringer, og har udarbejdet en række politikker til at reducere de nationale emissioner og støtte den globale indsats;
- AA. der henviser til, at den australske regerings plan vedrørende klimaændringer omfatter en nedbringelse af emissionerne med fem procent under 2000-niveauet senest i 2020 og med mellem 26-28 % i forhold til 2005-niveauet senest i 2030 samt en fordobling af landets produktionskapacitet for vedvarende energi senest i 2020;
- AB. der henviser til, at den australske regering har spillet en ledende rolle med hensyn til at støtte nationale meteorologiske institutter i Stillehavet og regionale organisationer med henblik på levering af klima- og vejrsystemer for tidlig varsling;
- glæder sig over indgåelsen af rammeaftalen, som vil komme til at fungere som et retligt bindende instrument til at opgradere og styrke de bilaterale forbindelser mellem EU og Australien og til at udvide samarbejdet på områder som udenrigspolitik og sikkerhedsspørgsmål, menneskerettigheder og retsstatsforhold, global udvikling og humanitær bistand, økonomiske og handelspolitiske forhold, retlige anliggender, forskning og innovation, uddannelse og kultur, landbrug, maritime anliggender og fiskeri samt i forhold til globale udfordringer som klimaændringer, migration, folkesundhed, bekæmpelse af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben (WMD);
 - understreger, at EU og Australien er stærke og ligesindede partnere med et nært bilateralt forhold, og at de to parter deler værdier og principper som demokrati, respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincippet, opretholder stadig tættere politiske og økonomiske forbindelser og nyder godt af tætte og aktive kulturelle, akademiske og mellemfolkelige kontakter;
 - fremhæver, at det er af særlig værdi for EU og Australien som partnere med det samme verdensbillede at samarbejde bilateralt og multilateralt om regionale og globale spørgsmål; understreger fordelene ved, at EU og Australien samarbejder i FN- og i WTO-regi samt i organer som G20 for at bevare og styrke en samarbejdsorienteret og regelbaseret verdensorden i en kompleks og foranderlig verden, der står over for stor usikkerhed;
 - glæder sig over, at der nedsættes et fælles udvalg i rammeaftalens regi med den opgave at fremme en effektiv implementering af aftalen og sikre en overordnet sammenhæng i forbindelserne mellem EU og Australien;
 - støtter de kommende forhandlinger om en frihandelsaftale mellem EU og Australien, som skal gennemføres i en ånd af gensidig hensyntagen, gennemsigtighed, ansvarlighed og gensidig gavn og samtidig skal tage højde for visse produkters, f.eks. landbrugsprodukters, følsomme karakter, i betragtning af at Australien er en førende eksportør på landbrugsområdet; tilskynder begge parter til at have et højt ambitionsniveau med hensyn til sektoren for tjenesteydelser; understreger, at EU under forhandlingerne bør tage højde for de små og mellemstore virksomheders behov og ønsker og ikke sænke de miljømæssige, sociale og arbejdsretlige standarder; påpeger, at det er på høje tid at indlede disse forhandlinger, eftersom Australien allerede har indgået adskillige frihandelsaftaler med vigtige lande i det østlige Asien og Stillehavsområdet og er ved at indgå sådanne aftaler med andre relevante lande;
 - understreger, at Australien spiller en aktiv rolle i EU's samarbejdsprogrammer for højere uddannelse gennem det bilaterale uddannelsesprogram for EU og Australien, og noterer sig med tilfredshed, at australske universiteter siden 2015 har haft mulighed for at indgå Erasmus+-mobilitetsaftaler; bemærker, at dette samarbejde bør styrkes yderligere for at fremme gensidige fordele for studerende og forskere og sætte dem i stand til at tilegne sig multikulturelle og innovative færdigheder;

Onsdag den 18. april 2018

7. minder om, at EU og Australien er vigtige partnere inden for forskning og innovationssamarbejde med henblik på at bidrage til en bæredygtig økonomisk udvikling og som et middel til at videreudvikle et videnbaseret samfund;
8. glæder sig over, at Australien har støttet EU i forbindelse med Ruslands ulovlige annektering af Krim og de russiske militære interventioner i det østlige Ukraine og har afpasset sine sanktioner efter EU's sanktionsordning;
9. glæder sig over Australiens støtte til målrettede internationale sanktioner mod personer og enheder, der er ansvarlige for militære angreb, terrorisme og menneskerettighedskrænkelser, bl.a. som følge af Ruslands aggression i Ukraine og det besatte Krim;
10. roser Australiens Office of National Assessments for dets støtte til tilvejebringelsen af internationale, politiske, strategiske og økonomiske analyser og dets samarbejde med internationale partnere for at sikre løsninger på spørgsmål af fælles interesse;
11. anerkender Australiens afgørende rolle i forbindelse med "Five Eyes Intelligence Community" og dets støtte til sikkerheden for både EU's medlemsstater og de transatlantiske partnere; roser Australiens operationelle aftale med Europol og fremhæver potentialet til yderligere at udvide udvekslingen af efterretninger og det operationelle samarbejde med den australske regering;
12. noterer sig, at Australien støttede FN's Sikkerhedsråds resolutioner fra 2014 om fordømmelse af nedskydningen af fly nr. MH17 og om eliminering af Syriens kemiske våben; glæder sig over Australiens vigtige bidrag til arbejdet i FN's Sikkerhedsråd, hvor Australien har forsøgt at forbedre den humanitære situation i Syrien, styre den sikkerhedspolitiske overgangsproces i Afghanistan og håndtere menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea;
13. glæder sig over, at begge parter har givet et klart tilsagn om at samarbejde om bekæmpelsen af terrorisme, således som det fremgår af rammeaftalen; understreger, at det er vigtigt at satse på et stadig tættere bilateralt samarbejde om udveksling af oplysninger om fremmedkrigere og deres tilbagevenden; opfordrer begge parter til fortsat at sikre en effektiv implementering af de fire søjler i FN's strategi til bekæmpelse af terrorisme; er tilfreds med, at Australien har engageret sig i den globale koalition mod Daesh og har gjort en væsentlig indsats for at bekæmpe international terrorisme i det sydøstlige Asien;
14. fremhæver Australiens internationale cyberspaceinitiativer og glæder sig over, at begge parter ifølge rammeaftalen vil samarbejde om cybersikkerhed, herunder bekæmpelsen af cyberkriminalitet;
15. efterlyser tiltag til at styrke samarbejdet om terrorbekæmpelse via fælles træningsøvelser mellem medlemsstaternes beredskabsenheder og EU-agenturer såsom Europol og dets europæiske center for terrorbekæmpelse (ECTC) på den ene side og centrale elementer af den australske nationale sikkerhedsarkitektur såsom den australske efterretningstjeneste (Australian Security Intelligence Organization, ASIO), de australske forsvarsstyrker (Australian Defence Forces (ADF) og det australske forbundspoliti på den anden side;
16. glæder sig over, at EU og Australien i rammeaftalen har forpligtet sig til at intensivere deres dialog og samarbejde om migration og asyl; understreger, at det høje globale mobilitetsniveau kræver en holistisk og multilateral indfaldsvinkel på grundlag af internationalt samarbejde og delt ansvar; glæder sig over, at begge parter proaktivt bidrager til de igangværende forhandlinger om både FN's Global Compact-initiativ for sikker, velordnet og regulær migration og Global Compact-initiativet om flygtninge;
17. understreger betydningen af regionale samarbejdsrammer – som f.eks. Bali-processen – med oprindelses-, transit- og destinationslande, hvor formålet er at redde menneskeliv, ødelægge smuglernetværk samt styre migrations- og flygtningestrømme; glæder sig over, at Australien klart har forpligtet sig over for UNHCR med hensyn til genbosætning af flygtninge og et øget bidrag til global humanitær finansiering; opfordrer Australien til fortsat at bidrage til at finde en positiv løsning på situationen for asylansøgere og migranter, der tilbageholdes i Papua Ny Guinea og Nauru;
18. glæder sig over tilsagnet fra begge parter om yderligere at beskytte og fremme menneskerettighederne, demokratiske principper og retsstatsprincippet, også i multilaterale fora og sammen med tredjelande, således som det er foreskrevet i rammeaftalen; glæder sig over Australiens valg til FN's Menneskerettighedsråd for perioden 2018-2020; fremhæver, at Australien i 2008 lancerede strategien "Closing the Gap" for at rette op på oprindelige folks ugunstige situation, f.eks. kløften med hensyn til forventet levetid og andre uligheder; understreger, at denne strategi har tværpolitisk støtte, og at premierministeren forelægger en årlig situationsrapport for det australske parlament; fremhæver, at den australske regering arbejder sammen med stater og territorier og med den aboriginne befolkning og Torres Strait Islander-befolkningen for at genlancere "Closing the Gap"-strategien;

Onsdag den 18. april 2018

19. gentager, at bekæmpelsen af klimaændringer kræver opbakning fra hele det internationale samfund; glæder sig over, at Australien har ratificeret Parisaftalen, og at der er givet et klart tilsagn i rammeaftalen om at styrke samarbejdet og de udenrigspolitiske bestræbelser for at bekæmpe klimaændringer; noterer sig, at Australien har en målsætning om at nedbringe emissionerne med mellem 26 % og 28 % under 2005-niveauet frem til 2030, hvilket blev bekræftet i 2017-redegørelsen om klimaændringspolitikker; påpeger, at denne redegørelse fastholder tilsagnet om at hjælpe andre lande gennem bilaterale og multilaterale initiativer; glæder sig over Australiens igangværende bestræbelser på at yde finansiel støtte gennem bistandsprogrammer til Stillehavsområdet og til sårbare udviklingslande for at gøre det muligt for dem at få deres økonomier til at vokse på en bæredygtig måde og reducere emissioner og for at hjælpe dem med at tilpasse sig til klimaændringerne; understreger, at Australien er medformand for Den Grønne Klimafond og bidrager til finansieringen af denne fond;

20. erindrer om, at Australien, EU og EU-medlemsstaterne er vigtige aktører i udviklingssamarbejdet og den humanitære bistandsindsats i Stillehavsområdet; påpeger, at begge parter målretter deres samarbejde mod økonomisk vækst, god regeringsførelse og miljømæssig modstandsdygtighed;

21. er fortsat foruroliget over spændingerne i Det Sydkinesiske Hav; opfordrer begge parter til fortsat at fremme stabilitet og retten til fri sejlads i dette vigtige internationale farvand; glæder sig over, at Australien har taget stilling til fordel for en fredelig bilæggelse af tvister, som bygger på folkeretten;

o

o o

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Australiens regering og parlament.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0110

Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 390/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14494/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 83, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0450/2017),
 - der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14445/2017),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0131/2018),
1. godkender indgåelsen af konventionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Europarådet.

⁽¹⁾ EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

⁽³⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0111

Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (tillægsprotokol) *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE))****(Godkendelse)**

(2019/C 390/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14498/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 83, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0451/2017),
 - der henviser til tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (14447/2017),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0132/2018),
1. godkender indgåelsen af tillægsprotokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Europarådet.

⁽¹⁾ EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.⁽³⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0112

Emballage og emballageaffald ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0596),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0385/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 27. april 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 15. juni 2016 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. februar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0029/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0276

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/852.)

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. marts 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0072).

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0113

Udrangerede køretøjer, udtjente batterier og akkumulatorer og affald af elektrisk og elektronisk udstyr *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0593),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0383/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 27. april 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 15. juni 2016 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. februar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0013/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. marts 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0069).

Onsdag den 18. april 2018

P8_TC1-COD(2015)0272

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/849.)

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0114

Affald *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2019/C 390/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0595),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0382/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat og Det Østrigske Forbundsråd, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 27. april 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - under henvisning til udtalelse af 15. juni 2016 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. februar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0034/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. marts 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0070).

Onsdag den 18. april 2018

P8_TC1-COD(2015)0275

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/851.)

Onsdag den 18. april 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM EN POLITIKRAMME FOR DEN CIRKULÆRE ØKONOMI

Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽¹⁾. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme ⁽²⁾, der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer.

De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast ⁽³⁾ og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig ⁽⁴⁾.

Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspelet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen ⁽⁵⁾. I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktpolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspelet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem.

For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019 ⁽⁶⁾, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed.

KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM INITIATIVER VEDRØRENDE DEN KOLLABORATIVE ØKONOMI

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi ⁽⁷⁾ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi ⁽⁸⁾ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM MIKROPLAST

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi ⁽⁹⁾, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikroperler. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM RAPPORTERING AF AFFALDSDATA I 2020

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af madaffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

⁽¹⁾ COM(2015)0614.

⁽²⁾ COM(2018)0029.

⁽³⁾ COM(2018)0028.

⁽⁴⁾ COM(2017)0637.

⁽⁵⁾ COM(2018)0032.

⁽⁶⁾ COM(2016)0773.

⁽⁷⁾ COM(2015)0614.

⁽⁸⁾ COM(2016)0356.

⁽⁹⁾ COM(2018)0028.

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0115

Deponering af affald ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0594),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0384/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 27. april 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 15. juni 2016 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. februar 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0031/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. marts 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0071).

Onsdag den 18. april 2018

P8_TC1-COD(2015)0274

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/850.)

Onsdag den 18. april 2018

P8_TA(2018)0116

Procedureregler på området miljørapportering *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af Rådets direktiv 87/217/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013, Rådets direktiv 86/278/EØF og Rådets direktiv 94/63/EF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0789),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0526/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 22. februar 2017 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0253/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0394

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2018/853.)

⁽¹⁾ EUT C 173 af 31.5.2017, s. 82.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0177

Det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS))****(Særlig lovgivningsprocedure – høring)**

(2019/C 390/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2017)0783),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0007/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0124/2018),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0178

Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0450),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0265/2016),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 12. oktober 2016 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 19. oktober 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
- der henviser til, at de kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
- der henviser til de fælles drøftelser i Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Retsudvalget (A8-0056/2017),

⁽¹⁾ EUT C 459 af 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 121.

Torsdag den 19. april 2018

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0208

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/843.)

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0179

Godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0031),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0015/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 25. maj 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A8-0048/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte sit forslag eller ændrer eller agter at ændre det i væsentlig grad;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0014

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/858.)

⁽¹⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 86.

⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 4. april 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0097).

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0180

Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007 (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 390/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0180),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 42 og 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0109/2014),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det luxembourgske Deputeretkammer, det østrigske Forbundsråd, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse af 15. oktober 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
- der henviser til udtalelse af 4. december 2014 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
- der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. november 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0311/2015),

⁽¹⁾ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 75.

⁽²⁾ EUT C 19 af 21.1.2015, s. 84.

Torsdag den 19. april 2018

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0100

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. april 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/848.)

Torsdag den 19. april 2018

*BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING***Erklæring fra Kommissionen om tidsbegrænsede forsøg med økologiske sorter**

Kommissionen erkender, at der er behov for at fastsætte betingelser for udvikling af økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion.

Med henblik på fastsættelsen af kriterier for beskrivelse af karakteristika for "økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion", samt definitionen af betingelserne for produktion af "økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion", med henblik på markedsføring, vil Kommissionen senest seks måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse foretage et midlertidigt forsøg.

Dette midlertidige forsøg vil opstille kriterier for beskrivelse af selvstændighed, ensartethed, stabilitet og, hvor det er relevant, værdien med henblik på dyrkning og anvendelse af økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion, og adressere de øvrige markedsføringsbetingelser, f.eks. mærkning og emballering. Disse betingelser og kriterier vil tage hensyn til det økologiske landbrugs specifikke behov og formål såsom forbedring af den genetiske mangfoldighed, sygdomsresistens og tilpasning til jord- og klimaforhold. Der vil blive udarbejdet årlige rapporter for at overvåge det midlertidige forsøg.

Inden for rammerne af et sådant forsøg, som skal have en løbetid på syv år og omfatte tilstrækkelige mængder, kan medlemsstaterne fritages fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF.

Kommissionen vil vurdere resultaterne af dette forsøg med henblik på at foreslå en ændring af kravene i den horisontale lovgivning om markedsføring af frø og andet planteforneringsmateriale til karakteristika for "økologiske sorter, der er egnet til økologisk produktion".

Erklæring fra Kommissionen vedrørende artikel 55

Kommissionen understreger, at det er i modstrid med ordlyden og ånden i forordning (EU) Nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) at gøre systematisk brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel, som er, at Kommissionen kan vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Da artikel 5, stk. 4, fastlægger en undtagelse fra den generelle regel, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke bare anses for at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal derimod fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0181

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2018 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE))

(Høring)

(2019/C 390/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2017)0677),
 - der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0424/2017),
 - der henviser til sin beslutning af 15. september 2016 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0140/2018),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0355.

⁽²⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 201.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 1**Forslag til afgørelse****Betragtning 1***Kommissionens forslag**Ændring*

- (1) Medlemsstaterne og Unionen skal **arbejde hen imod udviklingen af en** samordnet strategi for beskæftigelse og særligt for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke **samt arbejdsmarkeder, der reagerer på økonomiske forandringer**, med henblik på at nå de mål om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Under hensyntagen til national praksis, for så vidt angår arbejdsmarkedets parter ansvar, skal medlemsstaterne betragte beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet.

- (1) Medlemsstaterne og Unionen skal **udvikle og iværksætte en effektiv og samordnet strategi** for beskæftigelse og særligt for fremme af **rummelige arbejdsmarkeder, der reagerer på økonomiske, sociale, teknologiske og miljømæssige realiteter og forandringer med** en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke, **og sikring af velfærd for alle arbejdstagere** med henblik på at nå de mål om **en social markedsøkonomi**, fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Under hensyntagen til national praksis, for så vidt angår arbejdsmarkedets parter ansvar, skal medlemsstaterne betragte beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet.

Ændring 2**Forslag til afgørelse****Betragtning 2***Kommissionens forslag**Ændring*

- (2) Unionen skal bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse samt ligestilling mellem kvinder og mænd. Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter skal Unionen tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse.

- (2) Unionen skal bekæmpe **alle former for fattigdom**, social udstødelse og forskelsbehandling **på alle livets områder** og fremme social retfærdighed og beskyttelse samt ligestilling mellem kvinder og mænd. **Dette overordnede mål bør også forfølges gennem EU-retsakter og -politikker på andre områder.** Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter skal Unionen tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse. **Unionen skal fremme alle borgeres aktive deltagelse i det økonomiske, sociale og kulturelle liv.**

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 3

Forslag til afgørelse

Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) I overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de finanspolitiske, makroøkonomiske og strukturelle politikker. Som led i disse instrumenter udgør nærværende retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/1184, de integrerede retningslinjer for gennemførelse af Europa 2020-strategien. Disse integrerede retningslinjer skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede nationale og europæiske politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af økonomiske og sociale politikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger.

Ændring

- (3) I overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de finanspolitiske, makroøkonomiske og strukturelle politikker, **som har stor indvirkning på den sociale og beskæftigelsesmæssige situation i EU med potentielt virkninger for usikkerhed, fattigdom og ulighed.** Som led i disse instrumenter udgør nærværende retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/1184, de integrerede retningslinjer for gennemførelse af Europa 2020-strategien. Disse integrerede retningslinjer skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede nationale og europæiske politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af økonomiske og sociale politikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger **for alle medlemsstater.**

Ændring 4

Forslag til afgørelse

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

- (3a) For at sikre en mere demokratisk beslutningsproces vedrørende de integrerede retningslinjer, som påvirker borgerne og arbejdsmarkedene over hele Unionen, er det vigtigt, at Rådet tager hensyn til Europa-Parlamentets holdning.

Ændring

- (3a) For at sikre en mere demokratisk beslutningsproces vedrørende de integrerede retningslinjer, som påvirker borgerne og arbejdsmarkedene over hele Unionen, er det vigtigt, at Rådet tager hensyn til Europa-Parlamentets holdning.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 5**Forslag til afgørelse****Betragtning 4***Kommissionens forslag*

- (4) Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne er forenelige med stabilitets- og vækstpacten, den nugældende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, heriblandt Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti⁽¹⁾, Rådets henstilling om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet⁽²⁾, Rådets henstilling om opkvalificeringsforløb⁽³⁾ og forslaget til Rådets henstilling om en europæisk ramme for gode og effektive lærlinguddannelser⁽⁴⁾.

Ændring

- (4) Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne er forenelige med stabilitets- og vækstpacten, den nugældende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, heriblandt **den europæiske søjle for sociale rettigheder**, Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti⁽¹⁾, Rådets henstilling om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet⁽²⁾, Rådets henstilling om opkvalificeringsforløb⁽³⁾ og forslaget til Rådets henstilling om en europæisk ramme for gode og effektive lærlinguddannelser⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 - 2017/0244 (NLE).

⁽¹⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 - 2017/0244 (NLE).

Ændring 6**Forslag til afgørelse****Betragtning 5***Kommissionens forslag*

- (5) Under det europæiske semester samles de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret multilateralt tilsyn med økonomiske og budgetmæssige politikker samt beskæftigelses-, social- og arbejdsmarkedspolitikker og tager sigte på at nå Europa 2020-målene, navnlig med hensyn til beskæftigelse, uddannelse og fattigdomsnedbringelse, som fastsat i Rådets afgørelse 2010/707/EU⁽⁵⁾. Siden 2015 er det europæiske semester løbende blevet styrket og strømlinet, navnlig med henblik på at styrke dets beskæftigelsesmæssige og sociale fokus og fremme dialog med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring

- (5) Under det europæiske semester samles de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret multilateralt tilsyn med økonomiske og budgetmæssige politikker samt beskæftigelses-, social- og arbejdsmarkedspolitikker og tager sigte på at nå Europa 2020-målene, navnlig med hensyn til beskæftigelse, uddannelse og fattigdomsnedbringelse, som fastsat i Rådets afgørelse 2010/707/EU⁽⁵⁾. Siden 2015 er det europæiske semester løbende blevet styrket og strømlinet, navnlig med henblik på at styrke dets beskæftigelsesmæssige og sociale fokus og fremme dialog med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, **samtidig med at der fortsat lægges stor vægt på strukturreformer og konkurrenceevne.**

⁽⁵⁾ EFT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 7

Forslag til afgørelse

Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Den Europæiske Unions genopretning efter den økonomiske krise understøtter den positive udvikling på arbejdsmarkedet, men der er fortsat alvorlige udfordringer og skævheder med hensyn til økonomiske og sociale resultater både mellem og inden for medlemsstaterne. Krisen fremhævede den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder. Den vigtigste udfordring i dag er at sikre, at Unionen opnår en tilstand med smart, bæredygtig og inklusiv vækst **samt jobskabelse**. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan i overensstemmelse med TEUF's og Unionens bestemmelser om økonomisk styring. Ved at kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselsiden bør denne politiske indsats omfatte fremme af investeringer, et fornyet tilsagn om strukturreformer i en hensigtsmæssig rækkefølge, som øger produktiviteten, væksten, den sociale samhørighed og den økonomiske modstandsdygtighed over for chok og udøvelse af finanspolitisk ansvarlighed, samtidig med at **deres beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser tages med i betragtning**.

Ændring

- (6) Den Europæiske Unions genopretning efter den økonomiske krise understøtter den positive udvikling på arbejdsmarkedet, men der er fortsat alvorlige udfordringer og skævheder med hensyn til økonomiske og sociale resultater både mellem og inden for medlemsstaterne, **idet økonomisk vækst ikke automatisk medfører højere beskæftigelse**. Krisen fremhævede den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder. Den vigtigste udfordring i dag er at sikre, at Unionen opnår en tilstand med smart, bæredygtig og inklusiv vækst **ledsaget af skabelse af bæredygtige kvalitetsjob**. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan i overensstemmelse med TEUF's og Unionens bestemmelser om økonomisk styring. Ved at kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselsiden bør denne politiske indsats omfatte fremme af investeringer, **herunder i den cirkulære og den grønne økonomi og for så vidt angår sociale investeringer**, et fornyet tilsagn om **socialt og økonomisk afbalancerede** strukturreformer i en hensigtsmæssig rækkefølge, som øger produktiviteten, væksten, den sociale samhørighed og den økonomiske modstandsdygtighed over for chok og udøvelse af finanspolitisk ansvarlighed, samtidig med, at **de pågældende strukturelle reformer har positive beskæftigelsesmæssige og sociale indvirkninger**.

Ændring 8

Forslag til afgørelse

Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Arbejdsmarkedsreformer, heriblandt de nationale lønfastsættelsesmekanismer, bør følge national praksis for arbejdsmarkedsdialog og give tilstrækkelig mulighed for en bred anskuelse af samfundsøkonomiske aspekter, herunder forbedring af konkurrenceevnen, **jobskabelse**, politikker for livslang læring og uddannelse samt realindkomster.

Ændring

- (7) Arbejdsmarkedsreformer, heriblandt de nationale lønfastsættelsesmekanismer, bør følge national praksis for arbejdsmarkedsdialog og give tilstrækkelig mulighed for en bred anskuelse af samfundsøkonomiske aspekter, herunder forbedring af **levestandarder, ligestilling, konkurrenceevnen, produktivitet, skabelsen af bæredygtige job af høj kvalitet**, politikker for livslang læring og uddannelse samt realindkomster.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 9**Forslag til afgørelse****Betragtning 8***Kommissionens forslag**Ændring*

(8) Medlemsstaterne og Unionen bør også tage fat på de sociale eftervirkninger af den økonomiske og finansielle krise og bestræbe sig på at opbygge et inkluderende samfund, hvor borgerne har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer og aktivt deltage i samfundet og økonomien, som det også er beskrevet i Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁽⁶⁾. Der bør tages fat på ulighederne og **sikres adgang og** lige muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse **bør reduceres (også)** blandt børn), navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og sociale beskyttelsessystemer og fjerne hindringer for uddannelse/praktik og arbejdsmarkedsdeltagelse. I takt med at nye økonomiske modeller og forretningsmodeller vinder indpas på EU's arbejdspladser, er også ansættelsesforholdene under forandring. Medlemsstaterne bør sikre, at nye ansættelsesforhold bevarer og styrker Europas sociale model.

(8) Medlemsstaterne og Unionen bør også tage fat på de sociale eftervirkninger af den økonomiske og finansielle krise og bestræbe sig på at opbygge et inkluderende **og socialt retfærdigt** samfund, hvor borgerne har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer og aktivt deltage i samfundet og økonomien, som det også er beskrevet i Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁽⁶⁾. Der bør tages fat på ulighederne og **forskelsbehandling, der bør sikres** lige muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse (**navnlig** blandt børn) **bør udryddes**, navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og **tilstrækkelige og effektive** sociale beskyttelsessystemer og fjerne hindringer for uddannelse, praktik og arbejdsmarkedsdeltagelse. I takt med at nye økonomiske modeller og forretningsmodeller vinder indpas på EU's arbejdspladser, er også ansættelsesforholdene under forandring. Medlemsstaterne bør sikre, at nye ansættelsesforhold bevarer og styrker Europas sociale model, **ved at garantere, at personer i nye former for arbejde er omfattet og beskyttet af arbejdsretlige bestemmelser. Medlemsstaterne bør støtte potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling.**

⁽⁶⁾ COM(2008)0639.

⁽⁶⁾ COM(2008)0639.

Ændring 10**Forslag til afgørelse****Betragtning 8 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

(8a) **Kommissionen og medlemsstaterne bør skabe plads til refleksion og dialog med støtte fra specialiserede ikke-statslige organisationer (NGO'er) og sammenslutninger af personer, der oplever fattigdom, for at sikre, at sidstnævnte kan bidrage til en evaluering af de politikker, der berører dem.**

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 11**Forslag til afgørelse****Betragtning 11***Kommissionens forslag*

- (11) Retningslinjerne bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet **eventuelt måtte rette** til medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde for at fremme beskæftigelse, social inklusion, livslang læring og uddannelse og for at forbedre den offentlige forvaltning. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring

- (11) Retningslinjerne **og den europæiske søjle for sociale rettigheder** bør danne grundlag for **målrettede** landespecifikke henstillinger, som Rådet **retter** til medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde for at fremme beskæftigelse, social inklusion, livslang læring og uddannelse og for at forbedre den offentlige forvaltning. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring 12**Forslag til afgørelse****Betragtning 12***Kommissionens forslag*

- (12) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør overvåge, hvordan de relevante politikker gennemføres i lyset af retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne i overensstemmelse med deres respektive traktatbaserede mandater. Disse udvalg og andre af Rådets forberedende organer, der er involveret i samordningen af de økonomiske og sociale politikker, bør arbejde tæt sammen —

Ændring

- (12) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør overvåge, hvordan de relevante politikker gennemføres i lyset af retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne i overensstemmelse med deres respektive traktatbaserede mandater. Disse udvalg og andre af Rådets forberedende organer, der er involveret i samordningen af de økonomiske og sociale politikker, bør arbejde tæt sammen **med Europa-Parlamentet, og navnlig Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, for at sikre demokratisk ansvarlighed** —

Ændring 13**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 5 – afsnit 1***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør fremme skabelsen af job af høj kvalitet, **bl.a. ved at mindske de hindringer for nyansættelse, som virksomhederne møder, ved at fremme iværksætter- og selvstændig erhvervs- virksomhed samt ikke mindst** ved at støtte oprettelsen af og væksten i små virksomheder og mikrovirksomheder. Medlemsstaterne bør aktivt fremme den sociale økonomi og støtte social innovation.

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme **og investere i** skabelsen af **bæredygtige** job af høj kvalitet **på tværs af kvalifikationsniveauer, arbejdsmarkedssektorer og regioner, herunder** ved **fuldt ud at udvikle potentialet i fremtidsorienterede sektorer såsom den grønne og cirkulære økonomi, plejesektoren og den digitale sektor. Medlemsstaterne bør sætte folk i stand til at skabe balance mellem arbejde og privatliv, sikre at arbejdet er tilpasset til personer med handicap og ældre arbejdstagere, hjælpe virksomhederne i forbindelse med ansættelse af folk og fremme ansvarlig iværksætterkultur og selvstændig virksomhed, navnlig** ved at støtte oprettelsen af og væksten i små virksomheder og mikrovirksomheder. Medlemsstaterne bør aktivt fremme den sociale økonomi og støtte social innovation.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 14**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 5 – afsnit 2***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør tilskynde til innovative arbejdsformer, som på forsvarlig vis **skaber jobmuligheder for alle**.

Ændring

Medlemsstaterne bør tilskynde til innovative arbejdsformer, som **skaber jobmuligheder af høj kvalitet for alle** på forsvarlig vis, **idet der tages hensyn til udviklingen af nye informations- og kommunikationsteknologier, samtidig med at der sikres fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen, national lovgivning og beskæftigelsespraksis samt med systemerne til regulering af arbejdsmarkedsrelationer. Medlemsstaterne og Kommissionen bør fremme god praksis på dette område.**

Ændring 15**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 5 – afsnit 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne bør mindske bureaukratiet med henblik på at fjerne enhver unødigt byrde for små og mellemstore virksomheder, som yder et væsentligt bidrag til jobskabelsen.

Ændring 16**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 5 – afsnit 3***Kommissionens forslag*

En del af skattebyrden **bør flyttes** fra arbejdskraftbeskatning til andre beskatningskilder, der er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst, under hensyntagen til skattesystemets omfordelende virkning, samtidig med at der værnes om indtægterne til passende social beskyttelse og væksthæmmende udgifter.

Ændring

Medlemsstaterne bør bestræbe sig på gradvist at reducere skattebyrden **på arbejde og flytte den væk** fra arbejdskraftbeskatning til andre beskatningskilder, der er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst, under hensyntagen til skattesystemets omfordelende virkning, samtidig med at der værnes om indtægterne til passende social beskyttelse og væksthæmmende udgifter, **herunder investeringer i offentlige tjenester.**

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 17

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 5 – afsnit 4

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme gennemsigtige og forudsigelige lønfastsættelsesmekanismer i overensstemmelse med deres nationale praksis og i fuld respekt for arbejdsmarkedsparternes uafhængighed, således at lønningerne kan justeres i forhold til udviklingen i produktivitet, samtidig med at der sikres rimelige lønninger, der sikrer en anstændig levestandard. Disse mekanismer bør tage højde for forskelle i færdighedsniveau og i økonomiske resultater i de forskellige regioner, sektorer og virksomheder. Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør i fuld respekt for den nationale praksis sikre en passende mindsteløn under hensyntagen til den deraf følgende indvirkning på konkurrenceevne, jobskabelse og fattigdom blandt personer i arbejde.

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme gennemsigtige og forudsigelige lønfastsættelsesmekanismer i overensstemmelse med deres nationale praksis og i fuld respekt for arbejdsmarkedsparternes uafhængighed, således at lønningerne kan justeres i forhold til udviklingen i produktivitet, samtidig med at der sikres rimelige lønninger, der **på en bæredygtig og ansvarlig måde** sikrer en anstændig levestandard. Disse mekanismer bør tage højde for forskelle i færdighedsniveau og i økonomiske resultater i de forskellige regioner, sektorer og virksomheder. Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør i fuld respekt for den nationale praksis sikre en passende mindsteløn under hensyntagen til den deraf følgende indvirkning på konkurrenceevne, jobskabelse og fattigdom blandt personer i arbejde.

Ændring 18

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 6 – overskrift

Kommissionens forslag

Retningslinje 6: Styrke udbuddet af arbejdskraft, færdigheder og kompetencer

Ændring

Retningslinje 6: Styrke udbuddet af arbejdskraft **og forbedre adgangen til** færdigheder og kompetencer

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 19**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 6 – afsnit 1***Kommissionens forslag*

På baggrund af den teknologiske, miljømæssige og demografiske udvikling bør medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter fremme produktivitet og beskæftigelsesegnhed gennem et passende udbud af relevant viden og relevante færdigheder og kompetencer gennem hele arbejdslivet alt efter de aktuelle og **fremtidige behov** på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør foretage de nødvendige investeringer i såvel grunduddannelse som videreuddannelse og **erhvervsuddannelse**. De bør arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter, uddannelsesudbydere og andre interessenter for at afhjælpe strukturelle svagheder i deres uddannelsessystemer med henblik på at kunne levere uddannelse og livslang læring, der er inkluderende og af høj kvalitet. De bør sikre, at retten til uddannelse kan overføres ved **erhvervsskift**. Herved burde alle få mulighed for bedre at kunne foregribe og tilpasse sig arbejdsmarkedets behov og forvalte erhvervsskift, hvilket styrker økonomiens generelle modstandsdygtighed over for chok.

Ændring

På baggrund af den teknologiske, miljømæssige og demografiske udvikling bør medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter **og civilsamfundet** fremme **bæredygtighed**, produktivitet og beskæftigelsesegnhed gennem et passende udbud af relevant viden og relevante færdigheder og kompetencer gennem hele arbejdslivet alt efter de aktuelle og **forventede muligheder** på arbejdsmarkedet, **herunder gennem målrettet fremme af uddannelse inden for sektorerne videnskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik**. Medlemsstaterne bør foretage de nødvendige investeringer i såvel **almen som faglig** grunduddannelse som videreuddannelse og **livslang læring, der ikke kun er rettet mod formel uddannelse, men også ikkeformel og uformel læring, samt sikre lige muligheder og adgang for alle**. De bør arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter, uddannelsesudbydere, **civilsamsfundsorganisationer** og andre interessenter for at **øge kvaliteten af og** afhjælpe strukturelle svagheder i deres uddannelsessystemer med henblik på at kunne levere uddannelse og livslang læring, der er inkluderende og af høj kvalitet, **idet der tages hensyn til de særlige behov hos personer med handicap, etniske og nationale mindretal, immigranter og flygtninge**. De bør sikre, at retten til uddannelse kan overføres **under ændringer i arbejdslivet ved hjælp af et pointsystem og akkumuleringen af hertil knyttede rettigheder**. Herved burde alle få mulighed for bedre at kunne foregribe og tilpasse sig arbejdsmarkedets behov, **undgå misforholdet mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer** og forvalte erhvervsskift, hvilket styrker økonomiens generelle modstandsdygtighed over for chok.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 20**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 6 – afsnit 2***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør fremme lige muligheder inden for uddannelse og højne det generelle uddannelsesniveau, især blandt de lavest kvalificerede. De bør sikre læringsresultater af høj kvalitet, styrke grundlæggende færdigheder, nedbringe antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, gøre de videregående uddannelser mere arbejdsmarkedsrelevante, forbedre færdighedsovervågning og -prognostisering samt øge voksnes deltagelse i videreuddannelse. Medlemsstaterne bør styrke arbejdsbaseret læring i deres systemer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, bl.a. ved hjælp af gode og effektive lærlingeuddannelser, gøre færdighederne mere synlige og sammenlignelige og øge mulighederne for at få anerkendt og valideret færdigheder og kompetencer, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. De bør opgradere og udvide udbuddet og udnyttelsen af fleksibel efter- og videreuddannelse. Medlemsstaterne bør også **hjælpe** lavtuddannede voksne til at opretholde eller udvikle deres langsigtede beskæftigelsesegnet ved at øge adgangen til og udnyttelsen af læringsmuligheder af høj kvalitet gennem oprettelsen af opkvalificeringsforløb, der omfatter en vurdering af færdigheder, et **dertil svarende** tilbud om uddannelse/erhvervsuddannelse samt validering og anerkendelse af de erhvervede færdigheder.

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme lige muligheder inden for uddannelse, **herunder førskoleundervisning**, og højne det generelle uddannelsesniveau, især blandt de lavest kvalificerede **og lærende fra ugunstigt stillede miljøer**. De bør sikre læringsresultater af høj kvalitet, **udvikle og** styrke grundlæggende færdigheder, **fremme udviklingen af iværksætterfærdigheder**, nedbringe antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, gøre de videregående uddannelser mere arbejdsmarkedsrelevante, forbedre færdighedsovervågning og -prognostisering samt øge voksnes deltagelse i videreuddannelse, **herunder gennem politikker, der sikrer orlov i forbindelse med uddannelse samt erhvervsuddannelse og livslang læring under ansættelsen**. Medlemsstaterne bør styrke arbejdsbaseret læring i deres systemer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, bl.a. ved hjælp af gode og effektive lærlingeuddannelser, gøre færdighederne mere synlige og sammenlignelige og øge mulighederne for at få anerkendt og valideret færdigheder og kompetencer, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. De bør opgradere og udvide udbuddet og udnyttelsen af fleksibel efter- og videreuddannelse. Medlemsstaterne bør også **målrette hjælpen til** lavtuddannede voksne til at opretholde eller udvikle deres langsigtede beskæftigelsesegnet ved at øge adgangen til og udnyttelsen af læringsmuligheder af høj kvalitet gennem oprettelsen af opkvalificeringsforløb, der omfatter en vurdering af færdigheder, et tilbud om uddannelse/erhvervsuddannelse, **der modsvarer mulighederne på arbejdsmarkedet**, samt validering og anerkendelse af de erhvervede færdigheder.

Ændring 21**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 6 – afsnit 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

Med henblik på at fremme deres arbejdsstyrkes trivsel og produktivitet på lang sigt bør medlemsstaterne sikre, at deres uddannelsessystemer, ud over at håndtere arbejdsmarkedets behov, er rettet mod at fremme personlig udvikling, social samhørighed, interkulturel forståelse og aktivt medborgerskab.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 22**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 6 – afsnit 3***Kommissionens forslag*

Høj arbejdsløshed og inaktivitet bør imødegås, bl.a. gennem rettidig og skræddersyet bistand primært i form af støtte til jobsøgning, uddannelse og **omskoling**. Samlede strategier, der omfatter en tilbunds gående individuel vurdering **senest efter 18 måneders arbejdsløshed**, bør tilstræbes med henblik på at forebygge og væsentligt nedbringe den strukturelle arbejdsløshed. Ungdomsarbejdsløsheden og den høje andel unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, bør også fremover behandles samlet gennem en strukturel forbedring af overgangen fra skole til arbejdsliv, herunder gennem fuld gennemførelse af ungdomsgarantien⁽⁷⁾.

Ændring

Høj arbejdsløshed, **langtidsledighed** og **længerevarende** inaktivitet bør imødegås, bl.a. gennem rettidig, **integreret** og skræddersyet bistand primært i form af støtte til jobsøgning, uddannelse, **omskoling** og **passende opfølgning**. **Med dette for øje er der behov for en koordineret tilgang til sociale og beskæftigelsesmæssige tjenester, dvs. et tæt samarbejde mellem arbejdsformidlinger, socialforvaltninger, arbejdsmarkedets parter og lokale myndigheder**. Samlede strategier, der omfatter en tilbunds gående individuel vurdering **så tidligt som muligt**, bør tilstræbes med henblik på at forebygge og væsentligt nedbringe **langtidsledigheden** og den strukturelle arbejdsløshed. Ungdomsarbejdsløsheden og den høje andel unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, bør også fremover behandles samlet gennem en strukturel forbedring af overgangen fra skole til arbejdsliv, herunder gennem fuld gennemførelse af ungdomsgarantien⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

Ændring 23**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 6 – afsnit 4***Kommissionens forslag*

Skattereformer, hvorved en del af skattebyrden flyttes fra arbejdskraftbeskatning til andre beskatningskilder, bør have til formål at fjerne hindringer for og **disincitament**er til arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør støtte et **handicaptilpasset** arbejdsmiljø, herunder målrettede finansielle støttetiltag og tjenester, som sætter **personer med handicap** i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Ændring

Skattereformer, hvorved en del af skattebyrden **gradvis** flyttes fra arbejdskraftbeskatning til andre beskatningskilder, bør have til formål at fjerne **uberettigede** hindringer og **unødigt bureaukrati** for og **skabe incitament**er til arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, **samtidig med at det sikres, at skatteomlægninger ikke truer velfærdsstatens overlevelse**. Medlemsstaterne bør støtte et arbejdsmiljø, **der er tilpasset til personer med handicap og ældre arbejdstagere**, herunder målrettede finansielle støttetiltag og tjenester, som sætter **dem** i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet **som helhed**. **Medlemsstaterne og Kommissionen bør fremme støttet beskæftigelse på et åbent og rummeligt arbejdsmarked**.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 24

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 6 – afsnit 5

Kommissionens forslag

Hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse og karriereudvikling bør fjernes for således at sikre ligestilling mellem kønnene og øge kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse, bl.a. gennem lige løn for lige arbejde. **Forening af arbejds- og familieliv bør fremmes, navnlig gennem adgang til langtidspleje og økonomisk overkommelige dagtilbud af høj kvalitet.** Medlemsstaterne bør sikre, at forældre og andre med omsorgsforpligtelser gives mulighed for at benytte sig af passende **famileorlovsordninger** og fleksible arbejdsordninger med henblik på at forene arbejde og privatliv, og bør fremme en afbalanceret udnyttelse af disse rettigheder mellem kvinder og mænd.

Ændring

Hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse og karriereudvikling bør fjernes for således at sikre ligestilling mellem kønnene og øge kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse, bl.a. gennem lige løn for lige arbejde **inden for alle sektorer og erhverv. Medlemsstaterne bør udvikle og gennemføre politikker om løngennemsigtighed og lønrevisioner for at lukke løngabet mellem mænd og kvinder. Medlemsstaterne skal håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF^(1a) ved at fastsætte effektive, forholdsommæssige og afskrækkende sanktioner mod arbejdsgivere, der betaler forskellig løn for samme arbejde, afhængig af om det udføres af en mand eller en kvinde. Forening af arbejds-, privat- og familieliv bør sikres for alle.** Medlemsstaterne bør sikre, at forældre og andre med omsorgsforpligtelser gives mulighed for at benytte sig af passende **familie- og plejeorlovsordninger, økonomisk overkommelig langtidspleje, førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet** og fleksible **medarbejderorienterede arbejdsordninger som f.eks. telearbejde og "smart working"** med henblik på at forene arbejde og privatliv, og bør fremme en afbalanceret udnyttelse af disse rettigheder mellem kvinder og mænd. **Medlemsstaterne bør sikre støtte til plejere, der er tvunget til at begrænse eller indstille deres erhvervsaktivitet for at muliggøre en passende pleje af pårørende.**

^(1a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 25**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 7 – afsnit 2***Kommissionens forslag*

Politikkerne bør sigte mod at forbedre og støtte matchning og overgange på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør effektivt aktivere og støtte personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør effektivisere de aktive arbejdsmarkedspolitikker ved øge deres målrettethed, rækkevidde, dækning og **sammenkædning med indkomststøtte med udgangspunkt i de arbejdsløses ret og forpligtelse til aktivt at søge arbejde**. Medlemsstaterne bør tilstræbe mere effektive offentlige arbejdsformidlinger ved at sikre rettidig og skræddersyet bistand til at støtte jobsøgende, understøtte efterspørgslen efter arbejdskraft og gennemføre resultatbaseret forvaltning.

Ændring

Politikkerne bør sigte mod at forbedre og støtte matchning og overgange på arbejdsmarkedet, **så det er muligt for arbejdstagerne at gøre karrieremæssige fremskridt**. Medlemsstaterne bør effektivt aktivere og støtte personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, **ved hjælp af individuel støtte og integrerede tjenester som del af en bredere tilgang for aktiv inklusion**. Medlemsstaterne bør effektivisere de aktive arbejdsmarkedspolitikker ved **at øge deres finansiering, målrettethed, rækkevidde og dækning og sikre passende indkomststøtte for arbejdsløse, mens de aktivt søger arbejde, idet der tages hensyn til arbejdsløses rettigheder og ansvar. Dette indbefatter samarbejde med arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter, herunder civilsamfund-organisationer, med henblik på at øge effektiviteten og ansvarligheden af disse politikker**. Medlemsstaterne bør tilstræbe mere effektive **og indbyrdes forbundne** offentlige arbejdsformidlinger **af høj kvalitet** ved at sikre rettidig og skræddersyet bistand til at støtte jobsøgende, **så det bliver muligt for disse at søge job i hele EU**, understøtte efterspørgslen efter arbejdskraft og gennemføre resultatbaseret forvaltning.

Ændring 26**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 7 – afsnit 3***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør give de arbejdsløse passende arbejdsløshedsunderstøttelse af en **rimelig varighed** i overensstemmelse med deres bidrag og de nationale regler for støtteberettigelse. Understøttelsen bør **ikke udgøre et disincitament til hurtigt at vende tilbage til arbejdsmarkedet**.

Ændring

Medlemsstaterne bør give de arbejdsløse passende arbejdsløshedsunderstøttelse af en **varighed, der er tilstrækkelig til at give dem den tid, der er nødvendig til, at de med rimelighed kan finde et kvalitetsjob**, i overensstemmelse med deres bidrag og de nationale regler for støtteberettigelse. Understøttelsen bør **ledsages af aktive arbejdsmarkedspolitikker og foranstaltninger, som indebærer incitamenter til en hurtig tilbagevenden til beskæftigelse af høj kvalitet**.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 27

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 7 – afsnit 4

Kommissionens forslag

Mobiliteten blandt arbejdstagere og studerende/lærlinge bør **fremmes** ud fra en målsætning om at forbedre færdigheder, **der øger beskæftigelsesegnetheden**, og om fuldt ud at udnytte potentialet på det europæiske arbejdsmarked. Hindringer for mobilitet inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, for overførsel af arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner **og** for anerkendelse af kvalifikationer bør fjernes. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at administrative procedurer ikke udgør en hindring eller komplicerende faktor for, at en arbejdstager kan påbegynde et ansættelsesforhold i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne bør desuden forhindre misbrug af de gældende regler og aktivt forholde sig til potentiel "hjerneflugt" fra visse regioner.

Ændring

Mobiliteten blandt arbejdstagere og studerende/lærlinge bør **sikres som en grundlæggende frihedsrettighed** ud fra en målsætning om at forbedre færdigheder og om fuldt ud at udnytte potentialet på det europæiske arbejdsmarked. **Intern mobilitet bør også fremmes**. Hindringer for mobilitet inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, for overførsel af arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner, **for adgang til social beskyttelse**, for anerkendelse af kvalifikationer **og i form af uforholdsmæssigt høje sprogkrav** bør fjernes. **Mobile arbejdstagere bør støttes, herunder ved at forbedre deres adgang til og bevidsthed om rettigheder på arbejdspladsen**. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at administrative procedurer ikke udgør en hindring eller komplicerende faktor for, at en arbejdstager kan påbegynde et ansættelsesforhold i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne bør desuden forhindre misbrug af de gældende regler og aktivt forholde sig til potentiel "hjerneflugt" fra visse regioner. **Dette bør de gøre ved at øge og støtte investeringer i sektorer, der har et reelt potentiale til at skabe jobmuligheder af høj kvalitet, eksempelvis den grønne og cirkulære økonomi, plejesektoren og den digitale sektor.**

Ændring 28

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 7 – afsnit 5

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres nationale praksis og med henblik på at opnå en mere effektiv social dialog og bedre socioøkonomiske resultater sikre en rettidig og meningsfuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen og **gennemførelsen** af økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale reformer og politikker, bl.a. ved at yde støtte til øget kapacitet hos arbejdsmarkedets parter. Arbejdsmarkedets parter bør tilskyndes til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på områder, der er relevante for dem, i fuldt respekt for deres uafhængighed og retten til kollektive skridt.

Ændring

Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres nationale praksis og med **partnerskabsprincipperne og med** henblik på at opnå en mere effektiv social dialog og bedre socioøkonomiske resultater sikre en rettidig, **reel** og meningsfuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter **og civilsamfundsorganisationer** i udformningen, **gennemførelsen og evalueringen** af økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale reformer og politikker **og på alle stadier af processen**, bl.a. ved at yde støtte til øget kapacitet hos arbejdsmarkedets parter **og civilsamfundsorganisationer**. **En sådan inddragelse bør være mere omfattende end blot en høring af interessenter**. Arbejdsmarkedets parter bør tilskyndes til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på områder, der er relevante for dem, i fuldt respekt for deres uafhængighed og retten til kollektive skridt. **Arbejdstagere med atypiske beskæftigelseskontrakter og selvstændige erhvervsdrivende bør også have mulighed for at udøve deres ret til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger**. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at styrke arbejdsmarkedsparternes rolle.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 29**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – overskrift***Kommissionens forslag**Ændring*

Retningslinje 8: Fremme lige muligheder for alle, støtte social inklusion og bekæmpe fattigdom

Retningslinje 8: Fremme **lighed og** lige muligheder **og ikke-forskelsbehandling** for alle, støtte social inklusion og bekæmpe fattigdom

Ændring 30**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 1***Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne bør fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, **ved at iværksætte effektive foranstaltninger til fremme af lige muligheder for** underrepræsenterede **grupper på arbejdsmarkedet. De** bør sikre ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, social beskyttelse, uddannelse og adgang til varer og tjenesteydelser, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller **seksuel orientering.**

Medlemsstaterne bør **i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling og fremme af lige muligheder for alle mennesker til at deltage i samfundet. Dette bør omfatte foranstaltninger til fremme af rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, herunder gennem foranstaltninger, der modvirker forskelsbehandling i adgangen til og på arbejdsmarkedet, for at støtte dem, der forskelsbehandles, er underrepræsenterede eller befinder sig i en udsat situation. Medlemsstaterne** bør sikre ligebehandling **og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling** med hensyn til beskæftigelse, social beskyttelse, uddannelse og adgang til varer og tjenesteydelser, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder, **seksuel orientering** eller **socioøkonomisk baggrund. Med henblik herpå er der behov for særlige foranstaltninger til støtte for personer i sårbare situationer, og de skal understøttes af tilstrækkelige midler til at forhindre enhver potentiel konkurrence om ressourcer mellem de berørte modtagere.**

Ændring 31**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 2***Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne bør **modernisere** de sociale beskyttelsessystemer for at yde effektiv og passende social beskyttelse igennem alle faser af en persons liv, idet social inklusion og opadgående social mobilitet fremmes, der gives incitamenter til at deltage på arbejdsmarkedet og tages fat på uligheder, bl.a. gennem udformningen af deres skatte- og socialsikringsystemer. **Moderniseringen** af de sociale beskyttelsessystemer bør føre til bedre tilgængelighed, bæredygtighed, tilstrækkelighed og kvalitet.

Medlemsstaterne bør **forbedre** de sociale beskyttelsessystemer for at yde effektiv og passende social beskyttelse igennem alle faser af en persons liv, **herunder selvstændige erhvervsdrivende**, idet social inklusion og opadgående social mobilitet fremmes, der gives incitamenter til at deltage på arbejdsmarkedet og tages fat på uligheder, bl.a. gennem udformningen af deres skatte- og socialsikringsystemer. **Forbedring af og innovation i** de sociale beskyttelsessystemer bør føre til bedre **adgang**, tilgængelighed, bæredygtighed, tilstrækkelighed og kvalitet.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 32

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 8 – afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør udarbejde og gennemføre forebyggende og integrerede strategier ved at kombinere de tre områder af aktiv inklusion: Tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester. De sociale beskyttelsessystemer bør sikre **retten til** tilstrækkelige mindsteindkomstydelse for alle, som ikke har tilstrækkelige ressourcer, og fremme social inklusion ved at tilskynde mennesker til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Ændring

Medlemsstaterne bør udarbejde og gennemføre forebyggende og integrerede strategier ved at kombinere de tre områder af aktiv inklusion: Tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester, **der er skræddersyet til de individuelle behov**. De sociale beskyttelsessystemer bør sikre tilstrækkelige mindsteindkomstydelse for alle, som ikke har tilstrækkelige ressourcer, og fremme social inklusion ved at tilskynde mennesker til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Ændring 33

Forslag til afgørelse

Bilag – retningslinje 8 – afsnit 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

På samme måde bør medlemsstaterne med Kommissionens hjælp fremme den aktive deltagelse af NGO'er, der er specialiserede i bekæmpelse af fattigdom, og sammenslutninger af personer, der er ramt af fattigdom, i udviklingen af politikker til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 34**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 4***Kommissionens forslag*

Tjenesteydelser af høj kvalitet, der er økonomisk overkommelige og tilgængelige, såsom børnepasning, skolefritidsordning, uddannelse, bolig, sundhedsydelser og langtidspleje, er afgørende for at sikre lige muligheder, herunder for børn og unge. Der bør lægges særlig vægt på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, herunder at nedbringe fattigdom blandt personer i arbejde. Medlemsstaterne bør sikre, at alle har adgang til grundlæggende tjenester, herunder **vandforsyning**, kloakering **og** affaldshåndtering, energiforsyning, transport, finansielle tjenester og digital kommunikation. Medlemsstaterne bør sikre, at trængende **og udsatte mennesker** gives adgang til tilstrækkelig boligstøtte og ret til passende bistand og beskyttelse mod tvangsudsættelse. Hjemløshed bør bekæmpes målrettet. Der bør tages højde for de særlige behov, som personer med handicap har.

Ændring

Adgang til og tilgængelighed af tjenesteydelser af høj kvalitet, der er økonomisk overkommelige og tilgængelige, såsom børnepasning, skolefritidsordning, uddannelse, bolig, sundhedsydelser, **rehabilitering** og langtidspleje, er afgørende for at sikre lige muligheder, herunder for børn og unge, **etniske minoriteter og migranter. Børn, der lever i fattigdom, bør have adgang til gratis sundhedspleje, gratis uddannelse, gratis børnepasning, anstændige boligforhold og passende ernæring.** Der bør lægges særlig vægt på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, herunder at nedbringe fattigdom blandt **og forskelsbehandling af** personer i arbejde. Medlemsstaterne bør sikre, at alle har adgang til grundlæggende tjenester, **der er til at betale**, herunder **uddannelse, sundhedspleje, bolig, rent vand**, kloakering, affaldshåndtering, energiforsyning, transport, finansielle tjenester og digital kommunikation. Medlemsstaterne bør sikre, at **personer, der er trængende eller befinder sig i en udsat situation**, gives adgang til tilstrækkelig boligstøtte og ret til passende bistand og beskyttelse mod tvangsudsættelse. Hjemløshed bør bekæmpes målrettet. Der bør **både** tages højde for de særlige behov, som personer med handicap har, **og deres særlige potentiale. Medlemsstaterne bør med henblik herpå bl.a. foretage en revision af systemerne til vurdering af handicap for at undgå, at der opstår hindringer i adgangen til arbejdsmarkedet.**

Ændring 35**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 4 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne bør sikre, at arbejdsgivere, der ansætter personer med handicap, modtager tilstrækkelig støtte og rådgivning. Personlig bistand inden for uddannelse og arbejdsformidling for personer med handicap bør fremmes og støttes.

Torsdag den 19. april 2018

Ændring 36**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 5***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør sikre retten til rettidig adgang til sundhedspleje og langtidspleje til overkommelige priser og af god kvalitet, samtidig med at de sikrer bæredygtig drift på lang sigt.

Ændring

Medlemsstaterne bør sikre retten til rettidig adgang til **og tilgængelighed af** sundhedspleje og langtidspleje til overkommelige priser og af god kvalitet, samtidig med at de sikrer bæredygtig drift på lang sigt.

Ændring 37**Forslag til afgørelse****Bilag – retningslinje 8 – afsnit 6***Kommissionens forslag*

I betragtning af den stigende levealder og de demografiske forandringer bør medlemsstaterne sikre pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed for kvinder og mænd, og samtidig sikre, at selvstændige erhvervsdrivende og arbejdstagere **af begge køn** har lige muligheder for at optjene **pensionsrettigheder, bl.a. gennem tillægsordninger**, der sikrer en værdig tilværelse. **Pensionsreformer bør understøttes af foranstaltninger til forlængelse af arbejdslivet og forhøjelse af den reelle pensionsalder, f.eks. ved at begrænse muligheden for tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet og hæve den lovbestemte pensionsalder, så den afspejler stigningen i forventet levealder.** Medlemsstaterne bør indgå i en konstruktiv dialog med **de relevante interessenter** og muliggøre en passende indfasning af **reformerne**.

Ændring

Medlemsstaterne bør hurtigst muligt sikre pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed for kvinder og mænd og samtidig sikre, at **alle** selvstændige erhvervsdrivende og arbejdstagere har lige muligheder for at optjene **tilstrækkelige lovbestemte pensionsrettigheder**, der sikrer en værdig tilværelse, **samt sikre en tilstrækkelig indtægt for ældre, der som minimum ligger over fattigdomsgrænsen. Der bør sørges for ikke-diskriminatorisk adgang til supplerende pensionsordninger, der kan fungere som et supplement til de faste lovbestemte pensioner. Afhængigt af medlemsstaternes institutionelle ordninger og nationale lovgivning bør pensioner, der er baseret på den første søjle alene eller på en kombination af første og anden søjle, tilvejebringe en tilstrækkelig erstatningsindkomst baseret på arbejdstagerens tidligere løn. Medlemsstaterne bør sikre tilstrækkelige pensionsrettigheder for personer, der har tilbragt tid uden for arbejdsmarkedet med henblik på at yde pleje på uformel basis. Pensionsreformer, herunder en eventuel forhøjelse af den faktiske pensionsalder, bør foregå inden for rammerne af strategier for en aktiv og sund alderdom og understøttes af foranstaltninger til forlængelse af arbejdslivet for dem, der ønsker at arbejde længere. Arbejdstagere, der nærmer sig pensionsalderen, bør have mulighed for at vælge frivilligt at nedsætte arbejdstiden. Medlemsstaterne bør indgå i en konstruktiv dialog med **arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet** og muliggøre en passende indfasning af **alle reformer**.**

Torsdag den 19. april 2018

P8_TA(2018)0182

Overdrag over indtægter og udgifter for regnskabsåret 2019 - Sektion I - Europa-Parlamentet**Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om overdrag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2019 (2018/2001(BUD))**

(2019/C 390/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 36,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2017 om overdrag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2018 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2017 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. november 2017 om Forligsudvalgets fælles udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018 som led i budgetproceduren ⁽⁷⁾,
- der henviser til generalsekretærens beretning til Præsidiets med henblik på opstilling af det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for regnskabsåret 2019,
- der henviser til det foreløbige forslag til budgetoverslag, opstillet af Præsidiets den 16. april 2018, jf. forretningsordenens artikel 25, stk. 7, og artikel 96, stk. 1,
- der henviser til forslaget til budgetoverslag, opstillet af Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 96, stk. 2,

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 15.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0114.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0408.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0458.

Torsdag den 19. april 2018

- der henviser til forretningsordenens artikel 96,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0146/2018),
- A. der henviser til, at denne procedure er den fjerde fulde budgetprocedure, som gennemføres i den nye valgperiode, og den sjette i den flerårige finansielle ramme 2014-2020;
- B. der henviser til, at 2019-budgettet, således som det foreslås i generalsekretærens beretning, er udarbejdet på baggrund af en årlig forhøjelse - både en reel og en inflationsbetinget forhøjelse - af loftet for udgiftsområde V, hvilket giver mere plads til vækst og investeringer samt til at fortsætte gennemførelsen af politikker med henblik på at opnå besparelser, forbedre effektiviteten og gå i retning af et resultatbaseret budget;
- C. der henviser til, at der blandt de prioriterede mål, som generalsekretæren har foreslået for budgettet for 2019, er følgende: Europa-Parlamentets kampagne op til valget i 2019, sikkerhedsprojekter, flerårige byggeprojekter, IT-udvikling, forbedret service til medlemmerne og fremme af miljøhensyn inden for transport;
- D. der henviser til, at generalsekretæren har foreslået et budget på 2 016 644 000 EUR i det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for 2019, hvilket udgør en samlet forhøjelse på 3,38 % i forhold til 2018-budgettet (herunder 37,3 mio. EUR til ændring af valgperioden og 34,3 mio. EUR til andre ekstraordinære udgifter) og en andel på 18,79 % af udgiftsområde V i FFR for 2014-2020;
- E. der henviser til, at næsten to tredjedele af budgettet er indeksbundne udgifter, der hovedsagelig vedrører vederlag, pensioner, udgifter til lægebehandling og godtgørelser til erhvervsaktive og pensionerede medlemmer (23 %) og personale (34 %) samt bygninger (13 %), der justeres i henhold til personalevedtægten og statuten for medlemmerne, til sektorspecifik indeksering eller inflationsraten;
- F. der henviser til, at Parlamentet allerede i sin beslutning af 29. april 2015 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2016 ⁽⁸⁾ understregede, at 2016-budgettet bør opstilles på et realistisk grundlag og være i overensstemmelse med principperne om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning;
- G. der henviser til, at Parlamentets troværdighed som den ene af budgetmyndighedens to parter i en vis udstrækning afhænger af dets evne til at styre sine egne udgifter og på dets evne til at udvikle demokratiet på EU-plan;
- H. der henviser til, at den frivillige pensionsfond blev oprettet i 1990 ved Præsidiets regulativ om den supplerende (frivillige) pensionsordning ⁽⁹⁾;

Generelle rammer

1. understreger, at den andel, som modsvarer Parlamentets budget i 2019, bør forblive under 20 % af udgiftsområde V; bemærker, at niveauet for budgetoverslaget for 2019 svarer til 18,53 %, hvilket er lavere end det, der blev opnået i 2018 (18,85 %), og den laveste andel af udgiftsområde V i mere end 15 år;
2. understreger, at den største del af Parlamentets budget er fastsat af vedtægts- eller kontraktmæssige forpligtelser og er underlagt årlig indeksering;
3. bemærker, at udgifterne på grund af valget til Europa-Parlamentet i 2019 vil blive væsentligt højere på nogle områder, navnlig for så vidt angår medlemmer, der ikke genvælges og deres assistenter, mens der, om end i mindre omfang, vil blive skabt besparelser på andre områder som følge af nedgangen i omfanget af parlamentarisk arbejde i et valgår;

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0172.

⁽⁹⁾ Tekster vedtaget af Præsidiets, PE 113.116/BUR./rev. XXVI/01-04-2009.

Torsdag den 19. april 2018

4. støtter den aftale, der blev indgået i budgetforliget mellem Præsidiets og Budgetudvalget den 26. marts 2018 og den 10. april 2018, om at fastsætte forhøjelsen af 2018-budgettet til 2,48 %, hvilket svarer til det samlede niveau for overslagene for 2019 på 1 999 144 000 EUR, om at nedbringe omfanget af udgifter i det foreløbige udkast til budgetoverslag, som Præsidiets havde godkendt den 12. marts 2018 med 17,5 mio. EUR, og om tilsvarende at reducere bevillingerne under følgende budgetposter: 1004 - Ordinære rejseudgifter: 105 - Sprog og it-kurser for medlemmer; 1404 - Praktikkurser, tilskud og udveksling af tjenestemænd; 1612 - Efteruddannelse 1631 - Mobilitet; 2000 - Leje; 2007 - Opførelse af bygninger og indretning af lokaler; 2022 - Vedligeholdelse, reparation, drift og rengøring af bygninger; 2024 - Energiforbrug 2100 - IT og telekommunikation 2101 - IT og telekommunikation - regelmæssige aktiviteter under infrastrukturer; 2105 - IT og telekommunikation - investeringer i projekter; 212 - Inventar; 214 - Teknisk materiel og tekniske anlæg 230 - Papir, kontorartikler og diverse hjælpematerialer; 238 - Andre administrationsudgifter; 300 - Udgifter til personalets tjenesterejser og rejser mellem de tre arbejdssteder; 302 - Udgifter til receptioner og repræsentation; 3040 - Diverse udgifter til interne møder; 3042 - Møder, kongresser, konferencer og delegationer; 3049 - Udgifter til rejsebureauudgifter; 3243 - Europa-Parlamentets Besøgscentre; 3248 - Udgifter til audiovisuel information; 325 - Udgifter til informationskontorerne; 101 - Reserve til uforudsete udgifter; tildeler konto 1400 - Øvrige ansatte - Generalsekretariatet og politiske grupper 50 000 EUR, konto 320 - Køb af ekspertise 50 000 EUR, og konto 3211 - Europæisk videnskabeligt medicentrum 800 000 EUR i bevillinger; glæder sig over, at disse ændringer blev vedtaget af Præsidiets den 16. april 2018;

5. understreger, at Parlamentets centrale funktioner er at være medlovgiver sammen med Rådet og at træffe afgørelse om Unionens budget, repræsentere borgerne og kontrollere arbejdet i andre institutioner;

6. fremhæver Parlamentets rolle for opbygningen af en europæisk politisk bevidsthed og fremme af Unionens værdier;

7. bemærker, at det foreløbige forslag til budgetoverslag og ledsagedokumenterne først blev modtaget efter, at de var godkendt af Præsidiets den 12. marts 2018; anmoder om i de kommende år at modtage generalsekretærens beretning til Præsidiets om det foreløbige forslag til budgetoverslag, herunder bilagene hertil, til tiden;

Gennemsigtighed og tilgængelighed

8. glæder sig over svaret på anmodningen fra Budgetudvalget, der er fremsat i forskellige beslutninger om yderligere oplysninger om mellem- og langsigtet planlægning, investeringer, vedtægtsmæssige forpligtelser, driftsudgifter og en metodologi på grundlag af nuværende behov snarere end koefficienter; bemærker, at anvendelse af faste beløb er et nyttigt og anerkendt værktøj til at give større fleksibilitet og gennemsigtighed;

9. bemærker, at det foreslås, som det var tilfældet med budgetter for de tidligere år, at afsætte et beløb til "ekstraordinære" investeringer og udgifter, f.eks. investeringer og udgifter, der for Parlamentets vedkommende er usædvanlige eller atypiske og sjældent forekommende; bemærker, at disse investeringer og udgifter i 2019 beløber sig til 71,6 mio. EUR, herunder 37,3 mio. EUR til ændring af valgperioden og 34,3 mio. EUR til andre ekstraordinære udgifter; minder om, at sondringen i budgettet for 2016, som også går igen i de efterfølgende budgetter, mellem ordinære og ekstraordinære udgifter udelukkende blev foretaget for at tage højde for gennemførelsen af hasteforanstaltninger vedrørende sikring af bygninger og cybersikkerhed efter terrorangrebene; mener, at den overdrevne brug af denne sondring, dvs. medtagelse af andre udgifter i ekstraordinære udgifter, giver en fejlagtig indikation af udviklingen i den budgetmæssige margen og derfor er i strid med princippet om gennemsigtighed i Parlamentets udgifter;

10. forventer, at Parlamentets budget for 2019 er realistisk og nøjagtigt med hensyn til at balancere behov og omkostninger med henblik på så vidt muligt at undgå overbudgettering;

Brexit

11. bemærker, at Unionens og Det Forenede Kongeriges forhandlere den 8. december 2017 nåede til principiel enighed om den finansielle afvikling af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, som omfatter en bestemmelse om, at Det Forenede Kongerige vil deltage i Unionens årlige budgetter for 2019 og 2020, som om det stadig var en medlemsstat i Unionen og vil bidrage med sin andel af finansieringen af Unionens forpligtelser, der er opstået inden den 31. december 2020; noterer sig, at den frivillige pensionsordning for medlemmerne er opført som et passiv på EU's balance, og at et bidrag til de samlede forpligtelser, der skal bruges til dækning af de pensionsforpligtelser, der er indgået før, men strækker sig ud over 2020, vil indgå i forhandlingerne;

Torsdag den 19. april 2018

12. bemærker, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender via en afstemning i plenarforsamlingen i februar 2018 bekræftede en initiativbetænkning om Parlamentets sammensætning og især reduktionen til 705 medlemmer efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen; bemærker, at formand Donald Tusk efter det uformelle møde mellem de 27 stats- og regeringsoverhoveder den 23. februar 2018 udtrykte en bred støtte til dette forslag; bemærker, at i tilfælde af at Det Forenede Kongerige stadig er en medlemsstat ved begyndelsen af valgperioden 2019-2024, skal antallet af medlemmer være 751, indtil Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen får retskraft; påpeger dog, at der i henhold til proceduren kræves en enstemmig afgørelse af Det Europæiske Råd efter at have opnået Europa-Parlamentets godkendelse; understreger, at Parlamentets overslag for øjeblikket afspejler en situation med status quo med et Parlament, der er sammensat af 678 medlemmer fra 27 medlemsstater, mellem den 30. marts 2019 og udgangen af den 8. valgperiode, og et Parlament, der er sammensat af 705 medlemmer fra 27 medlemsstater, fra starten af den 9. valgperiode og til udgangen af regnskabsåret 2019; noterer sig med tilfredshed de justeringer, som generalsekretæren har foreslået, og som blev vedtaget af Præsidiumet den 12. marts 2018;

Valg til Europa-Parlamentet i 2019

13. hilser oplysningskampagnen velkommen som et nyttigt forsøg på at forklare formålet med Unionen og Parlamentet for borgerne; understreger imidlertid, at denne kampagne bl.a. bør have til formål at redegøre for Unionens rolle, Parlamentets indflydelse og dets funktioner, såsom valget af formanden for Kommissionen og dets indvirkning på borgernes liv;

14. minder om, at som godkendt under budgetproceduren for 2018 udgør det samlede budget for kampagnen 33,3 mio. EUR for de to år, heraf 25 mio. EUR til 2018 (på grund af den tid, der er nødvendig for at gennemføre udbudsprocedurerne og indgå kontrakterne) og 8,33 mio. EUR til 2019; bemærker, at strategien for kampagnen, der er baseret på en analyse af de erfaringer, der er opnået fra de sidste valg, blev godkendt af Præsidiumet i november 2017;

15. understreger, at kommunikationsprocesserne i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet er kendetegnet ved tre niveauer: det mest synlige niveau er de nationale og europæiske politiske partier og deres kandidater, det andet niveau er processen med spidskandidater (Spitzenkandidaten), der blev indført for første gang i 2014, og det tredje niveau er den institutionelle oplysningskampagne, der minder om, hvad Parlamentet er, hvad det beskæftiger sig med, hvordan det påvirker borgernes liv, og hvorfor det er vigtigt at deltage i valget;

16. fremhæver, at Parlamentet ikke selv har de nødvendige ressourcer til at nå ud til de 400 mio. stemmeberettigede og derfor skal gøre bedst mulig brug af sine egne formidlernetværk for at gøre dette; mener, at kommunikation via de sociale medier også bør spille en vigtig rolle; påpeger, at der på europæisk plan vil blive afholdt en række konferencer med borgere og interessenter i 2018, og at forbindelseskontorenes rolle på nationalt plan vil være af afgørende betydning; vil fortsætte med at inddrage Regionsudvalget og dets lokale og regionale repræsentanter i netværkssamarbejdet; mener, at de europæiske politiske partier og nationale partier i den sidste tid op til valget vil spille en afgørende rolle, navnlig i forbindelse med processen med spidskandidater; foreslår derfor at forhøje bevillingerne navnlig for 2019 for at gøre det muligt for dem at udføre denne opgave;

Sikkerhed og cybersikkerhed

17. bemærker, at budgettet for 2019 vil indeholde yderligere rater af betydelige investeringer, som blev påbegyndt i 2016 med henblik på at forbedre sikkerheden i Parlamentet væsentligt; påpeger, at disse projekter dækker forskellige områder, hovedsagelig bygninger, dvs. sikkerhedsopgradering af indgange, udstyr og personale, som f.eks. IPACS-projektet, men også forbedringer inden for cybersikkerhed og sikring af kommunikation;

18. glæder sig over aftalememorandummet, som trådte i kraft i 2017, mellem den belgiske regering og Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og andre institutioner i Bruxelles om sikkerhedsgodkendelse for alle eksterne kontrahenters personale, som ønsker adgang til Unionens institutioner; minder om sin opfordring i Parlamentets overslag over indtægter og udgifter for 2018 til generalsekretæren om at overveje, om det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsen af dette aftalememorandum til tjenestemænd, parlamentariske assistenter og praktikanter for at muliggøre den nødvendige sikkerhedsverifikation forud for deres ansættelse; anmoder derfor generalsekretæren om at underrette Budgetudvalget om status for denne sag;

19. mener, at IT-værktøjer er vigtige instrumenter for medlemmer og ansatte i forbindelse med udførelsen af deres arbejde, men de er ikke desto mindre sårbare over for cyberangreb; glæder sig derfor over en begrænset forhøjelse af bevillingerne, hvilket vil give institutionen mulighed for bedre at beskytte sine aktiver og oplysninger ved at fortsætte sin handlingsplan for cybersikkerhed;

Torsdag den 19. april 2018

Bygningspolitik

20. gentager sin opfordring til at sikre en gennemsigtig beslutningsproces for så vidt angår bygningspolitikken, som skal være baseret på tidlig information og tage behørigt hensyn til finansforordningens artikel 203;

21. noterer sig forbedringen af medlemmernes og personalets arbejdsmiljø som vedtaget af Præsidiets i december 2017, som vil fortsætte i 2019 med henblik på at etablere fleksible arbejdspladser for medlemmerne for at opfylde de behov, der opstår som følge af skiftende arbejdsmønstre, ved give dem tre kontorer i Bruxelles og to i Strasbourg efter valget i 2019; understreger ikke desto mindre, at det i Strasbourg ville være mere nyttigt at etablere fleksible rum til møder; bemærker udgifterne til vedligeholdelse af Parlamentets bygninger i 2019, herunder sikkerheds- og miljøkrav; sætter spørgsmålstegn ved de meget høje omkostninger i visse foreslåede planer, nemlig: fjernelse af biblioteket og de tilknyttede kontorer, renovering af medlemmernes restaurant (ASP-bygningen) og renovering af restauranten i Churchill-bygningen; opfordrer generalsekretæren til at forelægge Budgetudvalget oplysninger om disse beslutninger inden Parlamentets behandling af budgettet i efteråret 2018; mener, at visse projekter vil blive udsat;

22. sætter spørgsmålstegn ved de 1,58 mio. EUR, der er planlagt til undersøgelser vedrørende renoveringen af Spaak-bygningen, eftersom der allerede er afsat 14 mio. EUR i budgettet for 2018; opfordrer generalsekretæren til at forelægge Budgetudvalget oplysninger om denne beslutning inden Parlamentets behandling af budgettet i efteråret 2018;

23. anmoder om yderligere oplysninger om standen af det inventar i ASP-bygningen i Bruxelles, som skal udskiftes, og om den procedure, der skal følges for at vælge det nye inventar, især om forholdet mellem pris og behovet for udskiftning;

24. noterer sig den ajourførte opgavebeskrivelse for informationskontorerne, som nu er kendt som "forbindelseskontorer" i overensstemmelse med Præsidiets afgørelse fra november 2017; bemærker, at forbindelseskontorerens primære funktion er at informere og kommunikere lokalt på Parlamentets vegne på en politisk neutral måde for at tilvejebringe oplysninger om Unionen og dens politikker gennem eksterne aktørers aktiviteter på lokalt, regionalt og nationalt plan; herunder medlemmerne af Det Europæiske Regionsudvalg;

25. bemærker, at de første dele af den østlige fløj af den nye KAD-Bygning vil blive overdraget og taget i brug i slutningen af 2018, mens resten af den østlige fløjs kontorer og konferencelokaler gradvist vil blive taget i brug i 2019; bemærker, at arbejdet på den vestlige fløj direkte derefter vil blive påbegyndt;

26. minder om Revisionsrettens analyse fra 2014, i hvilken man anslog omkostningerne ved Parlamentets geografiske spredning til at være på 114 mio. EUR pr. år; noterer sig endvidere konklusionerne i Parlamentets beslutning af 20. november 2013 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner ⁽¹⁰⁾, hvoraf det fremgår, at 78 % af alle tjenesterejser foretaget af Parlamentets vedtægtsomfattede personale er en direkte følge af Parlamentets geografiske spredning; fremhæver, at det i betænkningen også anslås, at den miljømæssige påvirkning af den geografiske spredning er på mellem 11 000 og 19 000 ton i CO₂-emissioner; fremhæver de potentielle besparelser på Parlamentets budget ved at have ét enkelt hjemsted og opfordrer derfor til, at der udarbejdes en køreplan for et enkelt hjemsted;

27. minder om Parlamentets forpligtelse i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ⁽¹¹⁾, hvori det hedder, at det "med forbehold af gældende budget- og indkøbsregler vil forpligte sig til at stille de samme krav til de bygninger, det ejer og benytter, som dem, der gælder for medlemsstaternes statslige bygninger i henhold til artikel 5 og 6" i nævnte direktiv, på grund af den store synlighed og den ledende rolle, det bør spille med hensyn til bygningers energimæssige ydeevne; understreger, at der er et presserende behov for, at denne erklæring overholdes, ikke mindst af hensyn til Parlamentets egen troværdighed i den igangværende revision af direktiverne om bygningers energimæssige ydeevne og energieffektivitet;

Spørgsmål vedrørende medlemmer af Parlamentet og akkrediterede parlamentariske assistenter

28. glæder sig over det arbejde, som Parlamentets Generalsekretariat, de politiske gruppers sekretariater og medlemmernes kontorer har udført for at styrke medlemmerne i udøvelsen af deres mandat; støtter den fortsatte udvikling af de tjenester, der kan fremme medlemmernes mulighed for at føre kontrol med det arbejde, der udføres af Kommissionen og Rådet, og for at repræsentere borgerne;

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0498.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

Torsdag den 19. april 2018

29. glæder sig især over den stadig stigende kvalitet af den rådgivning og forskning, som medlemmerne og udvalgene tilbydes gennem Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) og temaafdelingerne; noterer sig den midtvejsevaluering af samarbejdet mellem disse to tjenester, som generalsekretæren forelagde i oktober 2017; anmoder generalsekretæren om at forelægge yderligere oplysninger om, hvordan de to tjenester samordner deres arbejde for at undgå dobbeltarbejde og imødekomme brugernes behov; glæder sig over de nye og eksisterende specifikke projekter inden for IT-applikationer, som vil blive gennemført fuldstændigt eller delvist i løbet af 2019: e-Parlament-projektet, systemet til elektronisk forvaltning af dokumenter (ERMS), programmet for det åbne digitale bibliotek, det nye projekt om forskning og udvikling inden for maskinindlæring med oversættelseshukommelser og værktøjet til registrering af deltagere i konferencer og arrangementer;

30. minder om ovennævnte beslutninger af 5. april 2017 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2018 og af 25. oktober 2017 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018; gentager sin opfordring til gennemsigtighed for så vidt angår godtgørelsen for generelle udgifter til medlemmerne; opfordrer Parlamentets Præsidium til at arbejde for bedre vejledning vedrørende ansvarligheden i forbindelse med de udgifter, der godkendes i henhold til denne godtgørelse, uden at det medfører ekstra omkostninger eller administrative byrder for Parlamentets administration; noterer sig, at et omfattende system til kontrol af medlemmets godtgørelse i forbindelse med det parlamentariske mandat ville nødvendiggøre 40 til 75 nye administrative stillinger ⁽¹²⁾, hvilket vil være i modstrid med personalenedskæringsplanen;

31. minder om princippet om mandatets uafhængighed; understreger, at det påhviler valgte medlemmer at anvende udgifter til parlamentariske aktiviteter, og at det er muligt for de medlemmer, som måtte ønske det, at offentliggøre deres udgifter i henhold til godtgørelsen for generelle udgifter på deres personlige websteder; understreger, at anvendelsen af det faste beløb er udbredt og anerkendt som et nyttigt redskab i medlemsstaterne; understreger, at den nuværende anvendelse af faste beløb ikke kræver yderligere personale eller indebærer yderligere omkostninger i Europa-Parlamentets administration og undgår at skabe obligatoriske ekstraomkostninger og en administrativ byrde for medlemmerne og deres medarbejdere; gentager, at øget effektivitet og gennemsigtighed i godtgørelsen for generelle udgifter ikke indebærer en krænkelse af privatlivets fred;

32. opfordrer indtrængende Præsidiets Arbejdsgruppe om Godtgørelsen for Generelle Udgifter til at færdiggøre deres arbejde for at sikre, at henstillinger baseret på de synspunkter, Parlamentet gav udtryk for i oktober 2017, bliver behandlet før valget til den 9. valgperiode;

33. gentager sin anmodning til Præsidium om at sikre, at sociale rettigheder og pensionsrettigheder for medlemmer og akkrediterede parlamentariske assistenter respekteres, og at der stilles tilstrækkelige finansielle midler til rådighed; gentager i denne forbindelse sin opfordring til at finde en brugbar løsning for de akkrediterede parlamentariske assistenter, som efter at have arbejdet i to valgperioder uden afbrydelse, ved udgangen af den nuværende valgperiode ikke vil være berettiget til at anvende den europæiske pensionsordning, når de når pensionsalderen, eftersom de vil mangle noget tid i forhold til kravet om ti års tjeneste som følge af det tidlige valg i 2014 og forsinkelserne i godkendelsen af de akkrediterede parlamentariske assistenters nye kontrakter på grund af den store arbejdsbyrde i perioderne efter valget i 2009; minder om, at artikel 27, stk. 2, i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer fastsætter, at "De erhvervede rettigheder bevares i fuldt omfang"; bemærker imidlertid de fortsatte problemer med hensyn til den frivillige pensionsordning og anmoder Præsidium og generalsekretæren om at undersøge alle muligheder med henblik på at minimere byrden for Parlamentets budget;

34. finder bevillingerne for budgetpost 422 "Udgifter til parlamentarisk assistance" passende;

35. noterer sig revisionen af godtgørelsessatserne for de akkrediterede parlamentariske assistenter (APA'er) i forbindelse med deres tjenesterejser mellem Parlamentets tre arbejdssteder; minder om sin opfordring til Præsidium om at foretage fuld ensretning mellem tjenestemænd, andre ansatte og APA'er fra den næste valgperiode;

36. opfordrer igen Formandskonferencen til med henblik på næste valgperiode at revidere gennemførelsesbestemmelserne for delegationers virksomhed og rejser uden for Den Europæiske Union; understreger, at en sådan revision bør overveje muligheden for, at akkrediterede parlamentariske assistenter på visse betingelser ledsager medlemmerne på Parlamentets officielle delegationsrejser og tjenesterejser;

37. opfordrer Præsidium til at ændre sin beslutning af 19. april 2010 om bestemmelserne vedrørende medlemmernes praktikanter for at sikre en passende aflønning af praktikanterne; fremhæver, at aflønningen af praktikanter i medlemmernes kontorer eller politiske grupper mindst bør dække leveomkostningerne i Bruxelles eller i den by, hvor de er praktikanter;

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0150.

Torsdag den 19. april 2018

38. mener, at der bør afsættes tilstrækkelige midler til gennemførelsen af køreplanen for tilpasning af foranstaltningerne til forebyggelse og hurtig støtte for at håndtere konflikter og chikane mellem medlemmer og akkrediterede parlamentariske assistenter eller andet personale;

Personalerelaterede spørgsmål

39. reducerer stillingsfortegnelsen for sit generalsekretariat for 2019 med 59 stillinger (personalereduktionsmålet på 1 %) i overensstemmelse med aftalen af 14. november 2015, der blev indgået med Rådet om Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, ifølge hvilken foranstaltningerne vedrørende Parlamentets årlige personale reduktion skal fortsætte indtil 2019;

40. mener, at det i en periode, hvor de økonomiske og menneskelige ressourcer, der er til rådighed for EU-institutionerne, sandsynligvis vil blive mere og mere begrænsede, er vigtigt, at institutionerne er i stand til at ansætte og fastholde de bedst kvalificerede medarbejdere til at imødegå de komplekse udfordringer, der venter forude, på en måde, som er forenelig med principperne om resultatbaseret budgettering;

41. mener, at Parlamentet frem til valgpausen vil stå i en unik situation som følge af, at afslutningen af en mandatperiode, hvor lovgivningen normalt skal hastes igennem, falder sammen med den komplekse pakke af FFR-lovforslag, brexit og det stigende antal triloger; mener, at det for at give Parlamentet og dets udvalg mulighed for at udføre deres kerneopgaver er afgørende at sikre et passende niveau af logistiske og menneskelige ressourcer;

42. bemyndiger generalsekretæren til at bygge videre på de eksisterende samarbejdsaftaler mellem Parlamentet, Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg; som EPRS er et meget positivt eksempel på; anmoder om, at der identificeres områder, herunder men ikke begrænset til IT-tjenester og -sikkerhed, hvor synergier mellem backoffice-funktioner kan øges ved at anvende erfaringerne fra Parlamentet og de to organer og under fuld hensyntagen til forvaltningsproblemer og forskelle i omfang i forbindelse med etableringen af fair samarbejdsaftaler; opfordrer endvidere generalsekretæren til at iværksætte en undersøgelse af mulige synergier i backoffice-funktioner og -tjenester, som kan opnås med andre institutioner;

43. anmoder om, at der forelægges en vurdering af de besparelser og fordele, som de enkelte parter har nået som følge af den interinstitutionelle administrative samarbejdsaftale mellem Parlamentet, Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, både inden for de områder, der er underlagt fælles tjenester, og inden for de områder, der er underlagt samarbejde, og af de potentielle besparelser og fordele ved eventuelle fremtidige aftaler med andre institutioner og agenter;

44. glæder sig over Parlamentets beslutning om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i Unionen⁽¹⁾; mener, at beslutningen er et vigtigt skridt til at sikre en mere effektiv bekæmpelse af seksuel chikane og af enhver form for upassende adfærd i Unionen og dens institutioner, herunder Parlamentet; kræver, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre kravene i beslutningen;

Andre spørgsmål

45. noterer sig den igangværende praksis med at bruge "opsamlingsoverførsler" ved årets udgang (ramassage) for at bidrage til igangværende byggeprojekter; fremhæver på grundlag af tallene for 2014, 2015, 2016 og 2017, at "opsamlingsoverførslen" ved årets udgang i år systematisk finder sted for samme kapitler og afsnit og, med få undtagelser, nøjagtigt for samme poster; overvejer derfor, hvorvidt der sker en programmeret overvurdering af disse kapitler og poster for at generere midler til finansiering af budgetpolitikken;

46. sætter spørgsmålstejn ved nødvendigheden af at have hovedtelefoner og webkameraer installeret i kontorerne i Bruxelles og Strasbourg til alle parlamentariske assistenter, selv om de fleste af dem slet ikke har bedt om det; sætter derfor spørgsmålstejn ved omkostningerne ved og baggrunden for en sådan beslutning; opfordrer generalsekretæren til at forelægge Budgetudvalget oplysninger om den beslutning;

47. bemærker, at begrænsningerne i adgangen til Parlamentets restaurationsområder blev ophævet den 1. januar 2017; accepterer den praksis, at alle, som arbejder i Parlamentets bygninger eller besøger dem til interinstitutionelle møder, kan spise frokost i Parlamentets kantiner og restauranter; noterer sig imidlertid, at det er blevet meget kompliceret at få adgang til selvbetjeningsrestauranten i ASP-Bygningen i Bruxelles og til selvbetjeningsrestauranten i LOW-Bygningen i Strasbourg, fordi der hver dag er grupper af besøgende; anmoder derfor om, at der hurtigt genetableres kontrol ved indgangen til disse to selvbetjeningsrestauranter, ikke for medlemmer og personale fra andre institutioner, men for systematisk at lede grupper af besøgende over til de restaurationsområder, der er forbeholdt dem;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0417.

Torsdag den 19. april 2018

48. noterer sig den fortsatte dialog mellem Parlamentet og de nationale parlamenter; understreger behovet for at gå videre end den eksisterende Europæiske Parlamentsuge for at give mulighed for permanente synergier i forhold til forbindelserne mellem Parlamentet og de nationale parlamenter; opfordrer til, at denne dialog styrkes for at udvikle en bedre forståelse af bidraget fra Parlamentet og Unionen i medlemsstaterne;

49. opfordrer til at opgradere det europæiske videnskabelige mediecentrum, som blev vedtaget i 2018-budgettet, og til et samarbejde med TV-stationer, sociale medier og andre partnere med henblik på at etablere uddannelsesforløb for unge journalister, navnlig i relation til nye videnskabelige og teknologiske udviklinger og faktabaserede, peerevaluerede nyheder;

50. glæder sig over Parlamentets bestræbelser på at fremme bæredygtig mobilitet;

51. opfordrer Parlamentet til at vedtage en miljømæssigt bæredygtig tilgang og gøre hovedparten af de aktiviteter, der udføres i Parlamentet, miljøvenlige;

52. noterer sig oprettelsen af en arbejdsgruppe om mobilitet, som bør arbejde inklusivt og have et klart mandat; understreger, at Parlamentet skal overholde alle former for regionalt gældende lovgivning på sine arbejdssteder, inklusive på området om mobilitet; opfordrer til fremme af anvendelsen af den direkte togforbindelse mellem Parlamentet i Bruxelles og lufthavnen; opfordrer de ansvarlige tjenester til på denne baggrund at revurdere sammensætningen og omfanget af dens egen bilpark; opfordrer Præsidiumet til hurtigst muligt at oprette en incitamentsordning for at fremme brugen af cykler til strækninger mellem hjem og arbejdssted; bemærker, at der allerede er indført en sådan ordning i andre institutioner, navnlig i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg;

53. opfordrer generalsekretæren og Præsidiumet til at skabe en kultur med resultatbaseret budgettering i hele Parlamentets administration og en effektiv ledelsestilgang for at øge effektiviteten og reducere papirarbejdet og bureaukratiet i institutionens interne arbejde; understreger, at den effektive ledelsestilgang har vist sig at føre til løbende forbedringer af arbejdsproceduren takket være forenklingen og det administrative personales erfaring;

o

o o

54. vedtager budgetoverslaget for regnskabsåret 2019;

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning og budgetoverslaget til Rådet og Kommissionen.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA